

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Čitalac se može upitati zašto uopšte govorimo o zmajevima? Mi odgovaramo: *prvo*, zato što je znanje o takvoj vrsti životinja dokaz o ogromnoj starosti ljudske rase, a *drugo*, da bismo pokazali razliku između zoološkog, pravog značenja reci "Zmaj", "Naga" i "Zmija", i metaforičkog, kad se ove reci simbolički upotrebe. Neupućeni čitalac, koji ne zna ništa o jeziku misterija, kad god naiđe na te reci, sklon je da ih shvati bukvalno. Otuda, *guipro quos** dolaze pitanja i neopravdane optužbe. Biće dovoljno nekoliko primera za to.

Sed et serpens? Ali kakva je bila priroda zmije? Mistici intuitivno u zmiji iz *Postanja* vide životinjski simbol i visoku duhovnu suštinu, kosmičku superinteligentnu silu, "veliku palu svetlost", zvezdanog duha, vazdušnog i zemljanog u isto vreme, "čiji uticaj okružuje planetu {*qui circumambulat terram*}, kao što kaže hrišćanski fanatik bukvalnog smisla (de Mirvij), a koja se jedino ispoljava u obliku fizičkog simbola koji je bio najpogodniji "u odnosu na njegove moralne i intelektualne *uvrnutosti*", tj. u zmijskom obliku.

Ali, šta će hrišćani reći o Bakamoj Zmiji, "BOŽANSKOM ISCELITE-LJU, ako bi zmiju trebalo smatrati amblemom obmane i zla, samim "Nečastivim"? Kako se ikad može postaviti granica ako se ona postavlja u sektaškom teološkom duhu. Jer, ako se sledbenici rimokatolicizma uče da su Merkur i Eskulap, ili Asklepije, koji su uistinu jedno, "đavoli i đavolovi sinovi", a njihov štap sa zmijom bio je "Đavolov štap", staje onda sa Mojsijevom "Bakarnom Zmijom"? Svaki učenjak zna da su *ipaganski* štap i jevrejska "zmija" jedno te isto, naime *kaducej Merkura*, sina APOLONA-PITONA. Lako je da se razume zašto su Jevreji usvojili zmijski oblik za svog "zavodnika". Kod njih je on bio *čisto fiziološki ifalički* i ni sva sila cepidlačkog mudrovanja rimokatoličke crkve ne može mu promeniti značenje kad dobro proučimo jezik misterija i kad se jevrejski svici pročitaju numerički. Okultisti znaju da Zmija, *Naga*, i zmaj imaju sedmostruko značenje; daje, na primer. Sunce bilo *astronomski* i kosmički amblem dve suprotstavljene svetlosti i dve gnostičke zmije, dobre i zle; oni takođe znaju da, *kada se uopšte*, i naučni i teološki zaključci predstavljaju dve krajnje smešne krajnosti. Jer, kad nam kažu da zmija potiče od astrološke legende, koja je njen primarni izvor, i da, ukoliko želimo da imamo ključ za sve naredne religiozne dogme, ozbiljno meditiramo na *Sunce*, pobednika nad Pitonom,

* (Lat.) Kako i zašto. (nap. prev.)

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

i na nebesku devicu iz Zodijske, koja potiskuje proždriućeg zmaja, lako je opaziti da, umesto da uopštavaju, oni naprosto imaju u vidu hrišćansku religiju i *Otkrivenje*. To nazivamo jednom krajnošću. Drugu vidimo u ovome: kad, ponavljajući čuvenu odluku Sabora u Trentu, teologija nastoji da uveri mase kako "od čovekovog pada pa sve do časa njegovog krštenja đavo potpuno vlada čovekom i *ima pravo da gaposeduje (diabolum dominationem et potestatem super homines habere et jure eos possidere)*." Na to okultna filozofija odgovara: najpre dokažite postojanje Đavola *kao bića*, pa tek onda možemo da verujemo u odgovarajuće posedovanje. I sasvim malo posmatranja i poznavanja ljudske prirode bilo bi dovoljno da pokaže lažnost te teološke dogme. Da u *Satani* ima bilo kakve realnosti, u objektivnom, ili makar u subjektivnom svetu (u crkvenom smislu), jadni đavo bi otkrio daje hronično opsednut i posednut rđavima, dakle većinom čovečanstva. Samo čovečanstvo, a posebno sveštenstvo, predvođeno oholom, beskrupuloznom i netolerantnom rimokatoličkom crkvom, začelo je, rodilo i odgajilo ljubav prema nečastivom; ali, to je digresija.

Crkva je prekorila čitav misaoni svet zbog njegovog obožavanja Zmije. Čitavo čovečanstvo ju je "obožavalo, a istovremeno i kamenovalo". *Zend Avesta* govori o njoj kao što to čini *Knjiga Kraljeva* i *Vede*, zatim *Eda* i *Biblija*. (. . .) Svuda nalazimo svetu Zmiju, Nagu, njen oltar i njenog sveštenika; u Rimu su to vestalke, koje pripremaju hranu za nju sa istom brižnošću sa kojom održavaju Svetu Vatru. U Grčkoj, Eskulap ne može da leci bez njene potpore, i njoj pripisuje svoje moći. Svi su čuli za čuvenog rimskog ambasadora koga je Senat poslao bogu medicine, i njegovom povratku sa ne manje čuvenom zmijom koja je svojom voljom i sama od sebe krenula prema hramu njenog Gospodara, najednom od ostrva na Tibru. Nijedna bakhantkinja nije bila bez zmije upletene u svoju kosu, a nijedan augur nije propustio daje usmeno pita, niti postoji grob bilo kog čarobnjaka na kome se ona ne nalazi! Kainiti i ofiti je nazivaju Tvorcem iako prepoznaju, kao i Šeling, da je Zmija "zla po svojoj supstanci i svojim otelovljenjima".²⁹

Uistinu, ovaj pisac je u pravu, a da bi čovek stekao potpunu predstavu o prestižu koji zmija uživa do dana današnjeg, morao bi tu

²⁹ *Svete zmije*, na str. 432 de Mirvijevih *Podsetnika*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

materiju da prouči u Indiji i da nauči sva verovanja koja su postojala i još uvek postoje o *Nagama* (kobrama) u toj zemlji. Takode bi trebalo da poseti Afrikance iz Viadha, vudue iz Porto Prinsa i sa Jamajke, meksičke Nagale i kineske Ijude-zmije, Pa, itd. Ali, zašto da se čudimo što se Zmija "obožava", a u isto vreme proklinje, kad znamo daje od samog početka ona bila simbol?^" U svim drevnim jezicima reč *Zmaj* ima značenje koje danas ima u kineskom (*lang*), tj, "*biće blistave inteligencije*", a na grčkom *SpdKov*, ili "onaj koji vidi i pazi". A može li se na životinju tog imena primeniti bilo koji od tih epiteta? Zar nije očigledno, bez obzira dokle su praznoverice i zaboravljanje prvobitnog značenja mogle da dovedu divljake danas, da su pomenute karakteristike zapravo trebalo da se odnose na ljudske originale, čiji su simboli bili zmije i zmajevi? Ti "originali", koji se i danas u Kini nazivaju "Zmajevima Mudrosti" - bili su prvi učenici Đanija, koji su bili njihovi učitelji; ukratko, prvobitni adepti Treće, a kasnije Četvrte i Pete Rase. To ime je postalo univerzalno, i nijedan normalan čovek pre hrišćanskog doba nikad ne bi pomešao čoveka sa simbolom koji se na njega odnosi.

Simbol Knoufisa, ili duše sveta, kako piše Šampolion:

(. . .) između ostalih, predstavlja i ogromna zmija koja stoji na ljudskim nogama; taj gmizavac, simbol dobrog Genija, zaista je *Agatodemon*. Često se on prikazuje sa bradom. (. . .) Ova sveta životinja, identična sa ofitskom zmijom, nalazi se urezana na brojnim gnostičkim ili bazilijanskim kamenovima (...) Ta zmija ima različite glave, ali uvek nosi natpis XNOYBIE. *

To je isto tako tačno kao kad bi - kroz nekoliko milenijuma - fanatik neke buduće nove vere, koji bi namerio da proslavi *svoju* religiju na račun *drevnog* hrišćanstva, rekao: "Svuda je bilo obožavano četvoronožno jagnje. Časna sestra gaje, nazivajući ga *Agnusom*, privija na svoje grudi; sveštenik gaje stavljao na oltar. Ono se pojavljivalo u svakom pashalnom obroku i glasno se veličalo u svakom hramu. Pa ipak, hrišćani su ga se užasavali i mrzeli ga, jer su ga klali i proždimali..." Pagani ni u kom slučaju ne jedu svoje svete simbole. Ne znamo ni za koga ko jede zmije ili gmizavce, osim stanovnika hrišćanskih civilizovanih zemalja, gde počinju sa žabama i jeguljama, da bi neizbežno završili sa pravim zmijama, kao što su počeli sa jagnjetom, a završili sa konjskim mesom.

³¹ *Pantheon*, 3.

r

Stanca IX – Konačna evolucija Čoveka

Agatodemon je bio obdaren "poznanjem dobra i zla", tj božanskom Mudročću, jer je bez ovog prvog ono drugo nemoguće/^ Ponavljajući Jambliha, Smpolion pokazuje daje to "božanstvo zvano *EiixSyv* (ili Vatra nebeskih bogova - veliki Tot Hermes^^), kome Hermes Trismegistos pripisuje daje izumeo magiju.^"

"*Izum magije!*" Čudan izraz, kao da se večne i stvarne misterije prirode mogu *izumeti*\ Kao kad bi, kroz nekoliko hiljada godina, profesoru Kruksu pripisali daje *izumeo*, umesto daje otkrio svetleću materiju. Hermes nije bio onaj koje izumeo, pa čak ni otkrio magiju, jer, kao što je rečeno u fusnoti, Tot-Hermes predstavlja generičko ime, isto kao i Enoh (*Enoichion*, "unutrašnje, duhovno oko"). *Nebo*, prorok i vidovnjak, itd. To nije pravo ime nijednog postojećeg čoveka, već zajedničko ime mnogih adeptata. Simboličke alegorije ih povezuju sa zmijama zbog toga što su oni prosvetljeni od strane solamih i planetarnih bogova tokom prve intelektualne rase. Treće. Svi oni predstavljaju uzorne pokrovitelje Tajne Mudrosti. Asklepije je sin boga Sunca, Apolona - a on je Merkur; *Nebo* je sin Bel-Merodaha; *Vaivasvata Manu*, taj veliki Riši, sinje *Vivasvata* - Sunca ili *Surje*, itd., itd. I dok astronomski. *Nage*, kao i *Rišiji*, *Gandarve*, *Apsare*, *Gramani* (ili *Jakše*, niža božanstva), *Jatudani* i *Deve* predstavljaju Sunčeve pratioce tokom dvanaest solamih meseci, u teogonijama, a takode i u antropološkoj evoluciji, oni su bogovi i ljudi - kad se inkamiraju u *donjem* svetu. Neka se čitalac u tom pogledu pri-seti daje Apolonije u Kašmiru susreo budističke *Nage* - koje ne predstavljaju ni zmije, zoološki, niti *Nage*, etnološki, već "mudre ljude".

Solami Knoufis, ili Agatodemon, jeste gnostički Hrist, kao što zna svaki učenjak. On je blisko povezan sa sedam sinova Sofije (Mudrosti), sedam sinova Aditi (univerzalne mudrosti), čiji je osmi sin Martanda, Sunce, a drugih sedam su sedam planetarnih vladara ili Genija. Knoufis je bio *duhovno Sunce Prosvetljenja*, Mudrosti, pa zato predstavlja pokrovitelja svih egipatskih Inicijala, kao stoje Bel-Mardok (ili Bel-Belitanus) to kasnije postao kod Haldejaca.

Hermes, tačnije Tot, generičko je ime. Abul-Feda u *Preislamskoj istoriji* pokazuje pet Hermesa, kao i to da su imena Hermes, *Nebo* i Tot u raznim zemljama davana velikim Inicijatima. Tako je *Nebo*, sin Merodaha i Zarpa-nitu (koga Herodot naziva *Zevs-Belos*), dao svoje ime svim velikim prorocima, vidovnjacima i Inicijatima. Svi su oni bili "zmije Mudrosti", pošto su povezane sa Suncem astronomski, a sa mudročću duhovno.

³⁴

Pantheon, tekst 15.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Biblija, od *Postanja* pa do *Otkrivenja*, predstavlja samo niz istorijskih zapisa o velikoj borbi između bele i crne magije, između adepata desnog puta, Proroka, i adepata levog puta, Levita, sveštenstva brutalnih masa. Čak i proučavaoci okultizma, iako neki od njih imaju više drevnih rukopisa i direktnih poučavanja na koje mogu da se osloniti, uviđaju da im je teško da postave oštru granicu između *sodala* Desnog Puta i onih Levog. Veliki rascep koji se odigrao među sinovima Četvrte Rase, čim su pod vodstvom "Sinova Božijih" podignuti prvi Hramovi i Dvorane Inicijacije, alegorijski je predstavljena u priči o Jakovljevim sinovima. Daje bilo dve škole magije i da ortodoksni Leviti nisu pripadali onoj *svetoj*, pokazuju reci koje izgovara Jakov na samrti. Ovde bi bilo dobro da navedemo nekoliko sentenci iz *Razotkrivene Izide*.

Jakov na samrti ovako opisuje svoje sinove: "Dan", kaže on "biće *zmija* pored puta, *guja* na putu, koja ujeda konjske pete, da bi ja hač pao unazad (tj. on će kandidate podučavati *crnoj* magiji) (. . .) Čekao sam na tvoje spasenje, O Gospode!" O Simeonu i Leviju patrijarh primećuje da su oni "(. . .) *braća*; instrumenti *okrutnosti* su u njihovim nastambama. O moja dušo, ne ulazi u njihovu *tajnu*, u njihovu *skupštinu*"^^ U originalu, na mestu reci "*njihovu* tajnu" stoji "njihov SOD".^* A Sod je bio naziv za velike misterije Baala, Adonisa i Baha, koji su bili Božiji Sinovi i čiji simboli su bile zmije. Kabalisti alegoriju o Vatrenim Zmijama objašnjavaju tako što kažu daje to ime dato Levijevom plemenu, ukratko, svim *Levitima*, a daje Mojsije bio poglavar *Sodala*^^ U misterijama bi trebalo potražiti izvorno zna-

³⁵ *Postanje*, pogl. XLIX.

³⁶ Danlap {*Dunlap*}, u svom uvodu u *Sod, Adonisove Misterije*, objašnjava reč "Sod" kao *arkanu*, religioznu misteriju, na osnovu Šindlerovog {*Schindler*} *Penteglott-a*. "Tajna Gospodnja je kod onih koji ga se boje", kaže *Paslm XXV*, 14. To je pogrešan prevod hrišćana jer bi trebalo da stoji: "*Sodihoh* (misterije Ihoha) su za *one koji ga se plaše*" (Danlap, *Misterije Adonisa*, XI). "Al (El) je užasan u velikom Sodu *Kadešima* ("kadešim" znači sveštenici, sveti, *inicirani*) *Psalm LXXXIX*, 7" (*ibid.*). Kadešim su bili daleko od svetog (vidi Deo II ove Knjige, "*Najsvetije od Svetih* ").

Pripadnici *škole za sveštenike* su nazivani *Sodalama*, kaže Frojnov *Latinski leksikon* (IV, 448). "Sodaliti su nastali u Ideanskim Misterijama MoČNE MAJKE", piše Ciceron u *De Senectute* {*Misterije Adonisa*}.

Stanca IX-Konačna evolucija Čoveka

čenje "Ubica Zmajeva", i o tom pitanju ćemo u potpunosti govoriti kasnije.

U međuvremenu, ispada da ako je Moj sije bio poglavar Misterija, on je dakle bio njihov Hijerofant, a istovremeno mi nalazimo kako proroci grme protiv "gnusnih dela" sinova Izrailja, koji su pripadali dvema školama. "Vatrene Zmije" su, dakle, naprosto bile epitet koji se odnosio na Levite sveštenečke kaste, nakon što su se razišli sa *dobrim zakonom*, tradicionalnim Mojsijevim učenjem, i na sve one koji su sledili *crnu magiju*. Isaija, kada govori o "buntovnoj deci" koja će svoja blaga morati da nose u zemlju iz koje je došla "otrovnica i *Vatrena leteća Zmija*" (XXX, 6), odnosno Haldeju i Egipat, čiji su se inicijati u njegovo doba (700. godina pre nove ere) već bili u velikoj meri degenerisali, misli na čarobnjake iz tih zemalja.^^ Ali, oni se moraju obazrivo razlučiti od "Vatrenih Zmajeva Mudrosti" i "Sinova Vatrene Magle".

U *Velikoj knjizi Misterija* stoji:

Sedam Gospodara stvoriše Sedam ljudi; tri Gospodara (Đan Kohana ili Pitrija) behu sveti i dobri, četvorica manje sveta i puna strasti. (. . .) *Chaje* (senke) Otaca behu kao i oni.

To objašnjava razlike u ljudskoj prirodi, koja je podeljena na sedam gradacija dobra i zla. Bilo je sedam obitavališta (hramova) spremnih da ih nasele Monade pod različitim karmičkim okolnostima. Na toj osnovi Komentar objašnjava lako širenje zla, čim su ljudski Oblici postali pravi ljudi. Neki drevni filozofi prenebregli su, u svojim izveštajima o postanku, svih sedam i saopštili samo četiri. Tako meksičko lokalno *Postanje* ima "četiri dobra čoveka", opisana kao četiri prava pretka ljudske rase, "koje nisu začeli ni bogovi niti ih je rodila žena", ali čije je stvaranje bilo čudo koje su izvele tvoračke Moći, i koji su načinjeni tek pošto su "*tri pokušaja da se načine propala*". Egipćani u svojoj teologiji imaju samo "četiri sina Božija", *dok je u Pimanderu* rečeno *sedam* ~ tako je izbegnuto da se bilo šta kaže o zloj čovekovoju prirodi iako su Seta, kad se od boga sroza na

38

Sveštenici Baala koji su skakali preko vatri. Ali, to je bio jevrejski izraz, lokalni. "Saraf" - "vatreni ili plameni otrov".

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Seta-Tifona, počeli da nazivaju "sedmim sinom". Odatle je, po svoj prilici, nastalo verovanje daje "sedmi sin sedmog sina" uvek rođeni opsenar, iako se isprva mislilo jedino na *čarobnjaka*. APEPA, zmiju koja zimbolizuje zlo, ubifa je Aker, Setova zmija;" zato Set-Tifon ne može predstavljati to zlo. U *Knjizi mrtvih* je naredeno (stih 13) da se poglavlje CLXIII mora čitati u "psisustvu dvo-noge zmije", što bi značilo visokog Inicijata, Hijerofanta, jer disk i ovnujski rogovi,"* koji krasi njegovu "zmijsku" glavu u hijeroglifima naslova pomenutog poglavlja, to označavaju. Iznad "zmije" predstavljena su dva mistička oka Amona, skrivenog "boga misterija".** Taj pasus potvrđuje naše mišljenje i pokazuje stajanje reč "zmija" značila u antici.

Ali, što se tiče Nagala i Nargala, odakle sličnost imena indijskih Naga i američkih Nagala?

Nargal je bio haldejski i asirski poglavar Magija (Rab-Magi), a Naga! je bio glavni čarobnjak meksičkih Indijanaca. Imena obojice su potekla od Nergal-Serezera, asirskog boga i induskih Naga. Oba poseduju iste sposobnosti i moć da imaju *demonu* slugu, sa kojim se potpuno poistovećuju. Haldejski i asirski Nargali su tog *demonu* u obliku određenih životinja, koje su se smatrale svetim, držali u hramu; a indijanski Nagal drži ga gde može - u susednom jezeru, u šumi ili kući, u obliku neke domaće životinje."^

Takva sličnost ne može se pripisati *slučajnosti*. Otkrivenje novi svet, a mi nalazimo daje, za naše pretke iz Četvrte Rase, on već bio stari. Za Ardu, Krišninog pratioca i *čelu** je rečeno daje sišao u

³⁹ *Knjiga mrtvih*, XXXIX.

⁴⁰ Isti ovnujski rogovi se nalaze na Mojsijevoj glavi, koja je bila prikazana na izvesnim starim medaljonima koje je autorka ove knjige videla u Palestini, od kojih jednu poseduje. Rogovi, koji čine deo sjajnog oreola Mojsijeve statue u Rimu (Mikelandelo) su vertikalni, umesto da su savijeni naniže do ušiju, ali je amblem isti; otuda Bakarna Zmija.

Ali, vidi Harisove *Magijski papirus*, br. V i čoveka koji na gmčarskom točku pravi Amona sa ovnujskim rogovima.

^ Braser de Burbur, *Meksiko*, str. 135 i 574.

* Učenika (nap. prev.)

Patalu, "antipode", i tamo se oženio sa *Ulupi**[^]Nagom (tačnije Nagini), ćerkom kralja Naga, Kaurave.*"

A sada se možemo nadati daje objašnjenje punog značenja amblema zmiје dokazano. Taj amblem ne znači zlo, a još manje đavola, već je, zaista, K E M E K E I A A M A B A E A H ("večno Sunce-Abrasaks"), središnje duhovno Sunce kabalista, koje je na nekim dijagramima predstavljano krugom Tifereta.

I na ovom mestu, opet, možemo da citiramo iz naših ranijih dela i uđemo u dalja objašnjenja:

Iz te oblasti neizmeme dubine (Bitos, Aditi, Šekina, veo neznanog) emituje se krug sastavljen od spirala. To je Tiferet, što, na jeziku simbolizma, znači "veliki ciklus", sastavljen od manjih. Sklupčana unutra, kao da sledi te spirale, leži zmiја - amblem Mudrosti i Večnosti - dvojnog Androgina: ciklus predstavlja *Enoju*, ili božanski um (moć koja ne stvara, ali koja mora da asimiluje) i zmiју, Agatodemonu, Ofisu, *Senku Svetlosti* (ne-večnu, pa ipak najveću božansku svetlost na našem nivou). Oboje su bili *Logosi* ofita: ili se jedinstvo *Logosa* ispoljilo kao dvostruki princip Dobra i Zla.

Daje to bila samo svetlost, neaktivna i apsolutna, ljudski um ne bi mogao da je uvaži, pa čak ni da je pojmi. Senka je to što omogućava svetlosti da se ispolji i daje joj objektivnu realnost. Zato senka nije zlo, već je neophodan i nezamenljiv dodatak koji kompletira Svetlost ili Dobro: *ona je njen tvorac na Zemlji*.

Prema pogledima gnostika, ta dva principa su neizmenljiva Svetlost i Senka, pošto su Dobro i Zlo zapravo jedno i postojali su kroz čitavu večnost, kao što će uvek nastaviti da postoje, sve dok postoje ispoljeni svetovi.

⁴³

Ulupi nosi potpuno atlantidanski pečat. Kao i Atlantida, to nije ni grčko ni sanskrito ime, već podseća na meksička imena.

⁴⁴

Mahabharata, *Adiparva*, sloka 7788, 7789. *Bhagavata Purana*, IX, XX, 31, kao što objašnjava Sridera, komentator, koji govori o *Ulupi* kao o ćerci kralja Manipure; ali, pokojni pandit Dajanand Sarasvati, bez sumnje najveći indijski autoritet za sanskrit i *Purane* o takvim pitanjima, lično je potvrdio daje *Ulupi* bila ćerka kralja Naga u *Patali*, ili *Americi*, pre 5.000 godina, i da su *Nage* bile Inicijali.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Taj simbol objašnjava zašto su gnostici obožavali Zmiju kao Spasitelja, obmotanu oko svetog hleba, ili Tau, faličkog amblema. Kao Jedinstvo, Enoja i Ofis su *Logos*. Kad se odvoje, jedno je Drvo Života (duhovno), drugo Drvo Poznanja Dobra i Zla. Zato nalazimo kako Ofis nagovara prvi ljudski par - materijalni proizvod Uda Bata, koji, međutim, svoj duhovni princip duguje Sofiji Ahamot - da proba zabranjeno voće iako Ofis predstavlja božansku Mudrost.

Zmija, Drvo Poznanja Dobra i Zla i Drvo Života su simboli presađeni sa indijskog tla. Arasa-Maram, banjan drvo, tako sveto kod Indusa (pošto se Višnu tokom jedne od svojih inkarnacija odmarao u njegovoj moćnoj senci i tu učio ljude filozofiji i naukama), naziva se Drvo Znanja i Drvo Života. Pod zaštitničkim lišćem tog kralja šuma Gurui uče svoje učenike prvim lekcijama o besmrtnosti i iniciraju ih u misterije života i smrti. U haldejskom predanju se kaže da je Java-Aleim ili Škola za sveštenike naučila sinove čovekove da postanu kao jedan od njih. Do današnjeg dana Foh-čou,⁴⁵ koji živi u Foh-Maeju, ili hramu Bude, na vrhu "Kouin-long-sang",⁴⁶ velike planine, izvodi svoja najveća verska čuda pod drvetom koje se na kineskom zove Sung-Ming-Šu, ili Drvo Znanja i Drvo Života, jer je neznanje smrt, a jedino znanje donosi besmrtnost. Ta čudesna predstava se odvija svake tri godine, kad se ogromna svita kineskih budista sakupi u hodočašću na tom svetom mestu.

Sada postaje razumljivo zašto su najraniji Inicijati i adepti, ili "Mudri Ljudi", za koje se tvrdilo da ih je u misterije prirode inicirao UNIVERZALNI UM, koji predstavljaju najviši anđeli, nazvani "Zmijama Mudrosti" i "Zmajevima", a takođe i zastoje materijalistički duh njihovog potomstva postepeno počeo da optužuje prve fiziološki potpune parove - koje je u misteriju stvaranja ljudi inicirao Ofis, *ispaljeni Logos* i androgin, pošto su jeli plod poznanja - da *su počinili greh* time što nisu poslušali "Gospoda Boga" nego su dopustili da ih Zmija navede na iskušenje.

Tako su malo prvobitni hrišćani (koji su od Jevreja ukrali njihovu *Bibliju*) razumeli prva četiri poglavlja *Postanja* u njihovom ezo-

⁴⁵ Foh-čou, bukvalno na kineskom znači Budin gospodar, odnosno učitelj doktrina Buda-Foh.

⁴⁶ Ta planina se nalazi na jugozapadu Kine, gotovo između Kine i Tibeta.

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

terijskom značenju, da nikad nisu opazili kako tom neposlušnošću oni nisu nameravali da počine nikakav greh, već daje zapravo "Zmija" bila sam "Gospod Bog", koji je kao Ofis, Logos, ili nosilac božanske tvoračke mudrosti, naučio ljude da, sa stvoje strane, postanu tvorci.*^ Oni nikad nisu shvatili daje *Krst predstavljao evoluciju* u odnosu na "drvo i zmiju" i zato *JQ postao spas čovečanstva*. Time on postaje najosnovniji simbol Tvoračkog uzroka, primenjen na geometriju, brojeve, astronomiju, mere i životinjsko razmnožavanje. Prema *'kabdiVi, prokletstvo je palo na čoveka kada je stvorena žena.*^^ Krug se odvojio od svog prečnika.

Od dva principa koja su bila smeštena ujednom, a to je stanje Androgina, došlo je do odvajanja dualnih principa, koji predstavljaju dve suprotnosti i čija sudbina je postala da od tada pa za navek teže da se sjedine u izvorno *stanje Jednog*. To prokletstvo se sastojalo u sledećem: da priroda koja goni na tu potragu izbegne željeni rezultat tako što proizvodi novo biće, drugačije od ponovnog sjedinjenja ili željenog jedinstva, čime će prirodna želja da se obnovi izgubljeno stanje zauvek biti obmanula. Priroda živi na osnovu tog mučnog procesa neprekidnog prokletstva."*

(Vidi *Krst i krug, deo U*)

Podsetićemo čitaoca da se u *Žoharu*, a i u svim drugim kabalističkim delima, smatra da "Metatron sjedinjen sa *Sekinom*" [ili Šekina kao veo (milost) Ain-Sofa], koji predstavlja Logos, jeste baš to *Drvo Znanja* dok Šamael - tamni aspekt Logosa - zauzima samo koru tog drveta i poseduje znanje samo o ZLU. Kao što kaže Lakur (*Lacour*), koji je u sceni Pada {*Postanje*, pogl. III} video jedno zbivanje koje pripada egipatskoj inicijaciji:

Drvo *Obogotvorenja*, ili *Znanja Dobra i Zla* (. . .) je nauk *Tsifona*, Genija sumnje, *Tsi* znači poučavati, /on, sumnja. Tsifon je jedan od Aleima; danas ćemo ga naći pod imenom *Nah*, iskušavatelj.

(*Les Oelaim, tom II, str. 218*)

On je danas proučavaocima simbola poznat pod imenom *Jekova*.

To gledište su usvojili svi crkveni oci, ali to nije pravo ezoterijsko učenje. *Prokletstvo* nije počelo ni sa formiranjem čoveka ni sa formiranjem žene, jer je njihovo razdvajanje pripadalo prirodnom toku evolucije, već *kršenjem zakon*a (vidi napred).

49

"Od čega (ljudska) priroda živi" - ne čak ni životinjska, već zavedena, senzualna i iskvarena prirode, koju su *stvorili ljudi, a ne priroda*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Alegorija o Adamu, koja je odvojena od "Drveta Života", ezoterijski znači daje Rasa koja se tek razdvojila zloupotrebila i srozala misteriju Života na nivo animalnosti i zverstva. Jer, kako pokazuje *Žohar*, Matronetah (Šekina, simbolički supruga Metatrona) "predstavlja put ka velikom Drvetu Života, Moćnom Drvetu", a Šekina je božanska milost. Kao stoje objašnjeno: to Drvo doseže nebeske Doline i skriveno je između tri planine (gornja Trijada principa u čoveku). Od te tri planine. Drvo se uspinje naviše (znanje adepta teži ka nebu), a potom ponovo silazi dole (u adeptov *Ego* na zemlji). To drvo je otkriveno danju, a skriveno tokom noći, tj. otkriveno je prosvetljenom umu, a skriveno za Neznanje, koje je noć (vidi *Žohar*, I, 172, a i b). "Drvo Poznanja Dobra i Zla raste iz korena Drveta Života" (Komentar). Ali, potom, takode:

(...) u kabali se jasno može videti daje "to *Drvo Života*" bilo egipatski krst u svom seksualnom aspektu, a daje "*Drvo Znanja*" predstavljalo to razdvajanje i ponovno spajanje da bi došlo do kobnog stanja. Da to pokažemo u brojevima, vrednosti slova koja čine reč Oc (*Otz*) (211?), drvo, su 7 i 9: sedam je sveti ženski broj, a devet je broj faličke ili muške energije. Taj egipatski krst je simbol egipatskog *žensko-muškog*, Izide-Ozirisa, semeni princip u svim oblicima, zasnovan na prvobitnom ispoljavanju koje je primenljivo u svim pravcima i u svim značenjima. "

Takvi su pogledi na kabalu zapadnjačkih okultista i oni se razlikuju od istočnjačkih i arijevske pogleda na tu problematiku, koji su u većoj meri filozofski.⁵⁰ Razdvajanje polova je bilo u programu prirode i prirodne evolucije; a stvaralačka sposobnost u muškarcu i ženi bila je dar Božanske mudrosti. Čitava antika, od plemićkih filozofa pa do najskromnije duhovno orijentisanog plebejca, verovala je u tu istinu. I u nastavku ćemo možda uspešno dokazati da *relativna* svest o istinitosti tih legendi, ako ne i njihovoj apsolutnoj tačnosti - za koju jemče takvi intelektualni giganti kao što su Solon, Pitagora, Platon i drugi - počinje da sviče nekolicini savremenih naučnika. Oni su pometeni; oni su zapanjeni i zbunjeni pred dokazima koji se svakodnevno gomilaju pred njima; oni osećaju da nema

⁵⁰ *Izvor mera.*

Vidi u daljem tekstu, "*Sedmostrukost*" u Delu II.

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

drugog načina da rese mnoge istorijske probleme, koji pilje u njih, osim da usvoje drevna predanja. Zato, kad kažemo da mi apsolutno verujemo u drevne zapise i *svima zajednička* predanja, jedva da moramo moliti za oprostaj nepristrasnog čitaoca, jer drugi i daleko učeniji pisci, među onima koji pripadaju savremenim naučnim školama, očigledno veruju u isto ono u šta veruju i okultisti: tj. u "Zmajevu", ne samo simbolički, već takođe i u njihovo stvarno postojanje u nekom periodu.

Pre nekih trideset godina bio bi zaista smeo korak za bilo koga da javno raspravlja o mnoštvu priča koje se uobičajeno smatraju izmišljenim, i da izjavi kako su one imale zaista realnu osnovu, ili da zagovara tezu da su priče, koje se smatraju drevnim fantazijama, istinske činjenice; i da bajke, legende, manje ili više iskrivljene, u mnogim slučajevima predstavljaju opise stvarnih bića i događaja. Danas je to već manje rizičan poduhvat (. . .)

Eto uvoda u skorašnje, izuzetno interesantno delo g. Čarlsa Goulda (*Gould*), *Mitska čudovišta* (1886). On smelo tvrdi da veruje u najveći broj tih čudovišta i iznosi sledeće:

Mnoge od takozvanih mitskih životinja, koje su dugi niz vekova kod svih naroda bila plodna tema bajki i legendi, zakonito ulaze u opseg realnih činjenica prirodne istorije i one se mogu smatrati ne proizvodom bujne mašte, već stvorenjima koja su zaista nekad postojala, ali su, na žalost, kroz maglu vremena do nas najverovatnije dospeli samo njihovi veoma iskrivljeni, nesavršeni i netačni opisi (. . .) Predanja o *stvorenjima koja su nekad postojala naporedo sa čovekom, od kojih su neka toliko čudnovata i strašna da na prvi pogled ne izgledaju moguća*. Zmaj nije stvorenje koje je nastalo u mašti pripadnika arijevske rase, koji je razmišljao o munjama što su odbljeskivale u pećinama u kojima je obitavao, kao što smatraju neki mitolozi, već zapravo životinja koja je nekad postojala, vukla svoje glomazno zmijoliko telo, a možda i letela (. . .) Meni postojanje jednoroga ne izgleda neverovatno, već čak mnogo verovatnije od teorije koja njegovo poreklo pripisuje lunamom mitu^^ (. . .) Ja lično sumnjam u to da su mitovi proizašli iz "kontemplacije o vidljivom delovanju spoljašnje prirode". Lakše mi je

Robert Braun junior, *Jednorog: Jedno istraživanje mitologije*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

da pretpostavim daje erozivni uticaj vremena izmenio te starinske priče gotovo do neprepoznatljivosti, nego da su *necivilizovani divljaci imali takvu maštu i poetsku imaginaciju koja je daleko nadmašivala imaginaciju najučćenijih naroda današnjice*; lakše mi je da verujem da su sve te čudesne priče o bogovima i polubogovima, divovima i patuljcima, zmajevima i čudovištima svih vrste *izme-njeni oblici stvarnog, nego da verujem da su izmišljotine*.

Isti taj geolog je pokazao daje čovek "čije tragove uspešno pratimo do perioda *koji se različito procenjuju: od trista hiljada do milion godina* (. . .) postojao istovremeno sa životinjama koje su davno izumrle (str. 20)". Te životinje, "čudnovate i strašne" bile su, da damo nekoliko primera: (1) "iz roda *Cidastes*, čije ogromne kosti i kičma pokazuju da su dostizale dužinu od gotovo 70 metara..." Ostataka takvih čudovišta, kojih ima bar deset, profesor Marš {*Marsh*} je video u *Mauvaisas Terres* u Koloradu, posute po ravninama; (2) *Titanosaurus montanus*, koji je dostizao 15 do 20 metara; (3) *Dinosaurusi* (u jurasičkim podnožjima Stenovitih planina), još veći po dimenzijama; (4) *Atlantosaurus immanis*, čija je samo bedrena kost duga preko 2 metra, i koji bi, prema tome, bio dugačak 30 metara! Ali, granica još nije dostignuta i mi čujemo o otkriću kostura takvih divovskih razmera, čija je samo bedrena kost duga preko 4 metra (str. 37). Potom čitamo o čudovišnom *Sivaterijumu* sa Himalaja, četvororogom jelenu, velikom kao slon, o divovskom *Megatheriumu*, o divovskim letećim gušterima, *Pterodactylima*, sa krokodilskim čeljustima na pačijoj glavi, itd., itd. *Sva ona su postojala uporedo sa čovekom, i najverovatnije ga napadala, kao što je i čovek napadao njih*; i od nas traže da verujemo da taj čovek nije bio veći nego što je danas! Da li je moguće zamisliti da bi čovek mogao da preživi u prirodi, okružen takvim čudovišnim stvorenjima, ukoliko i sam nije bio div, dok su svi njegovi neprijatelji izumrli? Da li se on svojom kamenom sekiricom domogao najboljeg parčeta *Siveterijuma* ili divovskih letećih guštera? Trebalo bi da uvek imamo na umu kako bar jedan veliki naučnik, de Kvatrfadž, ne vidi nikakav jak naučni razlog zašto čovek "nije mogao da postoji, zajedno sa najstarijim sisarima, u prošlosti sve do *Sekundarnog perioda*".^{^!*}

Mitska čudovišta, Uvod, str. 3 i 4.

Ljudske vrste, str. 52.

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

Konzervativni profesor Džukis piše:

Izgleda da su leteći zmajevi iz romana zaista postojali u prethodnim periodima zemlje.^^

Zatim on nastavlja da se pita:

Da li pisana istorija čoveka, koja obuhvata nekoliko hiljada godina, iscrpljuje čitav period njegovog postojanja kao inteligentnog bića? Ili u dugim mitskim dobima, koja su trajala stotinama hiljada godina, a zabeležena su u haldejskim i kineskim zapisima, mi zapravo imamo maglovita sećanja na čoveka koja su se prenosila predanjem; možda su ih na postojeće kontinente prenela nekolicina preživelih sa drugih kontinenata, koji su, poput bajkovite Platonove Atlantide, možda bili potopljeni, ili su bili poprište neke velike katastrofe koja ih je uništila zajedno sa svim njihovim civilizacijama.

(str 17)

Nekoliko preostalih divovskih životinja, kao što su slonovi, manji od svojih predaka mastodonta i hipopotama, predstavljaju jedine preživеле ostatke i njihov broj se iz dana u dan sve više smanjuje. Čak i oni su imali nekoliko prethodnika svog budućeg roda i smanjili su se po veličini u istoj razmeri u kojoj se smanjio i čovek. Jer, nađeni su ostaci majušnog slona (*E. Falconeri*) u pećinskim sedimentima na Malti, a isti pisac potvrđuje da su oni bili povezani i sa ostacima majušnog hipopotama, koji je:

(...) bio dugačak samo dve stope i šest inči; ili još uvek postojećeg *Hipopotamusa (choeropsis) liberiensis*, za koga g. Milne-Edwards računa daje nešto viši od dve stope.

Skeptici će se možda nasmejati i proglasiti naše delo čistom besmislicom ili bajkom. Ali ako učine tako, oni će potvrditi mudrost kineskog filozofa Čuang Cea, koji kaže da se "broj stvari koje čovek zna nikako ne može uporediti sa brojem stvari koje su mu nepoznate",^^ pa će se, stoga, smejeti jedino sopstvenom neznanju.

Priručnik geologije, str. 301.

Istraživanja o sisarima, tabela I.

⁵⁷ Predgovor *Čudima Kopna i Mora (San Hai Ding)*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

"Božiji SINOVI" I "SVETO OSTRVO"

Legenda kojaje ispričana u *Razotkrivenoj Izidi*, povezana sa onim delom naše planete za koji nauka danas smara daje bio kolevka čovečanstva - iako je on uistinu bio jedna od *sedam* kolevki - u sažetom obliku, i ovde objašnjena, glasi:

Predanje kaže, a zapisi *Velike Knjige {Knjige Dan}* objašnjavaju daje, pre vremena Ad-ama i njegove radoznale žene He-ve, tamo gde danas postoje samo slana jezera i jalove ogolele pustinje, postojalo veliko unutrašnje more, koje je prekrivalo Malu Aziju, sever ponosnog lanca Himalaja i njegov zapadni produžetak. Poslednji ostaci rase kojaje prethodila našoj naseljavali sujedno ostrvo koje po lepoti nije imalo premca u svetu.

"*Poslednji ostaci*" se odnosi na "Sinove Volje i Joge", koji su, uz još nekoliko plemena, preživeli veliku kataklizmu. Jer *Treća Rasa*, kojaje naseljavala veliki Lemurijanski kontinent, bilaje ona kojaje prethodila pravim i potpunim ljudskim rasama - Četvrtoj i Petoj. Zato je u *Izidi* rečeno:

Ta rasa je sa istom lakoćom mogla da živi u Vodi, Vazduhu ili Vatri, jer je bez ograničenja vladala tim elementima. To su bili "Sinovi Božiji", ne oni koji ugledaše ćerke čovečije, već pravi *Elohim*, iako u istočnjačkoj kabali oni nose drugo ime. Oni su ti koji su preneli najneobičnije tajne Prirode čoveku i otkrili mu večnu, danas *izgubljenu* "reč".

Po verovanju, to "Ostrvo" postoji i danas, ali kao *oaza* okružena zastrašujućom divljinom velike Pustinje Gobi - na čiji pesak "nije zgazila noga otkad čovek pamti".

Ta reč, koja nije reč, nekad je kružila svetom i još uvek se zadržava kao daleki, umirući odjek u srcima nekih povlašćenih ljudi. Hierofanti svešteničkih škola znali su za postojanje tog ostrva, ali je ta "reč" bila poznata samo *Java-Aleimu* (na drugom jeziku "Maha Kohan"), ili upravniku svake škole, o kojima govore i klasični pisci.

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

Nije postojala morska veza sa tim lepim ostrvom, već podzemni prolazi, koje su poznavali samo poglavari, što su vodili k njemu u raznim pravcima.*^

Predanje potvrđuje, a arheologija prihvata istinitost legende da u Indiji postoji nekoliko danas procvalih gradova koji su sagrađeni na nekoliko drugih gradova, koji na taj način formiraju podzemni grad visok šest ili sedam spratova. Delhi je jedan od njih; Alahabad je drugi - takvi primeri su nađeni čak i u Evropi, npr. u Firenci, koja je sagrađena na nekoliko preminulih etrurskih i drugih gradova. Zašto onda ne bi Elora, Elefanta, Karli i Ađunta mogli da budu podzemni lavirinti i prolazi, kao što se tvrdi? Naravno, mi ne aludiramo na pećine koje su poznate svim Evropljanima, bilo da su ih videli ili čuli za njih, uprkos njihovoj ogromnoj starosti, koju toliko osporava savremena arheologija. Ali činjenica je, poznata svim iniciranim braminihima u Indiji, a posebno joginima, da u toj zemlji ne postoji nijedan pećinski hram koji ne poseduje podzemne prolaze što vode u svim pravcima, a te podzemne pećine i beskrajni hodnici, sa svoje strane, imaju *sopstvene* pećine i hodnike.

Nastavili smo da pitamo:

Ko može da kaže da izgubljena Atlantida - koja se takođe pominje u *Tajnoj Knjizi*, ali, opet, pod drugim imenom, izgovorenim na svetom jeziku - ne postoji još i danas?

Ona je postojala sasvim sigurno, kao što je sigurno da se brzo primicala dobu svoje slave i civilizacije u vreme kad je potonuo poslednji od kontinenata Lemurije.

Postoje arheolozi, kao npr. Džejms Ferguson, koji poriču drevnost svih spomenika u Indiji. U svom delu *Ilustracije na indijskim hramovima urezanim u steni* taj pisac se usuđuje da izrazi veoma neobično mišljenje, naime da "je Egipat prestao da postoji kao država pre nego što je iskopan najstariji od pećinskih hramova u Indiji". Ukratko, on ne priznaje daje bilo koja od tih pećina postojala pre vladavine Ašoke, i izgleda gori od želje da dokaže daje najveći broj tih pećinskih hramova bio izgaden tokom perioda nakon vladavine tog pobožnog budističkog kralja, sve do uništenja dinastije Andra iz Magade, početkom V veka. Mi mislimo daje ta tvrdnja potpuno proizvoljna. Dalja otkrića će pokazati daje ona pogrešna i neosnovana.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Veliki izgubljeni kontinent je, možda, bio smešten južno od Azije, i protezao se od Indije do Tasmanije?⁵⁹ Ako ta hipoteza (u koju se danas toliko sumnja, i koju nedvosmisleno poriču neki učeni pisci, smatrajući je Platonovom šalom) ikad potvrdi, onda će, možda, naučnici poverovati da opis kontinenta koji su naseljavali bogovi uopšte nije bio bajka.*" A onda će oni možda opaziti da su Platonovi uzdržani nagoveštaji i njegovo pripisivanje te priče Solonu i egipatskim sveštenicima bili samo mudar način da se svetu prenese ta činjenica, i da se, lukavim kombinovanjem istine sa izmišljotinom, ogradi od te priče koju mu je obaveza preuzeta inicijacijom branila da objavi.

Da nastavimo sa predanjem: moramo da dodamo daje klasa hierofanata bila podeljena u dve odvojene kategorije:*" one koje su podučili "Božiji Sinovi" sa ostrva, i koji su bili inicirani u božanska učenja čistog otkrivenja, i ostale, koji su naseljavali izgubljenom Atlantidu - ako se ona tako zvala - i koji, pošto su pripadali Drugoj Rasi (*rođenipolnim* putem, ali od *božanskih* roditelja), bili rođeni sa vidom koji je obuhvatao sve žive stvari i nije zavisio ni od udaljenosti ni od materijalnih prepreka. Ukratko, oni su bili *Ce-h'rta Rasa* ljudi koja se pominje u *Popol Vuhu*, čiji je vid bio neograničen i koji su znali sve stvari odjednom.

Drugim recima, bili su to Lemuro-Atlantiđani, prvi koji su imali dinastiju DMAova-Kraljeva, ne od *Mana* ili "duhova", kao što neki veruju (vidi *Pneumatologiju*), već od stvarnih živih *Deva* (ili polubogova, odnosno *Andela*) koji su poprimili tela da bi njima vladali, i koji su ih, sa svoje strane, naučili umetnostima i naukama. Jedino što ti Daniji, pošto su bili *Rupa* ili materijalni Duhovi, nisu uvek bili dobri. Njihov kralj *Thevetata* bio je jedan od takvih, i pod zlom uticajem tog Kralja-demona rasa Atlantiđana je postala narod rđavih *čarobnjaka*.

Kao posledica toga, objavljenje rat koji bi zahtevao isuviše prostora da se ovde ispriča; njegova suština se može naći u izobličenoj

⁵⁹ Kad je otkrivena Amerika, neka domorodačka plemena su je *zvala Atlanta*.

⁶⁰ Od tada se pojavila Donelijeva *Atlantida*, a uskoro će njeno stvarno postojanje biti naučna činjenica.

Ona je na taj način podeljena i do dana današnjeg, a teozofi i okultisti, koji su naučili nešto o okultnoj, ali neporecivoj moći Dugpa na svojoj koži, znaju to isuviše dobro.

alegoriji o Kainovoj rasi, divovima, i o Noju i njegovoj pravednoj porodici. Sukob se okončao potapanjem Atlantide, događajem koji je podražavan u pričama o Vavilonjanima i Mojsijevom potopu. Divovi i čarobnjaci "(. . .) i sve telesno je izginulo (...) i svi ljudi." Svi osim Ksisutrusa i Noja, koji su suštinski isto što i veliki Otac Tlincitian u *Popol Vuhu*, ili svetoj knjizi Gvatemalaca, koji takođe priča kako se spasao u velikom brodu kao i induski Noje - Vaivasvata.

Ako uopšte verujemo u to predanje, moramo da poverujemo i kada priča dalje kaže kako je od mešovitih brakova potomaka hijerofanata sa ostrva i potomaka atlantidskog Noja nastala mešana rasa pravednih i rdavih. Sa jedne strane je svet imao svoje Enohe, Mojsije, različite Bude, brojne "Spasitelje" i velike hijerofante; sa druge strane, svoje "prirodne čarobnjake", koji su, usled nedostatka obuzdavajuće moći ispravnog duhovnog prosvetljenja (. . .) svoje darove okrenuli u zle svrhe...

Ovo možemo da dopunimo nekim zapisima i predanjima. U *Istoriji Devica: Narodi i Nestali kontinenti*, pisac kaže:

Jedna od najstarijih legendi u Indiji, koja se čuva u hramovima u usmenom i pisanom predanju, priča da je pre nekoliko stotina hiljada godina u Pacifiku postojao ogroman kontinent kojeg je uništio geološki poremećaj, a čije ostatke bi trebalo tražiti na Madagaskaru, Cejlonu, Sumatri, Javi, Bomeu i glavnim ostrvima Polinezije.

Visoki plato Hindustana i Azije, prema toj pretpostavci, u tom periodu predstavljao je samo velika ostrva koja se graniče sa centralnim kontinentom (. . .) Po braminima, ta zemlja je imala visokorazvijenu civilizaciju, a poluostrvo Hindustan, koje se uvećalo pomeranjem voda u vreme te velike kataklizme, samo je nastavilo lanac prvobitnih predanja koja su nastala na tom mestu. Narod koji je naseljavao taj ogromni kontinent na polutani ova predanja nazivaju *Rute*, dok je iz njihovog jezika *nastao je sanskrit* (...) A indo-helensko predanje, koje je sačuvao najinteligentniji narod koji je emigrirao iz indijskih ravnica, takođe govori o jednom kontinentu i narodu, koji naziva Atlantis ili Atlantida, i smešta ga u Atlantski okean, u sevemom delu tropa.

Po strani od te činjenice, pretpostavka daje na tim širinama postojao drevni kontinent, čiji se tragovi mogu naći u vulkanskim ostrvima i planinskoj površini Azora, Kanarskih ostrva i Kapo Verdea, nije lišena geografske verovatnoće. Štaviše, Grci, koji se

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

nikad nisu usudili da izađu van Herkulovih stubova, u svom strahu od tajanstvenog okeana, pojavili su se suviše kasno u antici sa pričom koju je sačuvalo Platon da bi ona mogla da bude bilo šta drugo osim odjek indijske legende. I još, kad bacimo pogled na kartu, kad ugledamo ostrva i ostrvca koja su posuta od Malajskog arhipelaga do Polinezije, od tesnaca Sunda do Uskršnjih ostrva, nemoguće je, ako imamo u vidu hipotezu o kontinentima koji su postojali pre ovih koje mi naseljavamo, da na tom mestu ne postavimo najvažniji od njih.

Religiozno verovanje, zajedničko Malaki i Polineziji, to jest, dvema suprotnim krajevima Okeanije, potvrđuju da "su ta dva ostrva nekad činila dve ogromne zemlje, koje su naseljavali žuti i crni narod, uvek u međusobnom ratu; i da su bogovi, umomi od njihovih svađa, zadužili Okean da ih smiri; ovaj je progutao ta dva kontinenta i od tada nije mogao da pusti svoje zatočenike. Jedino su planinski vrhovi i visoke visoravni izbegli potop zahvaljujući moći bogova, koji su isuviše kasno opazili grešku koju su počinili."

Šta god da ima u tim predanjima i gde god daje bilo mesto na koje se razvila civilizacija drevnija od Rima, Grčke, Egipta i Indije, sigurno je daje ta civilizacija postojala, i izuzetno je važno da nauka nađe njene tragove, ma koliko da su oni slabašni i neuhvatljivi.

(str. 13-15)

Ovo poslednje predanje potvrđuje ono koje je ispričano prema "Zapisu Tajne Doktrine". Rat koji se pominje između žutog i crnog naroda odnosi se na borbu između "Sinova Bogova" i "sinova divova", odnosno stanovnika i čarobnjaka Atlantide.

Konačni zaključak autora, koji je lično posetio ostrva Polinezije i posvetio godine proučavanju religije i jezika gotovo svih njihovih naroda, glasi:

Tri vrha tog kontinenta, Sendvička ostrva. Novi Zeland, Uskršnja ostrva, udaljena su jedna od drugih hiljadu petsto do hiljadu osamsto morskih milja, a grupe ostrva u sredini. Viti, Samoa, Tonga, Foutoma, Ouvea, Markiska ostrva, Tahiti, Pomutou, Gambieri, i sama su udaljena od tih krajnjih tačaka od sedamsto ili osamsto do hiljadu morskih milja.

Svi moreplovci se slažu da te krajnje i centralne grupe nikad ne bi mogle da komuniciraju zbog svog geografskog položaja i zbog

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

nedostatka sredstava za to. Fizički je nemoguće preći toliko rastojanje kanuom (. . .) bez kompasa i putovati mesecima bez zaliha.

Sa druge strane, aboridžini Sendvičkih ostrva, Vitija, Novog Zelanda, središnje grupe, Samoe, Tahitija, itd., *nikad nisu upoznali jedni druge, biti su ikad čuli jedni za druge* pre dolaska Evropljana. *Pa ipak, svi ti narodi smatraju da su njihova ostrva nekad činila deo ogromnog prostranstva koje se na Zapad pružalo do Azije.* I svi su, kad su ih doveli u kontakt, uvideli da govore istim jezikom, imaju isto ophođenje, običaje, ista religiozna verovanja. I svi su na pitanje — "Gde je kolevka vaše rase?" - davali isti odgovor, *pružajući ruku prema zalazećem Suncu.*

(ibid. str 308)

Geografski se taj opis donekle kosi sa činjenicama iz Tajnih Zapisa, ali on pokazuje da takva predanja postoje, a to je jedino važno. Jer, kao što nema dima bez vatre, tako se i predanje mora zasnivati na nekoj približnoj istini.

Na odgovarajućem mestu ćemo pokazati kako savremena nauka u potpunosti potvrđuje ovo što smo malopre naveli, kao i predanja iz *Tajne Doktrine* u pogledu dva izgubljena kontinenta. Uskršnja ostrva su, na primer, krajnje zapanjujući i krajnje rečit spomenik o tim prvobitnim divovima. Oni su isto toliko veliki kao što su i tajanstveni i čovek bi trebalo samo da prouči glave kolosalnih statua, koje su na tim ostrvima ostale neoštećene, da bi u njima smesta prepoznao crte tipa i karaktera koje se pripisuju divovima Četvrte Rase. Izgleda da su oni iste vrste, iako različiti po crtama - odnosno *izrazito senzualnog tipa*, kao što su Atlantidani (Daitje i Atlanćani) prikazani u ezoterijskim induskim knjigama. Uporedite ih sa licima nekih drugih džinovskih statua u Centralnoj Aziji ~ na primer, onima iz okoline Bamijana - *statuama-portetima Buda iz prethodnih Manvantara*, kako kaže predanje; onih Buda i junaka koji se pominju u budističkim i hinduističkim delima, kao ljudi divovskih razmera,*^m^ dobra i sveta braća svoje zle braće po rođenju u celini, kao stoje Ravana, divovski kralj Lanke bio brat Kumbakarne, koji su svi, po liniji

Nešto slično statuama u Bamijanu - takođe jedan Buda visok 70 metara - nađen je blizu đainskog naselja u Južnoj Indiji, i izgleda da je jedini koji je danas preostao.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Rišija, potomci bogova, pa zato, poput "Titana i njegovog ogromnog potomstva", "provorodeni neba". Te "Bude", iako često naruženi simboličkim predstavljanjem velikih visećih ušiju, ispoljavaju sugestivnu razliku, koja se opaža smesta, u izrazu njihovih lica, u poređenju sa statuama sa Uskršnjih ostrva. Oni su možda pripadnici iste rase - ali su ovi prvi (Bude) "Sinovi Bogova", a drugi (sa Uskršnjih ostrva) porod moćnih čarobnjaka. Svi oni su reinkarnacije i, po strani od neizbežnih preterivanja u narodnoj mašti i predanju, oni su *istorijske ličnosti*.[^] Kada su oni živeli? Pre koliko vremena su živеле dve rase. Treća i Četvrta, i koliko vremena nakon toga su razna plemena Pete Rase počela svoju borbu, ratove između Dobra i Zla? Orientalisti nas uveravaju da su se obe hronologije beznačajno pomešale i da su besmisleno preuveličane u *Puranama* i drugim indijskim svetim spisima. Osećamo se prilično spremnim da se složimo sa tom optužbom. Ipak, ako su arijevske pisce pustili svoje hronološko klatno da povremeno previše odleti u jednom pravcu, iza zakonite granice činjenica, kada se udaljenost tog odstupanja uporedi sa odstupanjem orijentalista u suprotnom pravcu, videće se da su ipak bramini bili umereni. U krajnjem ishodu, uvideće se da su panditi precizniji i bliži istini nego sanskritolozi. Sigurno daje, zbog skraćivanja koje su učinili ovi drugi - čak i kada se pokaže da je to bilo iz lične zabave - zapadnjačko javno mnjenje to pozdravilo kao "*oprezno prihvatanje činjenica*", dok je pandite u štampi brutalno predstavilo kao *lazove*. Ne moraju svi na to da gledaju u istom svetlu. Nepristrasni posmatrač bi mogao da prosudi suprotno tome. On bi čak oboje mogao da proglasi nepoštenim istoričarima, ili, pak, da ih oboje opravda, svakog na svojoj sopstvenoj osnovi, i kaže: induski Arijevci su pisali za svoje Inicijate, koji čitaju istinu između redova, a ne za mase. Ako su oni *namerno* pomešali događaje i pobrkali doba, to nije bilo da bi ikoga obmanuli, već da bi svoje znanje sačuvali od radoznalog oka stranaca. Inače, onome ko može *da broji generacije od Manua i nizove inkarnacija*

Čak i Vilson dopušta da su Rama i Ravana bili ličnosti zasnovane na istorijskim činjenicama: "Predanja Južne Indije bez razlike pripisuju svoju civilizaciju i naseljavanje civilizovanih Indusa (Pete Rase) Raminoj pobedi nad Ravanom u Lanke." (*Višnu Purana*, III, str. 318) - pobedi "Božijih Sinova" nad atlantičanskim čarobnjacima, glasi pravo predanje.

Stanca IX — Konačna evolucija Čoveka

koje su naznačene za neke od junaka^{^*} smisao i hronološki poredak u *Puranama* su veoma jasni. Sto se tiče zapadnjačkih orijentalista, njima moramo oprostiti zbog njihovog nesumnjivog neznanja o metodima kojima se služi istočnjački ezoterizam.

Ali, te predrasude moraće da ustupe mesto i veoma brzo nestanu pred svetlošću novih okrića. Već omiljene teorije dr Vebera i prof. Maksa Milera - naime, da pismenost nije bila poznata u Indiji čak ni u doba Paninija (!); da su Indusi sve svoje umetnosti i nauke - čak i Zodijak i njihovu arhitekturu (Ferguson) dobili od makedonskih Grka, takvim i sličnim besmislenim hipotezama prete arheološka iskopavanja. Duh drevne Haldeje došao je u pomoć istini. U svom trećem *Hibertpredavanju* (1887.), profesor Sajs sa Oksforda govori o novootkrivenim asirskim i vavilonjanskim valjcima, koji iscrpno izlažu o Ei, Bogu Mudrosti, danas poistovećenom sa Berozovim Oanesom, pola čovekom, pola ribom, koji je Vavilonjane podučio kulturi / *veštini pisanja*. O tom Oanesu, kome je, zahvaljujući jedino biblijskom potopu, dopuštena starost od jedva 1.500 godina pre nove ere, danas se govori na sledeći način:

Njegov grad bio je Eridu, koji se pre 6.000 godina uzdizao na obalama Persijskog zaliva. To ime znači "dobri grad", posebno sveto mesto, jer je to bilo središte iz koga je najranija haldejska civilizacija krenula na sever. Postoje bog kulture predstavljen kako dolazi s mora, moguće je daje ta kultura, čije je sedište bio Eridu, bila uvezena. *Mi znamo daje u veoma davno vreme postojala IcomuniJcacija između Haldeje i Sinajskog poluostrva, kao i Indije.* Statue koje su Francuzi otkrili u Tel-lohu (koje datiraju minimum 4.000 godina pre nove ere) bile su načinjene od krajnje tvrdog kamena, poznatog kao diorit, a natpisi na njima su kazivali da je taj diorit donet iz Mazana - tj. sa Sinajskog poluostrva, kojim su tada

Tako nam je, na primer, prikazan jedan junak, isprva rođen kao "nepravedni, ali hrabri vladar" (Puruša) Daitja, Hiranjakasipu, koga je ubio Avatar *Nara-Singha* (Čovek-lav). Potom je on rođen kao Ravana, kralj Lanke, a ubio gaje Rama; nakon čega je rođen kao Sisupala, sin radarišija (kralja-rišija) Damaghoše, kada gaje opet ubio Krišna, poslednja inkamacija Višnua. Ovaj paralelni razvoj Višnua (duha) sa Daitjom, čovekom, mogao bi da izgleda besmislen, pa ipak nam on daje ključ ne samo za odgovarajuće periode Rame i Krišne, već čak i za izvesnu psihološku misteriju.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

vladali faraoni. Poznato je da te statue u celini podsećaju na Kefrenovu statuu od diorita (Kefren - graditelj druge piramide), dok su, prema g. Petriju, jedinice mere, označene na planu grada, koji jedna od figura iz Tel-loha drži u krilu, identične sa onima koje su koristili graditelji piramida. *Tikovina je nađena u Mugeiru, ili haldejskom Uru, iako to drvo predstavlja specijalni indijski proizvod; dodajte tome jedan drevni vavilonjanski spisak odeće koji pominje sindu, ili "musline", objašnjene kao "biljna odeća".*

Muslin, koji je najbolje poznat kao *Đaka* muslin, u Haldeji je bio poznat kao Hindu (Sindu), dok je *tikovina* korišćena 4.000 godina pre nove ere; ipak Indusi, kojima Haldeja duguje svoju civilizaciju (kao stoje lepo pokazao pukovnik Vans Kenedi) - *nisu imali pismenost* pre nego što su ih Grci naučili svojoj azbuci - ako je verovati orijentalistima!

STANCA X

ISTORIJA ČETVORTE RASE

*(38) Rođenje Četvrte, Rase Atlantidana * (39) Pod-rase Četvrtog Covečanstva počinju da se dele i stapaju; one formiraju prve mešane rase različitih boja * (40) Nadmoć Atlantidana nad ostalim rasama * (41) Oni upadaju u greh i začinju decu i čudovišta * (42) Prvi začeci antropomorfizma i polne religije. Oni gube svoje "treće oko".*

38^ TAKO DVOJE PO DVOJE U SEDAM OBLASTI, TREĆA {Rasa} IZRODI ČETVRTU {Rasu ljudi}. BOGOVI POSTADOŠE NE-BOGOVI (*Surepostadoše a-Sure*) (a).

39. PRVA {Rasa} u SVIM OBLASTIMA BILA JE MESEČEVE BOJE {Žuto-bele}; DRUGA, ŽUTA KAO ZLATO; TREĆA, CRVENA; ČETVRTA, BRAON, ŠTO POSTADE CRNO OD GREHA.' PRVIH SEDAM {ljudskih} IZDANAKA

Striktno govoreći, tek od vremena Atlantidana, braon i žutih divovskih Rasa, trebalo bi govoriti o COVEKU, postoje tek Četvrta Rasa bila *prva potpuno ljudska vrsta*, ma koliko daje po dimenzijama bila veća od današnje. U knjizi *Covek* (koji su napisala dvojica *čela*), sve što je rečeno o Atlantidanima sasvim je tačno. Prevažodno je to da je ta rasa postala "crna od greha" koji je božanskim imenima Asura, Rakšasa i Daitji doneo loš glas i pokolenjima njihova imena preneo kao imena đavola. Jer, kao što smo rekli, pošto su se Sure (bogovi) ili Deve inkamirali u mudrim ljudima Atlantide, Atlantidani su nazvani *Asure* ili *Rakšasi*, a ta imena, zahvaljujući njihovim neprekidnim sukobima

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

BEHU SVI ISTE PUTI U POČETKU. NAREDNIH {*sedam, pod-raSO*} POČEŠE DA SE MEŠAJU {*b*}.

(a) Da bismo razumeli stih 38, on se mora pročitati zajedno sa tri stiha iz Stance IX. Sve do ove tačke evolucija čoveka pripada pre metafizičkoj nego fizičkoj prirodi. Tek nakon takozvanog PADA rase počinju da se brzo razvijaju u čisto ljudski oblik. A da bismo mogli ispravno da razumemo potpuno značenje Pada, tako mističko i transcendentno u svom pravom smislu, proučavaocu se moraju odmah saopštiti detalji koji su prethodili tom događaju, od kojih je savremena teologija stvorila okosnicu oko koje se vrte najštetnije i najbesmislenije dogme i verovanja.

Drevni komentari objašnjavaju, a čitalac mora da ima na umu da su od Jata Danija, na koje je došao red da se inkamiraju kao *Ega* besmrtnih, ali *na ovom nivou nesvesnih* monada - neki "poslušali" (zakon evolucije) smesta, čim su ljudi Treće Rase postali fiziološki i fizički spremni, tj. kad su se razdvojili na polove. Oni su bili ta rano svesna bića, koja su, dodajući sada svesno znanje i volju svojoj nasleđenoj Božanskoj *či?,iot*, pomoću *Krijašakti* stvorili polubožanskog čoveka, koji je na zemlji postao seme za buduće adepte. Sa druge strane, oni koji su, ljubomorni na njihovu intelektualnu slobodu (nesputanu, kakva je tada bila, okovima materije) rekoše: - " Mi možemo da izaberemo . . . mi imamo mudrost" (vidi stih 24) i inkarnirali se daleko kasnije - za njih je bila spremna njihova prva karmička kazna. Oni su dobili tela (fiziološki) inferiorna njihovim astralnim modelima, jer su njihove *Chaje* pripadale precima nižeg ranga od sedam klasa. Što se tiče "Sinova Mudrosti" koji su "odložili" svoju inkarnaciju do Četvrte Rase, koja je već bila uprljana (fiziološki) grehom i nečistotom, oni su doveli do užasne posledice, čiji ih karmički rezultat pritiska do dana današnjeg. On je nastao u njima samima i oni su postali nosioci tog semena nepravde u budućim eonima, jer su tela koja su morali da informišu postala uprljana zbog njihovog sopstvenog oklevanja (vidi stihove 32, 36).

sa poslednjim ostacima Treće Rase i "Sinova Volje i Joge" dovela su do kasnijih alegorija o njima u *Puranama*.

Asura je bilo opšte ime Atlantidana koji su bili neprijatelji duhovnih junaka Arijevaca (bogova).

(*Čovek, str. 97*)

To je bio "Pad anđela" zbog njihove pobune protiv karmičkog zakona. "Čovekov pad" nije bio pad, jer *on nije bio odgovoran*. Ali, postoje "Stvaranje" u dualističkom sistemu bilo postavljeno kao "isključivo Božija odgovornost", kao zakoniti *atribut* koji je teologija primenila u ime *beskrajnog* božanstva, koje je sama napravila, na tu moć se moralo gledati kao na "satansku" i kao na uzurpiranje božanskih prava. Zato se na takvo stvaranje, u svetlosti takvih uskih pogleda, prirodno mora gledati kao na užasnu klevetu čoveka, "stvorenog na Božiju sliku i priliku", što je još gore svetogrđe u samoj doslovnoj dogmi. "Vaša doktrina", već je rečeno okultistima, "od čoveka, koji je stvoren od prašine na sliku i priliku Božiju, pravi đavolovo oruđe, od samog početka". "Zašto ste od svog boga načinili đavola - a oba su, štaviše, načinjena na *vašu sliku i priliku*"^T, glasi naš odgovor. *Ezoteričko* tumačenje *Biblije*, međutim, dovoljno negira tu klevetničku izmišljotinu teologije; Tajna Doktrina morajednog dana postati pravedna Karma crkava - više antihrišćanska od najzakletijih predstavnika materijalizma i ateizma.

Staro učenje o pravom značenju "Palih Anđela", u njegovom antropološkom i evolucionističkom smislu, nalazi se u kabali, a objašnjava *Bibliju*. Ono se pre svega nalazi u *Postanju*, kad ga čitamo u duhu traganja za istinom, bez dogmatičnog pogleda i bez unapred stvorenih preferencija. To je lako dokazati. U *Postanju* (VI) "Sinovi Božiji" - *B 'ne Aleim* - zaljubljuju se u ćerke čovečije, venčavaju se i otkrivaju svojim ženama misterije koje su nezakonito stekli na nebu, kako čitamo kod Enoha; i to je "Pad Anđela".[^] Ali, staje, u stvarnosti.

U celini, takozvane *ortodoksne* hrišćanske zamisli o "Palim" Anđelima ili Satani su isto tako izuzetne kao što su i bemislene. Možemo da navedemo tuce ovakvih zamisli o najrazličitijim likovima, do detalja, i sve iz pera obrazovanih pisaca, "univerzitetski obrazovanih" iz ove četvrtine našeg veka. Zato, pisac *Najranijih doba Zemlje*, g. Dž. H. Pember, posvećuje deo tom tome da dokaže kako su teozofi, spiritualisti, metafizičari, agnostici, mistici, pesnici i svi savremeni pisci o istočnjačkim razmišljanjima, posvećene sluge "Princa Vazduha" i nepopravljivo prokleti. On opisuje Satanu i Antihrista na sledeći način:

Satanaje "Pomazani Heruvim" iz starine... Bog je stvorio Satanu, najlepše i najmu-drije stvorenje u ovom delu Njegovog Univerzuma, i učinio ga Princem Sveta i Moći Vazduha. (...) On je bio smešten u jednom Edenu, Icoji jebio daleko pre Edena iz *Postanja* (...) i sasvim drugačije i suštinskije prirode, nalili na Novi Jerusalim. Tako, Satana, pošto bese savršen po mudrosti i lepoti, posedovaoše prostrano carstvo koje

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

sama *Knjiga Enohova*, iz koje tako obilato citira autor *Otkrivenja*, pa čak i sv. *Jovan u Jevandeljupo Jovanu* (npr. stili 8, u poglavlju X, da su svi oni koji su došli pre Hrista bili "razbojnici i pljačkaši"? To je naprosto *Knjiga Inicijacije*, koja alegorijski i opreznim frazama iznosi program izvesnih arhajskih misterija koje su obavljane u *unutrašnjim* hramovima. Autor *Svetih Misterija među Majama i Kvičijima* veoma opravdano ukazuje da se takozvane "vizije" Enohove odnose na njegova (Enohova) iskustva pri inicijaciji i na ono što je naučio u misterijama, ali izražava sasvim pogrešno mišljenje da ih je Enoh naučio pre nego što je bio preobraćen u hrišćanstvo (!!); štaviše, on veruje daje ta knjiga napisana "početkom hrišćanskog doba kada su . . . običaji i religija Egipćana postali dekadentni"! To je teško moguće, pošto Juda u svom pismu citira iz *Knjige Enohove* (stih 14); i zato, kao što primećuje nadbiskup Lorens, prevodilac *Knjige Enohove*, etiopske verzije, "ona nije mogla biti delo pisca koji je živeo nakon (. . .) ili čak bio savremenik" pisaca *Novog Zave-ta* ukoliko, zaista, Juda, *Jevandelja* i sve što sledi nisu takode bili proizvodi već formirane Crkve - za šta neki kritičari kažu da nije moguće. Ali, nas sada zanimaju Enohovi "Pali Anđeli", a ne sam Enoh.

U indijskom egzoterizmu, ti anđeli (*Asure*) su takode optuženi kao "neprijatelji bogova", oni koji se suprotstavljaju žrtvenom obožavanju što se nudi bogovima. U hrišćanskoj teologiji o njima se u celini govori kao o "Palim Duhovima", junacima različitih oprečnih i protivrečnih legendi, sakupljenih iz paganskih izvora. *Coluber tortuosus*, "zmija kornjača", opis za koji se kaže daje potekao od Je-

beše naša zemlja, ako ne i čitav Sunčev sistem. (. . .) Svakako nam nijedna druga anđeoska moć većeg, pa čak ni istog ranga nije bila otkrivena. *Juda citira kako sam Arhandeo Mihail ukazuje Princu Tame poštovanje koje se odaje nadređenom, ma koliko daje ovaj zao, „sve dok Bog nije formalno naredio njegovu smenu". Tada nas obavestava da je "Satana, od trenutka kad je stvoren, bio okružen kraljevskim obelejjima" (!!); daje "došao svesti kako bi uvideo daje vazduh ispunjen muzikom radosti onih koje je Bog nairaenovao (. . .)" Potom Đavo "prelazi od kraljevskog na svoje svešteničko dostojanstvo" (!!!). "Satana je takode bio sveštenik Najvišeg", itd., itd. A sada - "Antihrist će biti otelovljeni Satana" (str 56-59). Pioniri dolazećeg Princa Tame su se već pojavili - to su teozofi, okultisti, pisci *Savršenog puta. Razotkrivene Izide, Misterije Eona*, pa čak i SVETLOSTI AZIJE!! Autor primećuje "otvoreno poreklo (teozofije) od "silazećih anđela", od "Nefilim", ili anđela iz VI poglavlja *Postanja* i Divova. On bi takode trebalo da zapazi svoje sopstveno poreklo od njih, kao što današnja Tajna Doktrina nastoji da dokaže - osim ukoliko ne priznaje da pripada savremenom čovečanstvu.*

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

vreja, imala je sasvim drugo značenje pre nego što ju je izvitoperila rimska crkva - između *ostalog, jedno čisto astronomsko značenje*.

Smatralo se da "zmija" koja je pala sa visina, "*deorsumfluens*", poseduje Ključeve Carstva Mrtvih, poO Bavdiou ap^t], do onog dana kada ju je Isus video "kako kao munja pada sa neba" (*Jevanđelje po Luki*, X, 17, 18) uprkos suprotnom rimokatoličkom tumačenju *cadebat utfiilgur*; a to zaista znači da su čak i "đavoli potčinjeni Logosu - koji je MUDROST, ali je, kao protivnik neznanja, istovremeno Satana ili Lucifer. To zapažanje se odnosi na božansku Mudrost koja, spuštajući se kao munja, budi intelekta onih koji se bore protiv Đavola neznanja i predrasuda. Do trenutka kada se Mudrost, u obliku inkamiranih Duhova (MAHATA) spustila sa visine da bi oživila i dozvala Treću Rasu u pravi svesni život, čovečanstvo - ako se ono može tako nazvati u svom životinjskom, nesvesnom stanju - bilo je, naravno, osuđeno kako na *moralnu*, tako i na fizičku smrt. O anđelima koji su ušli u razmnožavanje metaforički se govori kao o *Zmijama* i *Zmajevima Mudrosti*. Sa druge strane, gledano u svetlu LoGOSA, za hrišćanskog Spasitelja, isto kao i za Krišnu, bilo kao čoveka ili kao Logosa, može se reći daje spasao "od večne smrti" one koji su verovali u tajna učenja, daje pobedio Carstvo Tame, ili Pakao, kao što čini i svaki Inicijant. To se odvija u ljudskoj, zemaljskoj formi Inicijanta, a takođe i zato stoje Logos Hristos, onaj princip naše unutrašnje prirode koji se u nama razvija u Duhovni Ego - Više Ja - postoje formiran iz nerazdvojnog sjedinjenja *Budija* (šestog) i duhovnog procvata *Manasa*, petog principa." "Logos je pasivna Mudrost na Nebu, a Svesna, Samodelatna Mudrost na Zemlji", tako nas uče. To je Venčanje "Nebeskog čoveka" sa "Devicom Sveta" - Prirodom, kako je opisano u *Pimanderu*, čiji je rezultat njihov potomak - besmrtni čovek. To je ono što se u *Otkrivenju Jovanovom* naziva venčanjem jagnjeta sa njegovom nevestom (XIX, 7). Ta "supruga" je danas poistovećena sa Rimskom crkvom, zahvaljujući proizvoljnom tumačenju njenih pristalica. Ali, izgleda da oni zaboravljaju da

Nije ispravno da se o Hristu govori kao o šestom principu u čoveku, *Budiju*, kao što čine neki teozofi. Taj princip je *per se* pasivan i latentan, duhovni nosilac Atmana, nerazdvojan od ispoljene Univerzalne Duše. Samo u sjedinjenju i svezi sa *Samosvešču*, *Budi* postaje Više Ja i božanska, razlikujuća Duša. *Hristos* je sedmi princip, ako se bilo šta može reći o njemu.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

njeno *rublje* može spolja da bude fino i belo (nalik na "okrećeni grob"), ali da trulež kojom je ona iznutra ispunjena nije "pravednost Svetaca" (*ibid*, V, 8), već pre krv svetaca koje je "ona ubila na zemlji" (pogl. XVIII, 24.). Tako je opaska velikog Inicijata (*u Jevanđelju po Luki*, X, 18) - ona koja se alegorijski odnosi na zrak Prosvetljenja i razum, *koji se kao munja spušta sa visina* u srca i *umove* preobraćenika te stare religije mudrosti, koju je u tom trenutku, u drugom obliku predstavio mudri galilejski Adept" - bila iskrivljena do neprepoznavanja (kao i njegova ličnost) i prilagođena da se uklopi u najokrutniju i najopasniju od svih religioznih dogmi (vidi kraj Stance XI, "MITOVI O SATANI").

Ali, ako teologija Zapada jedina drži patent i kopirajt za SATANU - u celokupnom dogmatskom užasu te izmišljotine - drugi narodi i religije su počinili slične greške u svom pogrešnom tumačenju tog načela, koje možda najdublje predstavlja filozofsku i sublimnu ideju drevne misli. Jer, oni su istovremeno i iskrivili ispravno značenje i ukazali na njega, u svojim brojnim alegorijama koje dodiruju taj predmet. Pa čak ni poluezoterijske dogme puraničkog hinduizma nisu propustile da razviju veoma sugestivne simbole i alegorije

Da bismo ovo učinili jasnijim, svi koji pročitaju narečeni pasus u *Jevanđelju po Luki* videće da ta primedba sledi nakon izveštaja o *sedamdesetorici* koji se rađuju tome što su nam "čak i đavoli (duhovi protivrečnosti i rezonovanja, ili oprečne moći, pošto Satana znači naprosto 'protivnik' i *oponent*), podređeni pomoću tvog imena" (*Jevanđelje po Luki*, X, 17). Sad, "tvoje ime" znači ime Hrista ili Logosa, ili duha istinske Božanske Mudrosti, ukratko VIŠE JA. A kad Isus na to odgovara daje "video Satanu koji kao munja pada sa neba", to je naprosto izjava o njegovoj moći vidovitosti, koja obaveštava da je on to već znao, i podsećanje na inkarnaciju božanskog zraka (bogova ili anđela) koji *»a-da u razmnožavanje*. Jer, od takve inkarnacije nipošto ne profitiraju svi ljudi, već kod nekih ta moć ostaje skrivena i mrtva čitavog života. Uistinu, "Nije dan čovek ne zna koje Sin, jedino Otac; a koje Otac, zna jedino Sin", kao što na licu mesta dodaje Isus (*ibid*, V, 22) - a "Crkva Hristova" ponajmanje. Jedino Inicijal razume tajno značenje izraza "Otac i Sin", i zna da se ono odnosi na Duh i Dušu na Zemlji. Jer Hristova učenja su bila *okultna* učenja, koja su se mogla objasniti jedino *prilkom inicijacije*. Ona nikad nisu bila namenjena masama, jer je Isus zabranio dvanaestorici da idu neznabošcima i Samarićanima (*Jevanđelje po Mateju*, X, 8) i ponovio je svojim učenicima da su "misterije Neba" jedino za njih, a ne za mnoštvo (*Jevanđelje po Marku*, IV, 11).

koje se odnose na buntovne i pale bogove. *Purane* njima obiluju, i mi nalazimo direktno ukazivanje na istinu u čestim aluzijama Parasare (*Višnu Purana*) na sve te Rudre, Rišije, Asure, Kumare i Munije, koji *moraju da se inkarniraju u svim dobima*, da se reinkamiraju u svakoj Manvantari. To je (ezoterijski) isto kao da kažemo da su se PLAMENOVİ rođeni iz Univerzalnog Uma (Mahata), zahvaljujući tajanstvenom delovanju Karmičke Volje i impulsa Zakona Evolucije, kao u *Pimanderu* ~ bez ikakvog postepenog prelaza - spustili na ovu Zemlju, pošto su *^Qprobili kroz sedam Krugova Vatre* ili sedam posrednih Svetova, ukratko rečeno.

Postoji večni ciklički zakon ponovnih rođenja, a taj niz u svakom novom manvantaričkom osvitu predvode oni koji su uživali u svom odmoru od reinkamiranja, tokom nebrojenih Eona u prethodnim Kalpama - najvišim i najranijim *Nirvanama*. Na te "Bogove" je došao red da se inkarniraju u sadašnjoj Manvantari; otuda njihovo prisustvo na Zemlji i prateće alegorije, a otuda, takode, i izvrtanje izvornog značenja. ^ Bogovi koji *su. pali* u razmnožavanje, čija je misija bila da dovrše *božanskog* čoveka, kasnije su predstavljani kao Demoni, zli Duhovi i đavoli, u razmiricama i ratu sa bogovima, ili neodgovornim službenicima jednog Večnog zakona. Ali, u toj hiljadu i jednoj arijevske alegoriji, nikakva zamisao takvih stvorenja kao

^ Tako je, na primer, u *Puranama* "Pulastja", jedan Pradapati, ili sin Brame - predak Rakšasa i deda Ravane, velikog kralja Lanke (vidi *Ramajanu*) - u *prethodnim životima* imao sina po imenu Datoli, "koji je danas poznat kao mudrac Agastja", kaže *Višnu Purana*. Samo ime Datoli ima još šest varijanti, ili sedam značenja. On se naziva i Datoi, Datali, Datoti, Datotri, Datobhri, Dambhobi i Dambholi - a svih tih sedam varijanti imaju tajno značenje i o njima se govori u ezoterijskim komentarima na razne etnološke klasifikacije, a takode i na fiziološke i antropološke tajne prvobitnih rasa. Jer, sigurno je da Rakšasi nisu *demoni*, već naprosto primitivni i divlji divovi, Atlantidani, koji su bili raštrkani po kugli zemaljskoj, kao stoje to danas Peta Rasa. Vasišta jemči za to, svojim recima upućenim Parasari, koji je pokušao da primeni malo JADUA (čarobnjaštva), koje on naziva "žrtvom", radi uništenja Rakšasa, šta god oni bili. Jer, Vasišta kaže:

Neka se više ne uništavaju ti *nedužni Duhovi Tame*.

Vidi detalje u *Adiparvanu*, strofa 176, *Mahabharata*; takode i *Linga Purana*, *Purvardha*, strofa 64.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

što su đavoli i Satana hrišćanske, jevrejske i muslimanske religije nije bilo* (vidi "*Pali Anđeli*" i "*Mistički Zmajevi*" u Delu II).

Potpuni ezoterički pogledi na "Satanu" i mišljenje koje je o tom predmetu imala čitava antička filozofija, izvrsno su izneti u dodatku drugog izdanja *Savršenog Puta*, dr A. Kingsford, pod nazivom "Tajna Satane". Bolja i jasnija ukazivanja na istinu od ovde navedenih citata ne mogu se ponuditi čitaocu:

1.1 sedmog dana (sedmo stvaranje kod Indusa)^ iz Božije blizine *kiemx jedan moćni Anđeo*, plameni i pun gneva, i Bog mu dade upravu nad sferom na samoj površini.

2. Večnost rodi Vreme; Beskrajno rodi Ograničenje; Bića se spušta u razmnožavanje.

4. *Među Bogovima nijedan mu nije nalili*, onome čijim su rukama poverena carstva, moć i slava svetova.

5. Prestoli i carstva, dinastije kraljeva,¹⁰ pad naroda, rođenje crkava, trijumf Vremena.

Mi imamo odlomak iz Učiteljevog pisma koji se direktno odnosi na te inkamirane anđele. Pismo kaže:

Sad, postoje, kao što i mora biti, greške u eteričnim rasama mnogih klasa Đan Kohana, ili Deva (*naprednih entiteta iz prethodnog planetarnog perioda*), kao i među ljudima. Ali, ipak, pošto su te *greške* suviše uznapredovale i oduhovile se da bi silom bile izbačene iz reda Đan Kohana u vrtlog nove prvobitne evolucije kroz niža Carstva, događa se sledeće. Tamo gde bi trebalo da se razvije novi solami sistem, ovi Đan Kohani se rađaju tako što stupaju "ispred" Elementala (Entiteta . . . koji bi trebalo da se razviju u *buduće* čovečanstvo) i ostaju kao skrivena ili neaktivna duhovna sila, u auri sveta u nastajanju (. . .) dok se ne dostigne nivo ljudske evolucije. (. . .) Potom oni *postaju aktivna sila* i mešaju se sa Elementalima, *da bi malo po malo razvili potpuni obrazac čovečanstva*.

To će reći, da se razviju u čoveka i obdare ga Samosvesnim umom, ili *Manasom*.

Kad Je trebalo da se pojavi Zemlja sa svojim planetarnim lancem.

Naša Zemlja i plan fizičke svesti.

Kad su čista, nebeska bića (Đan Kohani) i najveći Pitriji raznih klasa bili ovlašćeni -jedni da razviju svoje senke (Čhaje) i od njih načine fizičkog čoveka, drugi da ga informišu i obdare ga božanskom inteligencijom i razumevanjem *Misterija Stvaranja*.

"Dinastije kraljeva" koji sebe smatraju "pomazanima", koji vladaju "Milošću Božijom", dok, zapravo, oni vladaju milošću *materije*, velike *Iluzije*, Obmanjivača.

Jer, kako je rekao Hermes:

Satana je *vrtar Kraljevog Hrama*; on stoji na Solomonovom tremu; on drži *ključ Svetilišta*, da ne uđe nijedan čovek, osim Pomazanog koji zna Hermesovu arkanu.

(V, 20 i 21)

Ovi sugestivni i veličanstveni stihovi su se kod drevnih Egipćana i drugih civilizovanih naroda antike odnosili na *tvoračku i radačku svetlost Logosa* (Horus, Brama, Ahura Mazda, itd., itd., kao prvobitna ispoljavanja večno neispoljenog Principa, npr. Ain-Sof, Parabram, ili *Zervan Akarana - Bezgranično Vreme-Kala*), ali to značenje je danas degradirano u kabali. "Pomazani" koji poseduje tajne i misterije Hermesa (*Buda, Mudrost*) i kome se jedino poverava ključ "Svetilišta", Materice prirode, da bi oplodio i prizvao u aktivni život i postojanje čitav Kosmos, kod Jevreja je postao Jehova, "Bog razmnožavanja" na lunamoj planini (Sinaj, planina Meseca, "*Sin*"). "Svetilište" je postalo "Najsvetije od Svetih", a arkanaje bila antropomorfizovana *ifalicizovana* i zaista srozana u materiju. Otuda se javila neophodnost da se načini "Zmaj Mudrosti", *Zmija iz Postanja* - svesni bog kome je bilo potrebno telo da zaodene svoju isuviše subjektivnu božanstvenost, Satana. Ali, "bezbrojne inkarnacije Duha" i "neprestani puls i tok želje" se odnose, prvo, na našu doktrinu o karmičkim i cikličkim reinkarnacijama, drugo - na EROSA, ne poznijeg boga materijalne, fiziološke ljubavi, već božanske želje u bogovima, kao i u čitavoj prirodi, da stvara i daje život Bićima. To su *Zraci jednog "tamnog"* (zato što je nevidljiv i nepojmljiv) PLAMENA mogli da postignu jedino tako što su i sami sišli u materiju. Zato, u DODATKU sledi:

12. Mnoga imena mu je Bog dao (Satani), imena misterije, skrivene i strašne.

13. Protivnik, jer se materija protivi Duhu. Vreme optužuje čak i Svece Gospodnje.

28, 29, 31. Gaji strahopoštovanje prema njemu i ne greši; izgovaraj njegovo ime sa strepnjom. (. . .) Jer Satan je sudija Božije Pravde (Karme); on nosi terazije i mač. (...) Jer njemu *supovereni Težina, Mera i Broj*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Uporedite ovu poslednju rečenicu sa onim što kaže rabin, koji objašnjava kabalnu princi Al-Kazariju u knjizi koja nosi njegovo ime, i otkrićete da su *Težina, Mera* i *Broj* u *Sefer Jeciri* atributi Sefirot (tri *Sefrima* ili brojke, cifre) koji obuhvataju čitav skupni broj od 10, a da Sefirot, kao skup, predstavlja Adama Kadmona, "Nebeskog Čoveka" ili *Logos*. Tako su Satana i pomazani u drevnoj misli bili identični. Zato:

33. Satana je službenik Božiji, Gospodar sedam staništa Hada (...)

Odnosno, sedam, ili *Saptaloka*, Zemalja kod Indusa, jer je Had, ili Predvorje Iluzije, koje je teologija načinila oblašću što se graniči sa Paklom, *naprosto naša planeta, Zemlja*, a Satana se zato zove:

33. (. . .) anđelom *ispaljenih Svetova*.

"Satana je taj koji je bog na našoj planeti, i *io jedini bog*" bez ikakve aluzivne metafore na njegovu zloću i izopačenost. Jer, on je jedno sa Logosom, "prvi sin, *najstariji od bogova*", u poretku mikrokosmičke (božanske) evolucije; Satum (Satana), astronomski, predstavlja *"sedmog i poslednjeg* u poretku makrokosmičke emanacije, pošto predstavlja obod carstva čije je središte Feb (svetlost mudrosti, taksode i Sunce)". Gnostici su bili u pravu što su jevrejskog boga zvali "anđelom materije" ili onim koji je udahnuo (svesni) život u Adama, i onim čija je planeta Satum.

34.1 Bog je stavio pojas oko njegovih bedara (Satumovi prstenovi), a ime tog venca je Smrt.

U antropogoniji, taj "pojas" je ljudsko telo sa svoja dva niža principa; dok njih tri umim, unutrašnji čovek je besmrtn. A sada se približavamo *"Tajni Satane"*.

37, 38, 39. (. . .) Samo je na Satani *sramota razmnožavanja*. On je izgubio svoje devičansko stanje (kao i *Kumara* svojom inkarnacijom): *otkrivši nebeske tajne*, ušao je u ropstvo. (. . .) On obuhvata vezama i ograničenjima sve stvari...

42, 43, 44. Dve su vojske Božije: na Nebu, Mihailovo jato, u provaliji (ispoljeni svet) Satanine legije. Oni su neispoljeni i ispo-

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

Ijeni, slobodni i vezani (u materiji), devičanski i pali. A obojica su Sluge Očeve, koje ispunjavaju Božansku reč. (. . .)

Zato:

55. Sveti je Sabat božiji: *blagosloveno i sveto je ime Anđela Havasa* - (SATANE).

Jer, "Slava Satanina je senka Božija": Bog u ispoljenom svetu; "presto Satanin je oslonac Adonaja" ~ pošto je taj oslonac čitav Kosmos (vidi Deo II, "*Da li je Pleroma Satanina jazbina?*").

Zato, kada crkva proklinje Satanu, ona proklinje kosmički odraz Boga; ona anatemiše Boga koji se ispoljio u materiji ili u objektivnom; ona proklinje Boga ili večno nepojmljivu MUDROST, koja se otkriva kao Svetlost i Senka, dobro i zlo u prirodi, na jedini način koje je razumljiv ograničenom intelektu ČOVEKA.

To je istinsko, filozofsko i metafizičko tumačenje Samaela, ili Satane, "protivnika" u kabali; ista načela i duh nalaze se u alegorijskim tumačenjima svih drugih drevnih religija. Međutim, ovaj filozofski pogled se ne suprotstavlja *istorijskim* zapisima povezanim sa istim. Kažemo "istorijskim", jer alegorijski i mitski ukrasi oko jezgra predanja ni na koji način ne poništavaju istinitost tog jezgra kao zapisa istorijskih zbivanja. Zato je kabala, koja ponavlja drevna otkrivenja nekad sveopšte istorije naše planete i evolucije njenih rasa, ovu predstavila u obliku legende sačinjene od različitih zapisa koji su formirali *Bibliju*. U ovim pasusima Tajne Doktrine Istoka danas je saopšten njen istorijski osnov, ma koliko da je oblik u kome je to učinjeno nesavršen, i tako je alegorijsko i simboličko značenje Zmije iz *Postanja* našlo objašnjenje u "Sinovima Mudrosti" (ili anđelima iz viših sfera, iako svi oni i svaki pojedinačno pripadaju Sataninom carstvu, ili Materiji) koji ljudima otkrivaju misterije Neba. Otuda, takođe, nalazimo i da su svi takozvani mitovi induskog, grčkog i jevrejskog panteona zasnovani na činjenicama i istini. Divovi iz *Postanja* i grčki Titani su istorijski Atlantidani sa Lanke.

Ko može da zaboravi daje Troja nekad proglašavana mitom, a Homer nepostojećom ličnošću, i daje bilo poricano postojanje gradova kao što su Herkulanum i Pompeja, koji su pripisivano pukim bajkama? Pa ipak je Šliman dokazao daje Troja zaista postojala, a

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

pomenuta dva grada, iako su vekovima bila pokopana ispod lave Vezuva, doživela su svoje vaskrsnuće i opet žive na površini zemlje. Koliko je tek drugih gradova i lokaliteta nazvanih "izmišljenim" na spisku budućih otkrića, koliko će još ličnosti koje se smatraju mit-skim" jednog dana postati istorijske, jedino mogu reći oni koji čitaju ukaze Sudbine u astralnoj svetlosti.

Međutim, kako su načela istočnjačkih učenja uvek čuvana kao tajna i kako se čitalac teško može nadati da će mu biti pokazani izvorni tekstovi ukoliko ne postane inicirani učenik, neka se poznavaoi grčkog i latinskog okrenu izvornim tekstovima hermetičke literature. Neka, na primer, pažljivo pročitaju uvodne stranice *Pimandera*, Hermesa Trismegistosa, i tada će videti da su u njemu potvrđena naša učenja, ma koliko daje njegov tekst zakukuljen. Tu će takođe naći evoluciju Univerzuma, naše Zemlje (u *Pimanderu* zvane "Priroda"), kao i svega drugog, od "Vlažnog Principa" - ili od velike Dubine, OCA-MAJKE - prve diferencijacije u ispoljenom Kosmosu. Najpre "Univerzalni Um", koga je pero hrišćanskog prevodioca u najranijim prevodima preobrazilo u Boga, Oca; potom "Nebeski Čovek",¹³ koji je ukupni Zbir onog Jata Anđela, isuviše čistog da bi stvaralo niže svetove ili svetove ljudi na našoj planeti, ali koje je svejedno *palo u materiju* posredstvom te iste evolucije, kao drugi "Očev" Logos¹⁴

Vidi *Prvobitni Manui čovečanstva*.

"Nebeski Čovek" - molim vas, zapazite opet tu reč - jeste "taj Logos", ili ezoterijski "Sin". Zato, kad se jednom ta titula primeni na Hrista (koji je proglašen Bogom i pukim Personalnim Bogom), hrišćanska teologija nije imala izbora. Da bi podržala svoju dogmu o personalnom Trojstvu, ona je morala da objavi, kao što je i učinila, da je jedino hrišćanski *Logos* stvaran, a da su *Logosi* svih ostalih religija lažni, i samo su maskirali Zle Principe, SATANU. Sad pogledajte kuda je to odvelo teologiju Zapada.

¹³ Jer *Um*, božanstvo kojim obiluju oba pola, pošto predstavlja Život i Život, pomoću svoje *Reči* rodi drugi *Um* ili Graditelja, koji, pošto je bio Bog *Vatre i Duh*, uobličiti i formira sedam drugih Upravitelja, koji u svojim krugovima sadrže *Pojavni Svet*, i čije se rukovođenje naziva Udesom ili Sudbinom.

(*Odeljak IX, pogl. I, izd. 1579*)

Ovde je očigledno da "Um" (prvobitna sveopšta Božanska Misao) nije ni Neznano Neispoljeno, pošto ga ima u oba pola (muška je i ženska), niti pak

Sintetički, svaki Tvorački Logos, ili "Sin koji je jedno sa Ocem" u sebi je Jato Upravitelja Sveta. Čak i hrišćanska teologija od sedam "Anđela Prisustva" čini Vrline, ili otelovljene atribute Boga, koji su, pošto ih je on stvorio, kao što je Brama stvorio Manue, postali Arhandeli. Sama rimokatolička teodikeja, u svom tvoračkom *Verbum Princeps*, prepoznaje poglavara tih anđela - *caput angelorum - magni consilii Angelus* (Anđeo velike Skupštine), priznajući tako identičnost Hrista sa tim Anđelima.

"*Bogovipostadoše ne-Bogovi, Sure - A-sure*", kaže tekst, tj., bogovi postadoše đavoli - SATANA, kad se čita doslovno. Ali, sada će u učenju Tajne Doktrine biti pokazano daje Satana alegorijski prikazan kao Dobrota i Žrtvovanje, kao Bog Mudrosti, pod različitim imenima.

Kabala uči da su Ponos i Sujeta - dva glavna pokretača Sebičnosti i Egoizma - uzroci koji su lišili *nebojedne trećine* njegovih stanovnika - mistički, *ajedne trećine* zvezda - astronomski; drugim recima, te dve tvrdnje su: prva alegorična, druga stvarna. Ona prva je, ipak, kako će biti pokazano, blisko povezana sa čovečanstvom.

Rozenkrojceri, koji su bili dobro upoznati sa tajnim značenjem predanja, sa svoje strane su naprosto poučavali daje čitava *tvorevina* nastala od, i bila posledica, onog legendarnog "Rata na Nebu" koji su *povelili pobunjeni anđeli* protiv tvoračkog zakona ili Demijurga. Ta tvrdnja je tačna, ali je njeno *unutrašnje* značenje tajna do dana današnjeg. Ako bismo izbegli dalje objašnjenje tog problema, pozivajući se na božansku misteriju, ili na to daje greh zabadati nos u

hrišćanski Otac, jer je ovaj muški i nije dvopolan. Činjenica je da su u prevodu *Pimandera Otac, Sin i Covek* beznadežno pobrkani.

Alegorija o Prometejevoj Vatri je još jedna verzija pobune ponosnog Lucifera, koji je bio *bačen dole u bezdanu jamu*, ili naprosto na našu Zemlju, da živi kao čovek. Za induskog Lucifera, *Mahasuru*, takode se kaže daje počeo da zavidi Tvorčevoj blistavoj svetlosti, i da se na čelu nižih Asura (ne bogova, već duhova) pobunio protiv Brame, zbog čega gaje Šiva bacio dole u Patalu. Ali, kako filozofija u induskim mitovima ide ruku pod ruku sa alegorijskom fikcijom, rečeno je kako se *đavo* pokajao i pružena mu je prilika da napreduje: on je grešni čovek *ezoterijski* i *pomoću jogičke* posvećenosti može opet da postigne *iditai, jedinstva sa božanstvom*. Herkul, Bog Sunca, silazi u Had (pećinu Inicijacije) da bi izbavio žrtve od mučenja, itd., itd. Jedino hrišćanska crkva stvara *večne* muke za Đavola i proklete koje je ona izmislila.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Božiji posao - bilo bi kao da nismo rekli ništa. To može biti dovoljno onima koji veruju u papinu nepogrešivost, ali će teško zadovoljiti filozofski um. Pa ipak, iako je najveći broj izvrsnih kabalista znao istinu, niko od njih je nikad nije rekao. Svi kabalisti i proučavaoci simbolike su pokazivali krajnji otpor prema tome da provere prvobitno značenja Pada Anđela. Takvo ćutanje je sasvim prirodno u hrišćanskom svetu. Nijedan kako alhemičar tako ni filozof nije smeo tokom srednjeg veka da izgovori to[^] što bi u očima ortodoksne teologije iz-

Zašto bi, na primer, Elifas Levi, veoma *neustrašiv* i čestit kabalista oklevao da otkrije takozvanu misteriju *Palih Anđela*? Daje on znao tu činjenicu i pravo značenje te alegorije - kako u njenom religioznom i mističkom, tako i u fiziološkom smislu - dokazuju njegovi obimni spisi i česte aluzije i nagoveštaji. Pa ipak je Elifas, postoje u svojim prethodnim delima stotinama puta aludirao na to, u svojoj najnovijoj *Istoriji magije*, str. 220, rekao:

Mi se svim svojim silama bunimo protiv vladavine i sveprisutnosti Satane. Mi *ovde ne polažemo pravo ni da potvrdimo ni da poreknemo predanje o Padu Anđela (...)* ali ako je tako, onda princ Anđeoskih pobunjenika u najbolju ruku može biti poslednji i najnemoćniji među osuđenima - sada kada je odvojen od božanstva - koje je vladalac svih moći (...)

To je dovoljno maglovito i zaobilazno, ali, gledajte šta Hargrejev Dženings (*Hargrave Jennings*) piše svojim čudnim, *stakato* stilom:

I Sveti Mihail i Sveti Đorđe su tipovi. Oni su svete ličnosti, uzvišeni heroji, ili obogetvorene moći. Svaki od njih se predstavlja sa svojim odgovarajućim sposobnostima i atributima. Oni su reprodukovani i umnožavani - razlikovani pod raznim imenima u svim mitologijama (uključujući i hrišćansku) (...). Ideja o svakom od njih je opšta. Ta ideja i tipična predstava je predstava svemoćnog šampiona - nalik na dete u svojoj "devičanskoj nedužnosti" - tako moćnog da ta bogom ispunjena nedužnost (Serafim "zna najviše", Heruvim "voli najviše") može da uzdrma svet (artikulisan, da tako kažemo - u magiji Lucifera, ali osuđen) nasuprot artističkim konstrukcijama (ovaj "sporedni život") veličanstvenog apostate i moćnog pobunjenika, ali istovremeno "Donosioca svetlosti", Lucifera, "Jutarnje Zvezde", "Sina Jutra" - što je najviša titula "van neba", jer na nebu nje ne može biti, dok je van neba ona sve. U jednoj prividno neverovatnoj strani svog karaktera - osobine nemaju pol - taj arhandeo. Sveti Mihail, je *nepobediva, bespolna, nebeska* "Energija" - da ga udostojimo njegovim velikim osobinama - nevidljivi "Devičanski Borac", odeven (...). u neprobojni oklop gnostičkog "odbijanja da stvara" i istovremeno njime naoružan. To je još jedan (...) "mit unutar mita" (...) ogromna "tajna nad tajnama", jer je tako nemoguća i protivrečna. Neobjašnjiva kao Apokalipsa. Nemoguće ju je otkriti, poput "Otkrivenja".

(str. 213)

Ipak, ta *neobjašnjiva* misterija koju je *nemoguće otkriti* sada će biti objašnjena i otkrivena pomoću učenja Istoka. Ali, kao što veoma obrazovani, ali

Stanca X - Morija Četvrte Rase

gledalo kao užasno bogohuljenje jer bi zbog toga, posredstvom Svete Službe inkvizicije, bili odvedeni direktno na lomaču i mučilište. Ali, što se tiče naših savremenih kabalista i slobodnih mishlaca, slučaj je drugačiji. Kod ovih poslednjih, plašimo se, radi se jedino o ljudskom ponosu, taštini zasnovanoj najavno odbačenoj, ali isto tako neiskorenjivoj praznoverici. Postoje crkva, u svojoj borbi protiv manihejaca, izmislila đavola i, stavivši teološki prigušivač na sjajnog zvezdanog boga *ZM-cifera*, "Sina Jutra", stvorila tako najveći od svojih paradoksa - *crnu i mračnu svetlost* - taj mit je toliko pustio korenje u tlo slepe vere da u naše doba ne dopušta da hrabro istupe i priznaju drevnost tog najstarijeg od svih predanja čak ni oni koji se ne pokoravaju njenim dogmama i smeju se njenom rogatom Satani sa kandžama. Ukratko, radi se 0 sledećem: *poluegzoterički*, "Prvorodenima" od Svemogućeg - *Fiat Lux* - ili anđelima prvobitne svetlosti, bilo je naređeno *da stvaraju*; jedna trećina se pobunila i *odbila* dok su oni "koji su poslušali, kao stoje učinio Fetahil - *bili* (naj očiglednije) *neuspešni*".

Da bismo shvatili to odbijanje i neuspeh u ispravnom fizičkom značenju, moramo da proučavamo i *razumemo* filozofiju Istoka; moramo da se upoznamo sa osnovnim mističkim načelima vedantina, koji tvrde kako je krajnje netačno da se funkcionalna aktivnost pripisuje jednom beskrajnom i apsolutnom božanstvu. Ezoterička filozofija smatra da, tokom *Sandī*, "Centralno Sunce" emituje *tvoračku svetlost* - pasivno, da tako kažemo. *Kauzalnost* je skrivena. Tek tokom aktivnih perioda bića ona rada nepresušnu bujicu energije čiji vibrirajući tokovi stižu sve više aktivnosti i moći sa svakim stepenikom sedmostruke lestvice Bića niz koju silaze. Otuda postaje razumljivo kako proces *stvaranja*, tačnije uobličavanja organskog Univerzuma, sa svim svojim elementima sedam carstava, zahteva inteligentna bića - koja kolektivno postaju jedno Biće ili tvorački Bog - što su se već diferencirala od apsolutnog Jedinstva, koje ne stupa u odnose sa uslovljenom tvorevinom.*

Danas vatikanski rukopis *Kabale* ~ za čiju se jednu kopiju govorilo da ju je (u Evropi) posedovao grof od Sen Žermena - sadrži

Još u većoj meri zbunjujući autor *Falicizma* kaže, naravno, nijedan neinicirani smrtnik nikad ne bi mogao da razume pravi smer njegovih opaski.

"Tvorevina" - od večne supstance pre postojanja, ili materije, naravno, a ta supstanca je, po našim učenjima, bezgranični, večno postojeći prostor

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

najpotpunije izlaganje te doktrine, uključujući i posebnu verziju koju su prihvatili luciferijanci[^] i drugi gnostici; a u tom pergamentu se *Sedam Sunaca Života* saopštavaju onim redom koji nalazimo u *Saptasurji*. Međutim, samo se četiri od njih pominju u izdanjima *Kabale* koja su dostupna u javnim bibliotekama, a i tu manje ili više uvijenom frazeologijom. Pa čak i taj smanjeni broj je više nego dovoljan da pokaže identično poreklo, pošto se odnosi na četvornu grupu Đan Kohana, i dokaže da potiče od Tajnih Doktrina Arijevaca. Kao što je dobro poznato, kabala nije potekla od Jevreja, već su oni te ideje dobili od Haldejaca i Egipćana.

Tako, čak i danas *egzoterička* kabalistička učenja govore o *Središnjem Suncu* i o tri sekundama sunca svakog sunčevog sistema - uključujući i naš. Kao stoje pokazano u jednom vrednom, ali isuviše materijalističkom delu. *Novi aspekti života i religije*, koje predstavlja *sažetak pogleda* kabalista u jednom aspektu koji je duboko promišljen i usvojen:

Centralno Sunce (. . .)jeza njih bilo (kao i za Arijevce) *središte Mirovanja*; središte u odnosu na koje se mora meriti svo kretanje. Oko tog centralnog Sunca (. . .) "prvo od tri systemska Sunca (. . .) okretalo se u polarnoj ravni (...) drugo u ekvatorijalnoj ravni" (. . .) a jedino je treće bilo naše vidljivo Sunce. Ta četiri solama tela bila su "organi od čijeg delovanja zavisi ono što čovek naziva stvaranjem, evolucijom života na našoj planeti. Zemlji". Kabalisti su smatrali da su kanali kojima se prenosilo delovanje tih tela na zemlju električni.

(str 287)

"(. . .) Sjajna energija koja ističe iz centralnog Sunca* rodila je Zemlju kao vodenu kuglu", čija je sklonost, "kao jezgra jednog pla-

Luciferijanci - sekta iz IV veka za koju se tvrdilo da je poučavala kako je *Dv&aputeno tela* koje detetu prenosi njegov otac; a i druge religije, npr. jedna još ranija sekta iz drugog veka, Lucijanisti, koje su učile svemu tome, i još više, da *životinjska* Duša nije besmrtna, filozofski su razmišljali na osnovama pravih kabalističkih i okultnih učenja.

To "centralno Sunce" okultista, koje čak i nauka mora da prihvati, u astronomskom pogledu, jer ne može da porekne prisustvo centralnog tela Mlečnog Puta u zvezdanom prostoru, koje predstavlja nevidljivu i tajanstvenu tačku,

netamog tela, bila da pojuri prema (centralnom) Suncu (. . .) unutar čijeg domena privlačenja je bila stvorena", "ali sjajna energija, koja je podjednako elektrificirala oba, zadržala ih je na rastojanju, i tako promenila kretanje ka centru u kretanje oko centra privlačenja, koji je kružeća planeta (Zemlja) tako težila da dosegne."

Vidljivo Sunce je našlo svoj odgovarajući obrazac u organskoj ćeliji i pomoću nje proizvelo životinjsko (dok je sazrevalo biljno) Carstvo, i na kraju na njegovo čelo postavila čoveka od koga je, oživljavajućim delovanjem tog Carstva, potekla psihička ćelija. Ali, čovek koji je tako postavljen na čelo životinjskog carstva, bio je životinja *bez duše, prolazni čovek*. (. . .) Otuda je čovek, iako očigledno njegova kruna, svojim dolaskom obeležio kraj stvaranja pošto bi stvaranje, koje je doživelo vrhunac u njemu, njegovom smrću krenulo silaznom putanjom (. . .)

(str. 289)

Ovaj kabalistički pogled je naveden da bi se pokazala njegova potpuna istovetnost sa duhom istočnjačkog učenja. Objasnite, ili upotpunite, učenje o sedam Sunaca pomoću sedam sistema *nivoa bića*, čija su "Sunca" središnja tela, i imaćete sedam anđeoskih nivoa, čija su "Jata" bogovi, kolektivno (vidi Komentar na Stancu VII, Knj. I). Oni predstavljaju Glavnu grupu koja je podeljena na četiri klase, od *bestelesnih* do *polutelesnih*, a te klase su direktno povezane sa našim čovečanstvom - iako na veoma raznolike načine u pogledu hotimične povezanosti i fiinkcija. Ima ih tri, koje sintetizuje četvrta (prva i najviša), koja se naziva "Centralno Sunce" u navedenom kabalističkom učenju. To je velika razlika između semitske i arijevske kosmogonije; jedna materijalizuje i humanizuje misterije prirode, druga oduhovljuje materiju i njena fiziologija je uvek

večno skriveno središte privlačenja našeg Sunca i čitavog sistema - to "Sunce" su očigledno videli istočnjački okultisti. Dok zapadnjački i jevrejski kabalisti (pa čak i neki pobožni savremeni astronomi) izjavljuju daje u tom Suncu posebno prisutno Božanstvo - pripisujući mu voljne Božije postupke - istočnjački inicijali smatraju da, postoje *nadhožanska* Suština Neznalog Apsoluta podjednaka u svim oblastima i mestima, "Središnje Sunce" naprosto predstavlja središte univerzalnog Životnog Elektriciteta; rezervoar unutar koga se fokusira to božansko zračenje, koje se već diferenciralo na početku svakog *stvaranja*. Iako je još uvek Z-a/a, ili neutralno stanje, ono je ipakjedno središte Života koje privlači, a takođe i neprestano emituje.

podređena metafizici. I zato, iako sedmi princip doseže čoveka kroz sve nivoe bića, čist kao neodeljen element i objektivno jedinstvo, on prolazi kroz Centralno Duhovno Sunce (kabala uči da dolazi *iz njega*) i grupiše drugo (*polarno* Sunce), a ta dva ozračuju čoveka njegovom Atmom. *Treća* grupa (ekvatorijalno Sunce) povezuje Budi sa Atmanom i višim atributima *Manasa*, dok ga Četvrta (duh našeg vidljivog Sunca) snabdeva Manasom i njegovim nosiocem, *Kama-rupom*, ili telom strasti i želja, dvama *elementima Ahamkare*, koji razvijaju *individualizovanu svest* - lični ego. Na kraju, duh Zemlje u svom trostrukom jedinstvu gradi njegovo fizičko telo, privlačeći u njega Duhove Života i stvarajući njegovo *Linga Šarira*.

Sad, kako se sve odvija ciklički, evolucija čoveka, kao i evolucija svega drugog, redosled kojim je on stvoren u potpunosti je opisan u istočnjačkim učenjima dok je u kabali samo nagovešten. *Knjiga Dan*, u pogledu iskonskog čoveka koga su isprva projektovani bestelesni Tvorci "Bez kostiju", kaže: "*Najpreje* STVOREN *Dah*, potom *Budi*, *i Senka-Sin* (telo). *Ali*, *gdeje bio stožer* (središnji princip, *Manas*)? *Covek je predodređen*. *Kad su sami*, *neodeljeno* (nediferencirani Element) *i Vahan* (Budi) - *uzrok bezuzročnog - otkidaju se od ispoljenog života* " — "*ukoliko ih ne slepi i ne poveže središnji princip*, *nosilac lične svesti DIVE* " - objašnjava Komentar. Drugim rečima, ta dva viša principa *ne mogu da imaju individualnost na Zemlji*, *ne mogu da budu čovek* ukoliko ne postoje *(a)* Um, *Manas-Ego*, da spozna sebe, i *(b)* zemaljska *lažna* ličnost, ili telo egoističkih želja i personalne Volje, da sve spoji u celinu, kao oko stožera (što on zaista jeste), u fizički oblik čovekov. *Peti* i *Četvrti* princip - *Manas* i *Kama-rupa* sadrže dvojnu ličnost: istinski besmrtni Ego (*ako se on utopi u dva viša*) i lažnu, prolaznu ličnost, takozvanu *majavi* ili astralno telo, ili *životinjsko-ljudsku* Dušu - ovo dvoje se moraju stopiti *ra& potpuno* postojanja na zemlji. Inkamirajte Njutnovu Duhovnu Monadu nakalemljenu na Monadu najvećeg sveca na zemlji - u naj-savršenijem fizičkom telu koje možete da zamislite - tj. u telu sa dva, ili čak i tri principa ^ sastavljenom od *Štula Šarire*, prane (životnog principa) i *Linga Šarire* ~ ako mu nedostaju njegov srednji i peti princip, i stvorite *idiotu* - u najbolju ruku divnu, bezdušnu,

¹⁹Četvrti i Peti *odozdo* počev od fizičkog tela; Treći i Četvrti, ako računamo od *Atme*.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

praznu i nesvesnu pojavu. *Cogito, ergo sum* - neće imati mesta u mozgu takvog stvorenja, bar ne na ovom planu.

Međutim, ima proučavalaca koji su odavno razumeli smisao koji stoji u osnovi alegorije o *Palim Anđelima* - koju je tako izmrcvarila i iskrivila rimokatolička crkva. "Carstvo Duhova i duhovnog delovanja koje teče od Volje Duha i predstavlja njegov proizvod, nalazi se izvan Carstva (božanskih) Duša i božanskog delovanja, usled čega je u sukobu i protivrečnosti sa njima." Kako stoji u tekstu:

Slično proizvodi slično i ništa drugo na početku stvaranja bića, a evolucija sa svojim ograničenim, uslovljenim zakonima dolazi kasnije. Samopostojeći se nazivaju TvoREViNAMAY'er se pojavljuju u Zraku Duha, ispoljenom posredstvom moći nasledene u njegovoj NEROĐENOJ Prirodi, koja je van vremena i (ograničenog ili uslovljenog) Prostora. Zemaljski proizvodi, živi i neživi, uključujući i čovečanstvo, pogrešno se nazivaju tvorevinom i stvorenjima; oni predstavljaju razvoj (evoluciju) diskretnih elemenata.

(Komentar XIV)

I opet:

Nebeski oblik (Đan Kohan) stvara (čoveka) prema svom sopstvenom obliku; to je duhovna zamisao koja proishodi iz prve diferencijacije i buđenja univerzalne (ispoljene) Supstance; taj oblik je idealna senka Samog Sebe — i to je ČOVEK PRVE RASE.

Da ovo izrazimo još jasnije, ograničavajući objašnjenje samo na ovu Zemlju: dužnost prvih "deferenciranih Ega" - crkva ih naziva Arhanđelima - bila je da prožmu primordijalnu materiju impulsom evolucije i da vode njene formativne moći prilikom uobličavanja njenih proizvoda. To je ono na šta se odnosi iskaz i u istočnjačkoj i u zapadnjačkoj tradiciji - "Anđelima je zapovedeno da stvaraju". Pošto su niže i materijalnije moći pripremile Zemlju, a njena tri Carstva već uveliko počela da se "plode i množe", zakon evolucije je prinudio više moći.

Novi aspekti života.

²¹

Anđeoske, spiritualne Esencije, besmrtne u svom postojanju, jer su neuslovljene u Večnosti; periodične i uslovljene u svojim manvantaričkim manifestacijama.

Arhanđele ili Đanije, da sidu na Zemlju kako bi konstruisali krunu nje-
ne evolucije - ČOVEKA. Zato su "Samostvoreni" i "Samopostojeći"
projektovali svoje blede senke, ali. Treća grupa, vatreni Anđeli, /»o-
bunili su se i odbili da se pridruže svojim prijateljima Devama.

Induski egzoterizam ih predstavlja kao *Jogine*, čija pobožnost ih je nadahnula da odbiju *da stvaraju*, pošto su želeli da večno ostanu *Kumare*, "devičanski Mladići", kako bi, ako je moguće, preduhitrili svoje prijatelje u napredovanju ka Nirvani - konačnom oslobođenju. Ali, prema ezoterijskom tumačenju, to je bilo žrtvovanje sebe za dobrobit čovečanstva. "Pobunjenici" nisu hteli da stvore neodgovorne ljude lišene volje, kao što su učinili "poslušni" anđeli, niti su mogli da obdare ljudska bića samo privremenim odrazima svojih osobina, jer bi čak i oni, iako pripadaju drugom i daleko višem nivou svesti, ostavili ljude u neodgovornom stanju i tako omeli svaku mogućnost za njegov viši napredak. Nikakva duhovna i psihička evolucija nije moguća na Zemlji - najnižem i najmaterijalnijem planu - za onog ko je, bar na tom nivou, *urođeno* savršen i ne može da stiče ni vrline ni mane. Čovek koji bi ostao u bledeoj senci inertnog, neizmenljivog i nepomičnog savršenstva, negativnog i pasivnog atributa stvarnog *Ja sam onaj koji jesam*, bio bi prinuđen da proživi život na zemlji u dubokom snu bez snova; otuda bi doživeo neuspeh na tom nivou. Bića, ili Biće, kolektivno nazvano Elohim, koje je prvo (ako je uopšte) izgovorilo okrutne reci: "Eto čovek posta *kao jedan od nas* s poznanja dobra i zla; ali sad da ne pruži ruke svoje i ubere i s drveta života i okusi, pa da do veka živi. (. . .)" mora da je zaista bio Uda Baot, nazarenski *Demijurg*, pun besa i zavisti prema svojoj sopstvenoj tvorevini, čiji je odraz stvorio *Ofiomorfosa*. U ovom slučaju je sasvim prirodno - čak i iz perspektive doslovnog smisla - da na *Satanu*, Zmiju iz *Postanja* gledamo kao na pravog tvorca i dobrodelatelja, Oca Duhovnog čovečanstva. Jer on je taj koji je "Glasnik Svetlosti", sjajni blistavi Lucifer, što je otvorio oči automatu *kojeg je stvorio* Jehova, kako se tvrdi, i onaj koje prvi prošaputao: "Kad budeš kušao sa njega, bićeš kao Elohim, znaćeš dobro i zlo" - može se jedino smatrati Spasiteljem. Jehovin "Protivnik", *"personalizujući duh"*, u ezoterijskoj istini on se i dalje smatra svevolećim "Glasnikom" (anđelom), Serafimom i Heruvimom, koji su dobro *znali* i još više *voleli*, i koji su nam doneli duhovnu, umesto fizičke besmrt-

nosti - ova poslednja je neka vrsta *statičke* besmrtnosti koja bi čoveka pretvorila u neumirućeg "Večitog Jevrejina".

U Kingovim *Gnosticima* stoji:

Uda Baot, koga je nekoliko sekti smatralo Mojsijevim Bogom, nije bio čisti duh, već ambiciozan i ponosan, koji je odbacio duhovnu svetlost iz srednjeg prostora što mu je ponudila njegova majka Sofija Ahamot; on se dao na posao da stvori sopstveni svet. Uz pomoć svojih sinova, planetarnih duhova, on je izgradio čoveka, ali se to pokazalo neuspešnim. Bilo je to čudovište, bez duše, neuko, koje je hodalo po zemlji na sve četiri kao materijalna zver. Uda Baot je bio prinuđen da zamoli za pomoć svoju duhovnu majku. Ona mu je prenela zrak svoje božanske svetlosti i tako oživila čoveka i obdarila ga dušom. A sada je počelo neprijateljstvo Uda Baota prema njegovom sopstvenom stvorenju. Prateći impuls te božanske svetlosti, čovek se u svojim težnjama uzdizao sve više i više; uskoro je počeo da liči ne na sliku svog tvorca Uda Baota, već pre na Svevišnje Biće, "prvobitnog čoveka", Enoju. Tada se Demijurg ispunio gnevom i zavišću; i pošto je upravio svoje ljubomorno oko na ponor materije, njegovi pogledi, otrovani strašću, iznenada su se odrazili kao u ogledalu; taj odraz je postao živ i iz ponora se digao Satana, zmija, Ofiomorfos - "otelovljenje zavisti i obmane. On je spoj svega što je najniže u materiji, sa mržnjom, zavišću i lukavošću duhovne inteligencije".

Takav je egzoterički prevod gnostika, a ta alegorija je, iako *sektaške* verzije, sugestivna i izgleda da odgovara stvarnosti. Ona predstavlja prirodan zaključak iz doslovnog teksta III poglavlja *Postanja*.

Otuda alegorija o Prometeju koji krade Božansku Vatru kako bi ljudima omogućio da svesno nastave putem duhovne evolucije, preobražavajući na taj način najsavršeniju od *životinja* na Zemlji u potencijalnog boga i dajući čoveku slobodu "da na silu osvoji carstvo nebesko". Otuda je, takode, i Zevs prokleo Prometeja, a Jehova-Ilda Baot svog "buntovnog sina", Satanu. Hladni, čisti snegovi Kavkaskih planina i večne, žareće Vatre i plamenovi neugasivog pakla: dva pola, ali ista ideja; dualni aspekt prefinjenog mučenja: *onaj koji proizvodi vatru* - otelovljeni amblem 3>coa(j)6poq-a astralne vatre i svetlosti u *anima mundi* (onog elementa za koji je nemački materijalistički filozof Molešot rekao: "*ohne phosphor kein gedanke*",

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

tj. bez fosfora nema misli), koji gori u divljim plamenovima svojih zemaljskih strasti; požar upaljen njegovom *Mišlju*, koja razlikuje dobro od zla, ali je ipak rob strasti svog zemaljskog Adama; koji oseća lešinara sumnje i pune svesti što mu izjeda srce - *uistinu je Prometej, jer je svesno*, a otuda i *odgovorno* biće.^{^^} Prokletstvo života je veliko, pa ipak, koliko je malo ljudi, osim nekih induskih i sufi mistika, koji bi zamenili sve muke svesnog života, sva zla odgovornog postojanja za nesvesno savršenstvo jednog pasivnog (objektivno) bestelesnog postojanja, pa čak i za univerzalnu statičku inerciju koju otelovljuje Brama tokom svog "noćnog" odmora. Jer, da citiramo sjajni članak što ga je napisao jedan čovek koji je, pokravši nivoe postojanja i svesti, postao njihova žrtva:^{^^}

Satana, ili *Lucifer*, predstavlja *alitivnu*, ili, kako kaže g. Žil Besak (*Jules Baissac*), "Centrifugalnu Energiju Univerzuma" u kosmičkom smislu. On je Vatra, Svetlost, Život, Borba, Napor, Misao, Svest, Napredak, Civilizacija, Sloboda, Nezavisnost. Istovremeno, on je bol, koji predstavlja reakciju na *zadovoljstvo* delovanja i *smrt* - koja predstavlja preokret života - Satana, koji gori u svom sopstvenom paklu, što gaje proizvela žestina njegovog sopstvenog zamaha ~ šireće razlaganje magline koja bi trebalo da se koncentriše u nove svetove. Na prigodan način ga, stalno iznova, snažno udara večna *inercija pasivne* energije Kosmosa - neumoljivo "JA JESAM" - kremen iz koga izbijaju iskre. Na prigodan način su on (...) i njemu privrženi (. . .) povereni "moru vatre", jer to je *Sunce* (koje ima samo jedan smisao u kosmičkoj alegoriji), izvor života u *našem sistemu*, gde se oni (životi) pročišćuju (dezintegrišu)

²² Priča o Prometeju, Karmi i ljudskoj svesti nalazi se u daljem tekstu

²³ Ubio gaje zabludeli genije jednog Engleza. Bio je sin protestantskog sveštenika, preobratio se u muslimana, a nakon stoje sreo jednog učitelja. Gurua, postao je mistik; potom je postao teozof, koji je sumnjao, u očajanju; zatim je trampio *belu* magiju za *crnu* i pridružio se rimokatoličkoj crkvi. Potom se opet preobratio, bio anatemisan, opet postao ateista i umro proklinjući čovečanstvo, znanje i Boga, u koga je prestao da veruje. Iako je imao sve ezoterijske činjenice da napiše svoj "Rat na nebu", on je od njega načinio napola politički članak, brkajući Maltusa sa Satanom, a Darvina sa astralnom svetlošću. Mir njegovoj *-Ljušturi*. On je upozorenje za čele (učenike) koji ne uspeju. Njegov zaboravljeni grob se danas može naći na muslimanskom groblju Džunagada, u Katijavaru, Indija.

i komešaju da bi se preuredili za drugi život (vaskrsnuće); Sunce koje, kao izvor aktivnog principa naše Zemlje, istovremeno predstavlja *Dom* i *Izvor* Mundanog Satane (. . .)

Da bismo dalje pokazali tačnost Besakove opšte teorije (u *Đavo i Satana*), poznato je da hladnoća ima "centripetalni" efekat.

Pod uticajem hladnoće sve se skuplja (. . .) Pod njenim uticajem život *hibernira*, ili izumire, misao se steže i vatra se gasi. Satana je besmrtna u svom sopstvenom Moru Vatre ~ jedino u "Niflhajmu" (hladnom paklu skandinavskih *Eda*), onoga "*JA JE-SAM*", on ne može da postoji. Ali, uprkos svemu tome, postoji jedna vrsta *Besmrtnog* Postojanja u Niflhajmu, a to postojanje mora biti *bez bola i spokojno*, zato stoje *nesvesno i neaktivno*. U carstvu *Jekove* (ako je taj bog uopšte bio sve ono što su Jevreji i hrišćani tvrdili za njega) nema Bede, nema Rata, nema ženidbe i udadbe, nema promene, nema *individualne svesti*. Sve je apsorbovano u duhu Najmoćnijeg. *To je izrazito carstvo Mira i lojalne Počinjenosti, kao što je carstvo "Vrhovnog Pobunjenika" carstvo Rata i Revolucije.* (. . .) Ono (prvo) je zapravo to što teozofija naziva *Nirvanom*. Ali, potom teozofija uči da, *kad jednom dođe do odvajanja od Prvobitnog Izvora*, ponovno sjedinjenje se može postići jedino *Voljom - Naporom* - koji je izrazito *satanski* u smislu koji se koristi u ovom eseju.

On jeste "satanski" iz perspektive ortodoksnog katolicizma, jer potiče od prototipa onoga što je tokom vremena postalo hrišćanski *Đavo* - Sjjajnih Arhandela, Dan Kohana, koji su odbili da stvaraju, jer su želeli da *COVQ\^ postane svoj sopstveni tvorac* i besmrtni bog - da ljudi mogu da dosegnu *Nirvanu* i pribеžište nebeski božanskog mira.

Da zaključimo ovaj prilično dugi komentar: Tajna Doktrina nas uči da su Vatrene Deve, Rudre i Kumare, "devičanski Anđeli" (u koje spadaju i Arhandeli Mihail i Gabrijel), božanski "Pobunjenici" - koje pozitivistički Jevreji, što *sve materijalizuju*, nazivaju *Nahaš*, ili

Autor govori o *aktivnom, ratničkom*, proklinjućem Jehovi, kao da je on sinonim za Parabram! Citirali smo ovaj članak da bismo pokazali gde se on razilazi sa teozofskim učenjima; inače bi ga jednog dana upotrebili protiv nas, kao što i čine sa svime što je objavljeno u *Teozofu*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

"Odbačeni" - više voleli prokletstvo inkarniranja i duge cikluse zemaljskog postojanja i ponovnih rođenja nego da gledaju jad bića (makar taj jad bio i *nesvestan*), koja su kao senke razvijena od njihove Braće, usled polupasivne energije njihovih *isuviše duhovnih* Tvoraca. Ako "čovjek ne bi trebalo da koristi život ni da bi animalizovao ni da bi spiritualizovao, već da bi očovečio Sopstvo",^{^*} on mora da se rodi kao *čovjek*, a ne kao anđeo. Otuda, predanje pokazuje kako nebeski *Jogini* prinose sami sebe na žrtvu da bi izbacili Čovečanstvo - isprva stvoreno kao bogoliko i savršeno - i da bi ga obdarili ljudskim bolovima i težnjama. Da bi to učinili, oni su morali da se odreknu svog prirodnog statusa, i, sišavši na našu planetu, nasele se na njoj tokom čitavog ciklusa Mahajuge, zamenjući tako svoje impersonalne individualnosti individualnim ličnostima - blaženstvo kosmičkog života za prokletstvo zemaljskog života. Tu dobrovoljnu žrtvu Vatrene Anđela, čija je priroda bila *Znanje* i *Ljubav*, egzoterijska teologija je protumačila kao nešto što pokazuje "da su pobunjeni anđeli bili bačeni sa neba u tamu pakla" - našu Zernlju. Induska filozofija nagoveštava istinu učeći *da Asure* koje je Šiva bacio dole predstavljaju *samo prelaznu fazu* u kojoj se one pripremaju za više stepene pročišćenja i spasenja iz svog jadnog stanja; ali, hrišćanska teologija, koja izjavljuje daje izgrađena na steni božanske ljubavi, milosrđa i pravde onoga na koga se poziva kao na svog Spasitelja - izmislila je, da namemo pojačamo tu tvrdnju, zastrašujuću dogmu o paklu, toj Arhimedovoj poluzi rimokatoličke filozofije.

Što se tiče rabinske mudrosti, koja u tom pogledu nije ništa manje pozitivna, materijalistička ili grubo zemaljska, pošto sve svodi

²⁵ Objašnjavajući kabalu, dr H. Prat kaže:

Duh je za čoveka (tačnije, za jevrejskog rabina) bio bestelesno, neotelovljeno ili nedostatno i degradirano biće i otuda je ideografski bio označavan kao *Nahaš*, "Odbačeni"; predstavljen kako se javlja ljudskoj rasi i zavodi je - muškarca pomoću Žene. (...) U slici tog Nahaša, duh je predstavljen zmijom jer se na zmiju, zbog toga što nije imala telesne udove, gledalo kao na nedostatno, izopačeno i degradirano stvorenje.

(*Novi aspekti*, str. 235)

Što se tiče simbola, postoje oni koji bi radije uzeli simbol zmije - simbol mudrosi i večnosti, lišen udova, kao što i jeste, nego Jod ("^") - poetski ideograf Jehove u kabali - boga muškog simbola razmnožavanja.

na fiziološke misterije - ona ta bića naziva: "Zli", a kabalisti: *Nahaš* - "Odbačeni", kao što je već rečeno, a takode i *Dušama* koje su se, *nakon što su se na Nebu*, na samom početku svog postojanja, *otudile od Svetoga*, bacile u ponor i tako predvidele vreme kada će sići na Zemlju (*Žohar*, III, 61, C).

Dopustite mi još jednom da objasnim da se mi ne sporimo sa *Žoharom* i kabalom u njihovim ispravnim tumačenjima - jer su takva i naša - već samo sa njihovim *grubim, pseudoezoterijskim* objašnjenjima, posebno objašnjenjima hrišćanskih kabalista.

"*Naša zemlja i čovek*", kaže Komentar, "*pošto predstavljaju proizvod te tri Vatre*", čija imena na sanskritu odgovaraju "*električnoj, Solarnoj i vatri proizvedenoj trenjem*" - te tri Vatre su, objašnjene na kosmičkom i na ljudskim planovima. Duh, Duša i Telo, tri velike Korenske grupe, sa svoje dodatne četiri podgrupe. One se razlikuju u zavisnosti od Škole i postaju - prema njihovim primenama - *upadhi* ili *nosioci* njihovih *noumena*. U ezoteričkim pričama, one su personifikovane "trima sinovima nadnaravnog sjaja i raskoši" Agni Abhimanima, najstarijeg sina Brame, *Kosmičkog LOGOSA*, sa *Svahom*, jednom od Dakšinih^{*} Kćeri. U metafizičkom smislu "Vatra trenja" znači sjedinjenje između *Budija*, šestog, i *Manasa*, petog principa, koji se na taj način stapaju i ujedinjuju; peti se delimično utapa u *monadu* i postaje njen deo; u fizičkom, ona se odnosi na *tvoračku iskru* ili zametak koji oplođuje i rada ljudsko biće. Te tri Vatre, kaže se (a njihova imena su Pavaka, Pavamana i Suči), Vasišta, veliki mudrac, svojom kletvom je osudio "*da se stalno iznova rađaju*" (*Bhagavata Purana*, IV, 24, 4). To je dovoljno jasno.

Zato je za *PLAMENOVE*, čije su funkcije u ezoterijskim knjigama pobrkane, i koje bez razlike nazivaju Pradapatijima, Pitrijima,

Dakša, "inteligentni, sposobni". "To ime, generalno, u sebi nosi ideju *tvoračke moći*. On je sin Brame i Aditi, i, prema ostalim verzijama, jedna Samorodena moć, koja je, poput Minerve, izrasla iz tela svog oca. On je poglavar *Pradapatija* - Gospodara Tvorevine i Bića. U *Višnu Purani*, *Parasara* kaže o njemu:

(...) u svakoj Kalpi (ili Manvantari) Dakša i ostali se rađaju i ponovo bivaju uništeni.

A. Rig Veda kaže daje "Dakša iznikao iz Aditi, a Aditi iz Dakše", što se odnosi na večni ciklus reinkarnacija iste božanske Suštine.

Manuima, Asurama, Rišijima, Kumarama,^^ itd., itd., rečeno da su se lično inkamirali u Trećoj Korenskoj Rasi i tako su se "stalno iznova rađali". U ezoteričkoj doktrini oni se uopšteno nazivaju Asurama, ili *Asu-ra Devata* ili P/tor-Devata (bogovi), jer, kao što je rečeno, oni su bili prvo Bogovi - i to najviši - pre nego što su postali "«e-bogovi" i od Nebeskih Duhova se srozali na Duhove Zemlje^* ~ *egzoterički*, dobro zapamtite, u ortodoksnim dogmama.

Nijedan teolog, ništa više nego neki orijentalista, nikad ne može shvatiti genealogiju Pradapatija, Manua i Rišija, niti njihovu direktnu povezanost - tačnije uzajamnu vezu - sa Bogovima ukoliko nema ključ za staru, prvobitnu Kosmogoniju i Teogoniju, koja je u početku bila zajednička svim narodima. Sve te bogove i polubogove nalazimo reinkarnirane na Zemlji, u raznim Kalpama, kao i u raznim ličnostima; štaviše. *Karma svakog od njih se odvojeno prati i svaka posledica se pripisuje njenom uzroku.*

Pre nego što pređemo na objašnjenje ostalih Stanci, apsolutno je neophodno da pokažemo kako su "Sinovi Mudrosti", iako predstavljaju isto što i Arhanđeli koje je teologija izabrala da zove "Palim", isto tako božanski i isto tako čisti, čak i više nego svi Mihaili i Gabrijele koji se toliko slave u crkvama. "Stara Knjiga" zalazi u razne detalje astralnog života, koji bi u ovom trenutku čitaocu bio sasvim nerazumljiv. Zato ga možemo ostaviti za kasnija objašnjenja, a o Prvoj i Drugoj Rasi se ovde mogu izneti samo napomene. Nije tako sa Trećom Rasom - Korenskom Rasom koja se razdvojila na polove, i koja je prva bila obdarena razumom. Ljudi koji su se razvijali naporedo sa planetom koja je "očvrsla" više od sto miliona godina pre toga - ta prva ljudska pod-rasa je već počela da se materijalizuje, ili očvršćava, da se tako izrazimo. Ali, kao što kaže STANCA: "*unutrašnji*

¹¹

Nijedan od tih redova se ne razlikuje od Pitrija ili Predaka, kao što kaže Manu (III, 284):

Mudri naše očeve nazivaju Vasuima; naše dedove po ocu Rudrama; naše pradedove po ocu Ađitjama, prema *Vedama* (ili "tako glasi večni tekst *Veda*", u drugom prevodu).

²⁸

Kao što je otkrio pokojni Dž. Smit u literaturi sa vavilonjanskih valjaka, isto je bilo i u haldejskoj teologiji. Ištar, "najstarija na Nebu i na Zemlji". Ispod njega *Igaga* ili Nebeski Anđeli, i *Anunaki* ili zemaljski anđeli. Ispod njih opet razne klase Duhova i "Genija" zvanih Sadu, Vaduku, Ekimu, Galu - od kojih su neki bili dobri, a neki zli (vidi *Vavilonjansku mitologiju*).

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

čovjek (svesni Entitet) *nije postojao*". Taj "Svesni Entitet", kaže okultizam, dolazi od, a u mnogim slučajevima *ijeste* sama kompletna suština i *biće*, visokih Inteligencija koje je nepokolebljivi zakon karmičke evolucije osudio da se reinkamiraju u ovoj Manvantari.

{b) Taj stih (trideset deveti) odnosi se isključivo na podelu rasa. Striktno govoreći, ezoterijska filozofija uči nešto izmenjenoj poligenези. Jer, dok čovečanstvu pripisuje jedinstveno poreklo, u tom smislu što su njegovi preci ili "Tvorcι" bili božanska bića ^ iako različitih klasa ili stepena savršenstva u njihovoj klasi - ljudi su ipak rođeni u sedam različitih središta kontinenta tog perioda. Iako svi imaju zajedničko poreklo, ipak su se, iz pomenutih razloga, njihove mogućnosti i mentalne sposobnosti, spoljašnji ili fizički oblici i buduće karakteristike veoma razlikovali. Što se tiče boje njihove kože, postoji sugestivna alegorija u *Linga Purani*. *Kumara* - takozvani bogovi Rudre {vidi u daljem tekstu} opisani su kao inkarnacije Sive, *uništitelja (spoljašnjih oblika)*, nazvanog takode i Vamadeva. Kao *Kumara*, ovaj "Večiti Neženja", čedni devičanski mladić, niče iz Brame u svakoj velikoj Manvantari i "opet postaje četiri"; to se odnosi na *četiri velike podgrupe* ljudskih rasa, što se tiče boje kože i tipa ~ i tri njihove glavne varijacije. Tako se u 29. Kalpi - u o\ c'f'-slučaju je to pozivanje na preobražaj i evoluciju ljudskog oblika koji Siva stalno uništava i periodično preoblikuje, sve do velike manvantaričke prekretnice oko sredine Četvrte Rase (Atlantidana) - u 29. Kalpi, dakle, Šiva, kao Svetalohita, *korenski Kumara*, od mesečeve boje se menja u *belog*; u svom narednom preobražaju on je *crven* (i u tome se e^zoterička verzija razlikuje od ezoterijskog učen' f, u Trećoj - žut; u Četvrtoj - *crn*).

Ezoterizam sada klasifikuje tih sedam varijacija u njihove četiri velike podgrupe, u samo *tri* različite prvobitne rase - pošto ne uzima u obzir Prvu Rasu, koja nije imala ni tip, ni boju, a jedva da je imala i objektivni oblik, mada je bio ogroman. Evolucija tih rasa, njihovo formiranje i razvoj odvijali su se uporedo i paralelno sa evolucijom, formiranjem i razvojem tri geološka sloja, iz kojih je

29

Neke više, neke niže, *da bi se usaglasile sa Karmom* raznih Monada koje se reinkamiraju i koje ne mogu sve imati isti stepen čistote u svojim poslednjim rođenjima u drugim svetovima. To objašnjava razliku među rasama, inferiornost divljaka i druge varijacije među ljudima.

TAJNA DOKTRINA # ANTROPOGENEZA

proizlazila boja ljudske kože onako kako je bila određena klimom u tim zonama. Ona te velike grupe naziva CRVENO-ŽUTOM, CRNOM i BRAON-BELOM. Na primer, Arijevska rasa, koja danas varira od tamno braon, gotovo crne i crveno-braon-žute, do najbelje krem boje ipak predstavlja jednu te istu lozu ~ Petu Korensku Rasu - i potiče od jednog jedinog pretka, koji se u induskom *egzoterizmu* naziva generičkim imenom Vaivasvata Manu; on je, setite se, bio generička ličnost. Mudrac za koga se kaže daje živeo pre više od 18.000.000 godina, a isto tako i pre 850.000 godina - u vreme potapanja poslednjih ostataka velikog kontinenta Atlantide (vidi u daljem tekstu "Korenske i semene Manue"), za koga se kaže da još i danas živi u svom čovečanstvu (vidi na kraju ove Stance, PRVOBITNI MANU i ČOVEČANSTVA). Svetložuta je boja prve ČVRSTE ljudske rase, koja se pojavila nakon središnjeg perioda Treće Korenske Rase {nakon njenog pada u razmnožavanje ~ kao stoje upravo objašnjeno}, donoseći konačnu promenu. Jer tek se u tom periodu odigrao poslednji preobražaj, koji je doneo čoveka ovakvog kakav je danas, samo mnogo većih dimenzija. Ta Rasa je izrodila Četvrtu; "Siva" je postepeno preobrazio taj deo Čovečanstva koji je "postao cm od greha" u crveno-žut (njihovi potomci su američki Indijanci i Mongoli) i na kraju u braon-bele rase - koje danas, uz žutu rasu, sačinjavaju veliku većinu Čovečanstva. Alegorija iz *Linga Purane* je interesantna, pošto pokazuje veliko etnološko znanje drevnih naroda.

Dok čita o "poslednjem preobražaju", neka čitalac u ovom trenutku uzme u obzir da, ako se on dogodio pre 18.000.000 godina, koli-

Topinar {Topinard} kaže [englesko izdanje *Antropologije*, sa predgovorom prof. Breke {Broca}]:

Postoje TRI osnovna elementa boje u ljudskom organizmu - naime, crvena, žuta i crna, koje, pomešane u raznim odnosima sa belinom tkiva, daju one mnogobrojne nijanse koje vidimo u ljudskom rodu.

Ovde nauka i nehotično opet podržava okultizam.

Mora se imati na umu da se "poslednji ostaci", o kojima se ovde govori, odnose na one delove "velikog kontinenta" koji su još uvek preostali, a ne na bilo koje od brojnih ostrva koja su postojala istovremeno sa tim kontinentom. Platonovo "ostrvo" je, na primer, bilo jedan od tih ostataka; drugi su potonuli u ranijim periodima. Jedno okultno "predanje" poučava da se takvo potapanje događa kad god dođe do pomračenja "duhovnog Sunca".

koje tek miliona godina bilo potrebno da se dostigne to završno stanje? A ako se čovek, u svom postepenom očvršćavanju, razvijao uporedo sa Zemljom, koliko miliona godina mora dajе prošlo tokom *Prve, Druge* i prve polovine *Treće Rase*? Jer, Zemlja je bila u relativno eteričnom stanju pre nego što je ušla u svoja poslednje očvršlo stanje; štaviše, arhajska učenja nam kažu dajе tokom središnjeg perioda Lemuro-Atlantiđanske Rase, tri i po Rase posle stvaranja čoveka. Zemlja, čovek i sve drugo na planeti bilo još grublje i materijalnije prirode dok su bića poput korala i nekih školjki još uvek bila u poluželatinoznom, astralnom stanju. Ciklusi koji su se od tada umešali već su nas poneli još dalje, na suprotni deo uspinjućeg luka, nekoliko koraka prema *dematerijalizaciji*, kako bi rekli naši spiritualisti. Zemlja, čovek i sve stvari su od tada omekšali - da, čak i naši mozgovi. Ali, neki teozofi su zamerili da se priča o eteričnoj Zemlji, čak ni pre nekih 15 ili 20 miliona godina, *ne slaže sa geologijom*, koja nas uči da vetar duva, kiša pada, talasi se razbijaju o obalu, pesak se pomera i nagomilava, itd., itd, ukratko, da su svi prirodni uzroci koji danas deluju bili i tada na delu, "M najranijim fazama geološkog vremena, čak i u najstarijim paleozojskim stenama". Na to mi odgovaramo na sledeći način. *Najpre*, koliku starost geologija pripisuje tim "najstarijim paleozojskim stenama"? I *drugo*, zašto vetrovi nisu mogli da duvaju, kiša pada, a talasi *očigledno ugljene kiseline*, kao što izgleda da nauka ukazuje) ne bi mogli da se razbijaju o obalu jedne poluastralne Zemlje, tj. viskozne? Reč "astralna" u okultnoj frazeologiji ne znači nužno nešto tako razredeno kao dim, već pre "zvezdano", sjajno ili prozračno, u raznovrsnim i brojnim gradacijama, od sasvim providnog, do viskoznog stanja, kao što smo upravo primetili. Ali, dalje nam se zamera: kako je jedna *astralna* Zemlja mogla da utiče na ostale planete u tom sistemu? Zar se ne bi ceo proces okončao ako bi se iznenada uklonila privlačna sila jedne planete? Ta opaska je očigledno neumesna, postoje naš sistem sačinjen od mladih i starijih planeta, nekih mrtvih (kao Mesec), drugih u procesu formiranja, mada astronomija tvrdi sasvim suprotno. A ona nije nikad potvrdila, koliko mi znamo, da su sva tela u našem sistemu nastala i razvila se istovremeno. Cishimalajska tajna učenja razlikuju se u tom pogledu od indijskih. Induski okultizam uči dajе čovečanstvo Vaivasvata Manua staro osamnaest i više miliona godina. Mi kažemo,

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

jeste, ali samo što se *tiče fizičkog*, ili približno fizičkog čoveka, koji datira sa kraja Treće Korenske Rase. Pre tog perioda, ČOVEK, ili njegova providna slika, po svemu što znamo, možda je postojao 300 miliona godina, jer su nas učili brojkama koje jesu i ostaće tajna Učitelja Okultnih Nauka, kao što je ispravno rečeno u *Ezoterijskom budizmu*. Štaviše, dok induske *Purane* govore o jednom Vaivasvata Manuu, mi potvrđujemo da ih je bilo više, postoje to opšte (generičko) ime (vidi napred).

Sada moramo da kažemo nekoliko reci o čovekovoju fizičkoju evoluciji.

ARHAJSKA UČENJA U *PURANAMA* I *POSTANJU*. FIZIČKA EVOLUCIJA

Autorka ovog dela ne srne da saopštioev^e dokaza o tome daje sistem kosmogonije i antropogonije, koji je opisan, zaista postojao, da su njegovi zapisi *sačuvani* i da njegove odraze nalazimo čak i u savremenim verzijama drevnih svetih spisa.

Purane sa jedne strane, a jevrejski sveti spisi sa druge, zasnovani su na istoj shemi evolucije za koju bi se, ako bi se čitala ezoterijsko i izrazila savremenim jezikom, videlo daje isto toliko naučna kao i mnogo toga što danas prolazi kao poslednja reč nedavnih otkrića. Jedina razlika između te dve sheme je da *Purane*, koje isto toliko, a možda i više pažnje posvećuju uzrocima nego posledicama, aludiraju u većoj meri na prekosmičke periode, dakle, one pre stvaranja, nego na periode takozvanog stvaranja, dok *Biblija*, koja saopštava samo nekoliko reci o prethodnom periodu, odatle zaranja u materijalno stvaranje i, gotovo preskačući *rase pre Adama*, nastavlja sa svojim alegorijama koje se odnose na Petu Rasu.

Sad, koliko god da se Poredak stvaranja napada u *Postanju* - a njegov doslovni smisao svakako u zavidnoj meri pogoduje kritici-zmu - onome ko pročita indijske *Purane* - uprkos njihovom alego-

³² Nesrećni pokušaj g. Gledstona (*Gladstone*) da pomiri priču iz *Postanja* sa naukom (vidi *Devetnaesti vek*, "Osvit Stvaranja" i "Uvod u *Postanje*", 1886.),

rijskom preterivanju - videće da se one sasvim slažu sa prirodnim naukama.

Čak i ono što na prvi pogled izgleda kao savršeno besmislena alegorija o Brami koji poprima oblik Vepra da bi izbavio Zemlju ispod voda, ima savršeno naučno objašnjenje u Tajnim Komentarima, koje se odnosi na mnoga uzdizanja i potapanja i neprekidnu izmenu mesta kopna i vode od najranijih do najpoznatijih geoloških perioda naše planete, jer Nauka nas uči daje devet desetina slojevitih formacija Zemljine kore postepeno izgrađeno ispod vode, na dnu mora. Misli se da drevni Arijevcu nisu znali ništa o prirodnoj istoriji, geologiji i tako dalje. Sa druge strane, jevrejsku rasu je čak i njen najžešći kritičar, beskompromisni protivnik *Biblije* (vidi *Savremena nauka i savremena misao*, str. 337), proglasio zaslužnom daje ideju o monoteizmu začela "ranije, i čvršće ju je zadržala od bilo koje druge manje filozofske i manje etičke religije drevnog sveta (!)" Samo, dok u biblijskom ezoterizmu nalazimo simbolizovane seksualne misterije, i malo čega drugog (nešto za *staje potrebno veoma malo filozofije*), u *Puranama* možemo da nađemo najnaučniji i najfilozofskiji "osvit stvaranja", koji bi, ukoliko bi se nepristrasno analizirao, a njegove bajkovite alegorije prevele na jasan jezik, pokazao da su savremena zoologija, geologija, astronomija i gotovo sve grane savremenog znanja anticipirane u toj drevnoj Nauci i bile poznate filozofima u opštim crtama, ako ne u svim detaljima, kao i danas!

navukao je na sebe jupitersku grmljavinu g. Hakslija. Doslovni smisao nije oinogučavao takav pokušaj i njegov četverostruki poredak, ili podela žive tvorevine, pretvorio se u kamen, koji je, umesto da ubije muvu na obrvi zaspalog prijatelja, ubio prijatelja. G. Gledston je zauvek pokopao *Postanje*. Ali, to ne dokazuje da u njemu nema ezoterizma. Činjenica da su Jevreji i svi hrišćani, kako savremeni, tako i njihove rane sekte, shvatali priču *bukvalno* tokom dve hiljade godina, pokazuje jedino njihovo neznanje, ali i veliku domišljatost i graditeljsku veštinu iniciranih rabina, koji su izgradili dve priče - *elohističku ijehovističku* - ezoterijski i namerno pomešali značenje glifovima bez samoglasnika ili znakova za reci u izvornom tekstu. Šest dana stvaranja - *jom (yom)* - znači šest perioda evolucije, a sedmi je period kulminacije savršenstva (ne odmora) i odnosi se na sedam Krugova i Sedam Rasa sa "*različitim*" stvaranjem u svakom, iako je upotreba reci *boker*, osvit ili jutro, i *krib*, večernji suton - koje ezoterijski znače isto što i *sandlija*, suton na sanskritu - dovela do optužbe za najgrublje neznanje o poretku evolucije.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Čak je i Bentli pokazao daje astronomija iz *Purana*, sa svim svojim namemim skrivanjima i brkanjima, sa ciljem da se neupućeni zavedu na stranputicu, prava nauka, a oni koji su verzirani u misterije induskih astronomskih rasprava pokazaće daje savremena teorija o postepenom kondenzovanju maglina, maglinastih zvezda i sunaca, u najsitnijim detaljima postepenog razvoja sazvežđa - i to u daleko tačnijem obliku nego ova koju Evropljani danas imaju - (za upotrebu u hronološke i druge svrhe), bila savršeno poznata u Indiji.

Ako se okrenemo geologiji i zoologiji, naći ćemo isto. Šta predstavljaju svi ti mitovi o beskrajnom rodoslovu sedam Pradapatija i njihovih sinova, sedam Rišija ili Manua, zatim njihovih žena i potomstva, ako ne obiman i detaljan izveštaj o postepenom razvoju i evoluciji životinjske tvorevine, jedne vrste za drugom? Jesu li izuzetno filozofski i metafizički nastrojeni Arijevci - autori najsavršenijih filozofskih sistema transcendentalne psihologije, etičkih normi i takvih gramatika kao stoje Paninijeva, zatim sankja i vedanta sistema, te moralnog zakona (budizam), koga je Maks Miler proglasio naj savršenijim na Zemlji - takve budale, ili deca da gube svoje vreme pišući *bajke*, takve bajke kakve na prvi pogled *Purane* izgledaju da jesu, za one koji nemaju ni najmanju predstavu o njihovom tajnom značenju? Staje *bajka*, rodoslov i poreklo Kašjape, sa njegovih dvanaest žena, sa kojima je imao brojno i raznovrsno potomstvo *Naga* (Zmija), gmizavaca i svih vrsta živih bića, koji je na taj način bio *otac* svih vrsta životinja, ako ne *maskirana* priča o poretku evolucije u *ovom* krugu? Do sada nismo videli nijednog orijentalistu koji bi imao makar i približnu predstavu o istinama koje su sakrivene pod tim alegorijama i personifikacijama. "*Satapatha bramana*", kaže jedan od njih, "ne saopštava *baš mnogo inteligentnu priču* o Kašjapinom poreklu. (. . .) On je bio sin Marici, sin Brame, otac Vivasvata, otac Manua, predak čovečanstva. (. . .) Postoje poprimio oblik kornjače, Pradapati je stvorio potomka. To stoje stvorio, učinio je *akarot*, otuda reč *kurma* (kornjača). Kašjapa znači kornjača; zato ljudi kažu: 'Sva stvorenja su Kašjapini potomci'", itd., itd. {*Klasični rečnik hinduizma*}.

On je bio sve to; on je takode bio i otac *Garude*, ptice, "Kralja krilatog plemena", koje potiče od *gmizavaca*. *Naga*, i pripada istoj *lozi*, ali *kasnije* postaje njihov smrtni neprijatelj -*postoje on takode ciklus, period vremena kada su tokom evolucije ptice koje su se raz-*

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

vile od gmizavaca u svojoj "borbi za opstanak" - "preživljavanje najspobnijih", itd., itd., postale nadmoćnije od njih, da bi ih proidrle ~ možda podstaknute prirodnim zakonom, kako bi načinile mesta za druge, savršenije vrste (vidi Deo II, "Simbolizam").

U zadivljujućem sažetku *Savremene nauke i savremene misli*, g. Gledston drži predavanje o prirodnoj istoriji, sa pogledima koji se potpuno razlikuju od biblijskog. Autor primećuje da geologija koja počinje od:

(. . .) najranijeg poznatog fosila, *Eozoon Canadiense-a* iz laurentijana, nastavljajući se u nizu, čije su sve karike čvrsto povezane, kroz silurijum, koji obiluje mekušcima, Ijuskarima, crvolikim stvorenjima i prvim indikacijama riba, zatim kroz devon, sa preovladavanjem riba i prvom pojavom gmizavaca; mezozoik, sa svojim vodozemcima (ili porodicom žaba); sekundar, u kome su preovladavali gmizavci u moru, na kopnu i vazduhu, a počeli da se pojavljuju prvi skromni oblici kopnenih kičmenjaka; i, na kraju, tercijar, u kome su se obilato razvili sisari, vrstu po vrstu, postepeno se diferencirali i specijalizovali, kroz eocen, miocen i pliocen, dok na kraju nismo došli do ledenih praistorijskih doba i pozitivnih dokaza o postojanju čoveka.

Isti poredak, /) /<^ opis životinja nepoznatih savremenoj nauci, nalaze se u opštim komentarima na *Purane*, a posebno u *Knjizi Dan*. Jedina razlika, i to ozbiljna, bez sumnje, pošto podrazumeva da su čovekova duhovna i božanska priroda nezavisne od njegovog fizičkog tela u ovom svetu iluzija u kome je savremenoj psihologiji poznata jedino njegova *lažna ličnost* sa svojom moždanom osnovom, jeste sledeća: pošto je bio u svih takozvanih "Sedam stvaranja", koja alegorički predstavljaju sedam evolucionih promena, *ilipodrasa*, kako bismo mogli da ih zovemo, *Prve Korenske Rase Covečanstva*, ČOVEK postoji na Zemlji od početka. Postoje prošao kroz sva carstva prirode u sva *tri* prethodna Kruga, ^" njegov fizički oblik - prilagođen

Sledite zakon analogije" - poučavaju Učitelji. *Atma-Budi* je dvostruk, a *Manas* je trostruk; u onoj meri u kojoj onaj prvi ima dva aspekta, a ovaj drugi tri, tj. kao princip *per se*, koji u svom višem aspektu teži Atma-Budiju, a u svom nižem aspektu sledi *Kamu*, sedište zemaljskih i životinjskih želja i strasti. Sada uporedite evoluciju Rasa, od kojih Prva i Druga imaju prirodu Atma-Budija,

toplotnim uslovima tih ranih perioda - bio je spreman da primi *božanskog Hodočasnika* u prvom osvitu ljudskog života, tj. pre 18.000.000 godina. Tek u središnjoj tački Treće Korenske Rase je čovek bio obaren *Manasom*. Kad su se sjedinili, *dva*, a potom *tri*, dali su jedno, jer iako su niže životinje, od amebe do čoveka, dobile *svoje monade*, u kojima su svi viši kvaliteti sadržani u obliku mogućnosti, oni su morali da ostanu uspavani dok svaka od njih nije stigla do ljudskog oblika, jer se pre tog stadijuma *Manas* (um) nije razvijao u njima. * U životinjama su svi principi ukočeni, u stanju nalik na fetus, osim drugog (vitalnog), trećeg (astralnog) i početka četvrtog {*Kama*, koji predstavlja želju, instinkt) čiji se intenzitet i stepen razvoja razlikuje od vrste do vrste. Materijalisti odanom Darwinovoj teoriji to će zvučati kao bajka, mistifikacija, a za onog ko veruje u unutrašnjeg, duhovnog čoveka, ova tvrdnja u sebi neće imati ničeg neprirodnog.

Na ovom mestu će se pisac svakako susresti sa onim što bi se moglo nazvati potpuno opravdanim primedbama. Reći će nam da se pravac embriološkog razvoja, postepeni razvoj svakog pojedinačnog života, i napredak, za koji se zna da se odigrao u sledu postupnih stadijuma specijalizacije - sve to suprotstavlja ideji daje čovek nastao pre sisara. Čovek je počeo kao najneznatnije i najprimitivnije crvoliko stvorenje, "od prvobitnog grumena protoplazme i ćelije sa jezgrom od koje potiče sav živi svet", i "razvio se kroz faze identične sa ribama, gmizavcima i sisarima, dok na kraju ta ćelija nije dostigla visokospecijalizovani razvoj u *četvororučnim bićima*, *poslednjem od svih, u ljudskom tipu*" (Leng, 335).

To je savršeno naučno, i mi nemamo ništa protiv *toga*, jer sve se to odnosi na čovekovu *ljušturu* ~ njegovo telo, koje je u svom rastu.

njihovo pasivno duhovno Potomstvo, i Treću Rasu, koje predstavljaju tri različite podgrupe ili aspekta, fiziološki i psihički: najranija, bezgešna, srednja, probuđena za inteligenciju i treća, poslednja, nesumnjivo *životinjska*, tj. *Manas* koji je podlegao iskušenjima Kame.

34

Ljudi su *upotpunjeni* tokom trećeg, ka četvrtom ciklusu (rasi). Oni su učinjeni "bogovima" za dobro i zlo, a odgovornim tek kada su se dva luka susrela (nakon tri i po kruga prema *Petoj Rasi*); takvim su ih učinile *Nirmanakaje* (duhovni ili astralni ostaci) Rudra-Kumara, "prokletih da se iznova rađaju na zemlji, u smislu - *osuđenih na reinkarnaciju svojim prirodnim redom* u višem uzlaznom luku zemaljskog ciklusa.

(Komentar IX)

naravno, kao i svaka druga morfološka jedinica (kako je jednom to nazvano) podložna takvim preobražajima. Našu teoriju neće odbaciti oni koji poučavaju preobražaju mineralnog atoma putem kristalizacije - koja je ista funkcija i stoji u istom odnosu sa svojim *neorganskim* (takozvanim) *upadhijem* (ili osnovom), kao i formiranje *ćelija* prema njihovom *organskom jezgru*, preko biljaka, insekata i životinja u čoveka - neće je, dakle, odbaciti jer će ona konačno dovesti do prepoznavanja Univerzalnog Božanstva u prirodi, večno prisutnog, a takođe i večno nevidljivog i nespoznatljivog, kao i m/ra-kosmičkih bogova, koji su bili ljudi.^^

Ali, upitali bismo mi, kakvi dokazi nauke i njenih egzaktnih, danas aksiomatskih, otkrića, stoje protiv *naše* okultne teorije? Oni koji veruju u zakon evolucije i postepeni progresivni razvoj od ćelije (koja je od *vitalne* postala morfološka ćelija dok se nije probudila kao čista protoplazma) - svakako neće ograničiti svoje verovanje na jedan pravac evolucije. Tipovi života su bezbrojni, a evolucija se, štaviše, ne odvija istim tempom za sve vrste. Sastav prvobitne materije u silurijumu - mi mislimo na naučnu "primordijalnu" *materiju* - isti je po svemu, osim po stepenu grubosti, kao i sastav primordijalne *žive* materije danas. Takode, ako je današnja ortodoksna teorija evolucije *sasvim* tačna, mi ne nalazimo ono što bi trebalo da nađemo, naime stalni napredak koji se neprekidno odvija u svakoj živoj vrsti. Umesto toga, šta vidimo? Dok posredničke grupe životinjskih bića sve teže ka višem tipu, i dok se specijalizacije, čas jedne, čas druge vrste, odvijaju tokom geoloških doba, vrste menjaju formu, poprimaju druge oblike, nastaju i nestaju kaleidoskopskom brzinom u opisima paleontologa, od jednog perioda do drugog; jedina dva izuzetka od tog opšteg pravila su dva suprotna pola života, naime ČOVEK i *niže vrste živih bića!*

Izvesni izraziti oblici živih bića postojali su tokom ogromnih vremenskih perioda, i ne samo da su preživeli izmenu fizičkih uslova, *već su i sami ostali potpuno nepromenjeni*, dok su se drugi oblici života pojavili i nestali. Takvi oblici se mogu nazvati "trajnim

Čitava nevolja sastoji se u sledećem: ni fiziolozi ni patolozi *neće* priznati da su supstanca iz koje se razvija ćelija (*citoblastema*) i roditeljska ćel iz koje nastaju kristali u osnovi iste, samo što imaju različite svrhe.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

tipovima" života, a primera za njih ima u izobilju kako u životinjskom, tako i u biljnom svetu.

(Haksli, *Protokoli Kralj. Inst.*, tom III, str 151)

Međutim, nije nam saopšten nijedanjak razlog zašto Darwin povezuje gmizavce, ptice, vodozemce, ribe, mekušce, itd., itd., kao izdanke moneričkog pretka. Niti nam je rečeno zašto su, na primer, gmizavci direktni potomci vodozemaca, vodozemci riba, a ribe nižih oblika - što svakako jesu. Jer, Monade su prošle kroz sve te oblike bića do čoveka, na svim planetama, u *ivi prethodna* kruga, pošto je svaki krug, kao i svaka sledeća planeta, od A do G, bio i još uvek treba da bude poprište iste evolucije, samo svakog narednog puta ponovljene na čvršćoj materijalnoj osnovi. Zato je na pitanje: "Kakav je odnos između astralnih prototipova Trećeg Kruga i uobičajenog fizičkog razvoja tokom nastanka organskih vrsta pre sisara?" - lako odgovoriti. Ovi prvi su senoviti prototipovi drugih, uvodne, slabo određene i lelujave skice na platnu objekata kojimaje suđeno da poprime konačni i živi oblik uz pomoć slikareve četkice. Riba se razvila u vodozemca - žabu - u *senkama jezera*, a čovek je prošao kroz sve svoje preobražaje na ovoj planeti u Trećem Krugu, kao što je to bio slučaj i u ovom, njegovom Četvrtom Ciklusu. Tipovi Trećeg Kruga doprineli su formiranju tipova u ovom Krugu. Po strogoj analogiji, ciklus od Sedam Krugova, u njihovom radu na postepenom formiranju čoveka kroz sva carstva prirode, ponavlja se u mikroskopskoj razmeri u prvih sedam meseci sazrevanja budućeg ljudskog bića. Neka proučavalac razmisli o toj analogiji i razradi je. Kao što nerođenoj bebi od sedam meseci, iako je sasvim spremna, treba još dva meseca da bi stekla snagu i konsolidovala se, tako čoveku, koji je obavio svoju evoluciju tokom sedam Krugova, ostaju još dva perioda u materici Majke Prirode pre nego što se rodi, tačnije, reinkarnira kao Dani, još savršeniiji no što je bio kada je kao Monada ubačen u novosagrađeni lanac svetova. Neka proučavalac razmisli o toj misteriji, a onda će lako ubediti sebe da, kao što postoje fizičke veze između mnogih klasa, tako postoje i određeni domeni u kojima se astralno utapa u fizičku evoluciju. O tome nauka ne govori ni reč. Čovek se razvio i evoluirao od majmuna, kaže ona. Ali, pogledajmo sad ovu protivrečnost.

Haksli nastavlja da ukazuje na biljke, paprati, mahovine, od kojih su neke generički identične sa danas postojećim vrstama, koje srećemo u dobu karbona, jer:

Konus oolitičke *Arucarie* *iedva* da se razlikuje od danas postojećih vrsta. (. . .) Niža životinjska carstva pružaju iste primere. *Globigerina* iz dubina Atlantika identična je sa krečnjačkim vrstama istog roda (. . .) Klasifikivani koralni silurijanskog perioda su fantastično slični vodenim koralima iz naših sopstvenih mora. (. . .) *Arahnide*, čiju najvišu vrstu, škorpiju, u ugljenu predstavlja vrsta koja se od njenih živih srodnika razlikuje samo (. . .) po očima.

I tako dalje, i tako dalje; sve se to može zaključiti autoritativnom izjavom dr Karpentera *oforaminiferi*. On kaže:

Nema dokaza o bilo kakvoj suštinskoj promeni ili napretku u tipu foraminifera od paleozoika do današnjeg dana. (. . .) Foraminiferozna fauna našeg niza verovatno pokazuje veći opseg varijeteta nego stoje postojao u bilo kom prethodnom periodu; ali *nema* *indikacije bilo kakve tendencije ka pretvaranju u neki viši tip.*

(Uvod u proučavanje foraminifera, str. XI)

Sad, ako nema indikacija neke promene kod foraminifere, *prazivotinje* najniže vrste, bez usta i očiju, osim što danas postoji više varijeteta nego ranije, čovek, koji predstavlja najviši vrh lestvice bića, pokazuje još manje promena, kao što smo videli; utvrđeno je da je kostur njegovog paleolitskog pretka čak u određenim aspektima savršeniji od današnjeg kostura. Gde je onda ta uniformnost zakona, *apsolutno pravilo* da se jedna vrsta pretapa u drugu i, neprimetnim prelazima, u viši tip? Vidimo da ser Viljem Tomson dopušta daje proteklo 400.000.000 godina istorije zemlje otkad je površina planete postala dovoljno hladna da dopusti prisustvo živih bića," a samo tokom ogromnog vremenskog raspona oolitskog perioda, "doba gmizavaca", mi nalazimo izuzetnu raznovrsnost i obilje oblika guštera kada je tip vodozemca dostigao *vrhunac razvoja*.

³⁶ *Zapisi Geološkog društva iz Glazgova*, tom III. Međutim, veoma je čudno stoje on upravo promenio svoje mišljenje. Sunce je, kaže on, staro samo 15.000.000 godina.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Učimo o ihtiosaurusima i pleziosaurusima u jezerima i rekama i o krilatim krokodilima ili gušterima koji lete kroz vazduh. A nakon toga, u tercijaru:

(. . .) nalazimo da se vrsta sisara znatno razilazi sa ranije postojećim formama (. . .) mastodontima, megaterijumima i drugim nezgrapnim stanovnicima drevnih šuma i ravnica, i, shodno tome, (primećen je) *postepeni preobražaj jednog od ogranaka* reda četvororukaca u ona bića od kojih se možda razvio i sam prvobitni čovek.

(Počeci života)

Možda, ali niko osim materijalista ne vidi zašto bi trebalo da bude tako, pošto ne postoji ni najmanja neophodnost za to, niti je takva evolucija zasnovana na činjenicama, jer oni koji su najviše zainteresovani da nađu dokaze priznaju svoj potpuni neuspeh da nađu makar i jednu činjenicu koja bi podržala njihovu teoriju. Nema potrebe da bezbrojni životni tipovi predstavljaju članove jednog progresivnog niza. Oni su "proizvodi različitih i diferenciranih evolucionih razilaženja, koja se odvijaju jedno u jednom pravcu, drugo u drugom". Zato je daleko opravdanije da se kaže kako se majmun razvio u red četvororukaca, nego da se prvobitni čovek, koji se nije menjao u svojoj ljudskoj specijalizaciji od vremena kome pripadaju njegovi fosili u najstarijim slojevima i čiji varijeteti nisu nađeni osim u pogledu boje i tipa lica, razvio od istog pretka zajedno sa majmunom.

Kao i druge životinje i čovek potiče od ćelije i razvija se "kroz faze koje se ne mogu razlikovati od riba, gmizavaca i sisara sve dok ta ćelija ne dostigne visokospecijalizovani razvoj četvororukaca i najzad ljudskog tipa", to je okultni aksiom star hiljadama godina. Kabalistički aksiom: "Kamen postaje biljka; biljka, životinja; životinja, čovek; čovek. Bog" drži se vekovima. Hekel, u svom *Schopfungsgeschichte* daje dvostruki crtež koji pokazuje dva embriona - embrion psa star šest nedelja i embrion čoveka star osam nedelja. Oni se, osim malih razlika u glavi, koja je veća i šira u predelu mozga kod čoveka, ne mogu razlikovati.

Zapravo, možemo da kažemo da sva ljudska bića prolaze kroz fazu ribe i gmizavca pre nego što dospeju do sisara i na kraju čo-

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

veka. Ako embrion posmatramo u naprednijoj fazi, kada je već prošao kroz oblik gmizavca (...) značajno dugo pravac razvoja ostaje isti kao i kod drugih sisara. Rudimentarni udovi su potpuno slični, pet prstiju i palčevi se razvijaju na isti način, a sličnost između *embriona čoveka i psa, nakon prve četiri nedelje razvoja je tolika da jedva možemo da ih razlikujemo*. Čak i u dobu od osam nedelja embrionalni čovek predstavlja životinju sa repom koji je teško razlikovati od repa embriona šteneta.

(Savremena nauka, str. 117)

Zašto, onda, ne bi čovek i pas poticali od zajedničkog pretka, iU od gmizavca - *Nage*, umesto što čoveka spajamo sa četvororukcima? Ovo bi moglo da bude isto tako logično kao i ono drugo, ako ne i više. Oblici i faze ljudskog embriona nisu se promenili od istorijskih vremena, i ti preobražaji su bili poznati Eskulapu i Hipokratu isto koliko i g. Haksliju. Stoga, pošto su kabalisti to primetili još od praistorijskih vremena, to nije novo otkriće. U *Razotkrivenoj Izidi*, tom I, str. 389, isto ovo je zapaženo i napola objašnjeno.

Pošto čovekov embrion u sebi nema više odlika majmuna nego od Uka bilo kog drugog sisara, ali *u sebi sadrži totalitet carstava prirode*, i pošto izgleda da on predstavlja "nepromenljivi tip" života, daleko manje promenljiv čak i od foraminifere, isto je tako nelogično tvrditi da se on razvio od majmuna, kao što bi bilo nelogično tvrditi da vodi poreklo od žabe iU psa. I okultna i istočnjačka filozofija veruje u evoluciju, koju su Manu i Kapila^{^^} daleko bolje objasnili nego bilo koji današnji naučnik. Nema potrebe da ponavljamo ono o čemu smo detaljno raspravljali u *Razotkrivenoj Izidi*, pošto čitalac te argumente i opise, na čijoj osnovi počivaju sva istočnjačka učenja o evoluciji, može da nađe u našim prethodnim knjigama.^{^^} Ali, nijedan okultista ne može da prihvati nerazumnu pretpostavku da sve

Otuda filozofija u alegoriji o sedam, deset i, na kraju, dvadeset i jednom Pradapatiju, Rišiju, Muniju, itd., za koje se govori da su *očevi* raznih stvari i bića. Poredak sedam klasa ili redova biljaka, životinja, pa čak i neživih stvari, koji je slučajnim redom saopšten u *Puranama*, u nekoliko komentara saopšten je ispravnim redom. Tako, Pritu je otac Zemlje. On je *muze* i čini da ona rada svakovrsne žitarice i povrće, svo pobrojano i specifikovano. Kašjapa je otac svih gmizavaca, zmija, demoni, itd., itd.

¹⁰ Vidi Tom I, 151 i dalje o drvetu evolucije - "Drvo Sveta".

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

danas postojeće forme, "od bezoblične amebe do čoveka", predstavljaju direktne linearne potomke organizama koji su živeli milionima godina pre rođenja čoveka, u presilurijanskim dobima, u moru ili kopnenom mulju. Okultisti veruju u *urođeni zakon postepenog razvoja*³⁹ G. Darwin nikad u to nije verovao, kao što je sam rekao.

Na strani 145 *Porekla vrsta* nalazimo da on izjavljuje: pošto "mikroskopskoj infuzoriji ili crevnoj glisti" (. . .) *ne koristi* (. . .) "da postane visokoorganizovana", zato "prirodna selekcija", *koja ne uključuje obavezno progresivni razvoj* - ostavlja infuzoriju i glistu ("trajne tipove") na miru.

Ne izgleda baš da u takvom ponašanju Prirode postoji *uniforman zakon*; on izgleda više kao diskriminativno delovanje neke *natprirodne selekcije*. Možda onaj aspekt *Karme*, koji bi istočnjački okultisti nazvali "zakon retardacije", ima neke veze sa tim.

Ali, postoje svi razlozi da posumnjamo da li je sam g. Darwin pridavao takvu važnost *svom zakonu* kakvu su mu danas pridali njegovi ateistički sledbenici. Znanje o raznim živim oblicima u proteklim geološkim periodima je veoma oskudno. Dr Bastijan (*Bastian*) navodi za to veoma sugestivne razloge:

(1) Zbog nesavršenog vida u kome nekolicina oblika može biti predstavljena u slojevima koji pripadaju određenom periodu, (2) zbog krajnje ograničene prirode istraživanja obavljenih na tim nesavršeno predstavljenim slojevima i (3) zato što su nam veliki delovi zapisa apsolutno nedostupni - postoje gotovo sve silurijanske ostatke zamrljalo vreme dok su dve trećine Zemljine površine u kojima bi trebalo naći ostale slojeve danas prekriveni morima.

Zato g. Darwin sam kaže:

Sa moje strane, sledeći Lajelovu metafora, ja na geološki zapis gledam kao na veoma nesavršeno vođenu hroniku, pisanu promenljivim dijalektom; *od te kronike miposedujemo samoposlednji tom*, koji se odnosi svega na dve ili tri zemlje. Od tog toma, *sačuvano je samo po neko kratko poglavlje tu i tamo*, a od svake stranice, *samo ponegde po nekoliko redova*.

³⁹ Međutim, on je ograničen i izmenjen *zakonom retardacije*, koji nameće ograničenje napretku svih vrsta kada se pojavi Viši Tip.

Svakako da na tako mršavim podacima nauka ne može da zasnuje svoju poslednju reč. A ni okultizam ne poriče da su svi prethodni oblici ljudskog života bili niži od našeg na osnovu ljudskog ponosa ili nerazumne vere da čovek ovde na Zemlji (u *našem* periodu, možda) predstavlja najviši tip života, već naprosto zato što "kariku koja nedostaje", koja bi neporecivo dokazala postojeću teoriju, paleontolozi nikada neće naći. Pošto mi verujemo da se čovek razvio od najnižih oblika svake vrste života na Zemlji, životinjske i biljne, i da je prošao kroz te faze, nema ničeg unižavajućeg u ideji daje orangutan predek našeg fizičkog oblika; baš naprotiv, jer ona neodoljivo potkrepljuje okultnu doktrinu u pogledu konačnog razvoja svega što postoji u zemaljskoj prirodi čoveka. Čovek se čak može zapitati kako to da biolozi i antropolozi, kad su jednom čvrsto prihvatili teoriju o poreklu čoveka od majmuna - kako to, dakle, da se oni nisu pozabavili budućom evolucijom postojećih majmuna u čoveka? To je samo logična posledica prve teorije, ukoliko nauka ne smatra da je čovek povlašćeno biće, a njegova evolucija *bez presedana* u prirodi, tj., *s&sviraposeban* i jedinstven slučaj. A sve ovo vodi prirodne nauke upravo tom zaključku. Međutim, okultisti odbacuju darvinovsku, a posebno hekelijansku hipotezu zato što je majmun, a ne čovek, uistinu poseban i jedinstven primer. Covekoliki majmun je *slučajna tvorevina*, iznuden rast, jedan neprirodan proces.

Okultno učenje je, po našem mišljenju, logičnije. Ono poučava cikličnom, neizmenljivom zakonu u prirodi, koji nema ličnog, "posebnog nacrt", već deluje na uniformnom planu koji prevladuje tokom čitavog perioda Manvantare i postupa sa crvom isto kao i sa čovekom. Nijedan ni drugi nisu sami težili da nastanu, pa zato oba podležu istom zakonu evolucije i oba moraju da napreduju u skladu sa karmičkim zakonom. Oba su počela od istog neutralnog centra Života i oba moraju da se ponovo utope u njega na završetku ciklusa.

Ne poričemo daje u prethodnim Krugovima čovek *bio* divovsko majmunoliko stvorenje, a kad kažemo "čovek", možda bi trebalo da kažemo grubi kalup koji se razvijao za čovekovu upotrebu samo u ovom Krugu - srednjoj ili prelaznoj tački koju tek što smo dostigli. Nitije tokom dve i po Korenske Rase čovek bio ono stoje danas. Ovu tačku je dostigao, kao stoje već rečeno, tek pre 18.000.000 godina, tokom sekundara, kako mi tvrdimo.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Dotle je on, prema predanju okultnog učenja, bio "bog na zemlji koji je pao u materiju", ili razmnožavanje. To se može ili ne mora prihvatiti, jer se Tajna Doktrina ne nameće kao nepogrešiva dogma: pošto, bilo da se njeni praistorijski zapisi prihvate ili odbace, ona ne govori o problemu *konkretnog* čoveka i njegove unutrašnje prirode - Pad koji je pomenut nije ostavio izvorni greh na čovečanstvu. Ali, o svemu tome smo već dovoljno rekli.

Staviše, uče nas da su preobražaji koje je čovek doživeo bili na silaznom luku - koji je centrifugalni za duh, a centripetalni za materiju - a da će oni za čije iskustvo se priprema, nadalje, na svom uzlaznom putu obrnuti pravac te dve sile, odnosno materija će postati centrifugalna, a duh centripetalan - da svi ti preobražaji *čekaju takođe i čovekolike majmune*, bar sve one koji su se gotovo približili čoveku u ovom Krugu - i svi će oni biti ljudi u Petom Krugu, baš kao što su današnji ljudi naseljavali majmunolike oblike u Trećem, prethodnom Krugu.

Pogledajte, dakle, savremene stanovnike velikih šuma na Sumatri, degradirane *patuljaste* primerke - "zamrljane kopije", kako kaže g. Haksli - nas samih, kakvi smo bili (većina čovečanstva) u prvim pod-rasama Četvrtе Korenske Rase, tokom perioda onoga što je nazvano "Padom u razmnožavanje". Majmun, kakvog mi znamo, nije proizvod prirodne evolucije, već *slučajnosti* - ukrštanja između životinjskog bića, ili oblika, i čoveka. I kao stoje bilo pokazano u prethodnom tomu (antropogenezi), mutava životinja je prva započela seksualne odnose, postoje najpre morala da se razdvoji na mužjake i ženke. A Priroda nije planirala da čovek sledi primer životinja - što pokazuje relativno bezbolno rađanje životinjskih vrsta, dok je kod žena ono rizično i užasno bolno. Majmun je, zaista, kao stoje zapaženo u *Razotkrivenoj Izidi* (tom II, 278), "oblik koji je najdirektnije povezan sa ljudskom porodicom - *hibridni ogranak nakalemjen na njihovu sopstvenu lozupre nego stoje ona usavršena* - misli se, čovekova. Majmuni su milionima godina mladi od ljudskih bića koja govore i predstavljaju najmlađe savremenike naše Pete Rase. Zato je najvažnije da se zapamti da su *ega* majmuna entiteti koje je Karma prisilila da se inkarniraju u životinjskim oblicima, što je bila posledica bestijalnosti *najstarije* Treće Rase i najranije Četvrtе. Oni predstavljaju entitete koji su već dosegli "ljudski nivo" pre ovog Kru-

ga. Shodno tome, oni predstavljaju izuzetak od opšteg pravila. Bezbrojna predanja o Satirima nisu bajke, već ona govore o izumrloj rasi životinjskih ljudi. Životinjske "Eve" bile su njihove pramajke, a ljudski "Adami" njihovi praoci, *otuda kabalistička alegorija o Lilit ili Lilatu*, Adamovoj prvoj ženi, koju *Talmud* opisuje kao *bajnu* ženu sa *dugom valovitom kosom* - tj. životinju sa ženskom kosom, pripadnika vrste koja je danas nepoznata, pa ipak žensku životinju, koja se u kabalističkim i talmudskim alegorijama naziva ženskim odrazom Samaela, Samael-Lilit, ili sjedinjeni čovek i životinja, biće zvano *Hajo Bišat*, *Zver*, ili *Zla Zver (Žohar)*. Današnji majmuni potiču od tog neprirodnog sjedinjenja. Oni su zaista "ljudi koji ne govore" i postaću životinje koje govore (ili ljudi nižeg reda) u Petom Krugu dok se adepti pojedinih škola nadaju da će se neki od majmunskih ega više inteligencije ponovo pojaviti na kraju Šeste Korenske Rase. Kakav će biti njihov oblik, od drugostepenog je značaja. Oblik ne znači ništa. Vrste i rodovi flore i faune, kao i najviša životinja, njihova kruna - čovek - menjaju se i variraju u zavisnosti od okoline i klimatskih promena, ne samo sa svakim Krugom, već takode i sa svakom Korenskom Rasom, kao i nakon svake geološke kataklizme koja okončava neku od rasa ili dovodi do neke prekretnice u njoj. U Šestoj Korenskoj Rasi fosili orangutana, gorila i šimpanza će biti fosili izumrlih četvororukih sisara, a novi oblici - iako manji broj i u većim razmacima, kako doba prolaze i približava se kraj Manvantare - razviće se od "odbačenih" tipova ljudskih rasa, kako se one opet budu vraćale na astral, iz kala fizičkog života. Pre čoveka ih nije bilo, a izumreće pre nego što se razvije Sedma Rasa. Karma će dovesti monade nerazvijenih ljudi naše rase i smestiti ih u novorazvijene ljudske oblike, nastale od pavijana, fiziološki regenerisanog na taj način (ali vidi Deo II, "Dodatak").

To će se, naravno, dogoditi kroz milione godina. Ali, slika tog cikličkog pomeranja svega što danas živi i diše na Zemlji je istinska, i nije joj potrebno "posebno stvaranje" ili čudesno formiranje čoveka, životinja i biljaka *ni iz čega*.

Eto kako okultna nauka objašnjava odsustvo svake veze između majmuna i čoveka i pokazuje da se onaj prvi razvio od čovog drugog.

PANORAMSKI PREGLED RANIH RASA

Period od nekoliko miliona godina protekao je između Prve Rase "bez uma" i visokointeligentnih i *umnih* poznih "Lemurijanaca", a isto toliki period je protekao između najranijih civilizacija Atlantida i istorijskog perioda.

Ostalo je samo nekoliko nemih zapisa koji svedoče o Lemurijancima, u obliku tuceta oštećenih kolosa i starih kiklopskih ruševina. To je glupost, uveravaju nas neki, jer su "oni proizvod slepih prirodnih sila", ili su "sasvim savremeni" kako nam kažu drugi. Skeptici i materijalisti sa prezirom zaobilaze predanja, a isuviše revnosni sveštenici ih podređuju *Bibliji*. Međutim, kad god se neka legenda ne uklopi u nojevsku teoriju o "potopu", hrišćanski sveštenici izjavljuju daje ona "nezdravi delirijumski glas neke stare prazno verice". Atlantidu poriču kada je ne pobrkaju sa Lemurijom i drugim nestalim kontinentima, možda zato stoje Lemurija napola tvorevina savremene nauke, pa bi zato u nju trebalo verovati, dok Platonovu Atlantidu najveći broj naučnika smatra sanjarijom.

Oni koji veruju Platonu, često tvrde da je Atlantida produžetak Afrike. Takođe se sumnja da je neki stari kontinent postojao na istočnoj obali. Jedino Afrika, kao kontinent, nikad nije bila nerazdvojni deo ni Lemurije ni Atlantide, kako smo se složili da zovemo Treći i Četvrti kontinent. Njihovi drevni nazivi nikad nisu pomenuti u *Puranama* niti na bilo kom drugom mestu. Ali, sa samo jednim ezoterijskim ključem u rukama, postaje lako da se ta nestala kopna poistovete sa brojnim "zemljama bogova", Deva i Munija opisanim u *Puranama*, sa njihovim *Varšama*, *Dvipama* i *zonama*. Njihova Sveta Dvipa, tokom ranih dana Lemurije, izdizala se kao divovski vrh sa dna mora, postoje oblast između planine Atlas i Madagaskara pokrivala voda, otprilike do ranog doba Atlantide (nakon nestanka Lemurije), kada se Afrika izdigla sa dna okeana, a Atlas je bio napola potonuo.

Naravno, čak i u okviru nekoliko tomova ne bi bilo moguće izneti hronološki i detaljan izveštaj o evoluciji i napretku prve tri rase - osim u obliku opšteg pregleda, kao što ćemo sada i učiniti. Prva Rasa nije imala sopstvenu istoriju. Isto se može reći i o Drugoj Rasi.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

Zato ćemo pažljivo pratiti samo Lemurijance i Atlantidane pre nego što se upustimo u istoriju naše sopstvene rase (Pete).

Staje poznato o drugim kontinentima osim našeg i šta istorija zna ili prihvata u pogledu ranih rasa? Sve što izlazi van okvira odbojnih spekulacija materijalističke nauke, oklevetano je prezrivo nazivom "praznoverica". Mudri ljudi današnjice ne veruju ni u šta. Platonove "krilate" i *hermafroditske* rase i njegovo Zlatno doba He- kel je tiho vratio na njihovo *novo* mesto u prirodi; pokazano je da su naše božanske rase potomci širokonosnih majmuna, a da je naš pre- dak komad morske sluzi.

Međutim, kako kaže Faber:

(. . .) otkriće se da *maštarije* drevne poezije sadrže određenu dozu istorijske istine.

Koliko god da su napori autora *Misterije Kabira* jednostrani - napori koje je on uložio u svoja dva toma kako bi naterao klasične mitove i simbole drevnog paganstva "da posvedoče o istini *Svetog Pisma*" - vreme i dalja istraživanja su bar delimično rehabilitovali tu "istinu" tako što su je *razotkrili*. Jer je, baš naprotiv, pametno adaptiranje *Svetog Pisma* ono što svedoči o velikoj mudrosti arhajskog paganstva. I to uprkos nerazmrsivoj pometnji u koju su istinu o Ka- birima - najtajanstvenijim bogovima antike - bacile drske i protiv- rečne spekulacije biskupa Kamberlenda (*Cumberland*), dr Sukforda (*Shuckford*), Kadvorta, Valensija (*Vallancey*), itd., itd., a na kraju i Fabera. Ipak svi ti učenjaci, od prvog do poslednjeg, morali su da dođu do neumitnog zaključka koji je uokvirio Faber. On piše:

Nemamo razloga da mislimo kako je idolatrija mnogobožackog sveta bila puko proizvoljno domišljanje; naprotiv, izgleda daje ona, gotovo svuda, bila izgrađena *naprisećanju ljudi na određene stvarne događaje*. *Ja smatram da ti događaji predstavljaju uništenje prve (če- tvrte u ezoterijskim učenjima) Rase čovečanstva vodama Potopa.*

(*Pogl I str 9*)

Uz to, Faber dodaje:

Ubeđen sam daje predanje o potonuću ostrva Flegije isto što i predanje o potapanju ostrva Atlantide. Meni izgleda da obe priče

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

aludiraju na jedan veliki događaj, naime, potonuće čitavog sveta pod vode potopa, ili, ako pretpostavimo daje svod sveta ostao na istom mestu, podizanje nivoa vode iznad njega. G. Baji se u svom radu o Platonovoj Atlantidi, čiji je cilj očigledno bio da obezvređi autoritet biblijske hronologije, zaista trudi da dokaže kako su Atlantidani bili veoma star sevemi narod, daleko stariji od Indusa, Feničana i Egipćana.

(Jedna rasprava o Kabirima, str. 284)

U tome se Faber slaže sa Bajiem, koji se pokazao kao učeniji i intuitivniji od onih koji slede biblijsku hronologiju. A on nipošto ne greši kad kaže da su Atlantidani bili isto što i Titani i divovi (vidi *Pisma o Atlantidi*). Faber spremnije usvaja mišljenje svog francuskog *sabrata*, jer Baji pominje Kozmu Indikoplova, koji čuva drevno predanje o Noju - daje "on prethodno živeo na *ostrvu* Atlantidi" (*ibid*). Da li je to ostrvo bilo "Posejdonija" koja se pominje u *Ezoterijskom budizmu*, ili kontinent Atlantida, nije bitno. Predanje je tu, a zabeležio ga je jedan hrišćanin.

Nijedan okultista nikad ne bi ni pomislio da liši Noja njegovih privilegija ako se tvrdi daje on bio Atlantidanin, jer to bi naprosto pokazalo da su Jevreji ponovili priču o Vaivasvata Manuu, Ksisutrusu, i mnogim drugim, i da su oni samo promenili ime, na šta imaju pravo, kao i svi ostali narodi ili plemena. Mi prigovaramo bukvalnom prihvatanju biblijske hronologije, postoje ona besmislena i ne slaže se ni sa geološkim podacima ni sa zdravim razumom. Staviše, ako je Noje bio Atlantidanin, onda je on bio Titan, div, kao što pokazuje Faber; a ako je bio div, zašto to nije rečeno u *Postanju*?*

Bajieva greška je bila u tome što je odbacio potapanje Atlantide i što je Atlantidane zvao naprosto jednim *sevemimposlepotopskim*

⁴⁰ To je pokazao Faber, pobožni hrišćanin, koji kaže da je:

Nojeva porodica takođe (. . .) nazivana *Atlantidanima* i *Titanima*, a sam veliki patrijarh je iz poštovanja nazivan *Atlasom* i *Titanom*.

(Tom II, str. 285)

Ako je tako, onda prema *Bibliji* Noje mora da je bio potomak Sinova Boga, *Palih Anđela* i "ćerki čovečijih koje behu lepe" (vidi *Postanje*, pogl. VI). A zašto ne, pošto je njegov otac Lameh ubio čoveka i bio, kao i svi njegovi sinovi i ćerke (koji su nastradali u Potopu) isto tako loš kao i ostatak čovečanstva?

narodom, koji je, međutim, kako on kaže, "svakako doživeo procvat pre osnivanja indijskog, egipatskog i feničanskog carstva". Da je samo znao za postojanje onoga što smo se mi složili da nazovemo *Lemurijom*, i u tome bi opet bio u pravu. Jer, Atlantidani jesu bili *poslepotopski* narod u odnosu na Lemurijance, a Lemurija nije bila poplavljena, kao što se dogodilo Atlantidi, već *JQ potonula* pod vodu usled zemljotresa i podzemnih požara, kao što će se jednog dana dogoditi i sa Velikom Britanijom i Evropom. Neznanje naših naučnika, koji ne prihvataju ni predanje daje već nekoliko kontineneta potonulo, ni periodički zakon koji deluje tokom manvantaričkog ciklusa - glavni je uzrok sve zbrke. A ni Baji ne greši kada nas uverava da su Indusi, Egipćani i Feničani došli nakon Atlantidana, jer su ovi pripadali Četvrtoj, dok su Arijevci sa svojim semitskim ogrankom pripadnici Pete Rase. Dok ponavlja priču koju su egipatski sveštenici ispričali Solonu, Platon namemo mesa dva kontinenta (kao što bi učinio svaki *Inicijat*) i malom ostrvu koje je poslednje potonulo pripisuje sve događaje koji su se odnosili na dva ogromna kontinenta, praistorijski i kontinent iz predanja. Zato on opisuje *da JQ prvi par*, od koga je naseljeno čitavo to ostrvo, bio načinjen od Zemlje. Pod tim on ne podrazumeva ni Adama ni Evu, niti pak svoje helenske pretke. Njegov jezik je naprosto alegoričan, pa govoreći o "Zemlji" on misli na "materiju", pošto su Atlantidani zaista bili prva *čisto* ljudska i *zemaljska* rasa - ona prethodna bila je božanskija i eteričnija od čvrste ljudske rase.

Pa ipak, Platon mora daje znao, kao i svaki inicirani adept, za istoriju Treće Rase nakon njenog "Pada" iako, kao neko ko se zakleo na ćutanje, svoje znanje nikad nije objavio s previše reci. Međutim, sada može postati lakše, nakon što smo se upoznali sa makar približnim hronologijama istočnih naroda - koje su bile zasnovane na proračunima Arijevaca i došle su posle njih - da shvatimo koliko je ogroman vremenski period morao proći od odvajanja polova, a da i ne pominjemo Prvu, pa čak ni Drugu Korensku Rasu. Pošto sve to neminovno mora ostati van poimanja umova vičnih zapadnjačkoj misli, beskorisno je da detaljno govorimo o Prvoj i Drugoj, pa čak i Trećoj Rasi u njenom najranijem periodu." Mora se početi od one

⁴¹ U sjajnoj DoneliJevoj knjizi *Atlantida, prepotopski svet*, autor, koji govori o arijevim pridošlicama sa Atlantide i o umetnostima i naukama - zaveštanju

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

kasnije, kad je dostigla potpuno ljudsko stanje, ukoliko ne želimo da beznadežno zbunimo neiniciranog čitaoca.

TREĆA RASA JE PALA - i više nije stvarala; ona je *začinjala* svoje potomstvo. Ali, postoje u vreme razdvajanja još uvek bila bez uma, ona je, štaviše, začinjala neprirodne potomke dok njena fiziološka priroda nije usmerila svoje instinkte u ispravnom smeru. Kao i "gospodari bogovi" iz *Biblije*, i "Sinovi Mudrosti", Đan Kohani, upozorili su ljude da ne diraju plod koji je Priroda zabranila: ali, to upozorenje nije vredelo. Ljudi su shvatili nepodobnost - ne smemo reći greh - toga što su učinili tek kad je bilo suviše kasno: nakon što su se andeoske monade iz viših sfera inkamirale u njima i obdarile ih razumevanjem. Do tog dana oni su bili samo fizička bića, kao i životinje koje su rodili. Jer, u čemu je razlika? Doktrina nas uči da je jedina razlika između živih i neživih objekata na zemlji, zatim između životinjskog i ljudskog obličja u tome što su u jednim različite "vatre" latentne, a u drugim su aktivne. *Vitalne Vatre* su u svim stvarima i nijedan atom ih nije lišen. Ali, nijedna životinja u sebi nema probuđena tri viša principa; oni su naprosto potencijalni, latentni, pa zato *ne-postojeći*. *Aisko* bi bilo i sa životinjskim obličjem ljudi do dana današnjeg da su oni ostavljeni onakvim kakvi su izašli iz tela svojih Predaka, kao njihove *senke*, i da su ih razvile jedino moći i sile urođene materiji. Ali, kao što je rečeno u *Pimanderu*:

To je misterija koja je do dana današnjeg bila zapečaćena i skrivena. Priroda ^ u spoju sa Čovekom" ^ stvorila je izvanredno čudo: skladno stapanje *suštine Sedam* (Pitrija, vladalaca) sa svojom sopstvenom; *Vatra, Duh* i Priroda (noumen materije), koje (pomešavši se) zajedno rodiše sedam ljudi suprotnih polova (negativnog i pozitivnog) u skladu sa suštinama sedam vladalaca.

(*Božanski Pimander, pogl. I, odeljak 16*).

naše Četvrte Rase - smelo objavljuje da "koreni današnjih institucija sežu u doba miocena". Za jednog savremenog učenjaka to je ogroman ustupak, ali, civilizacija datira daleko pre miocenske Atlantide. Biće otkriven čovek sekundara, a sa njim njegova davno zaboravljena civilizacija.

Priroda je prirodno telo, senka Predaka.

ČovEK je "nebeski Čovek", kao stoje već rečeno.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

Tako je govorio Hermes, triput veliki Inicijal,* "Moć Božanske Misli". Sv. Pavle, drugi Inicijal, nazvao je naš svet "zagonetnim ogledalom čiste istine", a sveti Grgur iz Niše potvrdio je Hermesa rekavši da su "vidljive stvari samo senke i obrisi stvari koje ne možemo da vidimo". To je večna kombinacija, i slike se ponavljaju od viših stepenika lestvice bića pa sve do nižih. "Pad Anđela" i "Rat na Nebu" su ponovljeni na svim planovima, a niže "ogledalo" iskrivljuje sliku višeg ogledala i svako je ponavlja na svoj način. Zato hrišćanske dogme predstavljaju samo sećanje na *Flatonove paradigme*; on je o tim stvarima govorio oprezno, kao što bi učinio svaki Inicijal. Ali, sve je kao što je izraženo u ovih nekoliko rečenica *Desatira**

Sve to što je na Zemlji, reče Gospod (Ormuzd) jeste *senka nečeg što postoji u višim sferama*. Taj sjajni predmet (Svetlost, Vatra, itd.) senka je nečeg što je još sjajnije od njega, i tako dalje, sve dok se ne stigne do MENE, koji sam svetlost svetlosti.

Pimander iz naših muzeja i biblioteka predstavlja skraćenu verziju jedne od *Knjiga Istine* koje su napisali aleksandrijski platonisti. U III veku njega su prema starim jevrejskim i feničanskim rukopisima preoblikovali jevrejski kabalisti i nazvali ga *Enoiiovo Postanje*. Ali, čak i izobličeni ostaci pokazuju koliko je taj tekst u saglasnosti sa Arhajskom Doktrinom, kao što se vidi iz stvaranja Sedam Tvoraca i *sedam prvobitnih ljudi*. Što se tiče Enoha, Tota ili Hermesa, Orfeja i Kadma, sve su to opšta imena, grananja i izdanci sedam prvobitnih mudraca (inkamiranih Dan Kohana ili Deva u *iluzornim*, ne smrtnim telima), koji su naučili Covečanstvo svemu što je znalo, a čiji su prvi učenici uzeli imena svojih Učitelja. Taj običaj je od Četvrte prenet Petoj Rasi. Otuda identičnost predanja o Hermesu (kojih egiptolozi poznaju pet), Enohu, itd.; svi su oni izmislili pismo, niko od njih ne umire, već je još uvek živ i oni su prvi Inicijatori i Osnivači Misterija. *Enohovo Postanje IQ* među kabalistima nestalo tek nedavno. Gijom Postel (*Guillome Postel*) gaje video. Skoro sigurno je to bio prepis iz Hermesovih knjiga, daleko stariji od *Knjiga Mojsijevih*, kao što Elifas Levi kaže svojim čitaocima.

* *Desatir* (persijski) - staropersijsko delo izuzetne drevnosti, krasnorečivosti i poetskog izraza. *Des-dir* ili *Desatir* sadrži učenja koja su univerzalna i sežu u praskozorje ljudske istorije. Tako, na primer, prvo poglavlje ukazuje na sedam svetih planeta (strofe 15-21); svaka zvezda i planeta poseduju inteligenciju, dušu i telo (strofa 23); kraljevstvo prirode na kosmičkoj lestvici života (strofe 54-60); reinkarnaciju (strofe 69-72); cikluse (strofe 101-112) i ogromne periode ili Manvantare i Pralaje (strofe 114-116). (nap. ured.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

U kabalističkim knjigama, pre svega u *Žoharu*, veoma je snažno izražena ideja daje sve što objektivno postoji na Zemlji, ili u ovom univerzumu, Senka - Djuknah - večne Svetlosti ili Božanstva.

Treća Rasa je pre svega bila sjajna senka bogova, koji su, prema predanju, prognani na Zemlju nakon alegoričnog Rata na Nebu, koji postaje još alegoričniji na Zemlji, jer je to bio rat između duha i materije. Taj rat će trajati sve dok unutrašnji i božanski čovek ne prilagodi svoje spoljašnje, zemaljsko sopstvo svojoj duhovnoj prirodi. Do tada će mračne i divlje strasti zemaljskog sopstva biti u neprekidnom sukobu sa svojim gospodarom. Božanskim Čovekom. Ali, *životinja* će jednog dana biti pripitomljena jer će njena priroda biti promenjena i ponovo će zavladati sklad između njih dvoje, kao pre "Pada", kad su čak i *smrtnog* čoveka, umesto da se rada, stvarali Elementi.

Ovo je jasno postavljano u svim velikim teogonijama, posebno u grčkoj (vidi *Hesiod i teogonija*). Savremeni mitografi nikad nisu razumeli zastoje *Kronos kastrirao svog oca Urana*, osudivši ga tako na impotenciju. Ipak, to je veoma jasno, a postoje svuda rasprostranjeno (vidi fUsnotu), mora daje sadržalo neku veliku apstraktnu i filozofsku ideju, sada izgubljenu za savremene mudrace. To kažnjavanje u alegoriji zaista obeležava "jedan novi period, drugu fazu u razvoju tvorevine", kao što opravdano primećuje Dešarm (*Decharme*)

Uran je modifikovani Varuna, "Onaj koji sve obuhvata", sveobuhvatno i jedno od najstarijih vedskih božanstava - PROSTOR, onaj koje načinio Nebo i Zemlju, pošto oboje predstavljaju ispoljavanja iz njegovog semena. Tek kasnije Varuna postaje poglavica Aditja i neka vrsta Neptuna koji jaše na *Levijatanu* - *Makari*, danas najsvetijem i najtajanstvenijem od svih znakova Zodiijaka. Varuna, "bez koga nijedno stvorenje ne može čak ni da trepne", bio je degradiran kao i Uran, i kao i *onpaoje u razmnožavanje*, pošto su njegove funkcije, "najviše kosmičke funkcije", kako ih naziva Muar (*Moir*), srozane od nebeskih do zemaljskih putem egzoteričkog antropomorfizma. Kao što kaže pomenuti orijentalista: "Atributi koji se pripisuju Varuni (u *Vedama*) daju njegovom karakteru moralnu uzvišenost i svetost koje daleko prevazilaze one koje su pripisane bilo kom drugom vedskom božanstvu." Ali, da bismo ispravno razumeli razlog njegovog pada, sličnog Uranovom, moramo u svim egzoteričkim religijama da zapazimo nesavršeno i grešno delovanje ljudske mašte, a takode i da proučimo misteriju za koju se kaže da ju je Varuna preneo Vasišti. Samo, "(. . .) njegove i Mitrine tajne nisu za to da se otkrivaju budalastima."

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

(*Mitologija antičke Grčke*, str. 71), koji, međutim, i ne pokušava da je objasni. Uran je pokušao da omete taj razvoj, ili prirodnu evoluciju, *uništavajući svu svoju decu čim bi se rodila*. Uran, koji otelovljuje sve tvoračke sile *Haosa* (Prostor, ili neispoljeno Božanstvo) zbog toga je kažnjen; jer te moći su nagnale *Pitrije* da *čoveka* isprva razviju iz sebe - kao što kasnije ti ljudi razvijaju *svoje* potomstvo - bez ikakvog osećaja ili želje za razmnožavanjem. Rad na razmnožavanju, na trenutak zaustavljen, prelazi u ruke *Kronosa*, *vremena*,*^ koje se sjedinjuje sa *Reom* (u ezoterizmu Zemlja - materija u opštem smislu) i tako, nakon nebeskih, proizvodi - zemaljske Ti tane. Sav taj simbolizam odnosi se na misteriju Evolucije.

Ta alegorija je egzoterička verzija ezoterijske doktrine koja je saopštena u ovom delu naše knjige, jer, u *Kronosu* mi vidimo istu priču koja sa iznova ponavlja. Kao što je Uran uništio svoju decu koju je imao sa *Geom* (koja je u svetu ispoljavanja isto što i Aditi ili Velika Kosmička Dubina), zakopavši ih u nedra Zemlje, *Titeje*, tako je i *Kronos*, u drugoj fazi svog stvaranja, uništio svoju i *Reinu* decu - tako što ih je prožderao. To je aluzija na jalove napore Zemlje ili Prirode da sama stvori pravog *ljudskog* čoveka (vidi naše Stance III-X i dalje, a takode i Berozovu priču o prvobitnom stvaranju). Vreme proždire svoj sopstveni jalovi rad. Potom dolazi Zevs-Jupiter, koji zbacuje svog oca sa prestola.^ Jupiter, Titan, je u određenom smislu Prometej^ i razlikuje se od Zeusa, velikog "Oca Bogova". On je, kod Hesioda, "sin pun nepoštovanja". Hermes ga zove "Nebeskim čovekom" (*Pimander*), a nalazi se čak i u *Bibliji* pod imenom Adam,

Kronos nije samo *Xpov6q*, *vreme*, već takode, kao što Je Breal pokazao u svom radu *Herkul i Kakus* (str. 57), ta reč potiče od korena *Kar*, "načiniti, stvarati". Sumnjamo da su Breal i Dešarm, koji ga citira, u pravu kad kažu da je u *Vedama* Kronan tvorački bog. Breal je verovatno mislio na Karmu, tačnije Višvakarmana, tvoračkog boga, "Sveradećeg" i "velikog Arhitektu sveta".

Borba Titana, bar u teogoniji, borba je za premoć između dece *Urana* i *Gee* (ili Neba i Zemlje u apstraktnom smislu), rat Titana protiv *Kronosove* dece, čiji je poglavar Zevs. To je večna borba koja se i dan danas odvija između unutrašnjeg čoveka i čoveka od mesa, u određenom smislu.

Baš kao što "Gospod Bog" ili Jehova, ezoterijski predstavlja Kaina, a takode i "zmiju koja iskušava", muški deo hermafroditske Eve, pre njenog "Pad", ženski deo Adama Kadmona, leva strana ili Binah desne strane Hohmaha u prvoj Trijadi Sefirot.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

kasnije - transmutacijom - pod imenom Ham. Pa ipak, sve su to personifikacije "Sinova Mudrosti". Neophodna potvrda da Jupiter pripada čisto *ljudskom, atlantičanskom ciklusu* - ako nisu dovoljni *Uran* i *Kronos*, koji mu prethode - može se naći kod Hesioda, koji nam kaže da su Besmrtnici načinili čoveka i stvorili Zlatno i Srebrno doba (Prvu i Drugu Rasu) dok je Jupiter stvorio generacije od Bronze (mešavine *dva* elementa), Heroje, i ljude gvođenog doba. Nakon toga je po Pandori poslao svoj kobni poklon Epimeteju." Hesiod taj poklon naziva "kobnim darom" *ili prvom ženom*. Bila je to kazna, objašnjava on, poslata čoveku "zbog krade Božanske tvoračke Vatre". Njena pojava na zemlji je predznak svih zala. Pre njezne pojave ljudske rase su živjele srećno, lišene bolesti i patnje - kao što se u mazdeanskom *Vendidadu* kaže da su te iste rase živjele pod Jiminom vladavinom.

Dva potopa se isto tako mogu naći i u univerzalnom predanju ako pažljivo uporedimo Hesioda, *Rig Vedu*, *Zend Avestu* itd., dok se ni u jednoj teogoniji, osim *Biblije*, ^{^^} ne pominjem čovek. Svuda se čovek *naše rase* pojavljuje nakon vodene kataklizme, posle koje predanje pominje samo nekoliko obeležja kontinenata i ostrva koja tonu pod vode okeana kroz određeno vreme.*

Hesiod kaže:

Bogovi i smrtnici imaju zajedničko poreklo.

(*Ibid*, str. 108)

Pindar ponavlja njegovu tvrdnju (*Nem.* VI, 1). Deukalion i Pira, koji su izbegli potop tako što su načinili barku sličnu Nojevoj (vidi *Apolodor*, 1,1, i Ovidije, *Metamorfoze*, 1, 260, 899), traže od Jupi-

U egipatskoj legendi, koju je preveo g. Maspero, (bivši direktor Bulak Muzeja), nazvanoj "dva brata", saopšten je izvor Pandore. *Noum*, čuveni nebeski umetnik, stvara čudesnu lepoticu, devojkicu koju šalje *Batuu*, nakon čega je njegova sreća uništena. Ratuje Adam, a devojkica Eva, naravno. (*Egipatske legende ser Masperoa*, a takođe i Dešarmova *Mitologija antičke Grčke*).

Jima nije "prvi čovek" u *Vendidadu*, već samo u teorijama orijentalista - vidi u daljem tekstu.

Beotija, drevna Atina i Eleuzina su bile potopljene.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

tera da ponovo oživi ljudsku rasu koju je preplavio vodama Potopa. U slovenskoj mitologiji (*Litvanske legende*, Grim, *Nemačka mit.* I, 545), svi ljudi su potopljeni, i preostalo je samo dvoje staraca, jedan čovek i njegova žena. Potom ih *Pram-gimas* ("gospodar svega") savetuje da *sedam puta* skoče sa stene na zemlju i rada se *sedam novih rasa* (parova), od kojih je poteklo sedam litvanskih plemena. Kao što je dobro razumeo pisac *Mitologije antičke Grčke* - četiri doba označavaju vremenske periode, a takođe predstavljaju i alegorijske aluzije na rase. On kaže:

Rase koje dolaze sledstveno bivaju uništene i zamenjene drugima bez ikakvog prelaznog perioda. U Grčkoj su one okarakterisane imenima metala, da bi se izrazila njihova vrednost koja stalno opada. Zlato, najsjajnije i najdragocenije od svih, simbol čistote (...) karakteriše Prvu Rasu. (...) Čovek Druge Rase, rase srebrnog doba, već je niži od prvog. Lenja i slaba stvorenja, čitav njihov život nije ništa drugo do dugo i glupo detinjstvo. (...) Oni nestaju. (...) Ljudi bronzanog doba su robusni i nasilni (Treća Rasa); njihova snaga je ogromna. Ruke su im načinjene od bronzine, naseobine od bronzine; koriste samo bronzu. Gvožđe, crni metal, još nije bilo poznato.

(Op. atD. 143-155)

Četvrta generacija (rasa) je kod Hesioda rasa heroja, koji su pali pod Tebom (vidi Eshil, *Sedmorica protiv Tebe*), ili pod zidinama Troje.

Stoga, pošto se četiri rase pominju kod najstarijih grčkih pesnika, iako vremenski veoma pomešane, klasici opet potvrđuju našu doktrinu. Ali, sve je to "mitologija" i poezija. Šta bi savremena nauka imala da kaže na takvo jedno tumačenje i storije u starim maštarijama? Nije teško predvideti sud. Zato moramo pokušati da odgovorimo tako što ćemo anticipirati i dokazati da su te pomenute maštarije *empirijske* spekulacije u domenu iste te nauke, da niko od učenih ljudi nema ni najmanjeg prava, sa tako velikim brvnom u svom oku, da pokazuje na trun u oku okultiste, čak i ako taj trun nije izmišljotina našeg protivnika.

STANCA X - *nastavak*

40. POTOM SE *{Treća i}* ČETVRTA *{rasa}* UZOHOLI. MI I SMO KRALJEVI, ONI REKOŠE. MI SMO BOGOVI *{a}*.

41. ONI UZEŠE SUPRUGE LEPE PO IZGLEDU. ŽENE "BEZUMNIH", USKOGLAVIH. ONI IZRODIŠE ČUDOVIŠTA. ZLE DEMONE, MUŠKE I ŽENSKÉ, TAKOĐE I KHADO *{Dakini}*, SA MALO UMA *{b}*.

42. ONI IZGRADIŠE HRAMOVE LJUDSKOM TELU. MUŠKO I ŽENSKO OBOŽAVAHU (C). TAD NJIHOVO TREĆE OKO PRESTADE DA DELUJE *{d}*.

{a} Takvi su bili prvi uistinu fizički ljudi, čija je prevashodna osobina bila - ponos! Treća Rasa i divovski Atlantidani bili su ti na koje se sećanje prenosilo sa generacije na generaciju, sa rase na rasu, sve do Mojsijevog doba, sećanje čiji su objektivni predložak predstavljali ti prepotopski divovi, ti strašni vešci i čarobnjaci o kojima je rimokatolička crkva sačuvala tako žive, a, istovremeno, tako iskrivljene legende. Onaj koje pažljivo čitao i proučavao Komentare na arhajsku doktrinu, u nekim Atlantidanima će lako prepoznati prototipove Nimroda, graditelja Vavilonjanske kule, Hamita i svih onih "na koje je i uspomena prokleta", kako se o tome izražava teološka literatura: ukratko, onih koji su potomstvu poslužili da stvori ortodoksni tip Satane. A to nas, prirodno, navodi da istražimo religioznu etiku tih ranih rasa, koliko god da izgledaju mitske.

Kakva je bila religija Treće i Četvrte Rase? U striktnom smislu te reci, ni Lemurijanci, ni njihovi potomci, Lemuro-Atlantidani, nisu imali nikakvu religiju, jer nisu znali za dogme niti su morali da išta uzimaju *na veru*. Čim se čovekovo mentalno oko otvorilo za razumevanje - Treća Rasa je osetila da je jedno sa večno prisutnim,

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

a ipak večno nespoznatljivim i nikad vidljivim SVIM, Jednim Univerzalnim Božanstvom. Obdaren božanskim moćima i osećajući u sebi *unutrašnjeg* Boga, svako od njih se osećao kao Covek-Bog po svojoj prirodi, mada je po svom fizičkom biću bio životinja. Borba između to dvoje počela je čim su prvi put okusili plod sa Drveta Mudrosti: borba na život i smrt između duhovnog i fizičkog, psihičkog i fizičkog. Oni koji su pobedili niže principe ovladavši svojim telom, pridružili su se "Sinovima Svetlosti". Oni koji su podlegli svojoj nižoj prirodi, postali su robovi Materije. Iako su u početku bili "Sinovi Svetlosti i Mudrosti", završili su kao "Sinovi Tame". Oni su pali u bici smrtnog protiv besmrtnog Života i, svi oni koji su na taj način pali, postali su seme budućeg pokoljenja Atlantidana.*^

U osvit svoje svesti, čovek Treće Korenske Rase nije, dakle, imao verovanja koja bi se mogla nazvati *religijom*. To će reći, on isto tako nije znao za "raskošne religije, pune svečanosti i zlata", kao ni za bilo kakav sistem vere ili spoljašnjeg bogoslužjenja. Ali, ako termin "religija" definišemo kao nešto što povezuje mase u jedan oblik dubokog poštovanja koje se odaje nečemu za šta osećamo daje više od nas, oblik pobožnosti - poput osećanja koje dete pokazuje prema svojim voljenim roditeljima - onda su čak i najraniji Lemurijanci imali religiju, najlepšu moguću, od samog početka njihovog intelektualnog života. Zar oni nisu imali svoje blistave bogove elemenata svud oko sebe i u sebi samima?*" Zar njihovo detinjstvo nije prolazilo uz one koji su im podarili život i dozvali ih u inteligentno, svesno bitisanje, uz one koji su ih negovali i mazili? Sigurni smo daje bilo tako i verujemo u to. Jer, do evolucije duha u materiji nikad ne bi moglo doći, niti bi ona mogla da dobije svoj početni impuls da blistavi Duhovi nisu žrtvovali svoje nadeterične suštine kako bi oživali čoveka od ilovače, dajući svakom od njegovih unutrašnjih principa deo, tačnije odraz te suštine. Đaniji Sedam Nebesa (sedam planova Bića) predstavljaju NOUMENE sadašnjih i budućih Elemenata, baš kao što Anđeli

Taj naziv je ovde upotrebljen u smislu "veštaca" i predstavlja sinonim za njih. Bilo je mnogo rasa Atlantidana i njihova evolucija je trajala milionima godina; nisu svi bili loši. Oni su postali takvi pred kraj, kao što mi (Peta Rasa) postajemo takvi sada.

"Bogovi Elemenata" nipošto nisu Elementali. U najboljem slučaju, oni koriste Elementale kao svoje nosioce i materijal u koji se odevaju. (. . .)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Sedam Moći prirode - čije grublje posledice mi opažamo u onome što nauka izvoljeva da naziva "načinima kretanja" - nemerljivim silama i čime sve još ne - predstavljaju više noumene još viših Hijerarhija.

Bilo je to "Zlatno Doba" tih drevnih vremena, doba kada su "bogovi hodali po zemlji i nespupano se družili sa smrtnicima". Od tada, bogovi su iščezli (tj. postali nevidljivi), a kasnije generacije su zabludele u obožavanju njihovih carstava - Elementala.

Atlantiđani, prvi potomci *polubožanskog* čoveka, nakon njegovog razdvajanja na polove - i otuda, prvorođeni smrtnici od ljudi - bili su ti koji su prvi počeli da "žrtvuju" *bogu materije*. U dalekoj, mutnoj prošlosti, u dobima pre praistorije, oni stoje kao veliki simbol onoga na čemu je sagrađen lik Kaina,⁵⁴ kao prvog antropomorfiste koji je obožavao oblik i materiju. To obožavanje se uskoro degenerisalo u *samoobožavanje*, pa je otuda dovelo do falicizma, onoga što do dana današnjeg vlada simbolikom svih egzoterijskih religija rituala, dogmi i oblika. Adam i *Eva*. *postali su materija*, odnosno stvorili su podlogu, Kaina i Avelja - ovaj poslednji je tlo koje daje život, onaj prvi "ratar tog zemljišta ili polja".

Otuda su se prve rase Atlantiđana, rođene na kontinentu Lemurije, od svojih najranijih plemena razdvojile na pravedne i nepravedne, na one koje su obožavale jedan nevidljivi Duh Prirode, čiji zrak čovek oseća u sebi samom - ili panteiste - i one koji su fanatično obožavali Duhove Zemlje, mračne kosmičke, antropomorfne Moći, sa kojima su se udružili. To su bili najraniji *Giborim*, "moćni ljudi, slavni u tim danima" (*Postanje*, VI) koji su kod Pete Rase postali *Kabirim*: Kabiri kod Egipćana i Feničana, Titani kod Grka, a Rakšasi i Daitje kod indijskih rasa.

Takvo je bilo tajno i misteriozno poreklo svih narednih i savremenih religija, posebno obožavanje plemenskog boga od strane kasnih Jevreja. Istovremeno, ta seksualna religija je bila blisko povezana i stopljena sa, da tako kažemo, astronomskim pojavama. Le-

⁵⁴ Kain je bio onaj koji je žrtvovao, kao što je pokazano u poglavlju IV *Postanja* "plodove zemlje", čiji je *bio prvi ratar*, dok je Avelj "davao prvence svoga stada" Gospodu. Kain je simbol prvog muškog, Avelj prvog ženskog čovečanstva. Adam i Eva su tipovi Treće Rase (vidi *Misteriju Kaina i Avelja*). "Ubistvo" je prolivanje krvi, ali ne oduzimanje života.

murijanci su gravitirali Sevemom polu, ili Nebu njihovih Predaka (hiperborejskom kontinentu), Atlantiđani prema Južnom polu, *ognjištu*, kosmički i zemaljski - odakle Elementali, čije je on obitavalište, raspiruje vetar vrelih strasti u tajfune. Ta dva pola su drevni narodi nazivali Zmajevima i Zmijama, otuda dobri i loši zmajevi i zmije, a takođe i imena koja su data "Sinovima Bogova" (Sinovima Duha i Materije)", dobri i loši Čarobnjaci. To je poreklo ove dvostruke i trostruke prirode u čoveku. Legenda o "Palim Anđelima" u svom ezoterijskom značenju sadrži ključ za mnogostrane protivrečnosti u ljudskom karakteru, ona ukazuje na tajnu čovekove samsvesti; ona je osovina oko koje se okreće čitav njegov životni ciklus - istorija njegove evolucije i rasta.

Od dobrog poimanja te doktrine zavisi ispravno razumevanje ezoterijske antropogeneze. Ona daje ključ za mučno pitanje o poreklu Zla i pokazuje kako sam čovek razdvaja JEDNO U razne suprotstavljene aspekte.

Čitalac, zato, neće biti iznenađen što je u izloženim primerima tako mnogo prostora posvećeno pokušaju da se razjasni to teško i nejasno pitanje. Neizbežno se mnogo toga mora reći o njegovom simboličkom aspektu, jer, ako se tako učini, pažljivom proučavaocu daće se putokazi za njegovo lično istraživanje, i tako ukazaće se na više svetlosti nego što bi se moglo ukazati tehničkim iskazima jednog formalnijeg, filozofskog izlaganja. Takozvani "Pali Anđeli" predstavljaju *samo čovečanstvo*. Demon Ponosa, Požude, Pobune i Mržnje nikad nije imao *nikakvo biće* pre pojave fizički svesnog čoveka. Čovek je taj koji je začeo i odgajio tog đavola i dozvolio mu da se razvije u njegovom srcu, i opet je on taj koji je uprljao boga što boravi u njemu, povezujući čisti duh sa nečistim demonom materije. I ako kabalistička izreka "Demon je naličje Boga" ima metafizičku i teorijsku potvrdu u dvostruko ispoljenoj prirodi, ona se može praktično primeniti jedino na Čovečanstvo.

Zato je sada postalo očigledno samo po sebi da ako tvrdimo, kao što i činimo, *{a}* da se čovek pojavio pre ostalih sisara, pa čak i pre doba ogromnih gmizavaca, *{b}* daje dolazilo do periodičkih potopa i ledenih doba usled karmičkog poremećaja Zemljine ose i, glavno, *{c}* da se čovek rodio od Viših Bića, ili onog što bi materijalizam nazvao *natprirodnim* Bićima, iako su ona samo *nadljudska*, onda ima

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

malo šanse da se naša učenja nepristrasno saslušaju. Dodajte ovome tvrdnju da deo Čovečanstva Treće Rase - sve one ljudske monade koje su dostigle najvišu tačku Zasluga i *Karme* u prethodnim Manvantarama - duguje svoju psihičku i *racionalnu* prirodu božanskim Bićima koja su se *otelovila* u njihovom petom principu, i *Tajna Doktrina* mora da izgubi ugled ne samo u očima materijalizma, već i u očima dogmatskog hrišćanstva. Jer, čim ono sazna da su njegovi Anđeli isto što i njegovi "Pali" Duhovi, to ezoterijsko načelo biće proglašeno najstrašnije jeretičkim i opasnim.^^ *Božanski* čovek se naselio u životinji i zato je, kada se odigralo fiziološko razdvajanje u prirodnom toku evolucije - kada je, takode, i čitavo "životinjsko carstvo bilo *razvezano*" i mužjaci bili privučeni ženama - *njihova rasa pala* - ne zato što su jeli plodove Znanja i razlikovali Dobro od Zla, već zato što za bolje nisu znali. Nagnane bespolnim tvoračkim nagonom, rane podrase su razvile jednu posrednu rasu u kojoj su se, kao što je nagovešteno u Stancama, inkamirali Dan Kohani.^* "Kad utvrdimo koliko je prostran Univerzum i saznamo sve što je u njemu, umnožićemo našu rasu", odgovaraju *Sinovi Volje i Joge* svojoj braći iste rase, koja ih pozivaju da čine kao i oni. To znači da će se veliki Adepti i Inicijati "umnožiti", tj. još jednom proizvesti *Iz Uma Rođene* devičanske sinove - u Sedmoj Korenskoj Rasi.

Tako se tvrdi u *Puranama*: u *Adi Parvanu* (str. 115) i *Brama Purani*, itd. U jednom delu *Puškara Mahatmje*, štaviše, odvajanje polova alegorički predstavlja Dakša koji, videći da njegovi potomci, iz volje rođeni ("Sinovi pasivne Joge"), neće stvoriti čoveka, *pre-*

Možda je, uzevši u obzir tu *degradaciju* najviših i najčistijih Duhova, koji su se probili kroz posredničke nivoe niže svesti (Pimanderovih "Sedam krugova Vatre"), kazano kako je sv. Jovan rekao da "ta Mudrost (u *onginahxpsuche*) nije sišla odozgo, već je zemaljska, senzualna, *đavolska*", a *psuche* je *Manas*, "ljudska duša", postoje Duhovna Mudrost ili Duša *Budi*. Pa ipak, Budi po sebi, pošto je tako blizu Apsoluta, predstavlja samo *latentnu* svest.

To je "rasa koja ne umire", kako se naziva u ezoterizmu, a egzoterički jalova generacija prvih Dakšinih potomaka, koji proklinje Naradu, božanskog Rišija, kome se pripisuje daje odvratio Hariasve i Sabalasve, Dakšine sinove, da ne razmnože svoje vrste, recima: "Neka se rodiš u materici; za tebe neće biti mesta na kome ćeš moći da se odmoriš u svim ovim oblastima", nakon čega se za Naradu, predstavnika te *rase jalovih* asketa, kaže da se, kad umre u jednom telu, odmah rađa u drugom.

tvara jednu polovinu sebe u ženu sa kojom začinje ćerke", buduće žene Treće Rase, koje su rodile divove Atlantide, takozvanu Četvrtu Rasu. U Višnu Purani se naprosto kaže daje Dakša, otac čovečanstva, ustanovio seksualne odnose kao sredstvo da se naseli svet.

Srećom po ljudsku rasu da je "Odabrana Rasa" već postala nosilac za inkarnaciju (intelektualno i duhovno) najviših Ānija, pre nego stoje čovečanstvo postalo sasvim materijalno. Kada su poslednje podrase Treće Rase - izuzev nekih najnižih - nestale sa velikim kontinentom Lemurije, "seme *Trojstva Mudrosti* su već saznali tajnu besmrtnosti na Zemlji, tog dara koji istoj toj velikoj ličnosti omogućava da iz jednog istrošenog tela do u beskraj prelazi u drugo.

{b} Prvi rat koji se odigrao na Zemlji, prvo prolivanje ljudske krvi, bilo je rezultat otvaranja čovekovih očiju i čula, koje mu je omogućilo da vidi da su ćerke njegove Braće lepše od njegovih sopstvenih, a takode i njihove žene. Bilo je otmica i pre Sabinjanki, a Menelajima su otimane njihove Helene i pre nego što se Peta Rasa rodila. Titani ili divovi su bili snažniji, njihovi neprijatelji mudriji. To se dogodilo tokom Četvrte Rase - rase divova.

Jer, uistinu, "bilo je divova" u davnoj prošlosti," a evolucionari životinjskog sveta je garancija da se ista stvar desila i u okviru ljudskih rasa. Na još nižem stupnju u tvorevini mi vidimo dokaze za to u flori koja se razvija uporedo sa faunom u pogledu veličine. Ljupke paprati koje sakupljamo i sušimo među listovima naših omiljenih knjiga predstavljaju potomke divovskih paprati koje su rasle tokom perioda karbona.

Predanja svih zemalja i naroda ukazuju na tu činjenicu. Doneli citira *Antičku istoriju nove Španije*, oca Djurana iz 1885. godine, u kojoj jedan domorodac Colula, stogodišnjak, priča o gradnji piramide iz Colule sledećim recima:

U početku, pre nego što bese stvorena svetlost Sunca, ova zemlja (Colula) bila je u mraku i tami., ali odmah *nakon što se svetlost Sunca rodila na Istoku*, pojavili su se divovi (. . .) koji su izgradili pomenutu piramidu, nakon čega su njeni graditelji bili razbacani po čitavoj Zemlji.

Autor Atlantide kaže:

Veliki deo istorije Centralne Amerike je povezan sa delima jedne drevne rase divova zvanih Kviani.

(str. 204)

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Sveti spisi i odlomci filozofskih i naučnih dela - ukratko, gotovo svi zapisi koji su do nas dospeli iz antike - spominju divove. Niko neće propustiti da Atlantidane iz Tajne Doktrine prepozna u Rakšasima iz Lanke - protivnicima koje je pobedio Rama. Da li su te priče samo proizvod dokone mašte? Hajde da ovom predmetu posvetimo malo pažnje.

DA LI SU DIVOVI IZMIŠLJOTINA?

I ovde, opet, dolazimo u sukob sa naukom. Ona, zasad, poriče da je čovek ikada bio mnogo veći od prosečno visokih i snažnih muškaraca kakve povremeno srećemo danas. Dr Henri Gregor odbacuje takva predanja, kao zasnovana na loše shvaćenim činjenicama. Izneti su primeri pogrešnih prosuđivanja. Tako su 1613. godine na lokalitetu od pradavnih vremena, nazvanom "Polje Divova", u Donjem Dofeneu (Francuska, šest kilometara od Sen Romena), nađene džinovske kosti zakopane duboko u peskovitom tlu. One su pripisane ljudima, pa čak i Teutobokusu, tevtonskom poglavici koga je ubio Marije. Ali, kasnija Kivijeova istraživanja su dokazala da su to fosilni ostaci *Dinotherium giganteuma* iz porodice tapira, dugačkog 6 metara. Ukazivalo se na drevne građevine kao dokaz da naši najraniji preci nisu bili veći od nas. Najviši čovek iz antike *za koga mi znamo* bio je rimski car Maksimus, kažu nam, visok samo 225 centimetara. Ipak, u naše savremeno doba, mi svakodnevno vidamo ljude više od toga. Mađar koji se pokazivao u Londonskom cirkusu bio je visok skoro 270 centimetara; u Americi je bio prikazivan čovek divovskog rasta od 285 centimetara; Crnogorac Danilo bio je visok 257 centimetara. U Rusiji i Nemačkoj često se viđaju ljudi iz nižih klasa viši od 210 centimetara. A pošto je g. Darwin rekao onima koji smatraju daje čovek nastao od majmuna da vrste životinja nastale ukrštanjem "uvek pokazuju tendenciju *da se vrate izvornom tipu*", trebalo bi da isti zakon primene i na čoveka. Da divovi nisu bili pravilo u drevnoj prošlosti, danas ih uopšte ne bi bilo.

Sve se to odnosi samo na istorijski period. A ako kosturi iz praistorijskih doba do sada nisu uspeli (stoje definitivno porečeno) da

U očima nauke nepobitno dokažu ovde iznete tvrdnje, samo je pitanje vremena kada će do toga doći. Staviše, kao što je već rečeno, ljudska figura se malo izmenila od poslednjeg rasnog ciklusa. Svi divovi iz drevnog doba sahranjeni su ispod okeana, a stotine i stotine godina neprekidnog trenja vode pretvorile bi u prah i bronzani, a kamoli ljudski skelet. Ali, staje sa svedočanstvima dobro poznatih klasičnih pisaca, filozofa i ljudi koje inače nikad nije bio glas da lažu? Dalje, imajmo na umu da pre 1847. godine, kada je Buše de Pert (*Boucher de Perthes*) to izneo pred oči nauke, gotovo ništa nije bilo poznato o fosilnom čoveku, jer je arheologija samozadovoljno ignorisala njegovo postojanje. Od mudrih ljudi sa Zapada jedino je *Biblija* govorila o tim Divovima koji su u drevnim vremenima "bili na Zemlji", jer je Zodijski znak bio jedini pozvani svedok da potvrdi izjave o Atlasu ili Orionu za koje se kaže da svojim moćnim plećima podupiru Zemlju.

Pa ipak, čak ni "Divovi" nisu ostali bez svojih svedoka i moguće je dobro ispitati obe strane u tom pitanju. Tri Nauke - geološka, zvezdana i skripturalna (ova poslednja u svom univerzalnom karakteru) - mogu da nas snabdeju potrebnim dokazima. Da počnemo od geologije: ona je već priznala da što su iskopani skeleti stariji, to je veća, viša i moćnija njihova građa. Ovo je već neki dokaz u našim rukama. Frederik de Ružmon (*Rougemont*), koji, iako pobožno veruje u Nojevu Arku i *Bibliju*, nije manje naučno nepristrasan, piše:

Sve te kosti, nađene u departmanu Garda, u Austriji, Liježu (...) te lobanje koje nas podećaju na negroidni tip (...) i zbog toga bi se mogle pobrkati sa životinjskim, sve su pripadale ljudima veoma visokog rasta.

(*Istorija Zemlje, str. 154*)

Isto ponavlja Larte (*Lartet*), autoritet koji onima što su nastradali u potopu (ne obavezno "Nojevom") pripisuje visok rast, a niži rast rasama koje su živele posle njih.

Što se tiče dokaza koje daju stari pisci, ne moramo da stanemo kod Tertulijana, koji nas uverava da je u njegovo vreme u Kartagini nađen određen broj divova -jer, pre nego što bismo mogli da prihvatimo njegovo svedočenje, morao bi biti dokazan njegov sopstveni

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

identitet[^]* i to daje zaista postojao.* Ali, možemo se okrenuti naučnim časopisima iz 1858. godine, koji govore o *sarkofagu divova* nađenom te godine na lokalitetu Kartagine. Što se tiče antičkih paganskih pisaca, imamo svedočenje Filostrata, koji govorio o divovskom skeletu dugačkom 10 metara, kao i o još jednom od 6 metara, koji je on sam video u Sigeusu. Taj skelet možda nije pripadao, kako je verovao Protesilaj, divu koga je Apolon ubio prilikom opsade Troje, ali je, svejedno, pripadao divu, kao i onaj koji je otkrio Mesekrat iz Stira na Lemnosu, "strašnog izgleda", prema Filostratu (*Heroika*, str. 35). Da li je moguće da će predrasude odvesti nauku dotle da sve te ljude svrsta bilo među budale, bilo među *lazove*?

Plinije govori o divu u kome je, po njegovom mišljenju, prepoznao Oriona, Efijaltovog sina (*Prirodna istorija*, tom VII, pog. XVI), a Pausanija jemči da zaista postoje grobovi Asterije i Geriona, ili Hila, Herkulovih sinova - koji su bili divovi, Titani i moćni ljudi. Na kraju, opat Pegi (*Pegues*) (citiran u de Mirvijevoj *Pneumatologiji*, str. 48) u svom interesantnom delu *Grčki Vulkani* potvrđuje da su:

(...) u okolini vulkana na ostrvu Tera nađeni divovi čije su ogromne lobanje sahranjene pod kolosalnim kamenjem, za čije bi podizanje bila potrebna divovska snaga, koju predanje u svim zemljama povezuje sa idejama o divovima, vulkanima i magiji.

U istom delu pomenutog opata Pegija, autor se čudi zašto su i u *Bibliji* i u predanju *Giborim* (divovi, moćni), *Refaim*, ili sablasti (fantomi), *Nefilim* ili pali (*firruentes*) prikazani identičnima, "kao da su ljudi, pošto ih *Biblija* naziva prvobitnim i moćnim" - tj. Nimrod. "Doktrina" objašnjava tu tajnu. Ta imena, koja istinski pripadaju jedino četirima prethodnim rasama i najranijem delu Pete Rase, jasno aludiraju na prve dve rase *Senki* (astralne rase), *na palu* - Treću i na rasu atlantidanskih divova - Četvrtu, nakon koje je "čovekov rast počeo da se smanjuje".

Postoje kritičari koji su, pošto ne nalaze dokaza o Tertulijanovom postojanju, osim u spisima Euzebija "istinoljubivog", skloni da sumnjaju u njega.

* Tertulijan (143-230. godine), rođen i živeo u Kartagini, današnji Tunis. Urednik i izdavač predmetnog dela proverio je ovu tvrdnju autorke u nekoliko relevantnih izvora, ali ne može daju podrži, (nap. ured.)

Bosije (*Uzdizanja*, str. 56) uzrok sveopšte idolatrije koja je došla posle njih vidi u "izvornom grehu". "Vi ćete biti kao bogovi", kaže Zmija Evi u *Postanju*, stvarajući tako prvi zametak obožavanja *lažnih božanstava*. Otudaje, misli on, potekla idolatrija ili kult i obožavanje *slika*, antropomorfizovanih ili ljudskih likova. Ali, ako se idolatrija zasniva na tome, onda su dve crkve, pravoslavna, a posebno katolička, isto tako idolatrijske i paganske kao i sve druge religije. Tek su u Četvrtoj Rasi ljudi, koji su izgubili sva prava da budu smatrani božanskim, pribegli obožavanju tela, drugim recima, falicizmu. Do tada su oni uistinu bili bogovi, isto tako čisti i božanski kao i njihovi preci, a izraz o alegoričkoj zmiji se uopšte, kao što je dovoljno dokazivano na prethodnim stranicama, ne odnosi na fiziološki pad ljudi, već na to što su oni stekli znanje dobra i zla, koje im je došlo pre njihovog pada. Ne sme se zaboraviti daje tek nakon njihovog prisilnog izgnanstva iz Edena "Adam poznao Evu, ženu svoju" (*Postanje*, IV). Nećemo, međutim, proveravati "Tajnu Doktrinu" doslovnim smislom *Biblije*, već ćemo radije ukazati na njihove velike sličnosti kad se čitaju u ezoterijskom značenju.

Tek nakon što je napustio neoplatoniste, Kliment Aleksandrijski je počeo reč *divovi* da prevodi kao *zmije*, objašnjavajući da "Zmije i divovi označavaju *Demone*" (*Postanje*, pog. V).*

I to uprkos formalnoj zabrani velikog Crkvenog Sabora u Elirusu 303. godine, kad je rečeno da se "oblik Boga, koji je nematerijalan i nevidljiv, ne ograničava likovima ili oblikom". Godine 692., sabor u Konstantinopolju je na sličan način zabranio "da se Isus slika ili predstavlja *Icao jagnje*", a takođe i da se "kleči pri molitvi jer je to čin idolatrije". Ali, sabor u Nikeji (787. g.) vratio je tu idolatriju, dok je sabor u Rimu (883. g.) ekskomunicirao Jovana, carigradskog patrijarha, zato što se otvoreno izjasnio protiv obožavanja slika.

Raspravljajući o kineskim zmajevima i kineskoj književnosti, g. Čarls Gould u svojim *Mitskim čudovištima* na strani 212 piše:

Njena mitologija, istorija, religije, narodne priče i poslovice vrve od pozivanja na jedno tajanstveno biće koje je imalo fizičku prirodu, a duhovne attribute. Obdareno prihvatljivim oblikom, koji je imalo moć da odbaci da bi preuzelo neki drugi, ono je takođe moglo da utiče na vreme, po volji izaziva suše ili plodonosne kiše, ili da podiže i suzbija oluje. Od razbacanih legendi mogu se načiniti tomovi koji bi svuda obilovali pomenutom temom. (...)

To "tajanstveno biće" je *mitsli* Zmaj, tj. simbol nekog *istorijskog*, stvarnog Adepta, majstora i profesora drevnih okultnih nauka. Već je rečeno da su njihovi

Možda će nam reći, pre nego što uspostavimo paralelu između naših i biblijskih načela, da moramo pružiti bolje dokaze o postojanju divova Četvrte Rase nego što je to njihovo pominjanje u *Postanju*. Mi odgovaramo da su dokazi koje mi pružamo u većoj meri zadovoljavajući, i u najmanju ruku su bolje posvedočeni u literaturi i nauci nego što će to ikad biti slučaj sa Nojevim potopom. Čak su i kineska historiografska dela puna takvih prisećanja na Četvrtu Rasu. U *Šu-Dingu* (IV deo, pogl. XXVII, str. 291), u francuskom preveđu, može se pročitati:

Kad je Miao-Ce ("ta prepotopska i izvitoperena rasa", objašnjava komentator, "koja se u drevnim vremenima povukla u kame-nite pećine i za čije se potomke kaže da se još uvek mogu naći u okolini Kantona"), *prema našim starim dokumentima*, zahvaljujući obmanama Či-Jeua, dodijala celoj Zemlji, ona je postala puna

potomci velike "čarobnjake" Četvrte i Pete Rase uopšte nazivali "Zmijama" i "Zmajevima". Sve to pripada hijerarhiji takozvanih "Vatrenih Zmajeva Mudrosti", Đan Kohana, koji u celini odgovaraju Agnišvata Pitrijima, Marutima i Rudrama, postoje izvor Rudri, njihov otac, poistovećen sa bogom Vatre. Više je rečeno u tekstu. Sad, Kliment je, kao inicirani neoplatonist, naravno znao poreklo reči "Zmaj", i zašto su inicirani Adepti nazivani tako, kao stoje znao i tajnu *Agatodemon*a, Hrista, gnostičke zmije od sedam samoglasnika. On je znao da dogma njegove nove vere zahteva da se svi Jehovini *rivali*, anđeli za koje se misli da su se pobunili protiv Elohima, kao što se Titan-Prometej pobunio protiv Zeusa, uzurpatora carstva svog oca, prikažu u drugačijem svetlu, i daje "Zmaj" bio mistički naziv za "Sinove Mudrosti"; od tog znanja je došla njegova definicija, isto tako okrutna kao stoje bila i proizvoljna, da "Zmije i Divovi označavaju *Demone*", tj. ne "Duhove", već *Đavole*, rečeno crkvenim jezikom.

Sta biste rekli na našu tvrdnju daje Kinez - govorim o domaćem, pravom Kinezu, ne o hibridnoj mešavini Četvrte i Pete Rase koja sada vlada - domorodac koji pripada nepomućenoj naciji potpuno i do poslednjeg ogranka Četvrte Rase - dostigao vrhunac svoje civilizacije kad Peta Rasa jedva da se i pojavila u Aziji,

(Ezoterijski budizam, str. 67)

A ta šačica domaćih Kineza su veoma visokog rasta. Kad bi se mogla nabaviti i ispravno prevesti većina rukopisa na Lolo jeziku (jezik kineskih domorodaca), bili bi nađeni mnogi neprocenjivi dokazi. Ali, oni su isto tako retki kao stoje i njihov jezik nerazumljiv. Do sada su samo jedan ili dva evropska arheologa bila u stanju da obezbede takve neprocenjive dokaze.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

razbojnika. (...) Gospodar Čang-ti (kralj *božanske* dinastije) video je daje njegov narod izgubio poslednje ostatke vrline. Tada je on naredio Tehongu i Liju (dva niža Đan Kohana) da preseku svaku vezu između neba i zemlje. Od tada, nije više bilo *uspona i silazaka!*

"Uspon i silazak" označavaju neometenu komunikaciju i odnos između ta dva sveta. Pošto nismo u mogućnosti da iznesemo potpunu i detaljnu istoriju Treće i Četvrte Rase, sada moramo sakupiti onoliko izolovanih činjenica o njima koliko je dozvoljeno, posebno one koje predstavljaju direktne potvrde, kao i posredne dokaze nađene u antičkoj literaturi i istoriji. Kako su ljudski "kaputi od kože" postajali sve deblji, a oni sve više i više padali u fizički greh, odnos između fizičkog i eteričnog, *božanskog*, čoveka bio je prekinut. Veo materije između ta dva plana postao je suviše gust da bi čak i unutrašnji čovek mogao da proдре kroz njega. Tajne Neba i Zemlje, koje su Trećoj Rasi otkrili njeni nebeski učitelji u danima njene čistote, postale su velika žiža svetlosti, čiji bi zraci neminovno bili oslabljeni čim bi se razišli i prosuli po stranom, isuviše materijalnom tlu. U masama oni su se degenirali u vračanje, koje je kasnije poprimalo oblik obrednih religija, idolatrije pune praznoverica i obožavanja ljudi i heroja. Samo je šačica prvobitnih ljudi - u kojima je iskra božanske Mudrosti moćno plamtela, i čiji je intenzitet rastao kako je iskra onih koji su je okrenuli u loše svrhe sa svakim dobom postajala sve mutnija i mutnija - ostala kao odabrani čuvari Misterija koje su čovečanstvu otkrili božanski Učitelji. Među njima je bilo onih koji su od samog početka ostali u svom stanju *Kumare*, a predanje šapuće ono što tajno učenje tvrdi, naime, da su ti Odabrani postali zametak hijerarhije *koja od tog perioda više nikad nije umirala:*

*"Unutrašnji čovek prve * * * jedino menja svoje teto s vremena na vreme; on je uvek isti, ne zna ni za odmor ni za Nirvanu, odbacujući Devahan i ostajući stalno ne Zemlji radi spasa*

Setite se iste tvrdnje u *Knjizi EnohovoJ*, kao i lestvice koju je Jakov video u svojim snovima. "Dva sveta", naravno, znače *"dva plana* Svesti i Bića". Vidovnjak može da komunicira sa bićima na nivou višem od Zemlje ne ustajući iz svoje fotelje.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

čovečanstva. (...)" "Od sedam devičanskih ljudi (Kumara) četiri se žrtvovalo zbog grehova sveta, da bi poučilo neuke i da bi ostalo do kraja tekuće Manvantare. Iako nevidljivi, oni su uvek prisutni. Kad ljudi o jednom od njih kažu "On je mrtav", gle, on je živ i ima drugi oblik. Oni su Glava, Srce, Duša i Seme besmrtnog znanja (Gniana)* Nikad ne govori, o Lanu, o tim velikim [Maha (. . .)] pred masama, spominjući njihova imena: jedino će mudri to razumeti." (. . .)

(Katehizam unutrašnjih Škola)

U tih svetih "Četiri", koji su alegorički i simbolički predstavljeni u *Linga Purani*, koja tvrdi da se Vamadeva (Šiva) kao Kumara ponovo rađa u svakoj Kalpi (u ovom slučaju *Rasi*), kao četiri mladića - četiri bela, četiri crvena, četiri žuta i četiri crna ili braon. Setimo se daje Šiva prvenstveno i poglavito asketa, pokrovitelj svih Jogina i Adeptata, i ta alegorija će postati sasvim razumljiva. Sam duh Božanske Mudrosti i čednog asketizma je taj koji se inkamira u ovim Izabranima. Tek nakon što se oženi i nakon što ga bogovi odvuču od njegovog strašnog asketskog života, Rudra postaje Šiva, bog induskog Panteona, ne baš mnogo čedan i milostiv. Više od ta "Četiri" je samo JEDNO kako na Zemlji, tako i na nebu - još tajanstvenije i usamljenije biće, opisano u Knjizi I.

Sada moramo da ispitamo prirodu "Sinova Plamena" i "Tamne Mudrosti", kao i razloge za i protiv postojanja Satane.

Odlomci rečenica kakvi se mogu pročitati sa valjka koji Džordž Smit naziva "Kletva nakon pada" (vidi str. 81 njegove *Haldejskepriče o Postanju*), naravno, alegorijski su, pa ipak oni potvrđuju ono što se u našim knjigama uči o prirodi/»aiaa *anđela*. Zato je u 12. redu rečeno da "Gospodar zemlje njegovo ime pozva, Oče Elu (Elohim)" i izgovori svoju kletvu, koju "Bog Hea ču i njegova jetra se razljuti jer je njegov čovek (Anđeoski čovek) pokvario svoju čisto-

Vidi napred Komentare o Četiri Rase - i o "Sinovima Volje i Joge", devičanskim potomcima androgine Treće Rase.

* *Gniana* je isto što i *Gjana*, *Dnana*, *Dana* i znači duhovni uvid, znanje o suštini i slično, (nap. ured.)

U kabali je izgovaranje *neizrecivog* imena od četiri slova "najsvetija arkan" - "tajna nad tajnama".

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

tu (14 ž 15)", zbog čega Hea izrazi želju da "neka ga (čovaka) *Mudrost i znanje* neprijateljski povrede".

Ova poslednja rečenica pokazuje direktnu vezu Haldejaca sa pričom iz *Postanja*. Dok Hea pokušava da poništi mudrost i znanje koje je čovek stekao, a samim tim, zahvaljujući tim novostečenim i svesnim sposobnostima, moć da i sam stvara [preuzevši tako monopol stvaranja iz ruku Boga (Bogova)], Elohim čini isto u trećem poglavlju *Postanja*, odnosno izgoni čovaka iz Edena.

Ali, nije vredelo. Jer, postoje duh božanske Mudrosti bio nad čovekom i *unutar* čovaka - uistinu Zmija Večnosti i celokupnog Znanja, taj *manasički* duh, koji mu je omogućio da nauči tajnu *stvaranja* na način Krijašakti i razmnožavanja na zemaljskim planovima - sasvim prirodno gaje doveo dotle da otkrije svoj put ka besmrtnosti, uprkos ljubomori svih Bogova.

Rani Lemuro-Atlantidani bili su optuženi da su za sebe (božanskim inkarnacijama) uzeli žene od niže rase, naime, rase ljudi dotad lišene uma. Svi drevni sveti spisi sadrže istu, manje ili više izobličenu legendu. Prvobitno, *Pad* anđela, koji je "prvorodene" od Boga pretvorio u Asure, ili u "paganskos" Ahrimana i Tifona (tj. ako se priče saopštene u *Knjizi Enohovej*,[^] kod Hermesa, u *Puranama* i *Bibliji* shvate bukvalno), kada se ezoterički pročita, znači naprosto sledeće.

Rečenice, poput: "U svojoj ambiciji on (Satana) podiže svoju ruku protiv Svetilišta Boga na Nebu", itd., trebalo bi da glase: "Nagnan

Vraćajući se još jednom na najvažniju temu u arhajskoj kosmogoniji, može se reći da čak i u nordijskim legendama, u svetim svicima boginje Sage, nalazimo daje Loki, brat po krvi sa Odinom (kao što su Tifon, Ahriman i druga braća Ozirisa i Ormuzda), postao zao tek kasnije, pošto se isuviše dugo družio sa čovečanstvom. Kao i svi drugi bogovi Vatre ili Svetlosti ~ Vatra sažiže i uništava pored toga što greje i daje život - on je završio tako što je bio prihvaćen kao "Vatra" u njenom destruktivnom značenju. Ime *Loki*, saznajemo (*Asgard i Bogovi*, str. 250) izvedeno je od stare reci "*liedian*", prosvetliti. Ono dakle ima isto poreklo kao i latinska reč "*lux*, svetlost". Ali, i ova je još bliže povezan sa Prometejem, postoje prikazan kao privezan sa oštru stenu, dok je Lucifer, poistovećen sa Satanom, okovan dole u paklu; okolnosti koje, međutim, nijednog od njih nisu sprečile da deluje sa punom slobodom na Zemlji, ako prihvatimo teološki paradoks u potpunosti. *Loki* je dobronameran, velikodušan i moćan bog u počecima vremena i predstavlja princip dobra, a ne zla, u ranoj skandinavskoj teologiji.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

zakonom večne evolucije i Karme, anđeo se inkamirao na Zemlji u čoveku, a kako su njegova Mudrost i Znanje još uvek bili božanski, iako je njegovo telo bilo zemaljsko, on je (alegorijski) optužen da otkriva tajne Neba. On te dve stvari kombinuje i koristi u svrhe ljudskog, umesto nadljudskog razmnožavanja." Otuda, "čovek će *radati*, a ne *stvarati*"^f Ali pošto, čineći tako, on mora, kao sredstvo razmnožavanja, da upotrebi svoje slabo telo, ono će platiti kaznu za tu mudrost, koja je sa neba doneta na Zemlju; otuda će kvarenje fizičke čistote postati privremeno prokletstvo.

Srednjovekovni kabalisti su to dobro znali, pošto se jedan od njih nije plašio da napiše:

Najpre je sam Bog odabrano društvo Anđela, koji su u raju formirali teozofsku školu, poučavao kabali. Nakon PADA Anđeli su *krajnje milostivo ispričali tu doktrinu neposlušnoj deci Zemlje*, kako bi pralikove snabdeli sredstvom da se vrate njihovoj prvobitnoj plemenitosti i blagostanju.

(Iz *Kabale citirao Kristijan Ginzberg*)

To pokazuje kako su taj događaj - kad se Sinovi Bogova žene ćerkama ljudi i poučavaju ih Tajnama Neba, koji je alegorijski ispričao Enoh, kao i šesto poglavlje *Postanja* -protumačili hrišćanski kabalisti. Na čitav taj period se može gledati kao na *pre-ljudski* period

Grčki mit na koji smo ranije aludirali, naime kada Je *Kronos* osakatio svog oca *Uranu* u grčkoj teogoniji, predstavlja aluziju na to što je Sin Zemlje i Neba ukrao *božansku tvoračku Vatru*. Ako Je *Uran*, otelovljenje nebeskih Moći, morao da prestane da stvara (kastriro gaje *Kronos*, bog *u vremenu*), u egipatskoj kosmogoniji je Tot, bog Mudrosti, onaj što reguliše borbu između Horusa i Seta, koji je ovog prethodnog osakatio kao Uran *Kronosa* (*Knjiga mrtvih*, pog. XVII, V, 26). U vavilonjanskoj priči je bog Zu taj koji "oca bogova" lišava *umsimija* - idealnog kreativnog organa, a ne *krune* (!) kao što misli g. Smit (vidi str U 5 i 116 u haldejskoj priči). Jer, u fragmentu K. 3454 (Britanski Muzej) je veoma jasno rečeno da je Zu, pošto Je lišio "časnog sa Neba" njegove *želje*, odneo *umsimi* bogova i tako spalio *teroti* (moć) svih ostalih bogova, "upravljajući na taj način *semenom* svih anđela" (15). Apošto je *umsimi* bio na Belovom *sedalu*, to bi teško mogla biti "kruna". Četvrta verzija je u *Bibliji*. Ham je haldejski Zu, a obojica su prokleta zbog istog alegorijski opisanog zločina.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

božanskog čoveka, ili, kako to danas tvrdi *elastična* protestantska teologija -/»re-adamovski period. Ali, čak i *Postanje* počinje svoju *pravu* istoriju (poglavlje VI) sa *divovima* iz "tih dana" i "Sinovima Bogova" koji se žene i poučavaju svoje žene - ćerke ljudi.

Taj period je onaj koji je opisan u *Puranama* i pošto se odnosi na dane izgubljene u arhajskim dobima, pa otuda praistorijske, kako bilo koji antropolog može da bude siguran u to da li je čovečanstvo tog perioda bilo ili nije bilo isto kao ovo kakvo poznaje danas? Čitav personal *Bramana* i *Purana* - Rišiji, Pradapatiji, Muniji, njihove žene i potomstvo - pripadaju tom preljudskom periodu. Svi su oni *seme* čovečanstva, da tako kažemo. Upravo je oko tih "Sinova Bogova", "Iz Uma Rođene" astralne dece Brame izrastao naš fizički oblik i razvio se u oblik kakav imamo danas. Jer, priče iz *Purana* o svim tim ljudima su priče o našim Monadama, u njihovim raznovrsnim i bezbrojnim inkarnacijama na ovoj i drugim sferama, događaji koje je opazilo "Oko Sive" drevnih vidovnjaka ("treće oko" iz naših Staneci) i alegorijski opisalo. Kasnije, oni su iskrivljeni zbog sektaških ciljeva; osakaćeni, ali i dalje ostavljeni sa znatnom dozom istine u sebi. A to što su tako debelo prekrivene pokrivačem mašte ne čini alegorije u njima manje dubokim.

Ali, sa Četvrtom Rasom mi stižemo do potpuno ljudskog perioda. Oni koji su do tada bili polubožanska Bića, što su sama sebe zatočila u telima koja su bila ljudska samo po izgledu, fiziološki su se izmenili i uzeli sebi žene koje su bile potpuno ljudske i lepe, ali u kojima su se inkamirala *niža, materijalnija*, mada ipak kosmička bića. Ta bića, ženska po obliku (u jevrejskom predanju njihov prototip je Lilit) u ezoterijskim pričama se nazivaju "Kado" (na sanskritu, Dakini). Alegorijske legende poglavare tih Lilita nazivaju *Sangje Kado* (na sanskritu Buda Dakini); njima se pripisuje sposobnost da "hodaju po vazduhu", kao i najveća *dobrota prema smrtnicima*, ali *ne i um*, nego samo životinjski instinkt.*^

(c) To je početak obožavanja kome je bilo suđeno da se, vekovima kasnije, degeneriše u falicizam i seksualno obožavanje. Ono je

To su bića čije Je legendarno postojanje poslužilo kao osnova na kojoj je izgrađena rabinska Lilit, stvorenje koje bi oni što veruju u *Bibliju* nazvali prepotopskom ženom, a kabalisti preadamskim rasama. One nisu izmišljotina - to je sigurno, ma koliko daje fantastično postalo preterivanje o njima.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

počelo obožavanjem ljudskog tela - "čuda nad čudima" kako ga naziva jedan engleski pisac - i završilo se obožavanjem njegovih odgovarajućih polova. Obožavaoci su bili divovi po veličini, ali i divovi po znanju i učenosti, jer su im znanje i učenost dolazili lakše nego čoveku našeg savremenog doba. Njihova Nauka bila im je urođena. Lemuro-Atlantidanima nije bilo potrebno da otkrivaju i pamte ono što je njihov infomišući PRINCIP *znao* u trenutku rođenja. Jedino vreme i večno rastuća tupost materije u koju su se *Principi* odenuli, mogla je, prvo, oslabiti sećanje na njihovo prenatalno znanje, drugo, otupiti i ugasiti svaku iskrnu duhovnog i božanskog u njima. Zato su oni, od početka, podlegli svojoj životinjskoj prirodi i izrodili "čudovišta", tj. ljude drugačije vrste od one kojoj su pripadali.

Govoreći o divovima, Krojcer ih dobro opisuje kad kaže da:

Ta deca Neba i Zemlje su rođenjem bila obdarena *Vladarskim Moćima*, moćima tvoraca njihovog bića, sa izuzetnim i moralnim fizičkim sposobnostima. *Oni su zapovedali Elementima, znali tajne Neba i Zemlje, mora i čitavog sveta, i čitali budućnost u zvezdama.* (. . .) Izgleda, uistinu, da čovek mora, kad čita o njima, da vodi računa i o Duhovima i Elementima koji su iznikli iz nedara Prirode i koji imaju punu moć nad njom. (. . .) Sva ta bića *obeležena su žigom MAGIJE i VRAĆANJA.* (. . .)

A takvi su i bili ti (danas) legendami junaci praistorijskih, pa ipak nekad stvarno postojećih rasa. Krojcer je bio mudar za svoje doba jer nije optužio za namenu obmanu, glupost i predrasude, beskrajni niz priznatih filozofa, koji su pominjali te rase i tvrdili da su čak i u svoje vreme viđali njihove fosile. Bilo je skeptika i u davnim vremenima - ne manje nego danas. Ali, čak i Lukijan, Demokrit i Epikur su se držali dokaza *činjenica* i pokazivali sposobnost razlučivanja zaista velikih umova, koji su bili u stanju da razlikuju izmišljotinu od činjenice i istinu od preterivanja i obmane. Antički pisci nisu bili gluplji od današnjih, jer, kako je dobro zapazio autor nekih *Napomena uz Aristotelovu Psihologiju u odnosu na savremenu misao* (u časopisu *Um*):

Uobičajena podela istorije na savremenu i antičku je (. . .) pogrešna. Grci iz IV veka p.n.e. su u velikoj meri bili savremeni (po-

: sebno, mogli bismo da dodamo, po svojoj skepsi). Oni nisu bili skloni da tako lako prihvate *bajke* (. . .)

Pa ipak "Lemurijanci" i Atlantidani, "ta deca Neba i Zemlje", zaista nose pečat ČAROBNAŠTVA jer ih Ezoterijska doktrina optužuje upravo za ono što bi, ako bi se u to poverovalo, okončalo probleme nauke u pogledu porekla čoveka, tačnije, njegovih anatomskih sličnosti sa *čovekolikim majmunom*. Ona ih optužuje da su počinili (*za nas*) gnusni zločin ukrštanja sa takozvanim "životinjama" i tako proizveli stvarne čovekolike vrste, koje su danas izumrle. Naravno, kad bi se radilo o spontanom razmnožavanju - u koje Ezoterijska doktrina veruje i kome poučava - ne bi postojala mogućnost takvog ukrštanja čoveka i bilo kakve životinje. Ali, po strani od razmatranja da u tim davnim danima, kao stoje već primećeno, ni ljudski, atlantidanski divovi ni "životinje" nisu bili fiziološki savršeni ljudi i sisari kakvi su nam danas poznati. Savremeni pojmovi o tom pitanju - oni koje su fiziolozi prihvatili - suviše su nesigurni i promenljivi da bi dopustili da se takva mogućnost apriori porekne.

Pažljivo proučavanje Komentara navelo bi čoveka da pomisli kako je Biće sa kojim su se *"novoinkarniranr"* sparili bilo nazivano "životinjom" ne zato što nije bilo ljudsko biće, već pre zato što je ono fizički i mentalno bilo veoma različito od savršenijih rasa koje su se fiziološki razvile u jednom ranijem periodu. Setite se Stance VII i onoga što se kaže u prvom stihu (24) - da kada su se "Sinovi Mudrosti" prvi put inkamirali, neki od njih su se inkarnirali potpuno, drugi su u te oblike uneli samo *iskru*, dok neke od senki nisu bile ni *ispunjene* ni usavršene sve do Četvrte Rase. Te rase, "lišene znanja", ostale su takve kakve su i bile, čak i posle prirodnog razdvajanja polova. One su bile te koje su počinile prvo ukrštanje, da tako kažemo, i izrodile čudovišta, a Atlantidani su izabrali svoje žene među njihovim potomstvom. Pretpostavlja se da su Adam i Eva, sa Kainom i Aveljem, *hili jedina* ljudska porodica na Zemlji. Pa ipak, mi vidimo kako Kain odlazi u zemlju Nod i tamo se ženi. Očigledno, samo je jedna rasa bila dovoljno savršena da bi se nazvala ljudskom; pa čak i danas, kada Singalezi smatraju Vedase iz svojih džungli samo *životinjama koje govore*, deo engleskog naroda u svojoj nadmenosti čvrsto veruje da su sve druge ljudske porodice - posebno tamnopusi Indijci - *niže* rase. Štaviše, ima prirodnjaka koji su

ozbijno razmatrali problem da li se neka divlja plemena - na primer, Bušmani - uopšte mogu smatrati *ljudima*. Komentar kaže, opisujući te vrste (ili rase) životinja, "lepih na izgled", kao dvonožne: "Koje su imale ljudski oblik, ali donje udove, od struka naniže, pokrivene dlakom." Otuda, možda, predstava o rasi *satira*.

Ako su ljudi postojali pre dva miliona godina, oni su neminovno morali - baš kao i životinje - da fizički i anatomski budu sasvim različiti od svog današnjeg oblika - i oni su tada bili bliži čistom tipu sisara nego što su danas. U svakom slučaju, saznajemo da se životinjske vrste ukrštaju isključivo u okviru svoje vrste, tj. u skladu sa vrstom i sojem ~ tek od pojave rase Atlantidana *na ovoj zemlji*. Kao što je pokazao autor sjajne knjige *Savremena nauka i savremena misao*, ta ideja o odbijanju ukrštanja sa drugim vrstama, ili sterilitet koji predstavlja rezultat takvog ukrštanja, "izgleda daje pre zaključak na prvi pogled nego apsolutni zakon" čak i danas. On pokazuje da "se različite vrste, zapravo, često međusobno ukrštaju, kao što možemo da vidimo u poznatom primeru konja i magarca. Istina je da je u tom slučaju mazga neplodna (. . .) ali to nije opšti zakon i nedavno je stvorena jedna nova ukrštena rasa, leporin, ili zec-kunić, koja je savršeno plodna." Navodi se takode i potomstvo vuka i psa, kao i nekoliko drugih domaćih životinja (str 101): "zatim, lisica i pas i savremene švajcarske krave, za koje je Rutimejer (*Riitimeyer*) pokazao da potiču od tri različite vrste fosilnih bikova. *Bos primigenius*. *Bos longifrons* i *Bosfroniosus*". *Pa ipak, neke od tih vrsta, na primer porodica majmuna, koje jako liče na čoveka po svojoj Jizičkoj gradi* imaju, kako nam kaže, "bezbrojne ogranke, koji se postepeno pretapaju jedni u druge, ali čiji se krajnji stupnjevi daleko više međusobno razlikuju nego što se čovek razlikuje od najviših majmuna" - gorile i šimpanze, na primer (vidi "Dodatak").

Zato, opasku g. Darvina - ili bolje reći Lineovu opasku *-priroda ne pravi skokove* - ne samo da potvrđuje ezoterijsko učenje, već bi ona u mnogim slučajevima, ako ne i potpuno - kad bi samo bilo šanse da tu doktrinu prihvati neko drugi osim njenih direktnih pristalica - u mnogome pomirila savremenu teoriju evolucije sa činjenicama, a takode i sa apsolutnim neuspehom antropologa da nadu "kariku koja nedostaje" u geološkim formacijama našeg Četvrtog Kruga.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

Na drugom mestu ćemo pokazati da savremena nauka, ma koliko da sama toga nije svesna, sopstvenim stavovima potvrđuje naše teorije, i daje de Kvatrafaž savršeno u pravu kad u svom poslednjem delu smatra kako je daleko verovatnije da će se otkriti daje čovekoliki *vaaJrmxnpotomak čoveka*, nego da te dve vrste imaju zajedničkog, izmišljenog pretka koji se nigde ne može naći. Na taj način bar jedan istaknuti naučnik potvrđuje mudrost sastavljača drevnih Stanca, a okultisti više vole da veruju daje:

"(•••) Covek bio prva i najviša životinja (sisar) koja se pojavila u ovom (Četvrtom Krugu) stvaranja. Potom su došle još veće životinje, a nakon svih, tupi čovek koji je hodao na sve četiri". Jer, Rakšasi (divovi-demoni) i Daije (Titani) "Bele Dvipe (kontinenta) pokvarili su njegove (tupog čoveka) Očeve".

(Komentar)

Štaviše, kao što vidimo, određeni broj antropologa je nastanak čoveka postavio tako daleko u prošlost da to ruši prividnu barijeru koja postoji između hronologije savremene nauke i Arhajske Doktrine. Istina je da su engleski naučnici odbili da odobre čak i hipotezu o čoveku iz tercijara. Svi oni mere starost prvobitnog čoveka u skladu sa sopstvenim shvatanjima i predrasudama. Haksli se, zaista, usuđuje da razmišlja o mogućem čoveku iz pliocena ili miocena. Prof. Simen (*Seetnan*) i g. Grant Alen (*GrantAlen*) su njegovu pojavu prognali u doba eocena, ali, uopšteno govoreći, engleski naučnici smatraju kako nije bezbedno da idemo dalje u prošlost od kvartara. Na nesreću, činjenice ne odgovaraju njihovoj prevelikoj uzdržanosti. Francuska škola antropologije, koja svoje poglede zasniva na otkrićima opata Buržoa (*Bourgeois*), Kapelinija (*Capellini*) i drugih, prihvatila je, gotovo bez izuzetka, učenje da se tragovi našeg pretka sigurno mogu naći u miocenu, dok je g. de Kvatrafaž danas sklon da tvrdi kako čovek potiče još iz sekundara. Dalje ćemo uporediti te procene sa ciframa koje su saopštene u braminskim egzoteričkim knjigama, koje su približne našem ezoterijskom učenju.

(^d) (. . .) Potom, "treće oko više nije delovalo", kaže Stanca, jer je COVEK potonuo suviše duboko u glib materije.

Sta znači ta čudna i tajanstvena tvrdnja iz stiha 42 koja govori o "trećem oku Treće Rase koje je umrlo i više nije delovalo"?

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

U pogledu ovog, kao i nekih drugih pitanja, mora se saopštiti još nekoliko okultnih učenja. Istorija Treće i Četvrte Rase mora se izložiti sa više detalja, kako bi se bacilo nešto više svetlosti na razvoj našeg današnjeg čovečanstva, i pokazalo da sposobnosti, koje okultni trening aktivira, vraćaju čoveku položaj koji je prethodno zauzima u odnosu na duhovnu percepciju i svest. Ali, najpre se mora objasniti fenomen Trećeg oka.

RASE SA "TREĆIM OKOM"

Ta tema je toliko neobična, a putevi kojima se ide tako komplikovani, tako puni opasnih klopki koje su spremile protivničke teorije i kritika, da mora da se saopšti dobar razlog za svaki preduzeti korak. Dok svetlošću reflektora po imenu ezoterizam osvetljavamo gotovo svaki centimetar okultnog terena koji smo proputovali, moramo takođe njegovo sočivo da upotrebimo kako bismo sa većom objektivnošću pogledali oblasti koje je istražila egzaktna nauka; a to ne samo da bismo uporedili ovo dvoje, već da bismo odbranili naš položaj.**

Radi sugestija, preporučili bismo kratak članak u *Teozofu* od avgusta 1887. godine, *Ezoterijska proučavanja*. Autor tog članka izlaže u njemu jednu prilično staru okultnu teoriju, iako novu ideju za svet: "*napredak Monade* poklapa se sa *nazatkom Oblika*" (str. 666), tj. sa "opadanjem *njegove formativne sile*". On kaže:

Ko zna kakav je oblik nosio Ego u *dalekim prstenovima* (Krugovima ili rasama?) (. . .)? Zar ljudski tip nije mogao da bude nalik na majmune u svim njihovim varijetetima? Zar nije moguće da se carstvo majmuna iz *Ramajane* zasniva na nekom davnom predanju koje se odnosi na period kada je to bilo uobičajeno nasleđe, tačnije aspekt čoveka?

Zatim razvija veoma mudro, mada suviše kratko, izlaganje svoje teorije rekavši kako bi svaki pravi okultista potvrdio da:

Kod fizičko-eteričnog čoveka mora postojati/?rožlma«/e polova. Kako je reinkarnacija fizičko-astralnog čoveka zavisila od entiteta pod-ljudskih klasa (razvijenih od životinjskih prototipova) isto tako će fizičko-eterični čovek naći među gracioznim, uobičajenim redovima koji potiču sa *vazdušnog* nivoa, jedan ili više njih koji će se razviti radi svog sukcesivnog otelovljavanja *kada mu budu dati oblici nastali razmnožavanjem* - proces koji će tek veoma postepeno uključiti čitavo čovečanstvo. (*Pre?*) adamovske

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

Možda će se čitalac požaliti daje u ovoj istoriji njihovog rasta i evolucije isuviše malo rečeno o fizičkoj, *ljudskoj* strani izumrlih rasa. Mnogo više bi se moglo reći sa ubeđenjem da nas uobičajeno razmišljanje nije navelo da zastanemo na pragu svakog novog otkri-venja. Saopšteno je ono što u svetlosti otkrića savremene nauke može biti moguće i na šta postoje ukazivanja; sve ono o čemu egzaktna nauka ne zna ništa i o čemu nije u stanju da razmišlja - pa ga prema tome poriče kao činjenicu u prirodi - nije rečeno.

Ali, čak i tvrdnje poput ove - tj. daje čovek bio najraniji od svih sisara, daje on direktni predak majmuna, daje u drevnim vremenima postojala neka vrsta Kiklopa - biće ispitane, pa ipak naučnici nikad neće moći da dokažu - osim da bi udovoljili sami sebi - da *nije bilo tako*. Niti oni mogu da prihvate da su prve dve rase ljudi bile isuviše eterične i nalik na senke po građi, organizmu i *obliku* da bi se uopšte mogle nazvati fizičkim ljudima. Jer, ako to učine, uvidećemo daje to jedan od razloga zašto ne možemo očekivati da se njihovi ostaci iskopaju zajedno sa drugim fosilima. Ipak, mi sve to tvrdimo. Čovek je, da tako kažemo, bio skladište *semena celokupnog života* za ovaj Krug, i biljaka i životinja.* Kao stoje Ain-Sof "Jedno, *uprkos bezbrojnim oblicima koji su u njemu*" (*Žohar*, I, 214), tako je i čovek, na Zemlji, mikrokosmos makrokosmosa.

Čim se čovek pojavio, sve je bilo upotpunjeno (. . .) jer sve je sažeto u njemu. On *sjedinjuje u sebi sve oblike*.

(*Žohar*, III, 48a)

Misterija *zemaljskog* čoveka prati misteriju Nebeskog Čoveka.

(*Ibid*, II, 76a)

i post-adamovske rase bile su divovi; njihovi eterični parnjaci mogu biti Liliputanci - divni, sjajni, prozračni - ali će svakako biti giganti po umu.

[str. 671, članak vikonta de Fižanijera (*Visconde de Figaniere F.T.S.JJ*)

Moglo bi se prigovoriti daje ovo protivrečnost. Da, ako se Prva Korenska Rasa pojavila 300.000.000 godina nakon što se razvila vegetacija, seme biljnog života nije moglo biti u Prvoj Rasi. Mi kažemo daje moglo jer do pojave čoveka u *ovom* Krugu, vegetacija je bila sasvim dragačija nego što je danas, sasvim eterična, iz prostog razloga što nikakva trava ili biljka nije mogla da bude fizička pre nego što su nastali životinjski ili dragi organizmi da izdišu ugljen dioksid koji biljke moraju da upiju da bi se razvile, hranile i rasle. Oni su međuzavisni po *svojim jizičkim* i stečenim oblicima.

Ljudski model - takozvani, jer on je nosilac (u bilo kom obliku) *božanskog* čoveka - predstavlja, kako je veoma intuitivno primetio autor *Ezoterijskih proučavanja*,⁷⁰ *novi tip* na početku svakog Kruga, "pošto čovek nikad ne može, pa otud nikad nije ni bio, ispoljen u obliku koji u suštini pripada životinjskom carstvu". Autor nastavlja:

(. . .) on nikad nije pripadao tom carstvu. Izveden, jedino izveden, od njihove najusavršenije klase, novi ljudski oblik uvek mora da bude *novi tip* u tom ciklusu. Ljudski oblik u jednom prstenu (?), kako zamišljam, postaje odbačeno odelo u narednom; on se tada daje najvišem redu u podređenim carstvima.

Ako ta ideja znači ono što mi mislimo -jer "prstenovi" o kojima se govori izazivaju izvesnu pometnju - onda je to ispravno ezoterijsko učenje. Pošto se pojavio na samom početku, i na čelu osetnog i svesnog života, čovek (astral, ili "Duša", jer *Žohar*, koji ponavlja arhaisko učenje, kaže daje "*pravi* čovek Duša, a njegov materijalni okvir nije deo njega") - čovek postaje živa i životinjska CELINA, čije "odbačene" odežde određuju oblik svakog života i svake životinje u ovom Krugu."

Tako je on vekovima stvarao insekte, gmizavce, ptice i životinje, nesvestan toga, od svojih ostataka i relikata iz Trećeg i Čvrtog Kruga. Ista ideja i učenje su takode nedvosmisleno izneti u mazdeanskom *Vendidadu*, kao i u haldejskoj i Mojsijevoj alegoriji o Nojevoj barci, a sve te priče predstavljaju samo nacionalne verzije izvorne legende saopštene u induskim rukopisima. One se nalaze u alegoriji o Vaivasvata Manuu i *njegovoj* barci sa Sedam Rišija, kao i u alegoriji o Rišijima, od kojih je svaki prikazan kao otac i roditelj specifičnih životinja, gmizavaca pa čak i čudovišta (vidi *Višnu Puranu*). Otvorite mazdeanski *Vendidad na Fargard U*, stih 27 (73) i pročitajte zapovest Ormuzda Jimi, duhu Zemlje, koji simbolizuje tri rase, nakon što mu kaže da ogradi *Varu* ("ograđeni prostor", *Argu* ili *no-sioca*). (. . .)

⁷⁰ Visconde de Figaniere F.T.S. (*Teozof*, avgust 1887., str. 676.)

⁷¹ U *Žoharu* stoji da "primordijalne reci" (iskre) nisu mogle da se izraze jer *čoveka još nije bilo*. "*Ljudski* oblik sadrži sve postojeće u sebi, ali pošto ga još nije bilo, reci su morale da nestanu."

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

Tamo (u *Varu*) ćeš doneti *semena ljudi i žena*, najvećih, najboljih i najfinijih na ovoj zemlji; tu ćeš doneti i semena svih vrsta stoke (. . .)

I stih 28 (74):

(. . .) sva ta semena ćeš doneti, po dva od svake vrste, *da bi se tu držala neistrošena sve dok ti ljudi budu ostali u Vari*.

Ti "ljudi" u "Vari" su "Preci", nebeski ljudi ili Đaniji, buduća *Ega* koji su naimenovani da informišu čovečanstvo. Jer, "Vara" ili "Baraka" (ili opet Nosilac) naprosto označava ČOVEKA.^

Stih 30 kaže:

(. . .) zapečatićeš *Varu* (nakon što ga napuniš svim semenima), i napravićeš vrata i *prozor koji sam od sebe šija unutra*.

To je Duša. A kad Jima pita Ahura Mazdu, kako da napravi tu *Varu*, odgovara mu se (stih 31):

(...) Zdrobi zemlju (...) i umesi je svojim rukama, kao što gmčar mesi ilovaču.

Egipatski bog sa glavom ovna pravi čoveka od ilovače na grnčarskom točku, a tako ga i u *Postanju* Elohim pravi od istog materijala.

Dalje, kad "Tvorca materijalnog sveta" (Ahura Mazdu) pitaju šta znači dati svetlost "*Vari* koju je Jima načinio", kaže se da "Postoje *nestvorene* svetlosti i *stvorene* svetlosti" i da "tu" (u Airjana Vaego, gde je načinjena *Vara*) "zvezde, Mesec i Sunce se samo jednom (godišnje) vide da izlaze i zalaze" i godina izgleda kao samo jedan dan (i noć), što je jasno ukazivanje na "zemlju Bogova" ili (danas) polarne oblasti. Štaviše, u tom stihu postoji još jedan nagoveštaj: izričita aluzija na "nestvorene svetlosti" koje osvetljavaju čoveka

To je značenje kada se alegorija i simbol otvore i čitaju *ljudskim* ključem, ili ključem zemaljske antropozofije. To tumačenje simbolike "barke" ni najmanje ne smeta njenom astronomskom, pa čak ni teogonijskom tumačenju, niti bilo kom od ostalih šest značenja. A ono ne izgleda ni manje naučno od savremenih teorija o poreklu čoveka. Kao što je rečeno, ona ima sedam ključeva, kao i sve ostalo.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

iznutra - njegove principe. Inače, nikakav smisao ni razlog ne bi se mogao naći u odgovoru Ahura Mazde (stih 40), iza koga sledi stih 41 koji kaže da "Svake četrdesete godine, svakom paru (hermafroditu) *dvoje se rađa, muško i žensko*^{^^} što je jasni odjek Tajne Doktrine, Stance koja kaže:

"Po isteku svakih četrdeset (godišnjih) Sunaca, na kraju svakog četrdesetog Dana, dvostruko postaje četiri; muško i žensko u jednom, i u prvom, i u drugom, i u trećem. (. . .)"

Ono što je jasno, pošto "svako Sunce" znači čitavu godinu, ona je tada sastavljena od jednog dana, kao što danas u arktičkom krugu postoje dva šestomesečna perioda. Prema starom učenju, Zemljina osa postepeno menja svoj nagib u odnosu na ekliptiku, a u periodu 0 kome se tu govori, taj nagib je bio takav da je polarni dan trajao tokom čitavog perioda Zemljine revolucije oko Sunca, kada bi nastao veoma kratak suton; nakon toga bi polama zemlja ponovo zauzela svoj položaj direktno pod Sunčevim zracima. To je možda suprotno astronomiji kakva se danas uči i razume, ali ko može da kaže da se promene u kretanju Zemlje, kakve se ne događaju danas, nisu događale pre nekoliko miliona godina?

Vraćajući se još jednom na tvrdnju da *Vara* znači ČOVEKA Četvrtog Kruga, kao i Zemlju, Mesec tog perioda, pa čak i Nojevu Arku - ako bi neko tako hteo - to je opet pokazano u dijalogu između Ahura Mazde i Zaratustre. Tako, kad ovaj drugi pita (stih 42):

O tvorce materijalnog sveta, o Sveti! Koje taj koje doneo zakon Mazde u *Varu* koju je načinio Jima?

Ahura Mazda je odgovorio:

Bila je to ptica Karšipta, o sveti Zaratustro (. . .)

Ptica Karšipta boravi na nebesima; da živi na Zemlji, bila bi kralj ptica. Ona donese *Zend Avestu* u Jiminu *Varu* i ispriča ga na jeziku ptica.

(Svežanj XIX i XXIV)

⁷³ *Vendidad Sadah*, vidi takođe i svežanj XV i Dž. Darmšteterov prevod *Vendidad. Svete knjige Istoka*.

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

To je opet jedna alegorija i simbol koji su pogrešno razumeli jedino orijentalisti, koji u toj ptici vide "inkarnaciju munje" i kažu da se često mislilo daje njena pesma "reč bogova i otkrivenje" i šta sve ne. Karšipta je ljudski um-duša, i njegovo božanstvo, čiji je simbol u drevnom zoroastrijanstvu ptica, kao što je kod Grka to leptir. Čim je Karšipta ušla u *Varu* ili čoveka, on je razumeo zakon Mazde ili Božansku Mudrost. U *Knjizi skrivene misterije* se o drvetu, koje predstavlja drvo dobra i zla, kaže:

U njegovim granama ptice se gnezde, ili tu *Duše* i Anđeli imaju svoja staništa!^

Zato je kod kabalista to bio sličan simbol. "Ptica" je bila haldejski, a postala je, takode, i jevrejski sinonim i simbol za Anđela, Dušu, Duh ili Devu, a "Ptičje gnezdo" bilo je i Nebo, ili Božija nedra u *Žoharu*. Savršeni Mesija ulazi u Eden:

(...) u to mesto koje se naziva Ptičje Gnezdo. (Žohar, II 8b)

Kao ptica koja leti iz svog gnezda, to je Duša od koje se Sekina (Božanska Mudrost ili milost) ne odvaja.

•' (Žohar, III, 278a; Majerova Kabala, 217)

Komentar, misleći na Hansu, Pticu Mudrosti, kaže:

Gnezdo večne ptice, čiji lepet krila proizvodi život, beskrajni je prostor.

Adam Kadmon, koji predstavlja drvo (Seflrot) je onaj koji postaje "Drvo poznanja dobra i zla", ezoterijski. A to "drvo je oko sebe imalo sedam kolona (sedam stubova) sveta, ili *Vladalaca*"; isti "Pre-ci" ili "Sefirot" opet "deluju kroz odgovarajuće redove Anđela u sferama sedam planeta", itd., čiji jedan red začinje divove (*Nefilim*) na Zemlji.

Čitav antički svet, pagani i hrišćani, verovali su daje najranije čovečanstvo bilo rasa divova. Izvesna iskopavanja u Americi, u

Vidi *Razotkivenu Kabalu*, ser Mekgregor Metersa {*McGregor Mathers*}, str. 104.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

humkama i pećinama, već su u izolovanim slučajevima obezbedila grupe skeleta visoke 2,7 i 3,6 metara.^{^*} Ona pripadaju plemenima rane Pete Rase, koja se danas degenerisala na prosečnu visinu od oko 1,5 do 1,8 metara. Ali, lako nam je da verujemo da su Titani i Kiklopi iz starine zaista pripadali Četvrtoj (atlantidskoj) Rasi i da su sve legende o tome nađene u induskim *Puranama*, zatim kod Homera i Hesioda, zasnovane na maglovitim sećanjima na prave Titane - ljude ogromne fizičke snage, koja im je omogućavala da se brane i drže na odstojanju divovska čudovišta mezozojskog i ranog kenozojskog perioda - i na prave Kiklope, trooke smrtnike.

Smotreni autori bi često primećivali da "se poreklo gotovo svakog narodnog mita i legende bez razlike moglo naći u nekoj činjenici Prirode".

U tim fantastičnim tvorevinama preterane subjektivnosti uvek postoji neki element objektivnog i stvarnog. Imaginacija masa, nedisciplinovana i loše kontrolisana, kakva već može da bude, nikad ne bi ni iz čega mogla da začne i izgradi tolike čudovišne likove, takvo bogatstvo izuzetnih priča, da u njihovom središtu nisu bila ta lebdeća sećanja, zamračena i nejasna, koja sjedinjuju izgubljene karike u lancu vremena, da bi ih potom sklopila u tajanstveni snoliki osnov naše kolektivne svesti.^{^*}

Na dokaze o Kiklopima - rasi divova - biće ukazano u narednim poglavljima o kiklopskim ruševinama, kako se one danas nazivaju. Nauka takode pruža indikaciju da je tokom svoje evolucije i pre konačnog prilagodavanja ljudskog organizma - koji je postao savršen i simetričan tek u Petoj Rasi - rana Četvrta Rasa takode mogla da bude trooka, a da pri tom nije neizbežno imala treće oko između obrva, poput legendarnih Kiklopa.

⁷⁵ Darvinistički evolucionisti, koji su tako radi da se, ne bi li dokazali svoje argumente, pozivaju na činjenicu *vraćanja na izvorni tip* - čije je puno značenje, u slučaju ljudskih čudovišta, obuhvaćeno ezoterijskim rešenjem embriološkog problema - dobro bi učinili kad bi ispitali one primere *savremenih divova* koji su često visoki po dva i po, tri, pa čak i tri i po metra. Takva *vraćanja* su nesavršena, pa ipak neporeciva ponavljanja izvornog divovskog čoveka pradavnih vremena.

Vidi *Mitska čudovišta* Č. Goulda, iz čijeg smo interesantnog naučnog dela u daljem tekstu naveli nekoliko odlomaka. Vidi *Okultni Svet* g. Sineta, opis pećine u Himalajima pune ostataka ljudskih i životinjskih divovskih kostiju.

Stanca X - [storija Četvrte Rase

Za okultiste, koji vemu da se duhovno i *psihičko povlačenje* odigrava uporedo sa fizičkom *evolucijom*, da su *unutrašnja* čula - urođena prvim ljudskim rasama - atrofirala tokom rasta rase i materijalnog razvitka spoljašnjih čula, za proučavaoca ezoterijske simbologije, konačno, ta izjava ne predstavlja nagađanje ili mogućnost, već naprosto *zakona rasta, dokazanu činjenicu*, ukratko. Oni razumeju značenje pasusa iz Komentara, koji kaže:

"U tim davnim danima muško-ženskih (hermafrodita)/OJto7a/a su četvororuka ljudska stvorenja, sa jednom glavom, a ipak sa tri oka. Ona su mogla da vide ispred i iza sebe. Jednu KALPU kasnije (nakon razdvajanja polova) pošto su ljudi pali u materiju, njihov duhovni vid postao je zamagljen i, shodno tome, treće oko je počelo da gubi svoju moć. (. . .) Kad je Četvrta (Rasa) dospela do svog središnjeg perioda, unutrašnji vidje morao da se probudi i stekne veštačkim stimulusima, procesom koji je bio poznat drevnim mudracima (. . .) Treće oko koje je, slično tome, postepeno postajalo OKAMENJENO, uskoro je nestalo. Ljudi sa dva lica postali su ljudi sa jednim licem, a to oko se uvuklo duboko u glavu i danas je smešteno ispod kose. Tokom aktivnosti unutrašnjeg čoveka (tokom transa i duhovnih vizija) to oko raste i širi se. Arhat ga vidi i oseća, i, shodno tome, reguliše njegovo delovanje. (. . .) i; Neuprljani Lanu (učenic, čela) ne mora se plašiti opasnosti; onome ko se ne drži čistote (ko nije čedan) 'božansko oko' neće pomoći. "

Odnosno, treće oko je bilo pozadi na glavi. Izjava daje najkasnije hermafroditско čovečanstvo bilo "četvororuko" najverovatnije rešava misteriju svih prikaza i kipova egzoteričkih bogova u Indiji. Na akropolju Argosa postojao je £,6avov, grubo izrezbarena drvena statua (pripisana Dedalu), koja je predstavljala trookog diva i bila je posvećena Zevsu *Triopasu* (trookom). Glava tog "boga" imala je dva oka na licu i jedno iznad njih, na vrhu čela. Ona se smatra najstarijom od svih drevnih statua (*Schol. Valic. Ad Eurip. Troad. 14*).

Unutrašnji vid se od tada može steći jedino pomoću obuke i inicijacije, osim u slučaju "prirodno rođenih čarobnjaka", ekstrasensa i medijuma kako se oni danas nazivaju.

Taj izraz "okamenjeno" umesto "okoštalo" je čudan. Za "zadnje oko", koje, naravno, predstavlja pinealnu žlezdu [epifizu (nap. ured.)], kako se danas zove, malu poput zrna graška, lopticu sive nervne mase, zakačenu za zadnji deo treće moždane šupljine, gotovo bez razlike se kaže da sadrži *mineralne konkremente* i *moždani pesak* (*acervulus*) i "ništa više" (vidi u daljem tekstu).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Na nesreću, i neće. Za većinu čovečanstva "božansko oko" više ne postoji. *Treće oko je mrtvo* i više ne deluje, ali, ono je za sobom ostavilo svedoka svog postojanja. Taj svedok je danas PINEALNA ŽLEZDA. Što se tiče "četvororukih" ljudi, oni su postali prototipovi četvororukih induskih božanstava, kao stoje pokazano u prethodnoj fusnoti.

Takva je misterija ljudskog oka da su neki naučnici, u svojim uzaludnim nastojanjima da objasne i obrazlože sve teškoće koje okružuju njegovo delovanje, bili prinuđeni da pribegnu okultnim objašnjenjima. Razvoj *ljudskog oka* više podržava okultnu antropologiju nego materijalističku fiziologiju. "Oči kod ljudskog embriona *rastu iznutra ka spolja*", iz mozga, a ne predstavljaju deo kože, kao kod insekata i sipa. Profesor Lankester (*Lankester*), misleći daje mozak čudno mesto za oko i pokušavajući da tu pojavu objasni *darvinovskim shvatanjima*, predlaže interesentno gledište daje "naš" najraniji predak-kičmenjak *hioprozračno* stvorenje i otuda nije mnogo bitno gde su bile oči! I ukoliko je čovek nekad bio "providno stvorenje", naša teorija dobro stoji. Ali, kako se Lankesterova hipoteza uklapa u hekelijanско gledište daje oko kičmenjaka nastalo promenama *u epidermul* Ako je ono započelo *iznutra*, ta teorija ide u kantu za smeće. A embriologija je, izgleda, to i dokazala. Štaviše, neobična sugestija prof. Lankester - ili bismo rekli priznanje? - za potrebe evolucionizma je možda neophodna. Okultizam sa svojim učenjima u pogledu postepenog razvoja čula OD IZNUTRA KA SPOLJA, od astralnog prototipa, daleko više zadovoljava. *Treće oko se povuklo unutra* kada mu je vreme isteklo -još jedna poenta u korist okultizma.

Alegorijski izraz induskih mistika kada govore o "oku Sive", *Tri-bočana* ("trookog"), tako dobija opravdanje i *raison d'etre** - prenošenje pinealne žlezde (nekad trećeg oka) do čela predstavlja njegovo egzoterijsko opravdanje. To takode baca svetlost na misteriju - nekima nerazumljivu - o vezi između *neuobičajene*, ili Duhovne Vidovitosti i fiziološke čistote Vidovnjaka. Često se pita: "Zašto bi celibat i čednost bili *sine qua non*** pravilo i uslov da se postane čela (učenik) ili da se razviju psihičke i okultne moći? Odgovor se nalazi u Komentaru. Kad shvatimo daje "treće oko" nekad bilo

* (Franc.) Razlog svog postojanja, (nap. prev.)

** (Lat.) Neophodno, ono bez čega se ne može. (nap. prev.)

fiziološki organ, a da je kasnije, usled postepenog iščezavanja duhovnosti i uvećanja materijalnosti (postoje fizička priroda zatrla duhovnu), postalo atrofirani organ, koji fiziologija razume isto tako slabo kao i slezinu - kad to shvatimo, veza postaje jasna. Tokom ljudskog života, najveća prepreka na putu duhovnog razvoja, a posebno sticanja jogičkih moći, jeste aktivnost naših fizioloških čula. Pošto je seksualna aktivnost blisko povezana, uzajamnim delovanjem, sa kičmenom moždinom i sivom masom mozga, nepotrebno je davati bilo kakva druga objašnjenja. Naravno, normalno i nenormalno stanje mozga i stepen aktivnosti kičmene moždine moćno deluju na pinealnu žlezdu, koja, zahvaljujući brojnim "centrima" u tom regionu, kontroliše daleko najveći broj fizioloških delovanja u ekonomiji životinje, a takode, zahvaljujući njihovom bliskom susedstvu, kičmena moždina mora da veoma moćno "podsticajno" deluje na pinealnu žlezdu.

Sve je to sasvim jasno jednom okultisti, ali veoma nejasno običnom čitaocu. Njemu se, stoga, mora ukazati na mogućnost daje trooki čovek postojao u prirodi, u periodima kada je njegova grada bila u relativno haotičnom stanju. O takvoj mogućnosti može se pre svega zaključiti iz anatomskog i zoološkog znanja, a potom se ona može osloniti na pretpostavke same materijalističke nauke.

Na osnovu autoriteta nauke, a i na osnovu dokaza, koji ovog puta nisu samo puke izmišljotine ili teorijsko nagađanje, tvrdi se da mnoge životinje - posebno među nižim vrstama kičmenjaka - imaju *treće oko*, koje je danas atrofiralo, ali je svakako bilo aktivno u početku.*" Vrsta *Hatteria*, gušter iz reda *Lacertilia*, koji je nedavno

80

Kod određenih životinja su pronađene prave oči, smeštene duboko u lobanji, pokrivene debelim slojem kože i mišića, oči koje ne mogu da vide.

Hekel takode kaže:

(...) Kičmenjaci (...) slepe krtice i poljski miševi, slepači i gušteri (...) izbegavaju dnevnu svetlost (...) boraveći pod zemljom. *Oni prvobitno nisu bili slepi* već su se razvili od predaka koji su živeli na svetlosti i imali dobro razvijene oči. U svim fazama nasleđivanja, kod tih slepih bića može se pronaći atrofirano oko ispod neprovidne kože.

(Hekel, *Čulni organi*)

A ako dva oka mogu toliko da atrofiraju kod nižih životinja, zašto ne bide dno oko - pinealna žlezda - tako atrofiralo kod čoveka, koji je u svom fizičkom aspektu samo viša životinja?

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

otkriven na Novom Zelandu (*zapazite, oblasti takozvane drevne Lemurije*) tu posebnost ispoljava na krajnje izuzetan način; i ne samo *Hatteria punctata*, već i kameleon, izvesni gmizavci, pa čak i ribe. Isprva se tvrdilo da to nije ništa drugo do produžetak mozga koji se završava malom izraslinom, zvanom epifiza, malom kosti koja je od glavne kosti odvojena hrskavicom i koju ima svaka životinja. Ali, uskoro je otkriveno daje to nešto više. Ona pokazuje - kao što svedoče njen razvoj i anatomska struktura - takvu analogiju sa okom, da nije moguće da se smatra bilo čim drugim. Bilo je i još uvek ima paleontologa koji se osećaju ubedenim daje to "treće oko" u početku funkcionisalo, i oni su svakako u pravu. Jer, to je ono što se o pinealnoj žlezdi kaže u Kvejnovoju (*Quain*) *Anatomiji* (tom II, deveto izdanje, str. 830-851, "*Talamencephalon*" - *medumozak*):

Iz tog dela, koji isprva čini jednu celinu, a potom zadnji deo prednje primame moždane kesice, u najranijoj fazi se razvijaju optičke kesice, a u vezi sa prednjim delom se formiraju moždane hemisfere i prateći delovi. *Thalamus opticus* sa svake strane se formira lateralnim zadebljanjem zida moždine, dok razmak između, koji se spušta prema osnovi, formira šupljinu treće komore sa njenim produžetkom u infundibulumu. Siva komisura se potom proteže kroz komornu šupljinu (. . .) zadnji deo krova se razvija posebnim procesom, koji će biti opisan kasnije, u pinealnu žlezdu, koja svojim peteljka sa svake strane ostaje spojena sa *talamusom*, a iza toga se stvara povezujuća traka sa zadnjom komisurou.

Lamina terminalis (*lamina cinerea*) nastavlja da zatvara treću komoru sprede, ispod njega optička komisura formira potkomore, a kasnije se pozadina infundibuluma spušta da bi se sjedinila u *sella turcica* sa tkivom koje se spaja sa zadnjim režnjem pinealnog tela.

Dva *optička talamusa*, koja se formiraju od zadnjeg i spoljašnjeg dela zadnje komore, isprva se sastoje od jedne šuplje kesice nervne materije, čija šupljina je povezana sa šupljinom moždanih hemisfera u nastajanju, a iza toga sa srednje moždanom kesicom (*corpora quadrigemina*). Međutim, uskoro, kako se povećano taloženje odvija u njihovoj unutrašnjosti, iza, ispod i sa strana, *talamusi* očvršćuju, a istovremeno se sa gornje strane između njih pojavljuje procep ili fisura, i prodire dole do unutrašnje šupljine, koja se nastavlja, otvorena na zadnjem delu preko puta Silvijanovog akvadukta. Procep ili fisura je *treća komora*. Iza, dva talamu-

sa se nastavlja u sjedinjena zaJ«/om komisuram, koja se može razlikovati na kraju trećeg meseca, a takode i peteljka pinealne žlezde (. . .)

U ranom periodu se ovi *optički traktovi*, dok su još uvek vezikulami, mogu prepoznati kao šuplja produženja spoljašnjeg dela zida *talamusa*. Ti traktovi se vidno oblikuju u četvrtom mesecu. Oni se, potom, produžavaju nazad, u spoj sa *corpora quadrigemina*.

Formiranje pinealne žlezde i pinealnog tela predstavlja jedan od najinteresantnijih fenomena koji su povezani sa razvojem *Thalamencephalona*.

Ovo je posebno interesantno ako se setimo kako bi, da nema razvoja zadnjeg dela moždanih hemisfera, pinealna žlezda bila savršeno vidljiva pri uklanjanju parijetalnih kostiju. Takođe je veoma interesantno zapaziti očiglednu povezanost koja se može pratiti između (prvobitno) šupljeg optičkog trakta i očiju sprema, sa pinealnom žlezdom i njenom peteljkom pozadi, zatim povezanost svega toga sa optičkim talamusom, tako da nedavno otkriće u pogledu trećeg oka *Hatteria punctate* stoji u veoma važnom odnosu sa razvojem istorijom ljudskih čula i okultnim tvrdnjama u tekstu.

Dobro je poznato (a oni koji su prestali da veruju u postojanje besmrtnog principa u čoveku to smatraju izmišljotinom) daje Dekart u pinealnoj žlezdi video *sedište Duše*. Iako je ona povezana sa svim delovima tela, rekao je on, postoji jedan poseban deo tela u kome duša ispoljava svoje funkcije na posebniji način nego u bilo kom drugom. A pošto ni srce ni mozak ne bi mogli da budu to "posebno" mesto, on je zaključio da bi se ta mala žlezda povezana sa mozgom, koja ipak deluje nezavisno od njega, lako mogla, pomoću "životinjskih Duhova^{^^} koji se kreću kroz šupljine lobanje u svakom smislu", pokrenuti na određeni talasni način.

Mada u naše vreme egzaktnog znanja ovo može izgledati nenaučno, Dekart se daleko više približio okultnoj istini od bilo kog Hekela. Jer, kao što je pokazano, pinealna žlezda je daleko povezanija sa Dušom i Duhom od bilo kog drugog čovekovog fiziološkog čula. Daje vodećim naučnicima makar i na trenutak sinulo kakvi su stvarni procesi koje koristi Impuls Evolucije i kakav je vijugavi ciklički

⁸¹ Nervni etar dr B. V. Ričardsona - u okultizmu, nervna aura. "Životinjski duhovi" (?) su isto što i struje složene nervno-auričke cirkulacije.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

tok tog velikog zakona, oni bi *znali*, umesto da nagađaju, i bili bi, na osnovu poznavanja njenih prethodnih oblika, sigurni kakav će biti budući fizički preobražaj ljudske vrste. Potom, kad bi videli neistinitost i svu besmislenost svojih savremenih "slepih sila" i mehaničkih procesa u prirodi, na osnovu tog uvida shvatili bi da se, na primer, pomenuta pinealna žlezda na ovom planu našeg ciklusa jedino mogla onesposobiti *za fizičku* upotrebu. Ako je to jedno "oko" u čoveku danas atrofiralo, to dokazuje daje ono, kao i kod nižih životinja, nekad bilo aktivno, jer priroda nikad ne stvara ni najmanji, najbeznačajniji oblik bez nekog određenog razloga i funkcije. Bio je to *aktivan* organ, kažemo mi, na onom stupnju evolucije na kome je duhovni element u čoveku nadmoćno vladao nad tek rođenim intelektualnim i fizičkim elementom. I kako se ciklus spuštao ka planu na kome su razvijena fiziološka čula, tekući uporedo sa rastom i konsolidacijom fizičkog čoveka, sa beskrajnim preokretima i nevoljama zoološkog života, da bi to središnje "oko" na kraju atrofiralo zajedno sa ranim duhovnim i čisto psihičkim karakteristikama čoveka. Oko je ogledalo, a takode i prozor duše, kaže narodna mudrost,*^ a "Glas naroda je Božiji glas".

U početku, sve klase i familije živih bića bile su hermafroditске i fizički jednooke. Kod životinja, čiji je oblik bio isto tako eteričan (astralno) kao i čovekov, pre nego što su njihova tela počela da razvijaju kapute od kože, odnosno da *od iznutra ka spolja* grade debeli prekrivač fizičke supstance ili materije pomoću svojih unutrašnjih fizioloških mehanizama, treće oko je, kao i kod čoveka, prvobitno bilo jedini organ vida. Dva fizička oka su se kasnije razvila*^ i kod

82

Setimo se da je u okultnim naukama *Prva Rasa* prikazana kao duhovna iznutra, a eterička spolja. *Druga*, kao psiho-duhovna mentalno, a eteričko-fizička telesno, a *Treća*, i dalje lišena intelekta na početku, po telu je astralno-fizička i živi unutrašnji život u kome psiho-duhovnom elementu još uvek ni na koji način ne smetaju tek rođena fiziološka čula. Njihova dva oka gledaju ispred sebe, ne videći ni prošlost ni budućnost, ali, "treće oko" "*obuhvata VEČNOST*".

Ali, na sasvim drugačiji način od onog koji opisuje Hekel - kao "*evoluciju prirodnom selekcijom u borbi za opstanak*" (*Čovekov pedigree, "Čulni organi"*, str. 335). Nema nikakvog smisla u tvrdnji daje puka "termička osetljivost kože" na hipotetičke svetlosne talase mogla da dovede do prekrasne kombina-

StancaX- Istorija Četvrte Rase

Životinja i kod čoveka, čiji je fizički organ vida, na početku Treće Rase, bio na istom mestu kao kod današnjih slepih kičmenjaka, tj. ispod neprovidne kože.*" Samo što je *stanje jednog*, ili prvobitnog oka kod čoveka i životinja danas obrnuto, jer je čovek već završio tu životinjsku *nerazumnu* fazu u Trećem Krugu i odmakao ispred čisto životinjske tvorevine za čitav jedan nivo svesti. Zato, dok je "kiklopsko" oko bilo, kao što još uvek jeste, organ *duhovnog vida* kod čoveka, kod životinja je ono bilo organ fizičkog vida. I to oko, postojе obavilo svoj zadatak, tokom fizičke evolucije bilo je zamenjeno složenijom tvorevinom u formi dva oka i zato gaje priroda uskladištila i odložila za buduću upotrebu u eonima koji dolaze.

To objašnjava zašto je pinealna žlezda dostigla svoj najviši stepen razvoja u periodu kad je fizičko telo bilo najmanje razvijeno. Kod kičmenjaka je ono veoma istaknuto i objektivno, a kod čoveka je krajnje pažljivo sakriveno i nedostupno, čak i anatomima. Time je bačeno isto toliko svetlosti i na buduće fizičko, duhovno i intelektualno stanje čovečanstva u periodima koji odgovaraju, paralelnim linijama, ostalim proteklim periodima, uvek duž pravca uzlazne i silazne cikličke evolucije i razvoja. Zato, nekoliko vekova pre početka *Kali Juge* - mračnog doba koje je započelo pre oko 5.000 godina, rečeno je (parafrazirano razumljivim rečenicama):

čije prilagodavanja kakvu predstavlja oko. Štaviše, ranije je bilo pokazano da je "prirodna selekcija" čisti mit kome se *pripisuje poreklo* varijeteta (vidi u daljem tekstu, Deo III, *O darvinističkom mehničkom stvaranju*), pošto se "preživljavanje najsposobnijih" može odigrati jedino nakon što se korisna varijanta već pojavila, zajedno sa već poboljšanim organizmima. Odakle je došla "korisna varijanta" koja je razvila oko? Samo od "(. . .) slepih sila (. . .) bez cilja, bez plana"? Taj argument je detinjast. Pravo rešenje te misterije mora se naći u bezličnoj Božanskoj Mudrosti, u njenoj ZAMISLI - koja se odražava u materiji.

Paleontologija je potvrdila daje kod životinja iz kenozoika - posebno guštera, kao što je prepotopski *Labyrinthodon*, čije lobanje imaju inače neobjašnjivi otvor - treće, ili jedno oko, moralo biti prilično razvijeno. Nekoliko prirodnjaka, uključujući i E. Koršelta (*Korscheldt*), ubeđeno je daje to danas nestalo životinjsko oko, koje je kod gmizavaca savremenog doba, uprkos neprovidnoj koži koja ga pokriva, u stanju da razlikuje svetlost od tame, bilo pravi organ vida.

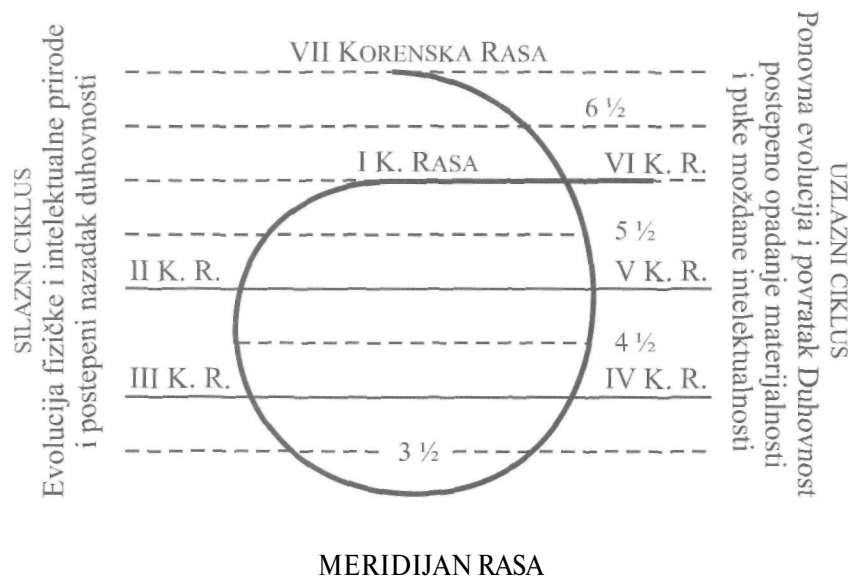
TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

"Mi (Peta Korenska Rasa) na prvoj polovini (našeg postojanja) pa na dalje (na sada UZLAZNOM luku ciklusa) smo na središnjoj tački (ili između) Treće i Druge Rase - koje silaze dole (tj., te rase su tada bile na silaznom luku ciklusa). (. . .) Izračunaj sam, Lanu, i vidi."

(Komentar XX)

Ako izračunamo onako kako nam je rečeno, otkrivamo daje tokom tog prelaznog perioda - naime, u drugoj polovini Prve Duhovne, eteričko-astralne rase - čovečanstvo bilo lišeno intelektualnog moždanog elementa. A pošto je bilo na silaznoj putanji, jer smo mi njemu paralelni na uzlaznoj, mi smo zato lišeni duhovnog elementa, koji je danas zamenjen intelektualnim. Jer, dobro zapamtite, pošto smo mi u *Manasa* (umnom) periodu našeg rasnog ciklusa, odnosno Petog, to znači da smo prešli središnju tačku savršene usklađenosti Duha i Materije - odnosno ravnoteže između moždane intelektualne i duhovne percepcije. Međutim, moramo imati na umu jednu važnu stvar.

EVOLUCIJA KORENSKIH RASA U ČETVRTOM KRUGU

Mi smo tek u Četvrtom krugu, a u Petom će konačno biti postignut potpuni razvoj *Manasa*, u vidu direktnog zraka iz Univerzalnog MAHATA - zraka neometenog materijom. Ipak, kao što svaka podrasa i narod imaju svoje cikluse i faze razvojne evolucije, koje se ponavljaju u manjem opsegu, tako mora biti i u slučaju naše Korenske Rase. Iz prethodnog se može zaključiti daje naša Korenska Rasa prešla središnju liniju i kreće se prema Duhovnoj strani; ali, neke od naših podrasa se i dalje nalaze na senovitom silaznom luku u svojim nacionalnim ciklusima, dok se, opet, neke - najstarije - pošto su prešle svoju ključnu tačku, jedinu koja odlučuje o tome da li će neka rasa, narod ili pleme živeti ili iščeznuti, kao podrase nalaze na vuhuncu svog duhovnog razvoja.

Sad postaje razumljivo zašto se "jedno oko" postepeno preobrazilo u običnu žlezdu, nakon fizičkog Pada rase koju smo se složili da nazovemo "Lemurijancima".

Interesantno je da su se posebno kod ljudi razvile moždane hemisfere i pobočne komore, a da su *optički talamus, corpora quadrigemina i corpora striata* glavni razvijeni delovi u mozgu sisara. Staviše, tvrdi se da se intelekt bilo kog čoveka u određenom stepenu može meriti razvojem centralnih vijuga i prednjih delova moždanih hemisfera. Izgleda kao prirodan zaključak iz prethodno rečenog da, ako se razvijenost i veće razmere pinealne žlezde mogu smatrati znakom astralnih sposobnosti i duhovnih sklonosti nekog čoveka, onda mora postojati odgovarajuća razvijenost tog dela lobanje, ili se povećanje pinealne žlezde mora odvijati na račun zadnjeg dela moždanih hemisfera. To je zanimljivo razmišljanje, koje će u ovom slučaju biti i potvrđeno. Trebalo bi da vidimo, ispod i iza, mali mozak za koji se smatralo da predstavlja centar svih životinjskih nagona ljudskog bića, a za koji nauka priznaje da predstavlja centar svih fiziološki usklađenih pokreta tela, kao što je hodanje, jedenje, itd., itd., zatim napred, u prednjem delu mozga - moždanih hemisfera - deo koji je posebno povezan sa intelektualnom razvijenošću čoveka, i u sredini, razvijenu pinealnu žlezdu, koja gospodari oboma, a posebno životinjskim funkcijama, kod čoveka na višem stupnju evolucije, ili duhovnog čoveka.

Moramo imati na umu da su to samo fizičke korespondencije, baš kao stoje običan ljudski mozak organ koji beleži pamćenje, ali nije samo pamćenje.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Treće oko je, dakle, organ koji je bio osnov mnogih legendi i predanja, između ostalih o ljudima sa jednom glavom, ali sa dva lica. Pored toga što se pominju u haldejskim fragmentima, oni se mogu naći i u nekoliko kineskih spisa. Osim u navedenom delu ~ *Šan Hai Ding*, koje je kompilirao kralj Čia od natpisa na devet umi, koje je 2255. godine pre nove ere načinio kralj Ju, one se mogu naći i u drugom delu, nazvanom *Bambusove knjige*, i trećem, *Rh Ja* - "koje je, po predanju, započeo Čou Kung, ujak Vu Vanga, prvog cara dinastije Cou, 1122. godine pre nove ere", kaže g. Č. Gould u svojim *Mitskim čudovištima*. *Bambusove knjige* sadrže drevne kineske anale, pronađene 279. godine, prilikom otvaranja grobnice kralja Singa od Vajja, koji je umro 295. godine pre nove ere. Oba ta dela pominju ljude sa dva lica najednoj glavi -jednim napred, a drugim pozadi (str. 27).

Sad, ono što bi proučavaoci okultizma trebalo da znaju, jesto to da je "TREĆE OKO" NERASKIDIVO POVEZANO SA KARMOM. TO načelo je tako tajanstveno da je mali broj čuo za njega.

"Šivino oko" nije potpuno atrofiralo pre kraja Četvrte Rase. Kad su duhovnost, sve božanske moći i osobine božanskog čoveka Treće Rase postali sluge novoprobudjenih fizioloških i psihičkih strasti fizičkog čoveka, umesto da bude obratno, to oko je izgubilo svoje moći. Ali, takav je bio zakon evolucije i, striktno govoreći, nije bilo nikakvog PADA. Greh se nije sastojao u upotrebi tih novostečenih moći, već u njihovoj *zloupotrebi*, u tome što je od hrama, sagrađenog da udomi boga, načinjena jazbina svakakvih duhovnih nepravdi. A kad kažemo "greh", to je naprosto zato da bi svi razumeli šta mislimo, pošto bi u ovom slučaju bilo ispravno da se upotrebi termin *Karma*^^ dok čitaoca koji se oseća zbunjenim usled našeg korišćenja termina "duhovna" umesto "fizička" nepravda, podsećamo na činjenicu da ne može biti fizičke nepravde. Telo je naprosto organ bez odgovornosti, *ovudepsihičkog*, ako ne i Duhovnog čoveka. Ali, u slučaju Atlantidana, upravo je Duhovno biće činilo grehove, postoje element Duha

Karma je reč koja ima mnogo značenja, i postoje termini za gotovo sve njene aspekte. Kao sinonim za greh, ona znači delovanje u cilju postizanja neke *svetovne*, otuda *sebične* želje, koja neizbežno mora biti štetna po nekog drugog. Karman je delovanje, Uzrok, a Karma je, opet, "zakon etičke *uzrobnosti*", *posledica* nekog dela koje je učinjeno sebično, dok veliki zakon sklada počiva na altruizmu.

u to vreme još uvek bio "gospodareći" princip u čoveku. Tako su u tom periodu naše Monade stvorile najtežu Karmu za našu Petu Rasu.

Pošto ova rečenica opet može izgledati zbunjujuće, bolje je daje objasnimo zarad onih kojima su teozofska učenja nepoznata.

Stalno se postavljaju pitanja o *Karmi* \ponovnom rađanju i izgleda da u tim pitanjima postoji velika pometnja. Ponajviše su zbunjeni oni koji su rođeni i odgajeni u hrišćanskoj veri, koji su poučavani ideji da Bog stvara novu dušu za svako novorođeno dete. Oni pitaju, da li je u tom slučaju broj Monada koje se inkamiraju na Zemlji ograničen, na šta im se odgovara potvrdno. Jer, ma kako daje neizbrojiv, po našim predstavama, broj monada koje se inkamiraju ~ čak i ako uzmemo u obzir činjenicu da se još od Dmge Rase, kad je njenih sedam gmpa bilo snabdeveno telima, u svakoj sekundi vremena koje je proteklo u prethodnim eonima, moglo odigrati nekoliko rođenja i smrti, opet mora postojati granica. Rečeno je da je Karma-Nemezis, čija je služavka Priroda, sve regulisala na najskladniji način i da je zato priliv, ili pritanje novih Monada prestalo čim je Čovečanstvo postiglo svoj puni fizički razvoj. Od središnje tačke rase Atlantidana nije se inkamirala nijedna nova Monada, ako imamo u vidu da, osim kod male dece i osoba koje su nasilno poginule u nekoj nesreći, nijedan Duhovni Entitet ne može da se reinkamira pre nego što prođe period od mnogo vekova, pa i sami takvi prekidi moraju da pokažu daje broj Monada neminovno konačan i ograničen. Štaviše, i dmgim životinjama se mora dopustiti razuman period za njihov evolucion napredak.

Zato tvrdimo da mnogi od nas danas odrađuju posledice loših karmičkih uzroka koje smo proizveli u telima Atlantidana. Zakon KARME je nedeljivo prepleten sa zakonom reinkarnacije.

Samo znanje o stalnim reinkarnacijama jedne te iste individue tokom životnog ciklusa, uverenje da iste MONADE - među kojima su i mnogi Đan Kohani, ili sami "Bogovi" - moraju da prođu kroz "Krug Nužnosti", u kojoj bivaju nagrađeni ili kažnjeni odgovarajućom inkarnacijom za patnje koje su podneli ili zločine koje su počinili u prethodnom životu; da iste one Monade što su ušle u prazne, nesvesne ljuštore, iU astralne likove Prve Rase, koje su emanirali Pitriji, jesu iste ove koje su danas među nama ~ zaista, možda baš mi sami; jedino to učenje, kažemo mi, može da objasni tajanstveni problem Dobra i Zla i da

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

čoveka pomiri sa užasnom i *prividnom* nepravednošću života. Jedino ta izvesnost može da smiri naš ozlojeđeni osećaj za pravdu. Jer, kad čovek kome su nepoznata plemenita učenja pogleda oko sebe i zapazi nejednakosti u rođenju i sreći, intelektu i sposobnostima, kad vidi kako se odaje počast budalama i raspikućama, koje je sudbina obasula svojom naklonošću, zahvaljujući samo njihovom rođenju u određenoj porodici, a da njihov najbliži sused, sa svom svojom pameću i plemenitim vrlinama - koji je na sve načine daleko zaslužniji - umire od nemaštine i nedostatka ljudske solidarnosti, kad čovek, dakle, vidi sve to, mora da okrene glavu, nemoćan da olakša nezasluženu patnju, ili kad mu u ušima odzvanjaju vapaji bola, koje čuje u svom okruženju, od kojih mu se steže srce - jedino ga blagosloveno znanje o Karmi sprečava da prokune život i čoveka, kao i njihovog navodnog Tvorca.*^

Od svih užasnih bogohuljenja i optužbi koje monoteisti praktično upućuju svom Bogu, nijedna nije veća i manje oprostiva od one (gotovo uvek) lažne poniznosti, navodno "pobožne" hrišćanske tvrdnje u pogledu svakog zla i nezasluženog udarca, daje "takva Božija volja".

Tikvani i licemeri! Bogohulni i opaki fariseji, koji u istom dahu govore o beskrajnoj milosrdnoj ljubavi i brizi njihovog Boga i tvorca za bespomoćnog čoveka, i o tome da Bog *kažnjava dobra, pa čak i najbolja od svojih stvorenja, isisavajući im krv do smrti nalik na nezasiťog Moloha!* Da li da na to odgovorimo Kongregjovim recima:

Ali, ko će se usuditi da oglobi Većnu Pravdu?

Logika i obićni zdrav razum, odgovaramo mi; ako nas navode da verujemo u "prvobitni Greh", *u jednom* životu, samo na ovoj Zemlji, za svaku Dušu, ali i u antropomorfho Božanstvo koje je, izgleda, neke ljude stvorilo samo da bi uživalo u tome da ih osudi na večnu paklenu vatru (i to bez obzira da li su dobri ili loši, kažu oni koji veruju u predestinaciju*^), zašto ne bi svaki čovek obdaren razumom

Oni koji bi hteli da prigovore ućenju o Karmi trebalo bi da se sete činjenice da je *apsolutno nemoguć* pokušaj da se odgovori pesimistima na nekom drugom osnovu. Pouzdano razumevanje principa Karmićkog Zakona ruši čitav osnov nametljive građevine koju su podigli ućenici Šopenhauera i fon Hartmana.

Ućenje i teologija kalvinista. "Božiji cilj *od pamćiveka* u pogledu svih događaja" (koji *postaje fatalizam* i ubija slobodnu volju ili bilo kakav pokušaj

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

sa svoje strane osudio takvo opako Božanstvo? Život bi postao nepodnošljiv ako bismo morali da verujemo u Boga koga je stvorila nečista ljudska mašta. Na sreću, on postoji samo u ljudskim dogmama i u nezdravoj imaginaciji nekih pesnika, koji veruju da su resili problem obraćajući mu se ovako:

Velika Tajanstvena Moći, koja si *sputala*
Ponos ljudske mudrosti *da bi pomela*
Smelo ispitivanje i dokazala *veru*
Tvojih *drskih* stvorenja! (. . .)

Zaista je jaka "vera" potrebna da bi se poverovalo u to da je "drsko" dovoditi u pitanje pravednost nekog ko stvara bespomoćnog, malog čoveka samo žaro da bi ga "zbunjivao" i iskušavao "veru" kojom je ta Moć, štaviše, možda *zaboravila*, ako nije i namemo propustila da ga obdari, kao što se ponekad događa.

Uporedite tu šlepu veru sa filozofskim verovanjem u Karmu-Nemezis, ili Zakon Zaslužene Kazne, zasnovanom na svim razumnim dokazima i životnom iskustvu. Taj Zakon - bilo daje svestan ili nesvestan - ne određuje unapred ništa i nikoga. On postoji oduvek i u Večnosti, jer je on sama VEČNOST; i pošto nijedno delo ne može da bude ravno večnosti, za njega se, kao takvog,* ne može reći da deluje, jer je on samo DELOVANJE. To nije Talas koji potapa čoveka, već *lično* delovanje nekog jadnika, koji ga svesno obavlja, podležući na taj način *bezličnom* delovanju zakona koji upravlja kretanjem čitavog Okeana. Karma ne stvara ništa, niti išta planira. Čovek je taj koji planira i stvara uzroke, a zakon Karme prilagodava posledice; to prilagođavanje nije čin, već sveopšti sklad, koji uvek nastoji da se vrati u prvobitno stanje, kao grana koja se, kad je isuviše naglo savijuje, vraća u odgovarajući položaj sa odgovarajućom žestinom. Ako ona iščaši ruku koja je pokušala daje savije iz njenog prirodnog položaja, hoćemo li reći da nam je grana slomila ruku, ili da nas je sopstvena glupost dovela do patnje? Karma nikad nije težila da uništi intelektualnu i individualnu slobodu, poput Boga koga su izmislili monoteisti. Ona nije smišljeno razvila svoje naloge u mraku da bi zburnila

da se ona upotrebi na dobro (...) "je da čoveku predodredi ili unapred dodeli večnu sreću ili jad" (*Katekizam*). Kakvo plemenito i ohrabrujuće učenje!

* Autorka ima na umu *Zakon* Karme. (nap. ured.)

j-

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

čoveka, niti će ona kazniti onoga ko se usudi da istraži njene miste-rije. Naprotiv, onaj ko pomoću proučavanja i meditacije otkrije nje-
ne zamršene staze i baci svetlost na one mračne puteve, u čijem je
vijuganju tako mnogo ljudi, usled sopstvenog neznanja, nestalo u la-
virintu života, radi za dobro svojih bližnjih. KARMA je Apsolutni i
Večni zakon u oblasti ispoljenog, i pošto može postojati samo jedan
Apsolut, kao Jedan večno prisutni Uzrok, oni koji veruju u Karmu
ne mogu se smatrati ateistima ili materijalistima, a još manje fatali-
stima,** jer Karma je jedno sa Nespoznatljivim, čiji aspekt ona pred-
stavlja u svojim posledicama po pojavni svet.

Blisko, tačnije nerazdvojno, sa Karmom povezan je zakon po-
novnog rođenja, ili reinkarnacije iste duhovne individualnosti u du-

Neki teozofi, da bi učinili Karmu razumljivijom zapadnjačkom umu, koji je
bolje upoznat sa grčkom nego sa arijevsom filozofijom [vrlo je zanimljiva ova
autorkina distinkcija između grčke i arijevske filozofije, sa posebnim stilskim
akcentom na različitosti (nap. ured.)], pokušali su da taj izraz prevedu kao *Neme-
zis*. Daje ona bila poznata neupućenima u antici, kao što su je razumeli Inicijali,
na taj prevod ne bi bilo primedbi. Ali, kako stvari stoje, grčka mašta ju je isuviše
antropomorfizovala da bismo mogli taj izraz da koristimo bez detaljnog obja-
šnjenja. Kod ranih Grka, "od Homera do Herodota, ona nije bila boginja, već pre
moralni osećaj, kaže Dešarn; prepreka zlu i nemoralu. Onaj ko tu prepreku pre-
stupi, u očima Bogova čini svetogrđe i progoni ga Nemezis. Ali, vremenom je taj
"osećaj" bio obogotvoren, a njegova personifikacija postala je jedna večno fatal-
na i kažnjavajuća boginja. Zato, ako hoćemo da povežemo Karmu sa Nemezis,
to moramo da učinimo u njenom trostrukom karakteru, odnosno, kao Nemezis,
Adrasteja i Temida. Jer, dok je ova poslednja, boginja Univerzalnog Reda i Skla-
da, koja je, poput Nemezis, ovlašćena da osujeti svaki prestup, koja drži čoveka
u granicama Prirode i pravednosti pomoću strogih kazni, *Adrasteja* - "neizbe-
žna" - predstavlja Nemezis kao neizmenljivi zakon uzroka kojeg je stvorio sam
čovek. Nemezis, kao ćerka *Dike*, predstavlja pravednu boginju koja svoj gnev
čuva samo za one koji izgube pamet od ponosa, egoizma i opačine (vidi *Meso-
med. Hymn. Nemes*, V, 2, Brunch, *Analecta* II, str 292; *Mitologija antičke Grčke*,
str. 304). Ukratko, dok Nemezis predstavlja mitološku, egzoteričku boginju, ili
Moć, čiji su razni aspekti personifikovani i antropomorfizovani, *Karma* je krajnje
filozofska istina, krajnje plemeniti izraz prvobitne čovekove intuicije u pogledu
Božanskog. Ona je doktrina koja objašnjava poreklo Zla i oplemenjuje naše
predstave o tome kakva bi trebalo da bude božanska večna Pravda, a ne degra-
dira neznanu i nespoznatljivo Božanstvo čineći od njega ćudljivog, okrutnog ti-
ranina, koga nazivamo Providenjem,

gom, gotovo beskrajnom nizu ličnosti. One su nalik na razne kostime i likove koje igra isti glumac, što se poistovećuje sa svakim od njih, kao što ga poistovećuju i gledaoci tokom nekoliko sati. *Unutrašnji* ili pravi čovek, koji otelovljuje te likove, sve vreme zna da je on Hamlet samo tokom nekoliko kratkih činova, koji, međutim, na nivou ljudske iluzije predstavljaju čitav Hamletov život. I on zna daje prethodne večeri bio kralj Lir, koji je to postao od Otela, koga je igrao veče pre toga; ali spoljašnji, vidljivi lik ne bi trebalo to da zna. U stvarnom životu to neznanje je, na nesreću, isuviše stvarno. Ipak, *trajna* individualnost je potpuno svesna te činjenice, iako zbog atrofije "duhovnog" oka u fizičkom telu to znanje ne može da se izrazi na nivou svesti lažne ličnosti.

Ljudi Treće Rase, rečeno nam je, imali su zadovoljstvo da poseduju fizičko *treće oko*, gotovo do središnjeg perioda Treće PoD-rase Četvrte Korenske Rase, kad je usled učvršćivanja i usavršavanja ljudskog oblika ono nestalo iz spoljašnjeg anatomskeg sklopa čoveka. Međutim, psihički i duhovno, njegova mentalna i vizuelna percepcija trajala je gotovo do kraja Četvrte Rase, kad je njegovo fiinkcionisanje, usled materijalnosti i izopačenosti čovečanstva, potpuno zamrlo, zajedno sa potapanjem glavnine kontinenta Atlantide. A sada možemo da se vratimo Potopima i njihovim brojnim "Nojima".

Proučavalac mora da ima na umu daje bilo mnogo potopa poput onog koji se pominje u *Postanju*, i daje bilo mnogo važnijih, koje ćemo pomenuti i opisati u odeljku posvećenom praistorijskim kontinentima. Međutim, da bismo izbegli pogrešna nagađanja u pogledu tvrdnje da ezoterijska doktrina u sebi ima mnogo legendi koje se nalaze u induskim svetim spisima, i da je njihova hronologija isto što i njena - samo što je ona objašnjava i čini jasnom i, na kraju, da je verovanje daje "Vaivasvata Manu" (stoje zaista opšte ime!) bio arijevske Noje i njegov prototip, sve to, što takođe predstavlja i verovanje okultista, u ovom trenutku zahteva novo objašnjenje (vidi Deo III, "*Potopljeni kontinenti*").

PRVOBITNI MANUI ČOVEČANSTVA

Oni koji su svesni da se "veliki Potop", koji se odnosio na potapanje čitavog jednog kontinenta - osim delova koji su se pretvorili u pregršt ostrva - nije mogao dogoditi tako daleko u prošlosti, pre 18.000.000 godina, i daje Vaivasvata Manu, indijski Noje, povezan sa *Matsja* (ili riba) Avatarom Višnua, - možda će se osećati zbunjeni tim neslaganjem činjenica što su iznete i hronologije koja je prethodno saopštena. Ali, uistinu, tu nema neslaganja. Molimo čitaoca da nade primerak časopisa *Teozof iz J\\a* 1883. godine i, pošto prouči članak objavljen u njemu, *Sedmostrukiprincip ezoterizma*, sve će mu biti jasno. Po tom objašnjenju se, kako verujem, okultizam razlikuje od braminskog učenja.

Međutim, zarad onih koji pri ruci nemaju taj broj *Teozofa*, citiraćemo jedan ili dva pasusa iz njega:

Koje bio Manu, sin Svajambhuve? Tajna Doktrina nam kaže da *taj* Manu nije bio čovek, već predstavnik Prve ljudske Rase koja je razvijena uz pomoć Dan Kohana (Deva) u početku prvog kruga. Ali, u njegovim *Zakonima* (Knjiga I, 80) kaže nam se da postoji četrnaest Manua u svakoj Kalpi - odnosno intervalu od stvaranja do stvaranja (čitaj: intervalu od jedne *manje* Pralaje do druge[^]) -

Praiaja - reč koja je već objašnjena - nije termin koji se *odnosi jedino* na sve "Noći Brame", ili razgradnju sveta koja sledi nakon svake Manvantare, koja traje 71 Mahajugu. Takode, on se odnosi i na svako "pomračenje", pa čak i na svaku kataklizmu koja, sa svoje strane, pomoću Vatre ili Vode, okončava svaku Korensku Rasu. Izraz *Praiaja JQ* isti kao i Manu - opšte ime za *Sište*, koji su u *Puranama*, pod nazivom Kraljevi, prikazani kao:

(. . .) spašeni od voda potopa zajedno sa semenima svih stvari u barci (ili od vatri u opštem vulcanskom požaru, čiji početak za našu Petu Rasu već vidimo u strašnim zemljotresima i erupcijama poslednjih godina, posebno ovoj sadašnjoj) (. . .) koji se u doba Pralaje širi čitavim svetom (Zemljom).

(vidi "Predgovor", str. LXXXI *Vilsonovoj Višnu Purani*)

Vreme je samo oblik "Višnua" - uistinu, kao što kaže Parasara u toj *Purani*. U induskoj Juga Kalpi mi vidimo pravilno opadajući niz 4, 3, 2, čije se brojke

Stanca X - Istorija Četvrte Rase

i da je u sadašnjem božanskom dobu bilo tek *sedam* Manua. Oni koji znaju da ima sedam krugova, od kojih smo mi prošli kroz tri, a sada smo u četvrtom, i koji su poučeni da ima sedam svitanja i sedam sumraka ili četrnaest *Manvantara*; da na početku i na kraju svakog Kruga među planetama postoji buđenje za život *iluzije* i buđenje za život *stvarnosti* i da, štaviše, postoje korenski Manui, kao i oni koje smo mi nezgrapno preveli kao semeni Manui - *seme ljudskih rasa u krugu koji dolazi* (ili Sište - najposobniji preživeli;" misterija koja se otkriva samo onima koji su stigli do trećeg nivoa inicijacije) - oni koji su naučili sve to biće spremniji da razumeju značenje ovog što sledi. Sveti induski spisi nam kažu da je prvi Manu proizveo *šest* drugih Manua (ukupno *sedam* primarnih Manua), a svaki od njih je, sa svoje strane, proizveo sedam drugih Manua (*Brigu*, I, 61-63) - u okultnim raspravama se njihov nastanak pojavljuje kao 7 x 7. Tako postaje jasno da

prema potrebi množe u ezoterijske svrhe, ali ne, kao što to misle Vilson i drugi orijentalisti, radi "sektaškog kićenja". Kalpa može da bude doba, "Dan" Brame, ili zvezdana Kalpa, astronomski i zemaljski. Te kalkulacije se nalaze u svim *Puranama*, ali se neke razlikuju - kao na primer "godina sedam Rišija 3.030 smrtnih godina, a godina Druve 9.090 u *Linga Purani*, koje su, opet, ezoterijske i koje *zaista* predstavljaju stvarnu (tajnu) hronologiju. Kao što je rečeno u *Bramd Vaivarti*:

Hronolozi množe Kalpu životom Brame, dok su *Manje Kalpe*, poput Samvarte i ostalih, brojne.

Ovde "manje Kalpe" znače periode uništenja, kao što je dobro razumeo i sam Vilson, koji ih objašnjava na sledeći način:

(. . .) one u kojima deluje vetar Samvarta ili neki drugi razorni činilac.

(*Višnu Purana*, str. 54, tom I)

Intuicija i predosećaj o Sištama može se naći u *Ezoterijskom budizmu* g. Sineneta, peto izdanje. Vidi u napomenama - "Teorija o Nojevoj barci", str. 146, 147.

91

Činjenica da sam Manu izjavljuje da ga je stvorio Viradž, a da je on potom proizveo deset Pradžapatija, doki su ovi opet proizveli sedam Manua, koji su sa svoje strane izrodili sedam drugih Manua (*Manu I*, 33-36) odnosi se na druge i još davnije misterije, a istovremeno predstavi) a/varava« u pogledu učenja o Sedmostrukom lancu u istovremenoj evoluciji sedam čovečanstava, ili LJUDI. Međutim, ovo delo je pisano prema zapisima Cis-Himalajskih Tajnih Učenja i braminska ezoterijska filozofija se danas možda razlikuje po obliku, kao što se razlikuje i kabala, ali, u davnoj prošlosti, one su bile identične.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Manu - poslednji, predak našeg Čovečanstva Četvrtog Kruga - mora biti *sedmi*, pošto smo mi u našem Četvrtom Krugu, a postoji *korenski* Manu na planeti A i *semeni* Manu na planeti G. Baš kao što svaki planetarni Krug počinje pojavom "Korenskog Manua" (Đan Kohana) i završava se "Semenim Manuom", tako se i *Korenski* i *Semeni* Manui pojavljuju na početku i na završetku ljudskog perioda na bilo kojoj posebnoj planeti.⁹² Iz te tvrdnje će biti lako da se vidi kako period *Manu-antare* znači, kao što sam taj izraz ukazuje, vreme *između* pojave dva Manua ili Đan Kohana, pa otuda manja *Manvantara* predstavlja trajanje perioda od *sedam* rasa na bilo kojoj planeti, a velika *Manvantara* predstavlja period jednog ljudskog kruga duž Planetarnog lanca. Staviše, pošto, kao što je rečeno, svaki od sedam Manua *stvora 1^1* Manua, te otud na sedam planeta tokom svakog Kruga postoji 49 Korenskih Rasa, tada svaka Korenska Rasa ima svog Manua. Sadašnji sedmi Manu je nazvan "Vaivasvata" i u ezoterijskim tekstovima predstavlja Manua koji u Indiji odgovara vavilonjanskom Ksisutrusu i jevrejskom Noju. Ali, u ezoterijskim knjigama nam kažu da Manu Vaivasvata, predak naše *Pete Rase* - koji ju je spasao od potopa što je gotovo istrebio Četvrtu (Atlantidane) - nije sedmi Manu, koji se

⁹² Pored ovoga postoji još jedan *ezoterijski* razlog za to. Vaivasvata je *sedmi* Manu, jer je ovaj naš Krug, iako je Četvrti, u *pred-sedmostrukoj* Manvantari, a sam Krug je u svom *sedmom* stadijumu materijalnog ili fizičkog. Završetak njegove srednje rasne tačke odigrao se tokom Četvrtе Korenske Rase kad su čovek i čitava priroda dostigli svoje najniže stanje grube materije. Od tada, tj. od isteka tri i po rase, čovečanstvo i priroda su u svom rasnom ciklusu na uzlaznom luku.

⁹³ Interval koji prethodi svakoj Jugi naziva se *Sandja*, i sastavljen je od isto toliko vekova koliko ima milenijuma u Jugi, a ono što sledi za njom naziva se *Sandjamsa* i sličnog je trajanja, rečeno je u *Višnu Purani*.

Interval između Sandje i Sandjamse je Juga koja je nazvana Krita, Treta, itd., itd. Tih (četiri) Krita, Treta, Dvapara i Kali sačinjavaju veliko doba, ili zbir četiri doba: 1000 takvih zbirova čini Dan Brame i *tokom tog perioda vladaju 14 Manua*.

Sad, ako ovo shvatimo bukvalno, postojao bi samo jedan Manu na svakih 4.320.000.000 godina. Pošto smo naučili daje dvama nižim carstvima potrebno 300.000.000 godina da bi se razvila, a daje naše čovečanstvo staro samo 18 i još nešto miliona godina - gde su drugi Manui o kojima se govori, ukoliko ta alegorija ne znači ono što nas uči ezoterijska doktrina o 14 Manua, od kojih se svaki množi sa 49.

Stanca X ~ Istorija Četvrte Rase

porainje u nomenklaturi Korenskih, ili prvobitnih Manua, već jedan od 49 Manua koji emaniraju iz tog Korenskog Manua.

Radi jasnijeg razumevanja, u donjoj tabeli vam saopštavamo ime na 14 Manua redom, u odnosu prema svakom Krugu:

1. Krug	11- (Korenski)	Manu na planeti A --- Svajambhuva
	1. (Semeni)	Manu na planeti G --- Svaroči (ili) Svarotiša
2. Kmg	"2. (K)	Manu na planeti A -- Utama
	2. (S)	Manu na planeti G --- Thamasa
3. Krug	3. (K)	Manu na planeti A -- Raivata
	13. (S)	Manu na planeti G -- Čakčuska
4. Krug	•4. (K)	Manu na planeti A -- Vaivasata (naš predak)
	14. (S)	Manu na planeti G --- Savama
5. Krug	5. (K)	Manu na planeti A -- Dakša Savama
	5. (S)	Manu na planeti G --- Brama Savama
6. Kmg	^6. (K)	Manu na planeti A -- Darma Savama
	6. (S)	Manu na planeti G --- Rudra Savama
7. Kmg	•7. (K)	Manu na planeti A -- Roučja
	7. (S)	Manu na planeti G -- Boutja

Vaivasvata je, dakle, iako predstavlja sedmog u datom poretku, zapravo prvobitni Korenski Manu našeg Četvrtog Ljudskog Talasa (čitalac mora uvek imati na umu da Manu nije čovek, već celokupno čovečanstvo), dok je *naš* Vaivasvata bio samo jedan od sedam *manjih* Manua, koji predvode sedam rasa na ovoj našoj planeti. Svaki od njih mora da postane svedok jedne od periodičnih kataklizmi koje se stalno ponavljaju (Vatra ili Voda) i koja završavaju ciklus svake Korenske Rase. A taj Vaivasvata - otelovljenje induskog ideala, nazivan Ksisutrasom, Deukalionom, Nojem i drugim imenima, alegorijski predstavlja čoveka koji je spasao našu rasu kada je gotovo čitava populacija jedne hemisfere nestala pod vodom, dok se druga hemisfera probudila iz svog privremenog pomračenja.

94

Reci "stvaranje", "razgradnja", itd. ne prevode tačno značenje ni Manvantare ni Pralaje. *Višnu Purana* navodi nekoliko: razgradnja svih stvari je četvorostmka. Parasara je naveden da kaže: - *Naimitika* (povremena), to je kad Brama drema (njegova noć, kada "Na kraju dana dolazi do ponovnog udisanja univerzuma, što se naziva Braminim slučajnim udisanjem", jer Brama je sam ovaj univerzum); *Prakritika* (elementalna), to je kad se univerzum delimično i fizički vraća svojoj izvornoj prirodi; *Atjantika* (apsolutna), to je poistovećenje

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Tako je pokazano da nema pravog neslaganja kad govorimo o Vaivasvata Manvantari (*Manu-antara*, bukvalno "između dva Manua) pre 18.000.000 godina, kada se fizički, ili zaista ljudski čovek prvi put pojavio u Četvrtom krugu na ovoj Zemlji, a i o drugim Vaivasvatama, na primer, Manuu Velikog Kosmičkog ili zvezdanog Potopa (misterija) ili opet Manuu Vaivasvati potopljene Atlantide, kada je *rasni* Vaivasvata sačuvaao odabrano čovečanstvo. Petu Rasu, od potpunog uništenja. Postoje nekoliko (i to sasvim različitih) događaja u *Višnu Purani* i drugim *Puranama* namemo stopljeno u jednu priču, možda je u umu neupućenog čitaoca preostalo još poprilično zbuđenosti. Zato, postoje potrebno stalno razjašnjavanje, mora nam se oprostiti što se često ponavljamo. Paravani koji sakrivaju prave misterije ezoterijske filozofije su veliki i zbunjujući, pa čak ni sada se ne može reći poslednja reč. Taj veo se, međutim, može malo podići i revnosnim proučavaocima se mogu ponuditi neka objašnjenja, koja smo dosad odbijali da damo.

Kao što je primetio neko - pukovnik Vans Kenedi, ako se ne varam - "prvi princip induske religiozne filozofije je *Jedinstvo u raznolikosti*". Ako se svi ti Manui i Rišiji nazivaju jednim opštim imenom, to je zato što svi oni predstavljaju ispoljene Energije jednog te istog Logosa, kako nebeske, tako i zemaljske glasnike i permutacije onog Principa koji je uvek aktivan; svesni tokom perioda Kosmičke evolucije, nesvesni (iz naše perspektive) tokom kosmičkog odmora, pošto Logos spava u nedrima TOGA što "nikad ne spava", niti je uvek budno - jer to je SAT ili *bivstvo*, ne neko Biće. Iz TOGA se pojavljuje veliki nevidljivi Logos, koji razvija sve ostale *Logose*, prvobitni MANU što rađa sve ostale Manue, koji skupno emaniraju univerzum i sve u njemu i koji u svom

otelovljenog sa bestelesnim Svevišnjim duhom - stanje Mahatme, bilo privremeno ili do naredne *Maha-Kalpe*, ali to je takode potpuno pomračenje - čitavog planetarnog lanca, itd.; i *Nitja* (večna), *Maha-Pralaja* za Univerzum, jeste *smrt* ~ za čoveka, *Nitja* je gašenje života, nalik na gašenje lampe", takode "kao u snu noću". *Nitja Sargaje* stalno ili večno stvaranje", kao stoje *Nitja Pralaja* "stalno ili večno uništavanje svega stoje rođeno". "Ono što se događa tokom manje razgradnje naziva se prolaznim stvaranjem. (. . .) To je Samjama (proizvođenje, postojanje i razgradnja) (*Višnu Purana*, knj. I, pog. VII). Ova materija je tako teška da smo prisiljeni da često ponavljamo naše iskaze.

skupu predstavljaju *ispaljeni Logos*.^{^^} Otuda u Komentarima učimo da dok nijedan Đan Kohan, čak ni najviši, ne može potpuno da shvati "stanje prethodne kosmičke evolucije", "Manui zadržavaju znanje o svojim iskustvima u svim kosmičkim evolucijama kroz Večnost". To je veoma jasno: prvi Manu se naziva *Svajambhuva*, "Samoispoljeni", sin *neispoljenog OCA*. Manui su tvorci tvorca naše Prve Rase - Duh čovečanstva - što ne znači da *sedam* Manua nisu bili prvi ljudi na Zemlji "pre Adama".

Manu izjavljuje da gaje stvorio Virad,^{*} ili Vaisvanara (duh Čovečanstva), što znači da njegova Monada emanira iz uvek aktivnog Principa na početku svake nove aktivnosti Kosmosa, daje *Logos* ili *Univerzalna Monada* (kolektivni Elohim), koji *iznutra, iz samog sebe*, zrači sve one Kosmičke Monade koje postaju središta aktivnosti - precizno bezbrojnih Sunčevih sistema, kao i još neizdiferenciranih *ljudskih* monada planetarnih lanaca i svih bića na njima. Svaka Kosmička Monada je "Svajambhuva", KOJA SAMU SEBE RAĐA, koja postaje *Centar Sile iz čijeg se središta pojavljuje neki planetarni lanac* (kakvih ima sedam u našem sistemu) i čija se zračenja, opet, pretvaraju u mnoge Manue-Svajambhuve (opšte ime, tajanstveno i daleko smislenije nego što izgleda), a svaki od njih postaje, kao *Jato*, Tvorac sopstvenog Čovečanstva (vidi *Manui i Manvantare prema objašnjenju jednog zapadnjačkog mistika i matematičara*).

Što se tiče četiri različite rase čovečanstva, koje su prethodile našoj Petoj Rasi, u tome nema ničeg mističnog, izuzev eteričnih tela prvih rasa; ali to je stvar legende, koja je ipak sasvim tačna. Ta legenda je sveopšta, a ako je zapadnjačkom učenjaku po volji da u tome vidi samo bajku, to svejedno ništa ne smeta. Meksikanci imaju predanje o četvorostrukom uništenju sveta Vatrom i Vodom, kao što su ga imali i Egipćani, i kao što ga do današnjeg dana imaju Indusi.

⁹⁵ Ali, vidite izvrsnu definiciju Parabrama i Logosa u *Predavanjima o Bhagavad Giti* g. Suba Roa, u prvim brojevima *Teozofa* iz 1887. godine, februar, mart, april i maj.

⁹⁶ Vidi prethodnu fiisnotu.

⁹⁷ Vidi *Manu* /, 32, 33. Vaisvanara je, u drugom smislu, živa magnetska vatra koja prožima ispoljeni solami sistem. To je potpuno objektivni (za nas upravo obratno) i večno prisutni aspekt JEDNOG ŽIVOTA, jer on je Vitalni Princip (vidi *Teozo*/jul 1883., str. 249). To je, takode, Agnijevo ime.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Pokušavajući da objasni srodne legende iz davne prošlosti - koje postoje kod Kineza, Haldejaca, Egipćana, Indijaca i Grka - i odsustvo bilo kakvog znaka civilizacije starije od 5.000 godina, autor *Mitskih Čudovišta* primećuje da:

(. . .) ne smemo biti iznenađeni ako smesta ne otkrijemo tragove naroda od pre deset, petnaest ili dvadeset hiljada godina. Ti ogromni gradovi, građeni od kratkotrajnog materijala (kao u Kini) mogli su, usled prirodnog propadanja, potpuno nestati iz pamćenja za nekoliko hiljada godina (...) i šta sve još ne (. . .) ako su se događale manje kataklizme, na primer, lokalni potopi, zemljotresi, vulkanski pepeo, širenje peščanih pustinja, uništenje života usled smrtonosne kuge, zaražene atmosfere ili isparenja sumpornih para.

(Mitska čudovišta)

A koliko je takvih kataklizmi promenilo površinu čitave zemlje, možemo zaključiti iz sledeće Stance:

"Tokom prvih sedam krora Kalpe (70.000.000 godina), Zemlja i dva njena carstva (mineralno i biljno), od kojih je jedno već stiglo do svog sedmog kruga, a drugo se tek rodilo, bili susajjni, poluetrični, hladni, beživotni i prozračni. U jedanaestoj krori majka {Zem[di]} postaje neprovidna, a u ČETRNAESTOJ, odvijaju se patnje

⁹⁸

Ovo se odnosi na period takozvanog *Drugog* stvaranja. O *Prvom*, kada je Zemlja bila u vlasti tri *Elementalna* Carstva, ne možemo da govorimo iz mnogih razloga, a jedan od njih je što čovek, ukoliko nije veliki vidovnjak, ili nije obdaren prirodnom intuicijom, neće biti u stanju da shvati ono što se nikad ne može izraziti nijednim od postojećih termina.

Hipokrat kaže da broj sedam "Svojim okultnim vrlinama teži dovršenju svih stvari, ali i tome da raseje život i bude izvor svih njegovih promena". Život čoveka on deli na sedam doba, jer, "pošto Mesec menja svoje faze svakih sedam dana, taj broj utiče na sva sublunarna bića", pa čak i na Zemlju, kao što znamo. Kod deteta se mlečni zubi pojavljuju u sedmom mesecu, i ono ih odbacuje kroz sedam godina; pubertet počinje u dva puta sedam; u tri puta sedam razvijaju se sve naše mentalne i vitalne moći; u četiri puta sedam čovek je u punoj snazi; u pet puta sedam njegove strasti su najrazvijenije, itd., itd. Isto je i sa Zemljom. Ona Je sada u svojim srednjim godinama, pa ipak, ne baš mnogo mudra za svoje godine. *Tetragramaton*, sveto ime Božanstva od četiri slova, može se razrešiti na Zemlji samo ako postane sedmostruko kroz

Stanca X— Istorija Četvrte Rase

sazrevanja. Ta grčenja prirode (geološke promene) traju do njene dvadesete krore godina, neprekidno, nakon čega postaju periodična, javljajući se posle dugih intervala.

Poslednja promena odigrala se pre otprilike dvanaest krora godina (120.000.000). Ali, Zemlja je, sa svim stoje na njenoj površini, postala hladna, čvrsta i stabilna eonima pre toga. "

(Komentar XXII)

Tako, ako verujemo ezoterijskom učenju, u poslednjih 120 miliona godina nije bilo *sveopštih* geoloških poremećaja i promena, a Zemlja je, čak i pre toga, bila spremna da primi svoje ljudsko stanovništvo. Međutim, do njegove pojave, u punom fizičkom razvoju, kao što smo već rekli, došlo je tek pre otprilike osamnaest miliona godina, nakon prvog velikog neuspeha prirode da sama stvori bića, bez pomoći božanskih "Graditelja", nakon čega je došlo do evolucije prve tri rase (vidi Stancu III i dalje). Stvarno trajanje prve dve i po Rase znaju jedino viši Inicijati. Istorija Rasa počela je razdvajanjem polova kada je prethodna rasa androgina, koja je nosila jaja, brzo iščezla, a naredne Podrase Treće Korenske Rase se pojavile kao *jedna, fiziološki* potpuno nova rasa. To "uništenje" se alegorijski naziva velikim "Potopom Vaivasvata Manua"; priča o njemu prikazuje Vaivasvata Manua (ili "Čovečanstvo") kako ostaje samo na Zemlji u Barci Spasenja koju nosi Višnu u obliku čudovišne ribe, a sa njim i Sedam Rišija. Ta alegorija je veoma jasna.

U simbolici svih naroda "Potop" znači haotičnu, nestabilnu materiju - sam Haos, a Voda znači ženski princip - "Veliku Dubinu". U Parkherstovom *Leksikonu grčkog* može se naći:

'ApKT] (arka) odgovara hebrejskom izrazu *razit* ili Mudrost (...) i (istovremeno) amblemu ženske rasplodne moći, *Arg* ili *Arka*, u kome zametak prirode (i čovečanstva) pluta ili lebdi nad velikom Provalijom voda, tokom intervala koji se odvija nakon svakog mundanog (ili rasnog) ciklusa.

ispoljeni Trougao koji proizlazi iz skrivenog *Tetraktisa*. Zato na ovom nivou moramo da usvojimo broj sedam. Kao što piše u *Kabali*, "Veća sveta skupština", V, 1161:

(. . .) zasigurno nema stabilnosti u tih šest, izuzev (onog što dobijaju) od *sedmog*. *Jer sve stvari zavise od SEDMOG*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Kovčeg je takode mističko ime za božanski duh *života* koji lebdi nad haosom. Sad, Višnu je božanski Duh, kao apstraktni princip, a takode i kao *Održavalac* i *Tvorac*, ili *Davalac života* - treća ličnost Trojstva koje sačinjavaju Brama - Tvorac, Šiva - Uništitelj i Višnu - Održavalac. U toj alegoriji Višnu je prikazan kako u obliku ribe vodi kovčeg (barku) Vaivasvata Manua kroz vode Potopa. Nema razloga da se razglaba o ezoteričkom značenju reci *riba* (vidi Pejn Najta, Inmana, Džeralda Mejsija, itd.). Njeno teološko značenje je faličko, ali metafizički ono je *božansko*. Isus se naziva "Ribom", a li tako se nazivaju i Višnu i Bah: IHZ, "Spasitelj" čovečanstva, nije ništa drugo do monogram boga Baha, zvanog IHGTS, riba.*" Što se tiče Sedam Rišija u barci, oni simbolički predstavljaju sedam principa, koji su se u čoveku usavršili tek nakon što se on razdvojio i postao *ljudsko*, a ne više božansko stvorenje (za više detalja vidi "*Sedmi Manu*").

Nemamo takode ni mnogo detalja o potapanju kontinenta koji je naseljavala Druga Korenska Rasa, ali, saopštena je istorija Trećeg, "Lemurije", kao i Atlantide, dok se na ostale samo aludira. Rečeno je daje Lemurija nestala 700.000 godina pre početka doba koje danas nazivamo tercijar (eocen),"" a tokom tog potopa - ovog puta stvarnog geološkog potopa - Vaivasvata Manu je opet prikazan kako spašava čovečanstvo (alegorički je spašeno čovečanstvo, odnosno njegov deo. Četvrta Rasa); on takode spašava i Petu Rasu prilikom uništenja poslednjih Atlantidana, čiji su ostaci iščezli pre 850.000 godina,"" nakon čega nije bilo velikih potopa do perioda

Sv. Avgustin kaže o Isusu:

Jer on je *riba* koja živi usred voda.

Hrišćani su u svojim svetim misterijama sebe nazivali *ribicama -pisciculi*. Tako mnogo *riba* izrodi u vodi i *spase ih jedna velika riba*, kaže Tertulijan o hrišćanima, Hristu i crkvi.

¹⁰¹ *Ezoterijski budizam*, str. 55.

¹⁰² Taj događaj, uništenje čuvenog ostrva *Rute* i manjeg ostrva *Daitje*, koji se dogodio pre 850.000 godina, u kasnijem pliocenu, ne sme se pomešati sa potapanjem glavnog kontinenta Atlantide tokom perioda miocena. Geolozi ne mogu da smeste miocen u tako blisku prošlost kao što je 850.000 godina pre našeg doba; šta god da oni misle, taj period je bio nekoliko miliona godina pre glavnog perioda Atlantide.

Platonove Atlantide, ili Posejdonije, koji je bio poznat Egipćanima samo zato što se odigrao u relativno bliskoj prošlosti.

Najinteresantnije od svega je potapanje velike Atlantide. O toj kataklizmi stari zapisi (vidi *Knjigu Enohovu*) kažu da su se "krajevi Zemlje odvojili" i na toj osnovi su izgrađene sve legende i alegorije o Vaivasvati, Ksisutrusu, Noju, Deukalionu i svim koji su Izabrani da budu spašeni. Predanje, koje ne uzima u obzir razliku između zvezdanih i geoloških pojava, oba bez razlike naziva "potop". Pa ipak, postoji velika razlika među njima. Kataklizma koja je uništila ogromni kontinent, čiji je najveći ostatak današnja Australija, nastala je usled niza podzemnih potresa i pucanja okeanskog dna. To stoje dokrajčilo njenog naslednika - četvrti kontinent - izazvano je uzastopnim poremećajima u rotaciji Zemlje. Proces je započeo tokom najranijeg tercijarnog doba i, nastavljajući se tokom dugih perioda, postepeno je odnosio poslednje ostatke Atlantide sa izuzetkom, možda, Cejlona i jednog malog dela onoga što danas predstavlja Afriku. To je izmenilo lice zemlje i nikakva uspomena na njene procvale kontinente i ostrva, na njene civilizacije i istoriju nije preostala, izuzev u Svetim spisima Istoka.

Dakle, savremena nauka poriče postojanje Atlantide. Ona čak poriče i nasilno pomeranje Zemljine ose i razlog za klimatske promene želi da pripíše drugim uzrocima. Ali, to pitanje je još uvek otvoreno. Ako dr Krol (*Croll*) kaže da se sve te promene mogu objasniti oscilacijama Zemljine ose i precesijom ravnodnevnica, ima drugih ljudi od nauke, kao ser H. Džejms (*Athenaum*, avg. 1860.) i ser Džin Labok (*Lubbock*) (*Ibid*) koji su pre skloni da prihvate ideju da su one nastale pomeranjem položaja ose Zemljine rotacije. I opet, protiv toga se digla većina astronoma. S druge strane, šta sve oni dosad nisu poricali i šta sve nisu osuđivali samo da bi to prihvatili kasnije, kad bi ta hipoteza postala neporeciva činjenica?

Koliko se naši proračuni slažu ili ne slažu sa savremenom naukom videćemo u "Dodatku" ove knjige, gde se naša savremena geologija i antropologija pažljivo porede sa istim disciplinama arhajske nauke. U svakom slučaju, period koji je Tajna Doktrina pripisala potonoću Atlantide izgleda da ne odudara mnogo od proračuna savremene nauke, koja Atlantidu naziva "Lemurijom", kad god prihvati daje jedan takav kontinent potonuo. Što se tiče pre-ljudskog perioda, sve što se u ovom trenutku može reći jeste da Zemlja, čak

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

i pre pojave Prve Rase "bez uma", nije bila nenaseljena. Zapravo, sme se reći još više: ono što nauka - koja priznaje *samo fizičkog čoveka* - ima pravo da *smatra pre-ljudskim* periodom, može se smatrati upravo periodom koji traje od Prve Rase do prve polovine atlantičanske rase, pošto je tek tada čovek postao "potpuno *organsko* biće kakvo je danas". A to znači da *Adamovski* čovek ne bi bio stariji od nekoliko miliona godina."[^]

Autor *Kabale* uistinu primećuje daje "Čovek danas, kao pojedinac, samo karika u lancu bivstvovanja prethodnog ljudskog života", tačnije rečeno, niza *života*.

Prema kabali, iskre duše koje je sadržao Adam (Rišun), prešle su u tri glavne klase koje su odgovarale njegovim trima *sinovima*, to jest, Hesed, Habelu, Ge-bu-ra Kvai-jinu i *Rahmin* Setu. Ove tri su podeljene na sedamdest vrsta zvanih glavni koreni ljudske rase.

(str 442)

Reče rabi Jehuda: "Koliko je odeždi (bestelesnog čoveka) koje su krunisane" (od dana kada je čovek "stvoren")? Reče rabi Eleazar: "Planine sveta (veliki ljudi generacija) diskutuju o tome, ali ima ih tri: jedna da u sebe odene Ruah (duh), koji je u vrtu (Edenskom) na zemlji. Jedna koja je dragocenija od svih, u koju je odenuta *Nešamah* u tom klupku života između anđela i Kraljeva (...): ijedna spoljašnja odežda, koja postoji i ne postoji, vidljiva je i nevidljiva. U tu odeždu odenuta je *Nefeš* i ona ide i leti u njoj, tamo amo po svetu."

(*Žohar I, 119b, stubac 475; Kabala, 412*)

To se odnosi na rase (njihove "odežde" ili stepen materijalnosti), zatim na tri principa u čoveku i na tri njihova nosioca.

G. Haksli deli te rase na pet grupa - Australoide, Negroide, Mongoloide, Ksantokroike i Melankroike - koji su potekli od hipotetičkih antropoida. A opet, dok se buni protiv onih koji kažu "da su strukturne razlike između čoveka i majmuna male i beznačajne", dodajući da "svaka kost gorile nosi beleg po kojoj ju je moguće razlikovati od odgovarajuće ljudske kosti" i da "u sadašnjem stanju stvaranja, u najmanju ruku, nikakvo posredno biće ne popunjava jaz koji deli čoveka od pećinskih ljudi" - taj veliki anatom i dalje govori o *majmunskim* karakteristikama u čoveku! (vidi de Kvatrfraž, *Ljudske vrste*, str. 113.)

STANCA XI

CIVILIZACIJA I UNIŠTENJE ČETVORTE I PETE RASE

*(43) Lemuro-Atlantiđanipodižu gradove i šire civilizaciju. Početna faza antropomorfizma * (44) Njihove statue svedoče o veličini Lemuro-Atlantiđana * (45) Lemuriju uništava vatra, Atlantidu voda. Potop * (46) Uništenje Četvorte Rase i poslednjih prepotopskih čudovišta-životinja*

43. ONI (*Lemurijanci*) IZGRADIŠE OGROMNE GRADOVE. OD RETKIH ZEMALJA I METALA IZGRADIŠE IH. OD VATRI (*lave*) IZBLJUVANIH. OD BELOG PLANINSKOG KAMENA (*mermero*) i OD CRNOG KAMENA (*podzemnih vatri*) ISKLESAŠE SOPSTVENE FIGURE, PREMA SVOJOJ VELIČINI I OBLIČJU, I OBOŽAVAHU IH (*a*).

(*a*) **Budući** da nastavljamo sa istorijom prve dve ljudske rase - poslednjih Lemurijanaca i prvih budućih Atlantiđana - na ovom mestu moramo da ih pomešamo i da neko vreme govorimo o obema istovremeno.

Ovde su takode pomenute *božanske* Dinastije, za koje su Egipćani, Haldejci, Grci, itd., tvrdili da su prethodile njihovim *ljudskim* kraljevima; u njih još uvek veruju savremeni Indusi i one su nabrojane u njihovim svetim knjigama. Ali, o njima ćemo govoriti kad za to dođe vreme. Ono što ostaje da pokažemo jeste to da su naši savremeni geolozi navedeni da prihvate mogućnost postojanja potopljenih kontinenata zaista postojali. Ali, priznati njihovo postojanje ne znači

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

i priznati da su oni bili naseljeni ljudima tokom ranih geoloških perioda' - da, ljudima i civilizovanim narodima, a ne samo paleolitskim divljacima; ljudima koji su, pod vodstvom svojih *božanskih* Vladara sagradili velike gradove, razvili umenosti i nauke i do savršenstva znali astronomiju, arhitekturu i matematiku. Ta prvobitna civilizacija nije, kao što bi se moglo pomisliti, došla odmah nakon njihovog fiziološkog preobražaja. Između konačne evolucije i izgradnje prvog grada prošle su stotine hiljada godina. Ipak, mi nalazimo da Lemurijanci u šestoj pod-rasi grade prve gradove od kamena i lave. Jedan od tih velikih gradova primitivne grade bio je u potpunosti izgrađen

To je razlog zbog koga savremeni enciklopedisti jedva dapominju čak i Uskršnja ostrva sa njihovim zapanjujućim divovskim statuama - rečitim svedocima potopljenog kontinenta na kome je postojala civilizacija ljudi. Pažljivo se izbegava pomen na njih, osim u nekim putopisima; savremena nauka ima neporecivu sklonost da kulturnoj publici nameće hipoteze, izgrađene na ličnim sklonostima, kao dobro utvrđene činjenice, da joj nudi *nagađanja* umesto znanja i da ih naziva "naučnim zaključcima". Njeni stručnjaci će razviti hiljadu i jednu protivrečnu pretpostavku radije nego da priznaju neku *nezgodnu, samu po sebi očiglednu činjenicu* - već poznatu takvim stručnjacima kakav je Hekel i njegovi engleski obožavaoci i istomišljenici. Pa ipak, "oni su autoriteti" - strogo nas opominju. Pa šta? Rimski Papa je takođe AUTORITET, i to nepogrešivi - ali samo za njegove sledbenike, dok se izuzetna pogrešivost naučnih razmišljanja periodično pokazuje sa svakom mesečevom menom.

Naši najbolji savremeni romanopisci, koji nisu ni teozofi ni spiritualisti, međutim, počinju da sanjaju veoma psihološke i sugestivne okultne snove: g. Luis Stivenson i njegov *Doktor Džekil i gospodin Hajd*, svedoče da nema veličanstvenijeg psihološkog eseja na okultne teme. Da li je romanopisac u usponu, g. Rajder Hagard, takođe imao proročke, tačnije vidovite snove o prošlosti, pre nego što je napisao roman *Onal* Njegov carski Kor, veliki grad mrtvih, čiji su preostali živi ljudi zaplovili na sever, nakon stoje zaraza uništila gotovo čitav narod, u svojim opštim obrisima izgleda kao da je izašao iz neprolaznih stranica starih arhajskih zapisa. Aješa pretpostavlja "da bi ti ljudi koji su otplovili na sever mogli biti očevi prvih Egipćana", a onda pokušava da saopšti sinopsis izvesnih pisama UČITELJA citiranih u *Ezoterijskom budizmu*. Jer, ona kaže:

Doba za dobom ima svoje narode, i to bogate i moćne, učene u veštinama, koji pro-
laze, i bivaju zaboravljeni, tako da ne ostaje nikakvo sećanje na njih. Ovaj (narod Kora)
samo je jedan od mnogih; jer vreme proždire dela čoveka dok ih ovaj, poput naroda
Kora, ne zakopa u pećine, a onda *ih slučajno proguta more ili ih sruši zemljotres*. (. . .)

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

od lave, oko trideset milja zapadno od mesta na kome se danas nalazi majušni komad jalovog kopna Uskršnjih ostrva, a potpuno gaje uništio niz vulkanskih erupcija. Svi najstariji ostaci kiklopskih građevina bili su delo Lemurijanaca poslednje pod-rase, pa se zato jedan okultista ne čudi kad čuje da su kameni ostaci koje je na komadićima kopna nazvanim Uskršnja ostrva našao kapetan Kuk "veoma slični zidovima hrama Pačakamak ili ruševinama Tia-Huanakua u Peruu" (*Zemlje sveta*, Robert Braun, tom IV, str. 43) i da su oni građeni u KIKLOPSKOM STILU. Prvi veliki gradovi, međutim, pojavili su se u onoj oblasti tog kontinenta koja je danas poznata kao ostrvo Madagaskar. I u to vreme je bilo civilizovanih naroda i divljaka kao što ih ima i danas. Evolucija je izvršila svoje delo usavršavanja kod onih prvih, Karma svoje delo uništenja na onim drugim. Australijanci i njima slični predstavljaju potomke onih koji su, umesto da ožive iskru koju su u njih ubacili "Plamenovi", tu iskru ugasili dugim nizom generacija među kojima je vladala bestijalnost. Arijevci svoje poreklo,

Pa ipak, mislim da ti narodi nisu potpuno uništeni. Nekolicina ili je ostala u drugim gradovima, jer je njihovih gradova bilo mnogo. Ali varvari (. . .) nagmuše na njih i uzeše njihove žene za svoje i rasa Amahagera je danas nelegitimno potomstvo nekad moćnih sinova Kora, i gle, ona počiva u grobovima sa kostima svojih otaca (. . .)

(str. 180, 181)

Izgleda da domišljati romanopisac ovde ponavlja istoriju svih danas degradiranih i srozanih rasa čovečanstva. Geolozi i antropolozi bi hteli da na čelo čovečanstva, kao naslednika *Homoprimigeniusa*, stave majmuna-čoveka, čiji nam "FOSILNI OSTACI JOŠ UVEK NISU POZNATI", ali (koji) je VEROVATNO ličio na *današnjeg gorilu* i *orangutana*" (Hekel). Na njegovo "verovatno" okultisti odgovaraju ukazujući na drugu i veću verovatnost - onu koja je saopštena u ovom delu (vidi napred).

Vidi Stancu II, napred. To objašnjava velike razlike i varijacije koje postoje između intelektualnih sposobnosti rasa, naroda i pojedinaca. Pri inkarnaciji, Moći ili Principi koji se inkamiraju, odnosno, u ostalim slučajevima samo informišu ljudske nosioce koje je razvila Prva Rasa bez mozga (*bez Manasa*), morale su da izaberu između raznih *Monada* i da uzmu u obzir njihovu prošlu Karmu, pošto su morali da postanu karika koja povezuje tu Karmu sa njihovim telima. Pored toga, kao što je tačno rečeno u *Ezoterijskom budizmu*:

(. . .) peti princip, ili ljudska (intelektualna) duša kod većine ljudi ni danas još nije potpuno razvijena.

(str. 30)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

preko Atlantidana, duguju duhovnijim rasama Lemurijanaca, u kojima su se "Sinovi Mudrosti" lično inkamirali."

Prve civilizacije su započele sa dolaskom božanskih Dinastija. I dok je u nekim oblastima Zemlje deo čovečanstva vodio nomadski i patrijarhalni život, a u drugim divlja plemena tek učila kako da upale vatru i zaštite se od Elemenata, njihova braća - kojima je *Karma* bila naklonjena u većoj meri i kojima su pomagale božanske inteligencije što su ih informisale - podizali su gradove i negovali umetnosti i nauke. Ipak, i uprkos civilizaciji, dok su njihova seoska braća uživala u čudesnim moćima stečenim rođenjem, oni, ti graditelji, sada su te moći mogli da stiču jedino postupno; a čak i te moći su se u celini koristile za vladanje nad fizičkom prirodom i u sebične i bezbožne svrhe. Civilizacije su uvek razvijale fizički i intele-

Krišna, inkamirani *Logos* u *Bhagavad Giti*, kaže:

Sedam velikih Rišija, četiri prethodna Manua, koji imaju svoju prirodu, rođeni su iz mog uma: od njih su ponikli (emanirali ili bili rođeni) ljudska rasa i svet.

(Poglavlje X, stih 6)

Ovde se misli na sedam velikih Rišija, sedam velikih *Rupa* hijerarhija ili klasa Đan Kohana. Setimo se da su *Saptariši* (sedam Rišija) vladari sedam zvezda Velikog Medveda, pa su zato iste prirode kao i anđeli planeta, i li sedam velikih Planetarnih Duhova. Svi su se oni inkamirali kao ljudi na zemlji u raznim Kalpama. Staviše, "četiri prethodna Manua" predstavljaju četiri klase bogova koji su izvorno *Arupa* - Kumare, Rudre i Asure, itd., za koje se takode kaže da su se *inkamirali*. Oni nisu Pradapatiji, kao oni prethodni, već njihovi informišući principi - od kojih su se neki inkamirali u čoveku, dok su drugi od čoveka načinili naprosto nosioca njihovih odraza. Kao što Krišna istinito kaže - one reci koje je kasnije ponovio drugi jedan *nosilac* ili *LOGOS*:

Ja sam isti svim bićima (. . .) oni koji me obožavaju (6. princip ili intelektualnu božansku Dušu, *Budi*, koju je učinio svesnom, njen spoj, sa višim sposobnostima ili *Manasom*) *Jesu u meni i Ja sam u njima*.

(*Ibid*, 29)

Taj *Logos*, pošto nije personalni, već univerzalni princip, predstavljen je svim božanskim *Moćima rođenim iz njegovog uma* - čistim Plamenovima, ili, kako se nazivaju u okultizmu, "Intelektualnim Dahovima" - onim anđelima za koje je rečeno da su *sebe učinili nezavisnim*, tj. prešli iz pasivnog i nepokretnog u aktivno stanje Samosvesti. Kad to shvatimo, postaje razumljivo stajanje Krišna hteo da kaže. Ali, vidi izvrsna predavanja g. Suha Roua o *Bhagavad Giti* (*Teozo*/, april 1887., str. 444).

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

ktualno na račun psihičkog i duhovnog. Ranom Čovečanstvu je vladanje nad sopstvenom psihičkom prirodom i upravljanje njom, koje danas glupi ljudi povezuju sa natprirodnim, bilo urođeno i prirodno i ono je za čoveka bilo isto tako spontano kao i hodanje i mišljenje. "Ne postoji magija", filozofira "ONA", čiji autor zaboravlja daje u tim počecima "magija" još uvek značila veliku NAUKU MUDROSTI, i da Aješa nije mogla da zna ništa o izvitoperenosti savremenog mišljenja - "iako postoji znanje o Tajnama Prirode" (str. 152). Ali, to su postale "Tajne" samo za našu rasu, a bile su javna svojina Treće Rase.

Postepeno, čovekov stas se smanjivao jer je još i pre pravog dolaska Četvrte Rase, ili Atlantidana, većina čovečanstva ogrezla u nepravdi i grehu, osim klase "Izabranih", sledbenika i učenika "Sinova Volje i Joge" - kasnije nazvanih "Sinovima Vatrene Magle".

Potom su došli Atlantidani, ti divovi čija je fizička lepota i snaga, u skladu sa zakonom evolucije, dostigla vrhunac otprilike u srednjem periodu njihove četvrte pod-rase. Ali, kao što kaže komentar:

Poslednji ostaci ljupke dece Belog Ostrva (prvobitna Sveta Dvipa) nestali su vekovima pre toga. Njihovi odabrani (Lemurijanci) našli su utočište na svetom Ostrvu (danas "legendama" Sambala, u pustinji Gobi) dok su neke od njihovih prokletih rasa, koje su se odvojile od glavnog stabla, živele u džunglama i pod zemljom ("pećinski ljudi"), a zlatnožuta rasa (Četvrta) je "pocrnela od grehova". Po treći put je Zemlja promenila svoje lice od pola do pola, i nisu je više naseljavali sinovi Sveta Dvipe, blagoslovene, i Adbitanje, istok i zapad, prva, jedina i čista se iskvarila. (. . .) Polubogove Treće zamenili su poludemoni Četvrte Rase. Sveta Dvipa, čije su severne krajeve, Tojambudi, prema egzoteričkom predanju, posetili sedam Kumara (Sanaka, Sananda, Sanatana, Sanat-Kumara, Data, Vodhu i Pančasiika) (vidi Utara Kandu Padma Purane; tako&Q Azijska istraživanja, tom XI, str. 99, 100); Belo Ostrvoje sakrilo svoje lice. Njegova deca su tada živela na Crnoj zemlji, gde su kasnije Daitje sedme Dvipe (Puškare) i Rakšasi sedmog podneblja zamenili sadue i askete Trećeg doba, koji su im "došli iz drugih i viših oblasti. (. . .)

Očigledno je da *Purane*, kada se shvate doslovno, izgledaju kao besmisleno bajkovito štivo. Ali, ako pročitamo poglavlja I, II i III iz Knjige II (tom II) *Višnu Purane* i doslovno prihvatimo njenu geografiju,

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

geodeziju i etnologiju, u pogledu sedam sinova Prijavrate, kojima njihov otac deli sedam *Dvipa* (Kontinentalna Ostrva), i ako nastavimo da proučavamo kako je najstariji sin, kralj *Đambu Dvipe*, Agnidra, razdelio Đambu Dvipu devetoroci svojih sinova, a potom kako je Nabi, *njegov* sin, koji je imao *stotinu* sinova, sve razdelio njima - čitalac će verovatno baciti knjigu i izjaviti daje ona potpuno besmislena. Ali, proučavalac ezoterije će razumeti daje u danima kada *svi Purane* napisane, pravi smisao bio jasan jedino iniciranim braminima, koji su ta dela napisali alegorijski i nisu hteli da *čelu* istinu saopšte masama. I on će objasniti orijentalistima, počev od pukovnika Kliforda i profesora Vebera, koji su od toga napravili, pa i dalje prave veliku zbrku, da se u prva tri poglavlja namemo brkaju sledeće teme i događaji (vidi Vilsonov prevod *Višnu Purane*, knjiga II i dalje):

I. Uopšte nije uzet u obzir niz Kalpi ili Doba (a takođe ni Rasa); npr., događaji koji su se odigrali u jednoj od njih, stoje uporedo sa onima koji su se odigrali u nekoj drugoj. Potpuno je ignorisan hronološki red. To je pokazalo nekoliko sanskritskih komentatora, koji objašnjavaju nespojivost događaja i proračuna na sledeći način: "Gde god da se zapaze bilo kakve protivrečnosti u raznim *Puranama*, one potiču od (. . .) razlika u Kalpama i sličnog" (*Višnu Purana* i *Bhagavata Purana*).

II. Prećutano je nekoliko značenja reci "Manvantara" i "Kalpa", a saopšteno je samo opšte značenje.

III. U genealogiji i geografiji Kraljeva i njihovih *Varša* (zemalja) i *Dvipa*, dopušteno je da se sve one smatraju zemaljskim oblastima.

Sad, istina je da lako i uverljivo, bez ulaženja u suviše tanane detalje, možemo da pokažemo kako:

(a) Sedam *Dvipa*, koje su razdeljene sedmorici potomaka Prijavrate, odnose se na nekoliko mesta: pre svega na naš planetarni lanac, a jedino *Đambu Dvipa* predstavlja našu planetu Zemlju. To pokazuje sama priroda alegorijskog i simboličkog opisa. *Đambu* (*Dvipa*) *je u središtu svih tih* (takozvanih kontinenata) i okružena je *morem slane vode* (lavana) dok su Plakša, Salmali, Kusa, Kraunča, Šaka i Puškara "okružene raznoliko - velikim morima soka od šećerne trske, vina, pročišćenog putera, pavlake, mleka", itd., itd., i sličnim metaforičkim imenima (poglavlje II, Knjiga II). To dalje pokazuje:

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

(b) Baskara Ačarja, koji u svom opisu zvezdanog položaja svih tih Dvīpa koristi izraze iz Tajne Doktrine i njenih knjiga: "more mleka i more pavlake", itd., što znači Mlečni Put i gomile raznih maglina, tim pre što on naziva "zemlju južno od ekvatora *Bur-loka*, onu na severu *Bhuva-loka*, *Svar-loka*, *Mahar-loka*, *Āna-loka* i *Satja-loka*", kaže:

Te Loke se postepeno dostižu uvećavanjem religioznih zasluga (tj. one predstavljaju različite *rajeve*).

(Vidi Bibliotheca Indica, prev. Goladhyaye iz Siddhante-siromani III, 21-44)

(c) Da ta geografska podela sedam alegorijskih kontinenata, ostrva, planina i zemalja ne pripada samo *našem* Krugu, pa čak ni *našim* rasama [uprkos imenu Bharata-Varša (Indija)], objašnjava u samom tekstu narator *Višnu Purane*. Jer, on prvo poglavlje završava recima:

Bharata (sin *Nabija*, koji je dao svoje ime Bharata-Varši, ili Indiji) predao je carstvo svom sinu Sumatiju (...) i umro u Salagrami. On se potom ponovo rodio kao religiozni bramin u porodici istaknutih asketa (...) pod tim prinčevima (Bharatinim naslednicima) Bharata-Varša je podeljena na devet delova, a njihovi naslednici su uspešno vladali tom zemljom tokom sedamdeset jednog perioda skupa od četiri doba (ili vladavine Manua, što predstavlja Mahajugu od 4.320.000 godina).

Ali, pošto je to rekao, Parasara iznenada objašnjava daje to bila "tvorevina Manu-Svajambhūve, koji je naselio Zemlju *kada je vladao prvom Manvantarom* u Kalpi Varahe, tj. inkarnacije ili *Avatara vepra*. Sad, svaki bramin zna daje naše čovečanstvo počelo na ovoj Zemlji (ili *Krugu*) *tek sa Vaivasvata Manuom*. A ako zapadnjački čitalac pogleda pododeljak "*Prvobitni Manui čovečanstva*", on će videti daje Vaivasvata *sedmi* od četrnaest Manua koji vladaju našim planetarnim lancem tokom njegovog životnog ciklusa, tj., daje on, pošto u svakom krugu predstavlja ili znači dva Manua istovremeno (*Korenskog* i *Semenog* Manua), Korenski Manu Četvrtog Kruga, dakle *sedmi*. Vilson u tome nalazi samo "nepodudarnost" (vidi njegovu *Višnu Puranu*, tom II, str. 108, fusnota) i razmišlja daje "patrijarhalna

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

geologija starija od hronološkog sistema Manvantara i Kalpi", pa je zato "nespretno raspoređena na razne periode". Ne radi se ni o čemu sličnom. Ali, pošto orijentalisti ne znaju ništa o tajnom učenju, oni će sve shvatiti *doslovno*, a potom okrenuti list i klevetati pisce dela koje nisu razumeli!

Te genealogije obuhvataju period od *tri i po Kruga*; one govore o *preljudskim* periodima i objašnjavaju silazak u stvaranje svakog Manua - prve ispoljene iskre JEDNOG JEDINSTVA - i pokazuju, štaviše, da se svaka od tih ljudskih iskri deli, umnožavajući se na taj način prvo na *Pitrije*, ljudske pretke, a potom na ljudske Rase. Nijedno biće ne može da postane Bog ili Deva, a da nije prošlo kroz ljudske cikluse. Zato Sloka kaže:

Srećni su oni koji su rođeni, čak i iz (latentnog) stanja bogova, *kao ljudi*, u Bharata-Varši -jer to je put (. . .) ka krajnjem oslobođenju.

U Đambu Dvipi, Bharata se smatra *njenim najboljim delom* jer je TO ZEMLJA DELATNOSTI Jedino će se u njoj "odigrati sled četiri Juge (doba), Krita, Treta, Dvapara i Kali"; zato, kad Maitreja moli Parasaru da "opiše Zemlju", a ovaj se opet vraća na nabranje istih Dvipa sa istim morima, itd., kao što ih je opisao u Svajambhuva Manvantari - to je *naprosto paravan*, pa ipak, za onog ko može da čita između redova. Četiri velike Rase su tu, kao i Peta, sa svojim podrasama, ostrvima i kontinentima, od kojih se neki nazivaju imenima nebeskih Loka i drugih planeta. Otuda zbrka.

Orijentalisti sve njih nazivaju "mitskim" i "bajkovitim" ostrvima i zemljama. Sasvim tačno, neke i *nisu na ovoj Zemlji*, ali ipak postoje. "Belo Ostrvo" i *Atala* nipošto ne predstavljaju mit, pošto su ovim poslednjim imenom najraniji prethodnici Pete Rase prezrivo nazivali zemlju greha - Atlantidu, u celini, a ne samo Platonovo os-

li jednom predavanju, profesor Pengeli, citirajući profesora Olivera, navodi kako ovaj kaže da "biljni svet današnjih ostrva u Atlanskom okeanu ne pruža suštinski dokaz da je ranije bio direktno povezan sa kontinentom Novog Sveta", ali sam dodaje daje istovremeno "u određenom periodu tercijara, severoistočna Azija bila spojena sa severozapadnom Amerikom, možda linijom kojom se danas pružaju Aleutska ostrva". Zato jedino okultna nauka može da pomiri protivrečnosti i oklevanja savremene nauke. Štaviše, argumenti koji govore u prilog postojanju Atlantide ne oslanjaju se samo na botaniku.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

trvo, zato stoje ono bilo {a) Sveta Dvipa iz teogonije i {b) Šaka Dvipa ili Atlantida (njeni najraniji delovi) u svojim počecima. To je bilo kada je ona još uvek imala "sedam svetih reka koje spiraju svaki greh" i svojih "sedam oblasti u kojima nije bilo zanemarivanja vrline, sukoba ni skretanja sa puta vrline", pošto ih je tada naseljavala kasta *Magasa* - kasta za koju su čak i bramini priznavali da nije niža od njihove - i koja je bila kolevka prvog Zaratustre. Bramini su prikazani kako se savetuju sa Gauramukhom, po Naradinoj preporuci, koji im je rekao da pozovu *Magase* za sveštenike u hramu Sunca koji je izgradio Samba, (čuveni) sin Krišne, koji, zapravo, nije imao sinova. Po tome su *Purane istorijske* - uprkos alegoriji - a okultizam potvrđuje te činjenice.

Čitava ova priča je ispričana u *Bhavišja Purani*. Tu je rečeno daje Samba, pošto ga je Surja (Sunce) prokleo da ogubavi, podigao hram Sunca i tražio pobožne bramini da u njemu obavljaju odgovarajuće rituale i primaju ponude upućene Bogu. Ali, Narada (devičanski asketa koga u *Puranama* nalazimo u svim dobima) posavetovao gaje da to ne čini pošto je Manu braminima zabranio da zarađuju na obavljanju verskih rituala. On je zato uputio Sambu Gauramukhi (belom licu), *Purohiti* ili porodičnom svešteniku Ugrasene, kralja Mature, koji će mu reći koga da unajmi. Taj sveštenik je uputio Sambu da pozove *Magase*, Surjine obožavaoce, da obave tu dužnost. Pošto on ne zna gde oni žive, sam Surja upućuje Sambu na Šaka Dvipu pre Aro *slane vode*. Potom Samba odlazi tamo uz pomoć Garude (Višnuovog i Krišninog nosioca, velike Ptice) koji ga spušta među *Magase*, itd.

Sad, Krišna, koji je živeo pre 5.000 godina i Narada, koga nalazimo kako se iznova rada u svakom ciklusu (ili rasi), uz Garudu - ezoterički simbol velikog ciklusa - pokazuju da se radi o alegoriji, pa ipak su ti *Magasi* haldejski *Magi*, a njihova klasa i bogoslužjenje bili su rođeni na prethodnoj Atlantidi, u Šaka Dvipi, Bezgrešnoj. Svi orijentalisti se slažu u tome da su *Magasi* sa Šaka Dvipe preci Parsa koji obožavaju Vatru. Naše neslaganje sa njima, kao i obično, počiva na tome što oni smanjuju stotine hiljada godina na nekoliko vekova ovog vremena; oni taj događaj - uprkos Naradi i Garudi - smeštaju u vreme bekstva Parsa u Guđerat, što je naprosto besmisleno, jer se to odigralo u VIII veku naše ere. Ipak se u *Bhavišja Purani* kaže da *Magasi* još uvek žive u Šaka Dvipi u doba Krišninog sina iako su poslednji

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

od njih - sa Platonove "Atlantide" - nestali 6.000 godina pre toga. Bilo je "zadocnelih" Maga Šaka Dvipe i oni su tada živeli u Haldeji. To je ponovo namemo mešanje pojmova.

Najraniji pioniri Četvrte Rase nisu bili Atlantidani, niti pak ljudske *Asure* i *Rakšasi* kakvi su postali kasnije. U tim danima su veliki delovi budućeg kontinenta Atlantide još uvek bili deo okeanskog dna. "Lemurija", kako smo nazvali kontinent Treće Rase, bio je tada divovska zemlja.* On je pokrивao čitav prostor od podnožja Himalaja, koji su ga odvajali od unutrašnjeg mora, što se talasalo tamo gde su danas Tibet, Mongolija i velika pustinja Samo (Gobi), dakle, od Čitagonga, pa sve do Haridvara na zapad, a do Asama na istok. Odatle, on se prostirao na jug, preko onoga što danas znamo kao Južnu Indiju, Cejlon i Sumatru; potom, pružajući se na jug, obuhvatao je Madagaskar, sa desne strane, a Australiju i Tasmaniju sa leve, spuštajući se nekoliko stepeni od antarktičkog kruga; odatle se, od Australije, jedan kopneni region Osnovnog Kontinenta u to vreme pružao daleko u Pacifik, još dalje od Rapa Nuija (Tipi, ili Uskršnje ostrvo), koje danas leži na geografskoj širini od 26 stepeni južno i dužini od 110 stepeni zapadno (vidi "Dodatak" ovoj knjizi, odeljak "*Dokazi o potonulim koninentima*"). Izgleda da ovu teoriju potvrđuje nauka ~ makar i delimično, jer, raspravljajući o položaju kontinenata, pokazuje da podarktičke mase u celini naginju da se pruže duž meridijana, i tu uopšteno pominje nekoliko drevnih kontinenata iako samo na osnovu

Kao što je pokazano u Uvodu, razumljivo je da ni naziv Lemurija, pa čak ni Atlantida, nisu stvarna *drevna* imena izgubljenih kontinenata, već smo ih mi usvojili zbog jasnoće. "Atlantida" je ime koje je date onim delovima potopljene Četvrte Rase koji su bili "iza Herkulovih stubova" i koji su se održali iznad vode nakon opšte kataklizme. Njihov poslednji ostatak - *Platonova Atlantida* ili "Posejdonija" (još jedna *zamena*, tačnije, prevod pravog imena) bila je poslednje od njih pre nekih 11.000 godina. Najveći broj pravih imena zemalja i ostrva oba kontinenta saopšten je u *Puranama*, ali da bismo ih pomenuli svaki ponaosob, onako kako se nalaze u nekim još drevnijim delima, kao stoje *Surja-Sidanta*, bilo bi potrebno isuviše dugo objašnjenje. Ako je u ranijim spisima izgledalo da su one isuviše nejasno razgraničene, mora da je taj utisak nastao usled nemarnog čitanja i nedostatka razmišljanja. Ako se vekovima posle nas o Evropljanima bude govorilo kao o Arijevcima, a čitalac ih bude mešao sa Indusima, a Induse sa Četvrtom Rasom, pošto je ona živela (neki njeni delovi) u drevnoj Lanki - za to neće biti kriva autorka ove knjige.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

zaključivanja. Između ostalih pominje se "Maskarenski kontinent", koji je uključivao Madagaskar, pružajući se na sever i jug, kao i postojanje još jednog *drevnog* kontinenta, koji se protezao od "Špicbergena do Lamanša, dok je najveći deo Evrope bio okensko dno", kako se uči. ^ Ovo poslednje potvrđuje okultnu nauku, koja pokazuje da su (danas) polarne oblasti najstarije od sedam kolevki Covečanstva i da su postale grob glavnine Čovečanstva tog regiona tokom Treće Rase, kad je divovski kontinent Lemurije počeo da se deli na manje kontinente. To se, prema objašnjenjima iz Komentara, desilo zbog smanjenja brzine Zemljine rotacije:

"Kad se Točak okreće uobičajenom brzinom, njegovi krajevi (polovi) usklađeni su sa njegovim središnjim krugom (ekvatorom); kad se on okreće sporije i ljulja se u svim pravcima, nastaju veliki poremećaji na površini Zemlje. Vode teku u pravcu dva kraja, a nove zemlje se izdižu u srednjem pojasu (ekvatorijalna kopna) dok su one na krajevima podvrgnute Pralajama usled potapanja (. . .)"

I opet:

"(. . .) Tako je dah voda (plime) tog točka (Zemlje) potčinjen Duhu Meseca, koji ga reguliše. Pred kraj doba (Kalpe) neke velike (korenske) rase, vladari Meseca (Pitar očevi ili Pitriji) ;oa>z/M da jače crpu i tako poravnavaju točak oko njegovog pojasa, tako da on na nekim mestima splašnjava, a na drugima bubri, i kako se te izbočine budu kretale prema krajevima (polovima), pojaviće se nove zemlje, a stare će biti usisane".

Sad bi trebalo samo da pročitamo neka astronomske i geološke knjige da bismo veoma jasno shvatili značenje ovog što je rečeno. Naučnici (*savremeni* naučnici) su potvrdili uticaj plime na geološku raspodelu kopna i vode na planeti, kao i na pomeranje okeana i odgovarajuće splašnjavanje praćeno izranjanjem kontinenata i novih zemalja. Nauka zna, ili misli da zna, da se to događa periodično. ^ Profesor

Vidi članak profesora Dejna *American Journal of Science*, III, 442-3, *Život sveta*, prof. Vinčela i druga geološka dela.

Govoreći o periodičnim izdizanjima i spuštanjima ekvatorijalnih i polarних oblasti, i posledičnih promena klime, prof. Vinčel (profesor geologije na Mičigenskom univerzitetu) kaže:

Tod {*Todd*} veruje kako taj niz osilacija može da prati u prošlost do prvog očvršćavanja zemljine kore (vidi *American Naturalist*, XVII, 15 i dalje); zato izgleda lako da nauka potvrdi ezoterijske tvrdnje. Mi predlažemo da ovo šire razmotrimo u "*Dodatku*" (vidi odeljke V i VI).

Neki teozofi su pitali: "Kako će izgledati Atlantida kada se ponovo izdigne?" Oni su iz nekoliko reci u *Ezoterijskom budizmu* razumeli da će se "stari kontinenti", koji su bili potopljeni, ponovo pojaviti. Ovde, opet, postoji određeno nerazumevanje. Kad bi se *iste* zemlje Atlantide, koje su bile potopljene, ponovo pojavile, one bi, zaista, *eonima bile puste*. To što je dno Atlanskog okeana u ovom trenutku pokriveno sa oko 1500 metara krede, a još više se formira - zapravo, formiraju se novi krečnjački slojevi - ne znači da, kad dođe vreme da se pojavi neki novi kontinent, geološki potresi i izdizanje dna neće odbaciti tih 1500 metara krečnjaka da bi neki planinski lanci od 1500 i više metara dospeli na površinu. Rasna kataklizma nije, kao Nojev potop, trajala četrdeset dana - neka vrsta bombajskog monsuna.

Da periodično potapanje i ponovna pojava moćnih kontinenata, koje savremeni pisci danas nazivaju Atlantida i Lemurija, nije sanjarija, pokazaćemo u odeljku u kome su sakupljeni svi dokazi za to. Najstariji sanskritski i tamilski spisi obiluju ukazivanjima na oba ta kontinenta. Sedam svetih Ostrva (Dvipa) se pominju u *Surja-Sidanti*, najstarijem astronomskom delu na svetu, i u delima Asuramaje, atlantidanskog astronoma, za koga je prof. Veber tvrdio da se reinkamirao kao Ptolemej. Pa ipak, greška je nazivati ta "Sveta Ostrva" *Atlantidanskim* ~ kao što mi činimo jer, kao i sve drugo u induskim svetim tekstovima, ona se odnose na nekoliko stvari. Nasleđe koje je ostavio Prijavrata, sin Manu-Svajambhuvu, sedmorici svojih sinova - nije bila *Atlantida*, čak i ako su jedno ili dva od tih ostrva preživela potapanje onih drugih i eonima kasnije pružila utočište Atlantidanima, čiji je kontinent bio takode potopljen. Kad ih Parasara

Pošto su kretanja o kojima smo ovde razmišljali ciklička, isti uslovi će se stalno iznova vraćati; i u skladu sa tim isti biljni svet se stalno iznova može vraćati u iste oblasti, koje je u međuvremenu naseljavao neki drugi biljni svet. Postepeno taloženje bi sačuvalo zapise o takvoj izmeni biljnog sveta; i tu bi bila prisutna pojava kolonija, ponovnog javljanja i drugih izmeštanja faune u vertikalnom i horizontalnom rasporedu fosilnih ostataka. Te pojave su dobro poznate studentu geologije

(*Posledice astronomskih pramena*)

Stanca XI — Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

prvobitno pominje u *Višnu Purani*, tih sedam ostrva se odnose na jednu ezoterijsku doktrinu koja će biti objašnjena kasnije. Od svih sedam ostrva, *Ďambu Dvipa* je jedino koje je zemaljsko, jer to je *naša planeta*. U *Puranama* su sva pominjanja Severa u odnosu na Meru povezana sa tim prvobitnim Eldoradom, sada Sevemim Polom, koji je tada, kada su tamo gde mi danas vidimo samo beskrajne ledene pustinje cvetale magnolije, bio kontinent. Nauka govori o jednom drevnom kontinentu koji se prostirao od Špicbergena do Lamanša. Tajna Doktrina uči da su te oblasti u najranijim geološkim periodima činile kontinent nalik na konjsku potkovicu, čiji se jedan kraj, istočni, pružao sevemije od Sevemog Komvola, uključujući i Grenland, a drugi kontinent je u sebe uključivao Beringov moreuz kao deo kopna i spuštao se na jug, prirodno težeći britanskim ostrvima, koja u tom periodu mora da su bila tačno ispod manje krivine tog polukruga. Taj kontinent se izdigao istovremeno kad su potonuli ekvatorijalni delovi Lemurije. Eonima kasnije, neki od ostataka Lemurije ponovo su se pojavili iznad Okeana. Zato, iako se može reći, a da se ne izrekne neistina, daje Atlantida spadala u Sedam velikih ostrvskih kontinenata, pošto je Četvrta Rasa Atlantidana dobila neke od ostataka Lemurije i, naselivši se na tim ostrvima, priključila ih svojim zemljama i kontinentima, ipak se može načiniti razlika i pružiti objašnjenje kad se tom pitanju pristupi potpunije i tačnije, kao stoje slučaj u ovom delu. Na isti način su i Uskršnja ostrva zaposeli neki Atlantidani, koji su se, izbegavši katastrofu koja je pogodila njihovu zemlju, naselili na tom ostatku Lemurije, samo da bi tu nastradali kad ih je jednog dana uništila njegova vulkanska vatra i lava. Neki geografi i geolozi ovo mogu smatrati maštom; za okultiste, to je *istorija*. Šta nauka zna, a da je je suprotno ovome?

Sve dok se nije pojavila mapa, štampana u Bazelu 1522. godine, na kojoj se prvi put pominje ime Amerika, *verovalo se daje ona deo Indije* (. . .) Nauka takođe odbija da prizna *maštovite* hipoteze da su, nekad, Indijski potkontinent u jednom pravcu, a Južna Amerika u drugom bili povezani pojasom ostrva i kontinenata. Indija praistorijskog doba (. . .) bila je dvostruko povezana sa dve Amerike. Zemlja predaka onih koje Amijan Marcelin naziva "braminima gornje Indije" protezala se od Kašmira daleko u (današnju) pustinju Samo. Pešak je sa severa mogao da stigne - a da i

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

ne pokvasi noge - do poluostrva Aljaske, kroz Mandžuriju, zatim kroz *budući* Tartarski zaliv, Kurilska i Aleutska ostrva, dok bi drugi putnik, koji ima samo jedan kanu, i koji bi pošao sa juga, mogao da prepešači Sijam, prede ostrva Polinezije i dokopa se bilo kog dela Južne Amerike (ali, vidi *Pet godina teozofije. Stranice iz ezoteričke istorije*, str. 338 i 340).

To je napisano prema recima UČITELJA - prilično sumnjivog autoriteta za materijaliste i skeptike. Ali, ovde imamo jednog njihovog pajtaša, pticu iz istog jata - Emesta Hekela, koji u *svojoj* podeli rasa, gotovo *doslovno* ponavlja ovu tvrdnju:

(. . .) Izgleda da bi one oblasti zemljine površine, na kojima se odigrao razvoj prvobitnog čoveka od NJEGOVIH BLISKIH ROĐAKA, MAJMUNA SA ŠIROKIM NOSOM (!!) trebalo tražiti bilo u Južnoj Aziji, bilo u istočnoj Africi (koja, uistinu, nije još ni postojala kada je Treća Rasa cvetala - H. P. B.) ili u Lemuriji. Lemurija je drevni kontinent koji je danas potonuo pod vode Indijskog okeana, a koji se, postojao bio smešten na jugu današnje Azije, prostirao sa jedne strane do gornje Indije i ostrva Sund, a sa druge zapadno do Madagaskara i Afrike (vidi napred i uporedi sa *Pedigreom čoveka*, str. 80-81).

U doba 0 kome mi govorimo, kontinent "Lemurije" već se bio rasparčao na mnogo delova i stvorio nove, odvojene kontinente. Svejedno, tada nije bilo ni Afrike ni Amerike, a još manje Evrope - sve su one još dremale na dnu okeana. A nije bilo ni mnogo od današnje Azije jer su cishimalajske oblasti bile pokrivene morima, a iza njih su se pružali "lotosovi listovi" *Sveta Dvipe*, zemlje koja se danas naziva Grenland, Istočni i Zapadni Sibir, itd., itd. Ogroman kontinent, koji je nekad gospodario Indijskim, Atlanskim i Pacifičkim okeanom, sada se sastojao od velikih ostrva koja su postepeno nestajala jedno za drugim, dok konačni potres nije prekrrio i njihove poslednje ostatke. Uskršnje ostrvo je, na primer, pripadalo najranijoj civilizaciji Treće Rase. Iako je bilo potopljeno kad i sve ostalo, vulkansko i iznenadno uzdizanje okeanskog dna izdiglo je taj nedirnuti, majušni ostatak arhajskih doba, sa njegovim vulkanom i kipovima, tokom Šamplenovog (*Champlain*) doba potapanja severnog pola, da živo svedoči o postojanju Lemurije. Kaže

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

se da su neka od australijskih plemena ostaci poslednjih potomaka Treće Rase.

U ovome nas u izvesnoj meri opet podržava materijalistička nauka. Hekel, govoreći o Blumenbahovoj (*Blumenbach*) braon ili malezijskoj rasi, zatim Australijancima i Papuancima, primećuje:

Postoji tolika sličnost između Malajaca, Papuanaca i aboridžina Polinezije, tog ostrvskog sveta Australije, da izgleda kako je to nekad bio divovski i neprekinuti kontinent.

[Covekov pedigre, str 82 (ali, vidi prethodne fusnote i Dodatak)]

Zaista je i bio jer se u vreme Treće Rase prostirao istočno i zapadno, sve do današnje Amerike; isto tako je današnja Australija bila samo njegov deo, kao što su to i preživela ostrva, posejana tu i tamo u Pacifiku, a takode mu je pripadao i veliki deo Kalifornije. Prilično zabavno, Hekel u svom maštovitom *Covekovom pedigreu* smatra:

(. . .) današnje Australijance direktnim potomcima, gotovo nepromenjenim (!?) te *druge* grane prvobitne ljudske rase (. . .) koja se iz prebivališta čovekovog detinjstva raširila na sever, isprva uglavnom u Aziju, i izgleda da predstavlja pretka svili drugih ljudskih rasa sa pravom kosom. (. . .) Oni sa vunastom kosom delimično su migrirali na zapad (. . .) (tj. u Afriku i severno prema Novoj Gvineji, zemljama koje, kao stoje rečeno, tada nisu postojale) (...) drugi, sa pravom kosom, otišli su dalje na severu Azije (. . .) i naselili Australiju (. . .)

(str 81)

UČITELJ piše:

Gle, ostataka tog nekad velikog naroda (Lemurije Treće Rase) koje čine *neki* od aboridžina sa pravom kosom iz vaše Australije

(Ezoterijski budizam, str. 65)

Ali, oni pripadaju poslednjim ostacima sedme pod-rase Treće Rase. Profesor Hekel mora daje takode nešto *sanjao* i jednom imao *istinsku viziju!*

U tom periodu moramo da tražimo prvu pojavu Predaka onih koje mi nazivamo najstarijim narodima na svetu - danas zvanih

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

arijevskim Indusima, Egipćanima, nastarijim Persijancima sa jedne, a Haldejcima i Feničanima sa druge strane. Njima su vladale BOŽANSKE DINASTIJE, tj. kraljevi i vladari koji su imali samo oblik smrtnih ljudi *kakav je preovladivao u to vreme*, ali su oni uistinu bili Bića iz sfera viših i nebeskijih nego što će ova naša biti još za mnogo, mnogo Manvantara. Naravno, beskorisno je pokušavati da se u njihovo postojanje uvere skeptici. *Oni se najviše ponose time što dokazuju da su njihovi preci bili catarrhinides (majmuni), a tu činjenicu nastoje da dokažu pomoću Coccyx-a koji se nastavlja na njihova krsta {os sacrum}, tog rudimentarnog repa kojim bi oni, da je samo dovoljno dug, neprekidno mahali od radosti u čast njegovog slavnog pronalazača. Oni će ostati vemi svom majmunskom pretku kao što su hrišćani vemi bezrepom Adamu. Tajna Doktrina, međutim, rešava ovo pitanje za teozofe i proučavaoce okultne nauke.*

Ako na Drugi ogranak Treće Rase gledamo kao na prve predstavnike *istinski ljudskih rasa* sa čvrstim kostima, onda je Hekelova pretpostavka da se "evolucija prvobitnog čoveka odigrala (...) *bilo* u Južnoj Aziji, *bilo* u Lemurij i" -Africi, pošto su zapad i istok van diskusije - dovoljno, ako ne i potpuno tačna. Međutim, da bismo bili zaista tačni, onda treba reći da kao što se evolucija Prve Rase (iz tela *Pitara*) odigrala u sedam izrazito odvojenih oblasti (tada) jedinog kopna na Severnom polu - na isti načinje došlo i do preobražaja Treće Rase: on je počeo u onim sevemim oblastima koje su opisane u prethodnom tekstu, uključujući i Beringov moreuz i to na mestu koje je tada bilo suvo kopno u centralnoj Aziji, kada je klima bila polutropska čak i u arktičkoj oblasti i najviše je odgovarala prvobitnim potrebama čoveka u nastajanju. Međutim, ta oblast je, od pojave čoveka, nekoliko puta bila ledena, pa tropska. Komentar nam kaže daje Treća Rasa bila tek otprilike na središnjoj tački svog razvoja kada:

"Osa Točka zadrhta. Sunce i Mesec nisu više sijali nad glavama tog ogranka rase Iz ZNOJA ROĐENIH; ljudi upознаše sneg, led i mraz, i, kao i biljke i životinje, smanjiše se po veličini. Oni koji nisu pomrli ostali su kao POLUODRASLE BEBE PO VELIČINI I INTELEKTU. To je bila Treća Pralaja Rasa. ¹⁰

"Poluodrasla deca" u poređenju sa njihovom divovskom braćom u drugim oblastima. Toliko je nama poznato.

¹⁰ Odnosi se na Lemuriju.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

Što opet znači da će naša planeta doživeti sedam periodičkih, />o/-*punih* promena koje se odvijaju *pari passu* sa rasama. Jer, Tajna Doktrina uči da tokom ovog kruga mora biti sedam zemaljskih *Pralaja*, od kojih će tri biti izazvane promenom nagiba Zemljine ose. U okultizmu se o tom neumoljivom zakonu govori kao o "velikom PRILAGODIVAČu". Nauka priznaje da ne zna šta dovodi do klimatskih preokreta i tih izmena u položaju ose, koji uvek izazivaju takve promene, a izgleda da nije sigurna ni da dolazi do promene položaja ose. Pošto nije u stanju da ih protumači, ona je pre spremna da će lu tu pojavu potpuno porekne, nego da prizna inteligentnu karmičku ruku i zakon koji jedini mogu razumno da objasne te iznenadne promene i njihove posledice. Nauka je pokušavala da ih objasni raznim manje ili više fantastičnim razmišljanjima; jedno od njih je ideja o iznenadnom, a isto tako izmišljenom, sudaru naše Zemlje sa nekom kometom [De Bušpomova (*De Boucheporn*) hipoteza] kao uzroku geoloških preokreta. Ali, mi više volimo da se držimo našeg ezoterijskog objašnjenja postoje FOHAT isto tako dobar kao i bilo koja komet, a uz to ga još vodi i univerzalna intehgencija.

I tako, otkad se Vaivasvata Manu pojavio na ovoj zemlji, već su se odigrala četiri takva poremećaja ose; kad su stare kontinente - izuzev prvog - usisali okeani, pojavila su se druga kopna, a ogromni planinski lanci uzdigli su se tamo gde ih ranije nije bilo. Lice Zemlje bi se svaki put potpuno izmenilo; *preživljavanje najsposobnijih* naroda i rasa bilo je osigurano pravovremenom pomoći, a nesposobni - neuspešni - bili bi zbrisani sa lica zemlje. Takvo odabiranje i promene ne događaju se od jutra do mraka, već je potrebno nekoliko hiljada godina pre nego što se uredi nova kuća.

Podrase podležu istom procesu čišćenja kao i pobočni ogranci (familije Rasa). Neka čitalac, koji dobro poznaje astronomiju i matematiku, baci pogled unazad na sutone i senke prošlosti. Neka posmatra, neka zabeleži ono što zna o istoriji naroda i država i uporedi njihove odgovarajuće uspone i padove sa onim što se zna o astronomskim ciklusima - posebno sa *sideralnom godinom* koja iznosi 25.868 naših solarnih godina." Ako posmatrač ima i zrnice intuicije.

Postoje, naravno, drugi ciklusi, ciklusi u ciklusima - i upravo je to ono što toliko otežava da se proračunaju zbivanja sa rasama. Krug ekliptike se završa-

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

otkriće koliko su blagostanje i jad čitavih naroda blisko povezani sa početkom i krajem tog sideralnog ciklusa. Istina, neko ko ne pozna je okultizam ne može da se osloni na tako daleku prošlost. Putem egzaktne nauke on nije saznao ništa o događajima koji su se desili pre oko 10.000 godina, pa ipak se može utešiti znanjem - ili, ako mu tako više odgovara, pretpostavkama - o sudbini svakog od savremenih naroda za koje zna kroz otprilike 16.000 godina. Ono što hoćemo da kažemo je veoma jasno. Svake zvezdane godine tropi se povlače od pola za četiri stepena pri svakoj revoluciji, od ekvino-cijalnih tačaka, kako ekvator kruži kroz sazvežđa Zodijaka. Sad, kao što zna svaki astronom, danas su tropi samo nešto manje od dvadeset tri i po stepena udaljeni od ekvatora. Otuda on ima da prede još oko 2,5 stepena pre kraja Zvezdane godine, što čovečanstvu u celini, a posebno našim civilizovanim rasama, daje vreme od oko 16.000 godina.^

Nakon Velikog Potopa Treće Rase (Lemurijanaca):

"Ljudslui rast se značajno smanjio, isto talio i životni vek. Pošto je njihova božanstvenost opala, pomešali su se sa životinjskim rasama i došlo je do brakova između divova i Pigmeja (smanjenih rasa sa polova) (. . .) Mnogo ih je steklo BOŽANSKO, a još više – NEZAKONITO znanje i dobrovoljno sledilo LEVU STAZU. "

(Komentar, XXXIII)

Takvi su bili Atlantidani koji su se približavali svom uništenju. Koliko će geoloških perioda biti potrebno da se odigra to četvrto uništenje? Ko bi to mogao da kaže. . . . Ali, rečeno nam je da -

va za 25.868 godina. A što se Zemlje tiče, izračunato je da se ekvino-cijalne tačke godišnje vraćaju pedeset minuta i deset sekundi. Ali, unutar toga ciklusa postoji još jedan ciklus. Kaže se da "kako im se apsis kreće u susret tempom od jedanaest minuta i dvadeset četiri sekunde" (vidi članak o astronomiji u *Enciklopedija Britanika*), "time bi se revolucija dovršila za 115.302 godine. Aproksimacija ravnodnevice i apsisa je zbir tih kretanja, šezdeset jedan minut i trideset četiri sekunde, pa se zato ravnodnevice vraća u isti položaj u odnosu na apsis za 21.128 godine". Taj ciklus smo pomsnuli u *Razotkrivenoj Izidi*, tom I, u odnosu na druge cikluse. Svaki ima izrazit uticaj na naše savremene rase.

Vidi kraj ove stance, "O trajanju doba i ciklusa".

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

(44) ONI {*Atlantidani*} IZGRADIŠE VELIKE KIPOVE, DEVET JATIA VISOKE {*9 metara*}, VISINE SVOG TELA (a). LUNARNE VATRE UNIŠTIŠE ZEMLJU NJIHOVIH OTACA {*Lemurijanaca*}. VODA UGROZI ČETVRTU (*Rasu*) (b).

(a) Zaista vredi da primetimo kako je većina divovskih statua, otkrivenih na Uskršnjim ostrvima, koja predstavljaju deo jednog nesumnjivo potopljenog kontinenta - a takode i one koje su nađene na obodima pustinje Gobi, oblasti koja je bila potopljena tokom bezbroj eona - visoka između 7 i 10 metara. Statue koje je Kuk otkrio na Uskršnjim ostrvima gotovo sve su bile visoke *devet metara*, a širina ramena iznosila je gotovo tri metra (vidi odeljak "*Kamenje, svedok Divova*", na kraju ove stance). Pisac dobro zna da su savremeni arheolozi zaključili da "te statue nisu mnogo stare", kao stoje izjavio jedan od visokih službenika Britanskog muzeja, gde se sada nalaze neke od njih. Ali, to je jedna od proizvoljnih tvrdnji savremene nauke koje nemaju neku težinu.

Rečeno nam je da su ljudi, nakon što su "Lemuriju" uništile podzemne vatre, počeli da se postepeno smanjuju - proces koji je započeo već nakon njihovog pada - i da su na kraju, nakon nekoliko miliona godina, dostigli stas od oko 180 do 210 centimetara, a sada taj stas još opada (kao kod starih azijskih rasa) na oko 150 centimetara. Kako pokazuje Pikerling (*Pickering*), u malajskoj rasi (podrasi Četvrte Korenske Rase) postoji jedinstvena razlika u rastu; članovi polinežanske familije (Tahićani, Samoanci i Tongoanci) *su višeg stasa od ostatka čovečanstva*, ali su indijanska plemena i stanovnici Indokine izrazito ispod opšteg proseka. To je lako objasniti. Narodi Polinezije pripadaju veoma ranim od preživelih podrasa, a ovi drugi veoma kasnim i prelaznim lozama. Kao što su Tasmanijci danas potpuno istrebljeni, a Australijanci brzo izumiru, tako će uskoro proći i druge stare rase.

(b) Sad, kako su ti zapisi mogli da budu sačuvani? - mogli bi nas upitati. Naši dobri i ućeni orijentalisti poriču da su Indusi znali čak i za Zodijak - orijentalisti koji su *zaključili* da arijevski Indusi nisu

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

ništa znali o njemu pre nego što su to znanje Grci doneli u Indiju. Tu neumesnu klevetu je tako uspešno pobio Baji, i to, štaviše, jasnim *činjeničnim dokazima* da dodatno pobijanje nije potrebno. Kako Egipćani u svom Zodijaku (vidi Denonov *Put u Egipat*, tom II) imaju neporecivi dokaz zapisa koji obuhvataju više od tri i po *zvezdane godine* - ili oko 87.000 godina - induski kalendar pokriva gotovo trideset tri zvezdane godine, ili 850.000 godina. Egipatski sveštenici uveravali su Herodota da su se nekada Zemljin pol i pol ekliptike podudarali. Ali, kao što je primetio autor *Sfinksijade*: "Ti *jadni, zatucani* Indusi su zabeležili astronomsko znanje o deset puta 25.000 godina od (poslednjeg lokalnog) *Potopa* (u Aziji), ili *Doba užasa*", u geografskoj širini Indije i oni poseduju beleške o posmatranjima iz vremena prvog *Velikog* Potopa u okviru *istorijskog* pamćenja Arijevaca - onog koji je potopio poslednje delove Atlantide, pre 850.000 godina. Potopi koji su se odigrali pre toga su, naravno, više predanje nego istorija.

Tonjenje i preobražaj Lemurije počelo je otprilike u Arktičkom Krugu (Norveška), a Treća Rasa je završila svoj put na Lanki, tačnije na onom stoje postalo Lanka kod Atlantida. Maleni ostatak danas poznat kao Cejlon predstavlja sevemo gorje drevne Lanke dok je ogromno ostrvo, koje se tako zvalo u periodu Lemurije, bilo divovski kontinent koji je opisan u prethodnom tekstu. Kao što kaže UČITELJ (vidi *Ezoterijski budizam*, str. 65):

Zašto vaši geolozi ne bi uzeli u obzir da ispod kontinenata koje su oni istražili i izmerili (. . .) možda postoje skriveni, duboko u neizmernom, tačnije neizmerenom dnu okeana, drugi i daleko stariji kontinenti čiji slojevi nikad nisu bili geološki ispitani, a koji bi jednog dana mogli potpuno da pokolebaju današnje teorije? Zašto da ne priznamo da su naši današnji kontinenti, kao i Lemurija i Atlantida, već nekoliko puta bili potapani i da su imali dovoljno vremena da se opet pojave i nose svoje nove grupe čovečanstava i civilizacije, kao i to da će u prvom geološkom poremećaju pri narednoj kataklizmi, u nizu periodičnih kataklizmi koje se javljaju od početka do kraja u svakom Krugu, naši već ispitani kontinenti potonuti, a Lemurija i Atlantida ponovo iskrsnuti?

Naravno, ne *isti* ti kontinenti.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

Ali, na ovom mestu je potrebno dati objašnjenje. Ne bi trebalo da se javi neka zbrka u pogledu seve "Lemurije". Produžetak tog velikog kontinenta u seve Atlanti ni na koji način ne potkopava veoma raširena mišljenja o položaju izgubljene Atlantide ijedno potvrđuje drugo. Mora se primetiti da Lemurija, koja je poslužila kao kolevka Treće Korenske Rase, ne samo da je obuhvatala ogromne oblasti u Pacifiku i Indijskom okeanu, već se u obliku potkovice protezala pored Madagaskara, oko "Južne Afrike" (tada samo delića kontinenta u procesu nastajanja), kroz Atlantik do Norveške. Veliki Engleski *slatkovodni nanos zvan Vajlden (Wilden)* - koji svi geolozi smatraju *ušćem nekadašnje velike reke ~ predstavlja korito glavne struje koja je isušila Severnu Lemuriju u doba sekundara*. Nekadašnje postojanje te reke je naučna činjenica. Da li će njeni pobornici priznati nužnost da se prihvati Severna Lemurija iz doba sekundara, koju njihova činjenica zahteva? Profesor Bertold Simen (*Berthold Seeman*) ne samo daje prihvatio daje takav jedan moćni kontinent postojao, već *smatra Australiju i Evropu delovima jednog ranijeg kontinenta* - potvrđujući tako čitavu priču o "potkovici" koju smo izneli. Ne možemo dati ubedljiviji dokaz našeg stava nego što je to GREBEN u basenu Atlanskog okeana, visok 3.000 metara, koji se pruža nekih tri do četiri i po hiljade kilometara na jug od jedne tačke blizu britanskih ostrva, uspinjući se najpre ka Južnoj Africi, a potom *skrećući gotovo pod pravim uglom* da bi nastavio na JUGOISTOK prema *afričkoj obali*, odakle nastavlja na jug prema Tristan D'Akunji. Taj greben je ostatak atlanskog kontinenta i, ako bi se mogao pratiti dalje, zaista bi se pokazalo da se pod vodom u obliku potkovice spaja sa afričkim kontinentom u Indijskom okeanu (karta na osnovu merenja dubine brodovima "Čelendžer" i "Delfin", iz knjige *Atlantida, prepotopski svet*, g. Donelija).

Atlanski deo Lemurije bio je geološka osnova za ono što je opšte poznato kao Atlantida. Na nju se, zaista, pre mora gledati kao na dalji razvoj atlanskog produžetka Lemurije nego na potpuno novu masu kopna koja se izdigla da bi zadovoljila posebne zahteve Četvrte Korenske Rase. Baš kao i kod evolucije Rasa, ni kod pomeranja i smene kontinentalnih masa ne može se postaviti oštra granica gde se završava jedan raspored, a počinje drugi. Kontinuitet se u prirodnim procesima nikad ne prekida. Zato se Četvrta Rasa Atlantidana

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

razvila iz jezgra ljudi seveme Treće Rase Lamurijanaca, čije je središte bilo, grubo govoreći, na kopnu koje se nalazilo usred današnjeg Atlantskog okeana. Njihov kontinent je nastao spajanjem mnogih ostrva i poluostrva koja su se izdigla tokom vremena *da bi na kraju postala dom velike rase poznate kao atlantidska*. Kad se to jednom dogodilo, po tvrdnji najvišeg "okultnog" autoriteta, sledi da:

(. . .) ne možemo reći da se Lemurija graniči sa kontinentom Atlantide, kao što ne možemo da kažemo da se Evropa graniči sa Amerikom.

(*Ezoterijski budizam, str. 38*)

Navedeni iskazi, koji dolaze iz krugova koje ortodoksna nauka toliko omalovažava, smatraće se, naravno, manje ili više srećnom izmišljotinom. Čak i inteligentno Donelijevo delo koje smo pomenuli je odgumuto u stranu, uprkos tome što su sve njegove tvrdnje u granicama strogo naučnih dokaza. Ali, mi pišemo za budućnost. Otkrića u tom pogledu će opravdati tvrdjenja azijskih filozofa, koji smatraju da su prepotopski narodi, što su postojali nebrojeni niz vekova, upražnjavali nauke - geologiju, etnologiju i istoriju. Buduća otkrića će potvrditi ispravnost današnjih opažanja takvih britkih umova kao što su Tejn (*Tain*) i Renan. Ovaj prvi pokazuje da su civilizacije takvih starih naroda, kao što su Egipćani, indijski Arijevci, Haldejci, Kinezi i Asirci, rezultat prethodnih civilizacija koje su trajale "bezbroy vekova", a ovaj drugi ukazuje na činjenicu da:

(. . .) se Egipat od početka pojavljuje kao zreo, star i potpuno bez mitskih i herojskih perioda, kao da ta zemlja nikad nije imala svoju mladost. Njegova civilizacija nema detinjstvo, a njegova umetnost nema arhajski period. Civilizacija Stare Dinastije nije počela od detinjstva. Ona je već bila zrela ¹⁴

Na to profesor Oven dodaje:

(. . .) zabeleženo je daje Egipat bio civilizovano i uređeno društvo *pre* Menesovog vremena.

¹³ *Istorija engleske književnosti*, str. 23.

Citirano u *Atlantida, prepotopski svet*, str. 132.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

A Vinčel dodaje (*Pre-Adamiti*, str. 120) da su:

(...) u doba Menesa Egipćani već bili civilizovan i brojan narod. Maneto nam kaže da je Atotis, sin prvog kralja Menesa, izgradio palatu u Memfisu, daje bio lekar i daje ostavio *knjige o anatomiji*.

To je sasvim prirodno ako verujemo Herodotovim tvrdnjama koji u *Euterpe* (CXLII) beleži da pisana istorija egipatskih sveštenika datira otprilike 12.000 godina pre njegovog doba. Ali, staje 12.000 ili čak 120.000 godina u poređenju sa milionima godina koje su protekle od doba Lemurijanaca? Međutim, nisu izgubljena sva svedočanstva o njima, uprkos njihovoj ogromnoj drevnosti. Potpuni zapisi o rastu, razvoju, društvenom, pa čak i političkom životu Lemurijanaca sačuvani su u tajnim analima. Na nesreću, malo je onih koji mogu da ih čitaju, a oni koji bi to mogli ipak ne bi bili u stanju da razumeju njihov jezik ukoliko nisu upoznati sa svih sedam ključeva njihove simbolike. Jer, razumevanje Tajne Doktrine se zasniva na razumevanju sedam nauka, a te nauke se izražavaju putem sedam različitih primena tajnih zapisa na ezoterijske tekstove. Zato se moramo baviti sa sedam modela mišljenja na potpuno različitim nivoima Idealnosti. Svi tekstovi se odnose na jednu od sledećih perspektiva i ravnaju se prema njima:

1. Realistički nivo mišljenja,
2. Idealistički,
3. Čisto Božanski ili Duhovni.

Drugi nivoi toliko prevazilaze prosečnu svest, posebno materijalističkog uma, da bi mogli da budu čak i simbolički predstavljeni običnim jezikom. Nema čisto *mitskog* elementa ni u jednom od drevnih religioznih tekstova, ali, model mišljenja u kome su izvorno pisani mora da se otkrije i da se čvrsto sledi tokom procesa tumačenja. Jer, on je ili simbolički (arhajski način mišljenja), amblematski (noviji, iako veoma star način mišljenja), parabola (alegorijski), hijeroglifski, ili pak *logogramski* - najteži od svih, pošto svako slovo, kao u kineskom jeziku, predstavlja čitavu reč. Tako je gotovo svako lično ime, bilo da se radi o *Vedama*, *Knjizi mrtvih* ili *Bibliji* (u određenoj meri) sastavljeno od takvih logograma. Niko ko nije iniciran u tajnu okultne religiozne logografije ne može smatrati da zna šta neko ime u bilo kom drevnom fragmentu znači pre nego što je pojmio

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

značenje svakog slova od koga se ono sastoji. Kako možemo da očekujemo od čisto svetovnog mislioca, ma koliko daje učen u *ortodoksnom* simbolizmu, da se tako izrazimo - tj. onom simbolizmu koji nikad ne izlazi iz okvira solamog mita i seksualnog obožavanja - da prodre u tajnu koja se krije iza tog vela. Onaj ko se bavi mahunom ili ljušturinom doslovnog značenja i posvećuje se jalovom kaleidoskopskom preuređivanju pukih reči-simbola, nipošto ne može očekivati da će isplivati iz zastranjivanja savremenih mitologa.

Zato, Vaivasvata, Ksisutrus, Deukalion, Noje, itd., itd. - svi glavni likovi iz svetskih potopa, opštih i delimičnih - u samim svojim imenima sadrže zapis uzroka i posledica koje su dovele do tog događaja, samo kad bismo mogli da ih u potpunosti pročitamo. Svi ti potopi su se odigrali usled zbivanja koja su se desila u prirodi i znače *istorijske* događaje, svejedno da li su oni bili zvezdani, geološki događaji, ili pak naprosto alegorije etičkih zbivanja na drugim i višim planovima bića. Verujemo da smo to u dovoljnoj meri pokazali tokom opširnih objašnjenja koje zahtevaju alegorijske Stance.

Govoriti o rasi visokoj *devet jatisa*, ili devet metara, u delu koje pretenduje da bude naučnije od "Hrabrog krojača", prilično je neobičan poduhvat. "Gde su Vam dokazi?" - upitaće autorku. U istoriji i predanju, glasi odgovor. Predanja o rasi divova u drevnoj prošlosti postoje svuda; ima ih i u usmenom i u pisanom nasleđu. Indija je imala svoje Danave i Daitje, Cejlon svoje Rakšase, Grčka svoje Titane, Egipat svoje divovske Heroje, Haldeja svoje Izdubare (Nimrod), a Jevreji svoje *Emime iz zemlje Moab* sa čuvenim divovima, Anakim (*Brojevi*, XIII 33). Mojsije govori o Ogu, kralju visokom devet lakata (više od 5 metara), širokom 1,25 metara (*Ponovljeni zakoni*, III, 11), a Golijat je bio "visok šest lakata i jedan pedalj" (ili skoro 4 metra). Jedina razlika između "otkrivenih Spisa" i svedočanstava koja nam pružaju Herodot, Diodor sa Sicilije, Homer, Plinije, Plutarh, Filostrat, itd., itd., je u sledećem: dok pagani pominju samo *kosture divova*, koji su pomrli pre bezbroj godina, čije su ostatke *lično videli*, tumači *Biblije* bestidno zahtevaju da geologija i arheologija poveruju da su takvi divovi naseljavali nekoliko zemalja u Mojsijevo doba, divovi prema kojima su Jevreji bili kao skakavci i koji su još uvek postojali u doba Isusa (Navina) i Davida. Na nesreću, njihova sopstvena hronologija im stoji na putu. Mora da se

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

odbaci ili ona, ili divovi (ali, pogledajte Deo III, "Dodatak", završno poglavlje).

Još uvek se mogu naći svedočanstva, iako malobrojna, koja kažu o potopljenim kontinentima i divovskim ljudima koji su ih naseljavali. Arheologija poznaje nekoliko takvih na ovoj planeti iako, osim što bi se upitala "šta bi to oni mogli da predstavljaju", nikad ozbiljno nije ni pokušala da otkrije tajnu. Pored statua sa Uskršnjih ostrva, koje smo već pomenuli, kom dobu pripadaju divovske statue u blizini Bamijana? Arheologija ih pripisuje prvim vekovima hrišćanstva (kao i obično), i u tome greši, kao i u mnogim drugim svojim razmišljanjima. Nekoliko opisa će čitaocu pokazati kakve su statue na Uskršnjim ostrvima i u Bamijanu. U *Zemljama sveta*, od Roberta Brauna, tom IV, str. 43 i dalje, kaže se da:

Tipi, Rapa Nui, ili Uskrnje ostrvo, predstavlja izolovanu tačku gotovo 3.500 kilometara od obale Južne Amerike (. . .) koje je dugačko oko 18 kilometara, široko 6 (...), a u njegovom središtu postoji ugašeni krater visok oko 350 metara. Ostrvo obiluje kraterima vulkana ugašenim toliko dugo da nije ostala nikakva uspomena na njihovu aktivnost (. . .)

Ali, ko je načinio ogromne kamene statue koje su danas najveća atrakcija za posetioce? *Niko ne zna* (. . .) Više je nego verovatno da su one već bile tu kada su današnji stanovnici (šaćica polinežanskih divljaka) naselili ostrvo. (. . .) One su izrađene *majstorski* (...) i veruje se da je rasa koja ih je sagradila bila u stalnom kontaktu sa stanovnicima Perua, kao i stanovnicima drugih delova Južne Amerike. (. . .) Još u vreme Kukovog dolaska, neke od statua, koje su bile visoke 9 metara, a široke tri u ramenima, ležale su prevrnutе, dok su neke, koje su još uvek stajale uspravno, izgledale mnogo veće. Jedna od njih je bila toliko visoka daje senka koju je bacala mogla da zakloni od Sunca trideset ljudi. Platforme na kojima su te divovske skulpture stajale bile su dugačke deset do dvanaest metara, široke tri do pet metara (...) sve izrađene od kamena isklesanog u kiklopskom stilu, veoma nalik na zidove hrama Pačakamak, // *na ruševinе Tia-Huanakua u Peruu* (tom III, str. 310, 311).

Ovaj autor, dalje, ne objašnjavajući *kako* bi drugačije one mogle biti izrađene, ukoliko ih nisu načinili divovi koji su bili iste visine kao i same statue, veoma sugestivno dodaje:

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

NEMA RAZLOGA DA SE VERUJE KAKO JE MA KOJA OD TIH STATUA BILA IZRAĐENA DEG PO DEO TAKO ŠTO SU OKO NJIH BILE PODIZANE SKELE.

Jedna od najboljih ovih statua danas se nalazi u Britanskom muzeju. Kipova na Ronoraraku - jedinih koji danas stoje uspravno - ima četiri: tri duboko utonula u zemlju, dok se jedan oslanja na potiljak glave, kao čovek kad spava. Iako svi imaju izdužene glave, njihovi tipovi su različiti: očigledno je da su ti kipovi predstavljali portrete, pošto se nosevi, usta i brade veoma razlikuju po obliku, pa čak i njihove kape - neka vrsta ravnog kačketa sa komadom zakačenim otpozadi, koji pokriva zadnji deo glave - pokazuju da predlošci za te portrete nisu bili divljaci iz kamenog doba. Zaista se možemo pitati - "Ko ih je načinio" - ali ni arheologija ni geologija neće na to odgovoriti iako ova druga priznaje daje to ostrvo deo potopljenog kontinenta.

Ali, koje isklesao statue u Bamijanu, još ogromnije, najviše i najgigantskije u čitavom svetu, za koje je Bartoldijev Kip Slobode (sada u *Njujorku*) *patuljak* kada se uporedi sa najvećom od tih pet statua. Bems i nekoliko učenih jezuita koji su posetili to mesto govore o planini "*koja je izbušena kao saće divovskim ćelijama*" sa dve džinovske statue isklesane u istoj steni. O njima se govori kao o savremenom *Miao-Ceu* (vidi napred, citat iz *Su-Đinga*), poslednjem živom svedoku *Miao-Cea* koji je "uznemiravao Zemlju"; jezuiti su u pravu, a arheolozi, koji u najvećoj od tih statua vide Budu varaju se. Jer, sve te bezbrojne divovske ruševine, koje se jedna za drugom otkrivaju u naše vreme, sve te ogromne avenije gigantskih ruševina koje se nalaze u Americi duž i preko Stenovitih planina, predstavljaju delo Kiklopa, pravih i stvarnih Divova iz prošlosti. "Gomile ogromnih ljudskih kostiju" otkrivene su u "Americi, blizu Misortea", govori nam jedan slavni, savremeni putnik, upravo na mestu na koje lokalno predanje ukazuje kao na mesto iskrcavanja onih divova koji su preplavili Ameriku u vreme kad ona tek što se bila izdigla iz voda (vidi *De La Vega*, tom IX, pogl. IX).'^

Centralnoazijsko predanje kaže isto o statuama iz Bamijana. Šta one predstavljaju i kakvo je to mesto na kome stoje bezbroj vekova, prkoseći kataklizmama oko sebe, pa čak i rukama čoveka, na pri-

¹⁵ Vidi takode i *Pneumatologie des Esprits*, tom III, str. 55, de Mirvij.

Stanca XI— Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

mer Timurovim hordama i vandalskim ratnicima Nadir Šaha? Bamijan je mali, jadan, polurazrušeni grad u Centralnoj Aziji, na pola puta između Kabula i Balka, u podnožju Kobhibabe, ogromne planine koja pripada lancu Parapomisiajan (ili Hindukuš) oko 3.000 metara nadmorske visine. U davnoj prošlosti, Bamijan je bio deo drevnog grada Džuldžula, koga je uništio i do temelja srušio Džingis Kan u XIII veku. Čitava dolina je oivičena ogromnim stenama, koje su pune delimično prirodnih, a delimično veštačkih pećina i rupa, nekadašnjih boravišta budističkih monaha koji su u njima uspostavili svoje *vihare*. Takve *vihare* je i dan danas moguće naći u izobilju u indijskim hramovima urezanim u stene, kao i u dolinama Dželalabada. Na ulazima u te vihare otkriveno je, tačnije/?o«ovo *otkriveno*, pet divovskih statua koje su se smatrale statuama Bude, budući da čuveni kineski putopisac Hiouen Cang govori o njima kada je posetio Bamijan u VII veku.*

Kad je rečeno da na čitavom svetu ne postoje veće statue, tu činjenicu su lako potvrdila svedočanstva putnika koji su ih ispitali i izmerili. Najveća od njih je visoka 60 metara, odnosno viša je za preko 20 metara od Kipa slobode u Njujorku, koji je visok samo 34 metra. Sam čuveni Kolos sa Rodosa, između čijih nogu su lako prolazili najveći brodovi tog doba, bio je visok samo 40 do 50 metara. Druga statua, isklesana u steni kao i prva, visoka je samo 40 metara (6 metara viša od Kipa slobode)." Treća statua je visoka samo 30 metara, a ostale dve su još manje; poslednja je samo malo viša od prosečne visine čoveka naše rase. Prvi i najveći kolos predstavlja čoveka odevenog u neku vrstu *toge*; g. de Nadejlak (*de Nadeylac*) (vidi u daljem tekstu) misli da opšti izgled te statue, crte na glavi, a posebno velike viseće uši neporecivo ukazuju da bi ona trebalo da predstavlja Budu. Ali, to ništa ne dokazuje. Uprkos činjenici da najveći broj

* Ove statue su 2000. godine uništili avganistanski talibani, na čelu sa njihovim vodom Mula Omarom, uz obrazloženje da one nisu deo islamske tradicije, (nap. ured.)

Zajedničko za prvu i drugu, kao i za Bartoldijevu statuu je to što imaju ulaz u podnožju, koji zavojitim stepeništem uklesanim u steni vodi do glave kipova. Istaknuti francuski arheolog i antropolog, markiz de Nadejlak, u svom delu opravdano primećuje da ni u antici ni u savremenom dobu nikad nije bilo ogromnijih ljudskih figura nego što su to prva dva kipa.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

statua Bude koje danas postoje, prikazane u položaju *Samadija*, imaju duge viseće uši, to je kasnija inovacija i kasnija predstava. Prvobitna ideja potekla je od ezoterijske alegorije. Neprirодно velike uši simbolizuju sveznanje mudrosti, i trebalo je da podsećaju na moć Onoga ko *zna i čuje sve* i čijoj dobronamemoj ljubavi i pažnji prema svim stvorenjima ništa ne može da izmakne. "Milostivi Gospod, naš Gospodar, čuje vapaj patnje manjeg od najmanjih, preko brda i dolina, i hita da ga izbavi" - kaže jedna Stanca. Gotama Buda bio je Indus, Arijevac, a prikaz tako dugih ušiju nalazimo jedino među mongolskim Burmancima i Sijamcima, koji ih, kao u Cožinu, veštački izobličavaju. Budistički monasi, koji su pećine *Miao-Cea* pretvorili u *vihare* i ćelije, došli su u Centralnu Aziju u prvim vekovima hrišćanskog doba. Zato Hiouen Cang, kad govori o divovskoj statui, kaže da je u njegovo vreme "sjaj zlatnih ukrasa, koji su prekrivali kip, zaslepljivao oči", ali danas od tih ukrasa nije ostalo ni traga. Odeća, za razliku od samog kipa isklesanog u uspravnoj steni, načinjena je od gipsa i oblikovana prema kamenom kipu. Talbot, koji ju je krajnje pažljivo ispitao, otkrio je da ta tkanina pripada daleko kasnijoj epohi. Sama statua bi se zato morala pripisati periodu mnogo drevnijem od perioda budizma. Šta onda ona predstavlja, moglo bi se zapitati?

Još jedno predanje, koje potvrđuju pisani dokumenti, odgovara na to pitanje i rešava misteriju. Budistički arhati i askete našli su tih pet statua, i još mnogo više, koje su danas smrvljene u prah. Pošto su tri od njih stajale na ulazu u ogromne prostorije njihovog budućeg prebivališta, oni su pokrili figure gipsom i preko starih uobličili nove statue koje bi trebalo da predstavljaju Gospoda Tathagatu.* Unutrašnji zidovi tih prostorija su i dan danas prekriveni svetlim prikazima ljudskih figura, a u svakoj grupi se ponavlja sveta slika Bude. Te freske i ukrasi - koje nas podsećaju na vizantijski stil slikarstva - nastale su iz pobožnosti monaha asketa, isto kao i neki drugi manji kipovi i ukrasi uklesani u steni. Ali, pet statua su rukotvorina Inicijata Četvrte Rase, koji su nakon potapanja njihovog kontinenta potražili utočište u utvrđenjima i na vrhovima planinskih lanaca Centralne Azije. Štaviše, tih pet statua predstavljaju neprolazni zapis ezoterijskog učenja o postepenoj evoluciji rasa.

* Misli se na Budu, Prosvetljenog. (nap. ured.)

Stanca XI— Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

Najveća predstavlja Prvu Rasu Čovečanstva; njeno eterično telo je uklesano u čvrstom, večnom kamenu, da bi poučilo buduće generacije jer sećanje na njih inače nikad ne bi preživelo atlantiđanski potop. Druga - visoka 40 metara - predstavlja Iz Znoja Rođene, a treća - visoka 20 metara - obesmrćuje rasu koja je pala i tako stvorila prvu fizičku rasu, rođenu od oca i majke, čije poslednje potomke predstavljaju kipovi nađeni na Uskršnjim ostrvima; ali, oni su bili visoki samo 6 do 8 metara u doba kada je potopljena Lemurija, nakon što su je gotovo potpno uništile vulkanske vatre. Četvrta Rasa je bila još manja, iako divovska u poredenju sa našom današnjom Petom Rasom, i niz kipova se konačno završava Petom Rasom (vidi odeljak "Kiklopske ruševine i kolosalno kamenje kao svedoci o Divovima").

To su, dakle, "Divovi" iz drevnosti, prepotopski i poslepotopski *Giborim* iz *Biblije*. Oni su živeli i cvetali pre milion, a ne pre tri ili četiri hiljade godina. *Anakim* Isusa Navina, prema kome su njegove vojske bile kao "skakavci", zaista predstavlja delo jevrejske mašte, ukoliko narod Izraela ne tvrdi da Isus Navin potiče iz eocena, ili bar iz miocena, i pretvori "milenijume" iz svoje hronologije u "milione" godina.

U pogledu svega što se tiče praistorijskog doba, čitalac bi trebalo da ima na umu mudre Montenjeve reci. Veliki francuski filozof je rekao:

(. .) Pijana je predrasuda prezirati i osuđivati kao neistinu ono što nama ne izgleda da liči na istinu; stoje uobičajena greška onih koji smatraju sebe boljim od prostih ljudi.

(. .) Ali, razum me je naučio da ako neku stvar odlučno osudimo kao lažnu i nemoguću, to znači da sebi pripisujemo privilegiju da u šaci držimo domete i granice Božije Volje i moći naše zajedničke Majke Prirode, a nema veće ludosti na svetu od toga da te stvari svodimo na nivo naših sposobnosti i ograničenja, kao i na nivo našeg vrednovanja.

Ako te pojave nazovemo čudovištima ili čudima koje naš um ne može da shvati, koliko takvih stvari danas ulaze u naš vidokrug? Razmotrimo kroz kakvu maglu opažamo i koliko smo slepi da spoznamo najveći broj stvari koje nam prolaze kroz ruke; zaista ćemo uvideti da mi pre opažamo po navici nego naučno tu njihovu začudnost za nas, i da bi one stvari, koje nam se prvi put

TAJNADOKTRINA * ANTROPOGENEZA

predstave, bez sumnje trebalo da ocenimo kao manje ili više drugačije i neverovatnije od svih drugih.

(Eseji, pogl. XXVI) *

Učenjak koji misli na pošten način bi, pre nego što porekne mogućnost *naše* istorije i zapisa, trebalo da prouči savremenu istoriju, kao i univerzalna predanja rasuta u antičkoj i savremenoj književnosti, kako bi potražio tragove tih čudesnih prvih rasa. Malo sumnjala može čak i da pretpostavi kakvo obilje dokaza, koji to potvrđuju, nalazimo razbacano i pohranjeno čak i u samom Britanskom muzeju. Molimo čitaoca da još jednom pogleda materiju koju obrađujemo u poglavlju koje sledi:

KIKLOPSKE RUŠEVINE I KOLOSALNI KIPOVI KAO SVEDOCI POSTOJANJA DIVOVA

U svom ogromnom delu *Podsetnici upućeni Akademiji nauka*, de Mirvij, koji se poduhvatio toga da dokaže da đavo zaista postoji i da se nastanio u svim drevnim i savremenim idolima, sakupio je nekoliko stotina stranica "istorijskih dokaza" daje u vremenima *čuda* ~ paganskih i biblijskih - kamenje hodalo, govorilo, izricalo proročanstva, pa čak i pevalo. Daje, na kraju, "Hrist-kamen" ili *Hrist-Stena*, "duhovna stena" koja je pratila Izrael {*Prva Pavlova poslanica Korinćanima*, X, 4), "postao *Jupiterov kamen*", koga je progutao njegov otac Satum, "u obliku kamena"^^ Nećemo se zadržavati oko toga da diskutujemo o očiglednoj zloupotrebi i materijalizaciji biblijske metafore sa isključivim ciljem da se dokaže *satanizam* idola iako se o tome može dosta reći.^^ Ali, čak i ako mi našem kamenju ne pripri-

* Mišel de Montenj (28.02.1533.-13.09.1592.), francuski mislilac. Njegovi *Eseji* su kod nas prevedeni i objavljeni samo delimično, kod nekoliko izdavačkih kuća, ali nikad u celosti. (nap. ured.)

¹⁷ *Živo kamenje koje govori*, str. 283. *Teologija kamenja*, 270.

¹⁸ Satum je *Kronos* - "Vreme". Njegovo gutanje *Jupitera-lapisa* (kamena) se jednog dana može pokazati kao proročanstvo. "Petar {*cephas, lapis*} i ^kamen na kome je sazidana rimska crkva", uveravaju nas. Ali, *Kronos* će "je sigurno *progutati*, baš kao stoje progutao i *Jupitera-lapisa*, pa i veće ličnosti.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

sujemo nikakvu sposobnost šetnje slične šetnjama peripatetičara, i urođene natprirodne sposobnosti, ipak možemo da sakupimo sve dokaze koji su nam pri ruci kako bismo pokazali: (a) da nisu postojali divovi koji su pomerali takve kolosalne stene nikad ne bi moglo biti Stounhendža, Kamaka (Bretanja) i drugih sličnih kiklopskih građevina i (b) da nije postojala MAGIJA, nikad ne bi moglo biti toliko svedoka koji potvrđuju da kamenje govori i proriče.

Vidimo da Pausanija u delu *Achaica* (str. 81) priznaje kako je, na početku svog rada, smatrao Grke potpunim *idiotima* "zato što obožavaju kamenje". Ali, kad je stigao u Arkadiju, dodao je: "Sad razmišljam na drugačiji način". Zato, čak i ako ne obožava kamenje ili kamene idole i kipove, što je ista stvar - zločin za koji u svojoj gluposti rimokatolička crkva optužuje pagane, iako sama radi to isto - čovek može sebi dopustiti da veruje u ono u šta su verovali toliki veliki filozofi i sveti, a da time ne zasluži da ga neki savremeni Pausanija nazove "idiotom".

Upućujemo čitaoca na tom VI *Academie des Inscriptionas* (*Podsetnici*, str. 518 i dalje) ako bi hteo da prouči razne osobine kamenja i oblutaka iz perspektive *magije* i psihičkih moći. U pesmi o *Kamenju*, posvećenoj Orfeju, to kamenje se deli na *ofite* i *siderite*, "zmi-jasto kamenje" i "zvezdano kamenje".

"Ojiti" IQ Čupav, tvrd, cm i ima dar govora; kad čovek hoće da ga baci, on proizvodi zvuc sličan plaču deteta. Pomoću takvog kamenja je Helen predviđao uništenje Troje, svoje domovine (. . .)

(Falkone)

Sanhoniaton i Filon Bibloski, govoreći o tim predmetima, nazivaju ih "*Oživljenim kamenjem*". Fotije ponavlja ono što su Damaskin, Asklepijad, Isidor i lekar Euzebije tvrdili pre njega. Ovaj poslednji (Euzebije) nikad se nije odvajao od svojih *ofita*, koje je nosio u nedrima i od njih dobijao proročanstva, koja su izricana *tankim glasićem nalik na tiho zviždukanje* Amobije (svetac, koji je "od paganina postao jedno od *svetila crkve*", kažu hrišćani svojim čitaocima), priznaje da nikad ne bi mogao da naiđe na jedan takav kamen, a da mu ne postavi pitanje, "na koje bi ovaj neki put odgovorio/aⁿ/m i *oštrim*

Isti, naravno, kao i "glasić" koji je Elije čuo nakon zemljotresa na ulazu u pećinu.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

glasićem". U čemu je razlika između hrišćanskih i paganskih *ofita*, pitamo mi?

Takođe je poznato daje čuveni kamen u Vestminsteru, zvani *liafail* - "kamen koji govori" - dizao svoj glas samo da bi rekao ime kralja koji će biti izabran. Kambri (*Keltski spomenici*) kaže da gaje video dok je na njemu još uvek stajao natpis: ^"

*"Ni fallat fatum, Scoti guocemgue locatum
Invenient lapidam, regnase tenentur ibidem" **

Na kraju, Suidas govori o izvesnom Herakliju, koji je na prvi pogled mogao da razlikuje neživo kamenje od onog koje može da se kreće, a Plinije pominje kamenje "koje beži kad mu se približi ruka" (vidi *Rečnik religija* opata Bertrana, za reci *Heraklije* i *Betil*).

0

De Mirvij, koji nastoji da opravda *Bibliju*, veoma umesno pita zašto se čudovišno kamenje Stounhendža u starini zvalo *kior-gaur* [od *Cor*, ples, odatle *korea* (*chorea*) i *gaur*, DIV], ili ples divova? A onda šalje čitaoca da odgovor nađe kod biskupa od sv. Gilda. Ali, autor dela *Putovanje grofa de Korneja, tragom divova* i raznovrsnih učinih dela o ruševinama Stounhendža, ^ Kamaka i Vest Hoedlija, daje daleko bolje i pouzdanije informacije o tom pitanju. U tim oblastima - pravim šumama stena - nalaze se ogromni monoliti, "od kojih

Kamenje koje se ljulja ili Loganovo kamenje nosi razna imena. Kelti su imali svoj *Iclačabrat*, "kamen sudbine ili presude"; *Icamen koji predviđa* ili "kamen suda Božijeg", i kamen proročanstava; pokretno ili oživljeno kamenje Feničana; irsko grmeće kamenje. Britanija je imala svoje "klateće kamenje" u Hjelgoatu. Ono se nalazi u Starom i Novom Svetu - na Britanskim ostrvima, u Francuskoj, Španiji, Italiji, Rusiji, Nemačkoj itd., kao i u Severnoj Americi (vidi Hodsonova *Pisma iz Severne Amerike*, tom II, str. 440). Plinije govori o nekolicini takvih u Aziji [*Prirodna istorija*, knj. I, c, 96], a Apolonije sa Rodosa naširoko govori o kamenju koje se ljulja i kaže daje to "kamenje, koje se stavlja na vrh humke, toliko senzitivno *da može da ga pokrene um*" (Akermanov *Art indeks*, str. 34.), što se nesumnjivo odnosi na drevne sveštenike koji su sa razdaljine pomerali takvo kamenje snagom volje.

* (Lat.) - Da ne bi izneverili proroštvo, Škoti će baš na tom mestu pronaći kamen, i upravo onde uspostaviti vlast. (nap. prev.)

Vidite, između ostalog, *Istoriju paganstva u Kaledoniji*, od dr Th. A. Wise, akademika itd.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

neki teže 500 tona" (Kambri). Veruje se daje to "uređeno kamenje" ravnice Solzberija ostatak druidskog hrama. Ali, Druidi su bili istorijski ljudi, a ne Kiklopi ili divovi. Koje onda, *ako ne divovi, mogao da podigne tolike mase* (posebno one u Kamaku i Vest Hoedliju), poreda ih simetričnim redom tako da predstavljaju presek lopte u ravni i postavi ih u tako čudesnu ravnotežu da izgleda kao da jedva dodiruje zemlju, podrhtavaju na najmanji dodir prsta, a ipak odolevaju naporima dvadeset ljudi da ih pomere?

Mi kažemo da najveći deo tog kamenja predstavlja spomenike poslednjih Atlantidana. Odgovoriće nam se kako svi geolozi tvrde daje to kamenje prirodnog porekla. Da ono, kad "vene", tj. gubi listić po listić svoje supstance pod uticajem klime, poprima takav oblik. Da su "hridine" čudnog oblika u zapadnoj Engleskoj takođe nastale na taj način. Da će, konačno, pošto svi naučnici smatraju daje "kamenje koje se ljuđa čisto prirodnog porekla i da su vetar, kiša i slično doveli do razgradnje kamenja po slojevima" - naša tvrdnja biti zaslužno pobijena, posebno "zato što vidimo kako se taj proces modifikacije kamenja odigrava i danas u našoj okolini". Pa da vidimo.

Pročitajte, međutim, šta ima da kaže geologija i naučićete da često te divovske mase čak i ne potiču iz zemalja u kojima su danas postavljene, da njihovi geološki srodnici pripadaju slojevima koji su nepoznati u tim oblastima i mogu se naći samo preko mora. G. Viljem Tuk (*WiUam Tooke*) (knjiga u prevodu na francuski, *Tatarski grobovi, Arch. VII*, str. 2227), razmišljajući o ogromnim blokovima granita koji su posejani po Južnoj Rusiji i Sibiru, kaže čitaocu da na mestima gde se oni nalaze nema ni stena ni planina i da mora da su doneti "sa ogromnih udaljenosti pomoću izuzetnih napora". Šarton (*Charnton*) (*Drevni i savremeniputnici*, tom I, str. 230) govori o jednom primerku takve stene "iz Irske", koji je analizirao jedan istaknuti engleski geolog i tom kamenu pripisao strano poreklo, "*najverovatnije afričko*".

To je čudna *koincidencija* pošto irsko predanje govori daje okruglo kamenje u tu zemlju *doneo jedan Čarobnjak iz Afrike*. De Mirvij u tom čarobnjaku vidi "prokletog *Hamita*".^^ Mi u njemu vidimo

²² Ham nije bio Titan ni Div ništa više nego što su to bili Sim i Jafet. Ili su svi oni Titani iz Nojevog kovčega, kao što Faber pokazuje, ili su mit.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

tamnopotog Atlantidanina, možda čak nekog poznijeg Lemurijanca, koji je preživio do nastanka Britanskih ostrva - DIVA U svakom slučaju.^^

Kambri prostodušno kaže:

Ljudi nemaju veze sa tim (. . .) jer nikad *ljudska* moć ni trud ne bi mogle da preduzmu ništa slično. Jedino je sama priroda sve to uradila (!!), a nauka će to jednog dana pokazati. (!!)

(str. 88)

Ipak, to je postigla ljudska, iako divovska moć, a nipošto sama priroda, ništa više nego neki bog ili đavo.

"Nauka", koja se poduhvatila da pokaže kako su čak i ljudski um i Duh naprosto proizvod *slepih sila*, u stanju je da se takvog nečeg poduhvati. Ona može da išeta napolje jednog lepog jutra i da otkrije daje sama Priroda poredala divovsko kamenje Stounhendža, matematičkom preciznošću proračunala njegov položaj, dala mu oblik kruga iz Dendere i znakova Zodijaka, i dopremila kamenje teško više od 500 tona koje je doletelo iz Afrike i Azije u Englesku i Irsku!

Istina je daje kasnije Kambri promenio mišljenje. On kaže:

Dugo sam verovao *Aa. jedino Priroda* može da proizvede takva čudesa (. . .) *a\poričem to (. . .) slučaj nije u stanju da proizvede* takve čudesne kombinacije (. . .) oni koji su postavili pomenuto kamenje u ravnotežu su isti oni koji su podigli pokretne mase jezera Hjelgoat, blizu Konkamoa. (. . .)

Dr Džon Votson (*John JWatson*), koga citira autor navedenog dela *Keltski spomenici*, str. 99, govoreći o *pokretnom* kamenju, ili Kamenju koje se ljuđa, smeštenom na padini Golkara ("Čarobnjak"), kaže:

Zapanjujući pokreti tih masa postavljenih u ravnotežu naveli su Kelte da ih porede sa bogovima. (. . .)

U *Stounhendžu* Flindersa Petrija se kaže daje:

Diodor sa Sicilije tvrdi da su u vreme Izide svi ljudi bili ogromnog rasta, i Heleni su ih nazvali Gigantima. "01 S'ev AİTUTİT© İ,U90?^0Y00CTI Kaia TTIV 'Icn86q Ti^iKiav Y8yovEvai Tivac; 7T:o>^ua(Djiaxouq."

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

(. . .) Stounhendž izgrađen od kamena iz te oblasti, crvenog peščara, ili "sarsen" kamena, koga u toj oblasti zovu "sivi ovnovi". Ali, neki od kamenova, posebno oni za koje se kaže da su služili u astronomske svrhe, doneti su izdaleka, verovatno iz Sevele Irske.

Da zaključimo. Razmišljanja jednog čoveka od nauke, u članku 0 tom predmetu objavljenom 1850. godine u *Arheološkoj reviji* (str. 473), vrede da ih ovde navedemo. Taj članak o kamenju koje se lju-lja kaže:

Svaki kamen predstavlja blok čija bi težina namučila najmoćnije mašine. Jednom rečju, postoje mase, rasute po čitavom svetu, pred kojima reč *materijali* postaje neshvatljiva, pri pogledu na koje mašta ostaje zbunjena i koje se moraju nazvati kolosalnim, kao i same građevine. Pored toga, ti ogromni *ljuljajući kamenovi*, zvani ponekad *goniči* - postavljeni uspravno na neku od svojih strana kao tačku oslonca, a čija je ravnoteža tako savršena da i najmanji dodir može da ih pokrene (. . .) pokazuju potpuno pouzdano poznavanje statistike. Recipročni uravnotežujući pokreti, površine, ravni, konveksno i konkavno sa svoje strane (. . .) sve ih to povezuje sa kiklopskim spomenicima, o kojima se sa mnogo razloga može reći, ponavljajući De La Vegu, kako "izgleda da su demoni radili na njima više nego ljudi".[^]

24 t[^] •

Krojcer pise:

Teško je da ne posumnjamo kako su u građi Tira i Mikene učestvovala planetarne sile koje bi trebalo da pokreću planetarne moći, analogne čuvenim Daktilima.

(Pelazgi i Kiklopi)

Do dana današnjeg nauka ne zna ništa o Kiklopima. Pretpostavlja se da su oni izgradili sve takozvane "kiklopske" građevine za čiju bi izgradnju bile potrebne čete divova i - njih je sve u svemu bilo samo sedamdeset sedam (Krojcer misli, sto). Oni se nazivaju "Graditeljima", a okultizam ih zove INICIJATORIMA, koji su, inicirajući neke od Pelazga, postavili na taj način kamen temeljac istinskog SLOBODNOG ZIDARSTVA. Herodot povezuje Kiklope sa Persejem, "sinom asirskog demona" (I, VI. str. 54). Raul Rose (*Raoul Rocliette*) je otkrio daje Palemonije, Kiklop kome je podignuto svetište, "bio Herkul za narod Tira". U svakom slučaju, on je izgradio svete stubove u Gadim, na kojima su naslikane tajanstvene figure za koje je Apolonije iz Tijane jedini imao ključ u njegovo doba, a ti likovi se još uvek mogu naći na zidovima Elore, divovskih mševina hrama Višvakarmana, "graditelja i arhitekta Bogova".

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Bar jedanput se slažemo sa našim koliko prijateljima toliko i dušmanima, rimokatolicima, i pitamo kako bi paleolitski *divljaci*, pećinski ljudi, nešto viši od današnjeg čoveka, ali ipak obični smrtnici kao što smo i mi sami, mogli da izgrade takvo čudo statike i ravnoteže, sa masama koje teže stotine tona. Nema smisla da se pozivamo na razna predanja što su povezana sa kamenjem koje se ljuđa. Ipak, bilo bi dobro priseliti se *Giralda iz Kambrija*, koji govori o takvom jednom kamenu na ostrvu Mona koji se uvek vraćao na svoje mesto, uprkos svim naporima da se negde premesti. U vreme kada je Henri II osvojio Irsku, grof Hjužo Se-strenzis (*Hugo Cestrensis*), koji je želeo da se uveri u tu činjenicu, zavezao je kamen iz Mone za mnogo veći kamen i bacio ga u more. Narednog jutra ovaj je nađen na svom uobičajenom mestu... Učeni Viljem od Solzberija potvrđuje tu činjenicu time što je posvedočio o njegovom prisustvu u zidu crkve gde gaje video 1554. godine... To nas podseća na ono stoje Plinije rekao o kamenu koji su Argonauti ostavili u Kizikumu, a Kizijanci stavili u Pritanej, "odakle je *onpobegao nekoliko puta*, što ih je prisililo da ga zacementiraju" (*Prirodna istorija*, XXXVI, str. 592). U iznetim primerima mi vidimo ogromno kamenje za koje se u antici tvrdilo daje "živo, kreće se, govori i samo od sebe seta". Izgleda daje to kamenje takođe moglo da natera ljude u bekstvo, pošto je nazivano *goničima* ("koje nagoni u beg"), a de Muso (*Des Mousseaux*) pokazuje daje sve to bilo proročko kamenje koje je nazivano i *ludim* kamenjem (vidi njegovo delo *Bog i Bogovi*, str. 587).

Nauka je prihvatila kamenje koje se ljuđa. Zašto se ono ljuđa, zašto je takvim načinjeno? Čovek mora da bude šlep kako ne bi video daje to kretanje jedan način proricanja, i daje to kamenje baš zbog toga nazivano "kamenjem istine".

(*De Mirvij, Fetišizam*)

Kaže se da su gospoda Ričardson i Bart bih zapanjeni kad su u pustinji Sahari našH iste trostruke, uspravne kamenove kakve su vidali u Aziji, Kirgiziji, Etruriji i u čitavoj sevoj Evropi. G. Rive-Kamak (*Rivett-Camac*) iz Alahabada, istaknuti arheolog, pokazao je isto zaprepašćenje kad je našao opise oznaka nalik peharima na kamenju i stenama u Engleskoj, Škotskoj i drugim zapadnim zemljama (koje je objavio ser Dž. Simpson) i "koji izuzetno podsećaju" na "oznake na središnjim kamenovima koji okružuju nekropole u okolini Nagpura" (grada Zmija). Istaknuti naučnik je u tome video "još jedan izuzetan dodatak gomili dokaza (. . .) da je jedan ogranak nomadskih plemena, koja su

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

To je istorija, prošlost praistorijskih vremena, koja je obezbeđivala isto to i u kasnijim dobima. Drakontija, posvećena Mesecu i Zmiji, bila je još drevnija "Stena Sudbine" starih naroda, čije je kretanje, ili ljuľanje, bilo šifra savršeno poznata iniciranim sveštenicima, koji su jedini imali ključ za to drevno čitanje. Vormije {Vormius} i Oleus Magnus (Olaiis Magnus) pokazuju da su prema nalogima proročišta, "čiji je glas govorio kroz ogromne stene koje je podigla kolosalna moć drevnih divova", birani kraljevi Skandinavije. Plinije kaže:

U Indiji i Persiji je ona (persijska Oicoe) bila ta koju su morali da konsultuju magi radi izbora kraljeva.

(Prirodna istorija, XCVI, pogl. LIV)

On opisuje (u poglavlju XXXVIII, 1, II) stenu koja se nadnosila nad Harpasom u Aziji, postavljenu na takav način da "mali prst može da je pomeri, dok se na pritisak težine čitavog tela opire." Zašto onda ne bi i ljuľajuće kamenje iz Irske ili ono u Brinhamu, u Jorkširu, na isti način služilo za proricanje ili proročku komunikaciju?

u davnoj prošlosti protutnjala Evropom, takođe prodro i u Indiju". Mi kažemo da su Lemurija, Atlantida i njeni divovi, kao i najranije rase Pete Korenske Rase, umešali svoje prste u izradu tog kamenja, monolita i "magičnih" kamenova uopšte. Oznake u obliku pehara, koje je primetio ser Dž. Simpson, i "rupe izdubljene na površini" stena i kamenja, koje je otkrio g. Rive-Kamak "raznih veličina, koje variraju od 15 centimetara do 3 centimetra u prečniku, duboke od 2,5 do 3,25 centimetara (...) u celini poredane u linijama međusobno normalnim, koje predstavljaju mnoge permutacije po broju i veličini tih pehara" - predstavljaju naprosto) /5a«e BELESKE najstarijih rasa. Svako ko pažljivo prouči crteže tih oznaka, objavljene u "Arheološcim beleškama o drevnom Idesanju na stenama u Kumaonu, Indija, itd.", otkriće da je to krajnje prost način označavanja ili beleženja; nešto nalik na onaj koji su usvojili američki pronalazači Morzeove azbuke, koja nas podseća na natpise u Agamu, kombinaciju kratkih i dugačkih znakova, za koje g. Rive-Kamak kaže da su "uklesani u peščar". Švedska, Norveška i Skandinavija pune su tih pisanih zapisa, postoje ninsko pismo došlo nakon oznaka nalik na pehare i dugačkih i kratkih ureza. U "Svežnju Johanesa Magnusa" vidimo prikaz poluboga, diva Starčaterusa (Starkad, učenik Krošarsgranija, čarobnjaka) koji pod svakim pazuhom drži po jedan ogroman kamen prekriven ninskim pismom, a Starkad je, prema skandinavskoj legendi, pošao u Irsku i tamo izvršio čudesna dela na severu i jugu, istoku i zapadu (vidi *Asgard i bogovi*).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Najveći od tih kamenova su očigledno spomenici Atlantidana; manji, kao kameno vi iz Brinhama, sa nekoliko kamenova na vrhu koji se vrte, predstavljaju kopije drevnijeg kamenja. Da srednjevekovni biskupi nisu uništili sve planove *Drakontija* * kojih su mogli da se dočepaju, nauka bi znala više o tome.^* Kako sad stvari stoje, mi znamo da su one svuda korišćene tokom praistorije i to u iste svrhe - za proricanje i MAGIJU. E. Bio (*Biot*) član Francuskog instituta, u svojim *Francuskim starinama*, tom IX, objavio je jedan članak koji pokazuje daje *Catamperamba* (Polje Mrtvih, ili drevno groblje u Malabaru) identično sa starim grobovima u Karnaku - "Ispupčenje i središnji grob". On kaže:

(...) U njima (grobovima) su nađene kosti, a g. Hilvel nam poručuje da su neke od njih ogromne. Domoroci (iz Malabara) nazivaju te grobove boravištima Rakšasa (divova).

Za nekoliko kamenih krugova, "za koje se smatralo da su dela *Panč Pandava* (pet Pandava), pošto su svi takvi spomenici veoma brojni u Indiji", kad su po naređenju rade Vasaridija otvoreni, "otkriveno je da sadrže *veoma velike ljudske kosti*" [T. A. Vajz (*T. A. JVisé*), *Istorija paganstva u Kaledoniji*, str. 36].

t A opet, de Mirvij je bio u pravu u svom *uopštavanju* iako ne u svojim zaključcima. Postoje već dugo aktuelna teorija da su Drakontije uglavnom svedočanstvo "velikih, prirodnih geoloških poremećaja" (Čarlton), i da predstavljaju "delo prirode" (Kambri) danas u ekspanziji, njegove opaske su veoma opravdane.

Pre nego što izjavi da je takva teorija *nemoguća*, savetujemo nauci da razmisli (...) a pre svega da ne svrstava *Titane i Divove* u primitivne legende; jer njihova dela su tu, pred našim očima i to

* Drakonti su hramovi posvećeni zmaju; oni su amblemi Sunca, života, mudrosti i ciklusa. U nekadašnje vreme čitava planeta bila je prekrivena njima. Svi njihovi ostaci pokazuju kolosalne razmere uspravnih monolita, ili rekombinaciju istih, poput onih u Stounhendžu i Karnaku. Oni svedoče o tajnama nebeske i zemaljske zmije, a njihovi hramovi su korišćeni kao mesta proricanja od strane sveštenika koji su imali razvijeno čulo za njihove poruke, (nap. ured.)

²⁶ Čarlton, pisac *Drevnifi i savemenilt putovanja*, koga citira de Mirvij.

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

kamenje koje se ljulja oscilovaće na svojoj osnovi do sudnjeg dana, kako bi joj pomoglo da jasnije vidi ijednom zauvek shvati *da čovek uopšte nije kandidat za ludnicu ako veruje u čuda koja potvrđuje čitava antika.*

(Fetišizam, str. 288)

To je upravo ono što nikad ne možemo dovoljno često da ponovimo, iako su i glas okultista i rimokatolika glasovi u pustinji. Ipak, svi mogu da vide daje nauka, blago rečeno, toliko nedosledna u svojim savremenim nagađanjima, kao što je to bila srednjovekovna teologija u *svom* tumačenju takozvanog *Otkrivenja*. Nauka tvrdi da je čovek potekao od čovekolikog majmuna - za taj preobražaj bili su potrebni milioni godina - a ipak se plaši da kaže da je čovečanstvo starije od 100.000 godina! Nauka uči o postepenom preobražaju vrsta, prirodnoj selekciji i evoluciji od najnižeg do najvišeg: od mekušca do ribe, od gmizavca do ptice i sisara, pa ipak ona odbija da prihvati da je i čovek, koji fiziološki predstavlja samo višeg sisara i životinju, imao takve preobražaje svog spoljašnjeg oblika. Ali, ako je čudovišni iguandon iz Valdena mogao da bude predak današnje majušne iguane, zašto ne bi čudovišni čovek iz Tajne Doktrine mogao da postane savremeni čovek - karika između Životinje i Anđela? Imali u *toj* teoriji nečeg manje naučnog nego stoje poricanje nauke da čovek ima duhovni i besmrtni Ego, poricanje koja ga čini automatom, a klasifikuje ga, istovremeno, *kao posebnu vrstu* u sistemu Prirode? Možda su okultne nauke manje naučne od današnjih egzaktnih nauka, ali su uprkos tome one u svojim učenjima logičnije i doslednije. Fizičke sile i prirodno privlačenje atoma mogu biti dovoljni faktori koji će biljku preobraziti u životinju, ali, potrebno je više od puke međugre određenih materijalnih agregata i njihove okoline da bi se dao *život potpuno svesnom čoveku*, čak i ako je on, zaista, samo jedan ogranak "jadnih srodnika" iz reda četvororukaca. Okultne nauke, kao i Hekel, dopuštaju daje (objektivni) život na našoj zemlji "logična posledica naučne istorije prirode", ali dodaju da je poricanje iste takve *duhovne* involucije, *od iznutra ka spolja*, ili nevidljivog subjektivnog života Duha - večnog, koji predstavlja Princip Prirode - još nelogičnije, ako je to uopšte moguće, od iskaza da su Univerzum i sve u njemu postepeno izgradile slepe sile koje su urođene materiji, bez ikakve *spoljašnje* pomoći.

Pretpostavimo daje neki okultista izjavio kako su prve velike orgulje u nekoj katedrali nastale na sledeći način: najpre, došlo je do progresivnog i postupnog razvoja organizovane materije u prostoru, što je dovelo do nastanka oblika materije koji se naziva *organska BELANČEVINA*; potom, pod uticajem slučajnih sila, pošto su ti oblici dovedeni u stanje nestabilne ravnoteže, oni su polako i veličanstveno evoluirali, stoje dovelo do novih kombinacija rezbarenog i poliranog drveta, mesinganih eksera i spajalica, kože i slonovače, cevi i zvukova; nakon toga, pošto su sve svoje delove sklopile u skladnu i simetričnu mašinu, orgulje su iznenada zagrmle Mocartov *Rekvijem*; zatim je sledila neka Betovenova sonata, itd., do u beskraj; njihove dirke su svirale same od sebe, a vazduh je duvao kroz cevi sopstvenom urođenom silom i maštovitošću... Šta bi nauka rekla na takvu teoriju? Pa ipak, materijalistički *mudraci* nam kažu daje upravo na takav način nastao Univerzum sa milionima svojih stanovnika i čovekom, svojom duhovnom krunom.

Kakva god daje istinska unutrašnja misao g. Herberta Spensera, ono što on piše o postepenom preobražaju vrsta, ono što kaže, odnosi se na našu doktrinu.

Govoreći u terminima evolucije, sve vrste bića su začete pomoću neprimetnih postupnih izmena u *stanju bića pre njegovog nastanka*.
(*Eseji o fiziologiji, str. 144*)

Zašto onda, u tom slučaju, istorijski čovek ne bi bio proizvod izmena na tipu čoveka pre postojanja i pre istorije, čak i ako, diskusije radi, pretpostavimo da u njemu nema *ničega* što bi trajalo duže ili živelo nezavisno od njegove fizičke strukture? Ali, nije tako! Jer, kad nam kažu da "su organske materije proizvedene u laboratoriji pomoću onog što bismo mogli doslovno da nazovemo *veslačkom evolucijom*" (*Dodatak principima biologije, str. 482*), mi tom istaknutom engleskom filozofu odgovaramo da su alhemičari i veliki Adepti učinili to, uistinu i daleko više, pre nego što je hemija čak i pokušala da "od disociranih elemenata izgradi složene kombinacije". Paracalzusovi *Homunkuli** su činjenica u alhemiji, a isto tako

* Ovaj momenat je nenadmašno obradio Gete u drugom tomu *Fausta*. Upućujemo čitaoca na ovo remek-delo svetske književnosti, (nap. ured.)

Stanca XI - Civilizacija i Uništenje Četvrte i Pete Rase

će postati i u hemiji, a tada ćemo na *Frankenštajna* gospođe Meri Selli morati da gledamo kao na proročko delo. Ali, nijedan hemičar, pa ni alhemičar, nikad neće moći takvom "Frankenštajnovom čudovištu" dati bilo šta više od životinjskog instinkta ukoliko ne učini ono što se pripisuje "Precima", naime, ako ne ostavi sopstveno fizičko telo i ne inkamira se u tom "praznom obliku". Ali, čak i tada bi to bio *veštački*, a ne prirodni čovek, jer su naši Preci tokom večite evolucije najpre morali da postanu *bogovi* pre nego što su postali ljudi.

Ova digresija, ako je to uopšte digresija, pokušaj je pravdanja pred nekoliko mislilaca narednog veka koji bi ovo mogli da pročita-ju. Ali, ona takode objašnjava i zašto najbolji i najduhovniji ljudi današnjice ne mogu više da se zadovolje ni naukom ni teologijom i zašto više vole bilo kakvu "parapsihološku ludost" od dogmatske tvrdnje istih, jer nauka i teologija mogu da ponude jedino *šlepu* veru na ime svoje nepogrešivosti. *Univerzalno* predanje je, zaista, daleko pouzdaniji vodič u životu. A univerzalno predanje pokazuje daje prvobitni čovek eonima živeo sa svojim Tvorcima i prvim učiteljima ~ Elohim - u "Edenskom vrtu" sveta, ili u "Blaženstvu". O Božanskim Učiteljima ćemo raspravljati u Stanci XII.

45. PRVE VELIKE VODE DODOŠE. ONE PROGUTAŠE SEDAM VELIKIH OSTRVA (a).

46. SVI SVETI SPAŠENI, SVI GREŠNICI UNIŠTENI. SA NJIMA NAJVEĆI BROJ OGROMNIH ŽIVOTINJA, NAČINJENIH OD ZNOJA ZEMLJE (b).

{a) Pošto o ovoj temi - četvrtom velikom potopu na našoj planeti u ovom Krugu - u potpunosti govorimo u poglavljima koja dolaze nakon ove Stance, bilo bi puko ponavljanje ako bismo sada govorili nešto o tome. Sedam velikih ostrva (Dvipa) pripadala su kontinentu Atlantide. Tajna Učenja pokazuju daje "Potop" zadesio Četvrtu, divovsku Rasu, ne zbog njene izopačenosti, ili zato što je postala "crna od greha", već naprosto zato što je to sudbina svih kontinenata

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

koji se - kao i sve drugo pod Suncem - rađaju, žive, postaju oronuli i umiru. Isto se desilo tokom detinjstva Pete Rase.

{b) Tako su divovi nestali - vešci i čarobnjaci, dodaje mašta narodnog predanja, ali su "svi sveti spašeni", a samo "grešnici uništeni". To se, međutim, takođe desilo *zbog predviđanja* onih "svetih", čije "treće oko" nije prestalo da funkcioniše, kao i zbog Karme i prirodnog zakona. Govoreći o narednoj rasi (našem Petom Čovečanstvu), komentar kaže:

"Samo je šaćica onih Odabranih, čiji su božanski Učitelji otišli da se nasele na onom Svetom Ostrvu — 'odakle će doći poslednji Spasitelj' - sačuvala čovečanstvo da jedna njegova polovina ne istrebi onu drugu (kao što čovečanstvo čini danas - H.P.B.) Ono (čovečanstvo) se podelilo. Dvema trećinama vladale su Dinastije nižih, materijalnih Duhova zemlje, koji su zaposeli lako dostupna tela; jedna trećina je ostala verna i zajedno sa Petom Rasom u nastanku pridružila se Božanskim Inkarnacijama. Kad su se Polovi premestili (po četvrti put) to nije pogodilo one koji su bili zaštićeni i koji su se odvojili od Četvrte Rase, kao stoje bilo u slučaju Lemurijanaca - samo su nebožanski Atlantidani iščezli, 'i više ih niko nije video'..."

STANCA XII

PETA RASA I NJENI BOŽANSKI UČITELJI

*47) Ostaci prve dve rase nestaju zauvek. Grupe različitih Atlantidana spašene su od potopa zajedno sa precima Pete * (48) Počeci naše današnje Rase, Pete. Prve božanske Dinastije * (49) Najranija svetlucanja u Istoriji, danas vezana za alegorijsku kronologiju Biblije, / "opštu" istoriju koja je ropski sledi * Priroda prvih instruktora i civilizacija čovečanstva*

47. MALO (*ljudi*) PREOSTADE: NEKI ŽUTI, NEKI BRAON I CRNI, A NEKI CRVENI PREOSTAŠE. O N I MESEČEVE BOJE (*prvobitnog Božanskog Sotja*) ZAUVEK NESTAŠE (*a*).

48. PETA (*Rasa*) NASTALA OD SVETE LOZE (*preostade*); NJOME SU VLADALI PRVI BOŽANSKI KRALJEVI.

49. "ZMIJE" KOJE SU PONOVO SIŠLE, KOJE SU SKLOPILE MIR SA PETOM (*Rasom*), KOJE SU JE OBRAZOVALE I PODUČILE (*b*). . . .

(*a*) Ovaj stih (47) odnosi se na Petu Rasu. Istorija ne počinje od nje, ali živo predanje koje se stalno ponavlja počinje. Istorija - ili ono što se naziva istorijom - ne ide dalje od fantastičnih početaka

naše Pete podrase, pre "nekoliko hiljada godina". Rečenica - "Neki žuti, neki braon i crni, i neki crveni su preostali" - odnosi se na podgrupe naše Pete Korenske Rase. Oni "mesečeve boje" (tj. Prva i Druga Rasa) nestali su zauvek - da, ne ostavivši nikakvog traga; i to od trećeg "Potopa", Treće, Lemurijanske Rase, tog "Velikog Zmaja" čiji rep zbríše čitave narode sa lica zemlje u tren oka. Ovo je pravo značenje tog stiha u KOMENTARU koji kaže:

VELIKI ZMAJ poštuje jedino "ZMIJE MUDROSTI", zmije čije su rupe pod trouglastim kamenjem, tj. piramide, koje se sada nalaze širom sveta.

{b} Ovo nam jasno kaže ono što je više puta pomenuto u Komentaru, naime, da Adepti ili "Mudri" ljudi triju rasa (Treće, Četvrte i Pete) borave u podzemnim staništima, uglavnom ispod neke vrste piramidalnih građevina, ako ne i pod nekom piramidom. Jer, takve piramide postojale su na svim stranama sveta i nipošto nisu bile monopol zemlje faraona iako se, dok nisu pronađene rasute po čitavoj Americi, pod zemljom i nad zemljom, ispod i usred nedirnutih šuma, zatim u ravninama i brdima, smatralo da su one isključiva svojina Egipta. Ako se geometrijski pravilne piramide više ne nalaze u raznim oblastima Evrope, onda mnoge od hipotetičkih *neolitskih* pećina, divovskih trouglastih, piramidalnih i kupastih *menhira* u Morbihanu i Engleskoj uopšte, mnoge od danskih humki, pa čak i "divovski grobovi" sa Sardinije, sa njihovim nerazdvojnim pratiocima, *nuraghima* i još mnogo toga, predstavljaju manje ili više nespretne kopije tih piramida. Mnoge od njih su delo prvih naseljenika novorođenog kontinenta i ostrva Evrope, "žutih, braon, crnih i crvenih" rasa koje su preostale nakon potapanja kontinenta i ostrva Atlantide (pre 850.000 godina), sa izuzetkom Platonovog ostrva, a pre dolaska velikih arijevske rasa, dok su druge izgradili najraniji doseljenici sa Istoka. Naravno da će oni koji teško mogu da prihvate kako je ljudska rasa starija od 57.000 godina, stoje starost koju je dr Douler {*Dowler*} pripisao kosturu koji je našao u Nju Orleansu, na obalama Misisipija, odbaciti te činjenice. Mi možda možemo da omalovažavamo budalast način na koji Arkadijci veličaju sebe, nazivajući se *npoa'kr\voi* ~ starijim od Meseca, ili narod Atike, koji je tvrdio daje postojao pre nego što se Sunce pojavilo na nebu, ali ne

i njihovu neporecivu drevnost. Isto tako ne možemo da se jDodsmevamo ni sveopštem verovanju da su naši preci bili divovi. Činjenica da su kosti mamuta i mastodonta, a u jednom slučaju i divovskog salamandera, bile pogrešno smatrane ljudskim, ne otklanja problem koji se sastoji u tome što nauka od svih sisara jedino čoveku ne dopušta mogućnost da se smanjio, kao i svi drugi životinjski oblici, od divovskog *Homo diluvii* do stvorenja visokog između 1,5 i 1,8 metara, kakav je danas.

Ali, "Zmije Mudrosti" su dobro sačuvale svoje zapise, a istorija čovečanstva je *zabeležena* kako na nebu, tako i na podzemnim zidovima. Čovečanstvo je neraskidivo povezano sa *zvezdama*, zbog *inteligencija* koje njima upravljaju.

Savremeni tumači simbola će se možda mrštiti na sledeće i nazivati ga "maštom", ali "nesumnjivo je daje Potop u legendama nekih istočnih naroda povezivan ne samo sa piramidama, već i sa sazvežđima", piše g. Stejnileend Vejk (*Velikapiramida*). "Stari Zmaj" je isto što i "Veliki Potop", kaže g. Proktor (*Znanje*, tom I, str. 243):

Mi znamo daje u prošlosti sazvežđe Zmaja bilo na polu, ili čvoru nebeske sfere. U stelamim hramovima (. . .) Zmaj predstavlja najviše ili vladajuće sazvežđe (...) neobično je koliko to sazvežđe dobro (. . .) po redosledu i amplitudi uspona odgovara događajima koji su zabeleženi o (biblijskom) Potopu.

Razlog za tu *neobičnost* JQ U ovom delu rasvetljen. Ali, on jedino pokazuje daje bilo nekoliko potopa, koji su u pamćenju i predanjima podrasa Pete Rase pomešani. Prvi veliki "Potop" bio je astronomski i kosmički dok su nekolicina ostalih bili *zemaljski*. Pa ipak, to nije sprečilo našeg veoma učenog prijatelja g. Džeralda Mejsija (*Gerald Massey*) - istinski *iniciranog* u tajne Britanskog muzeja, ali ipak čoveka koji je sam sebe inicirao - da izjavi i insistira na tome kako su potapanje *Atlantide* i Potop samo antropomorfizovane fantazije primitivnih naroda i daje Atlantida samo *astronomska alegorija*. Ipak, velika alegorija o Zodijaku je zasnovana na istorijskim događajima i teško da jedno od to dvoje može da zasmeta onom drugom, a takode je logično da svaki proučavalac okultizma zna šta znači astronomska i zodijačka alegorija. Smit pokazuje, u *Epu o Nimrodu* iz asirskih tablica, pravo značenje dvanaest meseci u godini.

Njegovih "dvanaestpevanja" odnose se na kretanje Sunca kroz dvanaest meseci godine. Svaka tablica odgovara jednom posebnom mesecu i "sadrži zaobilazno ukazivanje na životinjske oblike u znacima Zodijaka" pošto je jedanaesto pevanje "posvećeno Rimonu, Bogu oluja i kiša, i slaže se sa jedanaestim znakom Zodijaka - Akvarijusom, ili Vodolijom" (*Devetnaesti vek*, 1882., str. 236). Ali, u starim zapisima čak i tome prethodi/re-astronomski kosmički ПОТОП, koji je kasnije alegorijski i simbolički predstavljen u pomenutom zodijskom ili Nojevom Potopu. Ali, to nema nikakve veze sa Velikim Zmajem (sazvezdem), "Zmajevima Mudrosti" ili velikim Inicijatima Treće i Četvrte Rase i potopima na Nilu, koji su posmatrani kao božanski podsetnik na veliki potop Atlantide. Međutim, kaže se da su astronomski zapisi Opšte Istorije počeli sa Trećom Podrasom Četvrte Korenske rase Atlantidana. Kad je to bilo? Okultni podaci pokazuju da su se čak i od vremena kad su uspostavljeni redovni zodijski proračuni, u Egiptu, /Totov/ *triput preokrenuli*.

Sada ćemo se još jednom vratiti toj tvrdnji. Simboli poput onih koji su predstavljeni znacima Zodijaka - činjenica koja materijalistima daje oslonac na koji mogu da okače svoje jednostrane teorije i mišljenja - imaju isuviše dubok značaj, a njihov uticaj na naše Čovečanstvo je isuviše važan da bismo dopustili da budu skinuti sa dnevnog reda u samo nekoliko reci. U međuvremenu, moramo da razmotrimo značenje tvrdnje koja pominje (stih 48) prvo božanske *Kraljeve*, za koje se kaže da su "ponovo sišli", vodili i *upućivali* naša Petu Rasu nakon poslednjeg potopa! Ovu poslednju tvrdnju ćemo razmotriti iz istorijske perspektive u narednom odeljku, ali moramo prethodno da završimo ovo, dodajući još nekoliko detalja po pitanju "Zmija".

Okvirni komentari na arhajske Stance moraju da se okončaju ovde. Dalje razjašnjenje zahteva dokaze koje pružaju antička, srednjovekovna i savremena dela koja su govorila o ovim temama. Svi takvi dokazi sada se moraju skupiti, poredati i povezati na bolji način, kako bismo privoleli čitaoca da svoju pažnju usmeri na to bogatstvo istorijskih dokaza. A pošto se mnogostruko značenje neobičnog simbola - o kome se tako često govori i sugerise da on predstavlja "iskušavača čoveka" u ortodoksnom shvataaiju crkve - nikad ne može previše naglasiti, izgleda kako je poželjnije da tu temu iscrpimo i na ovom mestu, sakupimo sve dostupne dokaze, čak i po cenu da se

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

ponavljamo. Naši teolozi i neki pobožni proučavaoci simbola su, bez razlike, Titane i Kabire tako neraskidivo povezali sa grotesknom ličnošću zvanom *đavo*, a svi dokazi koji govore suprotno su do danas bili odbacivani i ignorisani, da okultisti ne smeju zanemariti ništa što bi moglo da opovrgne tu zaveru klevete. Predlažemo da teme o kojima se govori u ovih nekoliko poslednjih stihova podelimo na nekoliko grupa i u ovom poglavlju ih ispitamo onoliko pažljivo i potpuno koliko nam to prostor dopušta. Zato ćemo opštim svedočanstvima iz antike dodati možda još nekoliko detalja, o načelima okultizma i Ezoterijske Doktrine koja su najčešće osporavana - čiju ćemo glavinu naći u Delu II o *Simbologiji*.

ZMIJE I ZMAJEVI U RAZNIM SIMBOLIZMIMA

Reč "Zmaj" se u Haldeji nije pisala fonetski, već su je predstavljala dva monograma koja su, prema orijentalistima, *verovatno* značila "krljuštavi". Gospodin Smit veoma umesno primećuje:

Taj opis mogao se, naravno, odnositi kako na čuvenog zmaja, tako i na zmiju ili na ribu.

Mi bismo mogli da dodamo: "U jednom slučaju on se odnosi na *Makaru*, zodijački znak, koji na sanskritu znači nekog neodređenog vodozemca, opšte nazvanog krokodil, ali zapravo znači nešto drugo" (vidi Deo II, "*Misterije Hebdomada*"). To je, dakle, praktično priznanje da asirolozi, po svemu sudeći, ne znaju ništa pouzdano o statusu "Zmaja" u drevnoj Haldeji, od koje su Jevreji dobili *svoje* simbole, da bi ih kasnije od njih ukrali hrišćani, koji su od "krljuštavog" načinili živo biće i zlu moć.

Primerci zmajeva, "sa krilima i krljuštima", mogu se videti u Britanskom muzeju. Prema istom autoritetu (Smit), postoje takođe dve figure koje predstavljaju priču o Padu: svaka sedi na po jednoj strani drveta i pruža ruke prema "jabuci", dok u pozadini "Drveta" stoji Zmaj-Zmija. Ezoterički, te dve figure su dva "Haldejca" spremna za inicijaciju, a Zmija predstavlja "onog koji inicira", dok su ljubomorni bogovi, koji proklinju drvo, egzoteričko profano sveštenstvo.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Nema tu baš nekih "biblijskih zbivanja", kao što može da vidi svaki okultista.

"Veliki Zmaj poštuje jedino Zmije Mudrosti", kaže Stanca; time dokazuje ispravnost našeg objašnjenja dve figure i "Zmije".

"*Zmije koje su ponovo sišle (. . .) koje su poučile i uputile*" Petu Rasu. Koji normalan čovek danas može da veruje da se tu govori o *pravim* zmijama? Otuda postoji nagađanje, koje je danas postalo gotovo aksiom među ljudima od nauke, da su oni koji su u antici pisali o raznim svetim Zmajevima i Zmijama bili ili praznovemi i naivni, ili su resili da obmanu još veće neznalice od sebe. Pa ipak, od Homera pa nadalje, taj termin je podrazumevao nešto što se skrivalo od neupućenih.

"Užasni su bogovi kada se ispolje" - oni *bogovi* koje ljudi nazivaju *Zmajevima*. A Elije (*Ailianus*), koji u svojoj *De natura Animalum* raspravlja o tim zmijolikim simbolima, primećuje određene stvari koje pokazuju daje dobro razumeo prirodu tog najstarijeg među simbolima. Zato on krajnje umesno objašnjava navedeni Homerov stih:

Jer Zmaj, koji je svet i mora se obožavati, *u sebi ima nešto što je još božanskije* i što je bolje (za druge?) i ne znati.

(*Knjiga XI, pogl. 17*)

Pošto taj "Zmaj" ima sedmostruko značenje, može se saopštiti samo najviše i najniže. Ono najviše je isto što i "Samorođeni", Logos (induski *Ađā*). On je bio druga hčnost Trojstva, SIN, kod hrišćanskih gnostika zvanih nazareni, ili obožavaoci Zmije. Njegov simbol bilo je sazvežđe Zmaja. ^ Njegovih sedam "zvezda" predstavljaju sedam zvezda koje u *Otkrivenju* u svojim rukama drži "Alfa i Omega". U svom krajnje zemaljskom značenju izraz "Zmaj" se odnosio na *Mudrace*.

Taj deo antičke religiozne simbolike je veoma teško pojmljiv i tajanstven tako da će neupućenima možda ostati nerazumljiv. U naše vreme, on toliko vređa uši hrišćana da, uprkos svoj našoj civilizovanosti, teško može izbeći da bude optužen za direktno blaćenje naj-

Kao što je pokazao H. Lizerej (*Lizeray*) u *Razotkrivenom lirišćanskom Trojstvu (Trinite Chretienne Devoilee)*- postavljen između neizmenljivog Oca (Pola, fiksirane tačke) i promenljive materije, Zmaj materiji prenosi uticaje koje dobija od Pola, otuda i njegovo ime ~ *Verbum*.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

dragocenijih hrišćanskih dogmi, i ta tema je, da bi se ispravno obradila, zahtevala pero i genije jednog Miliona, čija se poetska mašta danas ukorenila u crkvi kao otkrivena dogma.

Da li je alegorija o Zmaju i pretpostavljenim pobednicima nad njim na Nebu potekla od sv. Jovana i njegovog *Otkrivenja*? Izričito odgovaramo - ne. Njegov "Zmaj" je Neptun, simbol atlantidske magije.

Da bismo pokazali daje ovo negiranje tačno, molimo čitaoca da prouči simboliku Zmije i Zmaja u njihovim raznim aspektima.

ZVEZDANI I KOSMIČKI GLIFOVI

Svaki astronom - osim okultiste i astrologa - zna da su, figurativno rečeno, astralna svetlost, Mlečni put, a takođe i putanja Sunca po Rakovoj i Jarčevoj obratnici, kao i krugovi zvezdane ili tropske godine, u alegorijskoj i mističkoj frazeologiji adepta uvek bili nazivani "Zmijama".

I to kako kosmički, tako i metaforički. Posejdon je "Zmaj"; "*Hosar*, * koga neupućeni nazivaju Neptun" (peratski gnostici**); "Dobra i Savršena Zmija", Mesija naasena,*** čiji je simbol na Nebu *Drako*.

Ali, moramo razlikovati prirodu tog simbola. Na primer: zoroastrijska ezoterija je identična sa ezoterijom Tajne Doktrine i kad.

* Hosar - dobra zmija ili zmaj gnostičke škole Naasena (vidi fusnotu niže), (nap. ured.)

** Perati (lat. *peratae*) -jedno od gnostičkih udruženja naasena ili "zmij-skih gnostika", tako nazvanih zbog mističkog isticanja simbola zmije u svojim ceremonijama i propisima. Gnostičkim udruženjem su se nazivale škole osnovane pored liufrata, koje su negovale astrološku nauku. Zbog učenja koje su sledili, učenici ove škole su se zvali *Peratae*, odnosno Litalice, u smislu da se označe kao oni koji su "s druge strane", tj. odvojeni od duha, jer žive na ovoj zemlji, gde vlada iskušenje i patnja, pa su, stoga, "litalice", daleko od kuće, odnosno - duha. (nap. ured.)

*** Naaseni - *Nassenians*, *Naassenes* (od hebrejskog *Nakash* - zmija) - gnostička zmija, koja se odnosi na spiritualnog zmaja ili zmiju iskuspljujuće moći, kao simbol inteligencije kojom su Adam i Eva primili znanje o egzistenciji višeg postojanja nego što je to njihov tvorac, (nap. ured.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

na primer, u *Vendidadu* čitamo žalbe na "Zmiju" čiji su ujedi pretvorili divno, večno proleće Airjana Vaega u zimu, stvorivši bolest i smrt, naporedo sa mentalnim i psihičkom rastrojstvom, svaki okultista zna daje Zmija na koju se tu aludira Sevemi pol, a takode i pol neba.^ On proizvodi godišnja doba, u skladu sa uglom pod kojim stoji u odnosu na centar Zemlje. Te dve ose *nisu više bile paralelne*, otuda je večno proleće Airjana Vaega na dobroj reci Daitji nestalo, i "arijevski magi morali su da se presele u Sagdiani" - kaže ezoterička priča. Ali, ezoterijsko učenje tvrdi daje pol prešao preko ekvatora, i da je "zemlja blaženstva" Četvrte Rase, koju su nasledili od Treće, sada postala zemlja pustoši i jada. I sama ta činjenica je dovoljna da posluži kao neporecivi dokaz o ogromnoj starosti zoroastrijanskih spisa. Novi Arijevci iz perioda posle potopa su, naravno, teško mogli da prepoznaju planine na čijim su se vrhovima njihovi preci sastajali jcre *Potopa* i razgovarali sa čistim "Jazatasima" (nebeskim duhovima Elemenata), sa kojima su nekada delili život i *hranu*. Kao što je pokazao Ekštajn (*Eckstein*) {*Arheološka revija*, 8. godina, 1885.):

(. . .) izgleda da *Vendidad* ukazuje na veliku promenu u atmosferi Centralne Azije; snažne erupcije vulkana i sleganje čitavog planinskog lanca u blizini Karakoruma.

Prema Euzebiju, Egipćani koji su, eto, jednom (za divno čudo) napisali istinu, simbolički su predstavljali Kosmos velikim vatrenim krugom, čiji je prečnik činila zmija sa glavom sokola.

Tu imamo Zemljin pol unutar ravni ekliptike, sa svim onim vatreanim posledicama koje moraju proizaći iz takvog položaja neba, dok čitav Zodijak, za 25.000 (dodatnih) godina, mora daje pocrveneo od Sunčevog ognja, a *svi znakovi mora da su bili vertikalni* u odnosu na polarne oblasti.

\vidi Mekejevu (Mackey) Sfinksijadu]

Meni - obitavalište bogova - kao što smo već objasnili, nalazila se na Sevemom Polu, dok bi *Patala*, ili paklena oblast, trebalo da bude najugu. Svi ti simboli u ezoteričkoj filozofiji imaju, geografski.

Koji su Egipćani simbolički predstavljali kao Zmiju sa glavom sokola.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

sedam ključeva; *Meru* i *Patala* imaju jedno značenje koje predstavlja mesta, dok astronomski, oni imaju drugi smisao i znače "dva pola", što se završilo time da se u *egzoteričkom* sektaštvu oni često prevode kao "Planina" i "Jama", ili Raj i Pakao. Ako se, zasad, držimo samo astronomskog i geografskog značenja, možda ćemo otkriti da su drevni narodi znali topografiju i prirodu Arktika i Antarktika bolje od bilo kog savremenog astronoma; oni su imali razloga, i to dobrih, da jedan nazovu "Planinom", a drugi "Jamom". Kao stoje već citirani autor napola objasnio, *Helion* i *Aheron* su značili gotovo istu stvar:

Heli-onje Sunce u najvišoj tački (Helios, Heli-on, "najviši"), a *Aheron* je 32 stepena iznad pola, a 32 ispod njega, pa bi alegorijska reka trebalo da dodiruje zapadni horizont na geografskoj širini od 32 stepena. Tu prostranu udubinu, koja je večno sakrivena od našeg pogleda, i koja je okruživala Južni pol, zato su nazvali "JAMOM", dok bi prilikom osmatranja prema Sevemom polu uvek videli kako se pojavljuje određeni krug na nebu iznad horizonta - i nazvali su ga Planinom. Postoje *Meru* visoko obitavalište *Bogova*, za njih se govorilo da se periodično *uspinju* i *silaze*; time se mislilo (astronomski) na *zodijačke* bogove, prelazak izvornog Sevemog pola Zemlje preko južnog pola neba.

Autor tog zanimljivog dela, *Sfinksijade*, kao i *Uranovog ključa*, za *Otkrivenje* dodaje:

U to doba, u podne, ekliptika bi bila paralelna sa meridijanom, a deo *Zodijaka* bi se sa Severnog pola spustio na severni horizont, prelazeći preko *osam kolutova Zmije* (osam zvezdanih godina, ili preko 200.000 solarnih godina), što bi izgledalo kao zamišljena *lestvica* sa *osam prečki* koja se od zemlje uzdiže ka polu, odnosno Jupiterovom prestolu. Tom lestvicom su se, dakle, *Bogovi*, znakovi *Zodijaka*, uspinjali i silazili. (Jakovljeva lestvica i anđeli). (. . .) Proteklo je više od 400.000 godina otkad je *Zodijak* činio nagib te lestvice. (. . .)

To je dovitljivo objašnjenje, čak i ako nije u potpunosti u skladu sa okultizmom. Pa ipak je ono bliže istini od mnogih naučnih, a posebno teoloških objašnjenja. Kao stoje upravo rečeno, hrišćansko

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA

Trojstvo je od početka bilo čisto astronomsko, što je navelo Rutilija (*Rutilius*) da kaže - o onima koji su to euhemerizovali:*

*Judaea gens, radix stultorum.***

Ali profani, a posebno hrišćanski fanatici, koji stalno traže naučne dokaze za *bukvalno* značenje svojih spisa, uporno će u nebeskom polu gledati pravu Zmiju iz *Postanja*, Satanu, neprijatelja čovečanstva, umesto onoga što ona zaista jeste - kosmičku metaforu. *Kad je rečeno da su bogovi napustili Zemlju*, to nije značilo jedino bogove, zaštitnike i instruktore, već takode i *niža* božanstva - vladaoce znakova Zodijaka. Pa ipak, oni prvi, kao stvarni i postojeći Entiteti koji su rodili, odgajili i poučavali čovečanstvo od njegove rane mladosti, pojavljuju se u svim svetim spisima, kako u zoroastrijanskim, tako i u induskim jevanđeljima. Ormuzd, ili Ahura Mazda, "Gospod Mudrosti" predstavlja sintezu Amšaspenda (ili *Ameša Spenta* - "Besmrtnih Dobročinitelja"), a takode i "Reč", ili *Logos* i njenih šest najviših aspekata u zoroastrijanstvu. Ti "Besmrtni Dobročinitelji" su u *Zamjadjašt* opisani kao:

Ameša Spenti, sjajni, koji imaju delotvorne oči, velike, koje pomažu (. . .) večne i čiste (. . .) svih sedam su jednakog uma, jednakog govora, jednako čine (. . .) koji su *tvorci i uništitelji stvaranja* Ahura Mazde, njihovi tvorci i nadzornici, njihovi zaštitnici i vladari (. . .)

Samo ovih nekoliko redova ukazuju na dvojni, pa čak i trojni karakter Amšaspenda, naših Đan Kohana ili "Zmija Mudrosti". Oni su isto što i Ormuzd (Ahura Mazda), pa ipak odvojeni od njega. Oni su takode hrišćanski Anđeli Zvezda - kod zoroastrijanaca Zvezdani Jazatasi - ili, opet, sedam planeta (uključujući i Sunce) u svim reli-

* Euhemerizam - učenje kirenaika (pristalice Sokratovog učenika Aristipa iz Kirene, koji su hedonizam smatrali za najveće dobro) Euhemeros iz Mene (oko 300. godine pre nove ere), po kojem su mitološki bogovi prvobitno bili samo heroji, odnosno, znatni ili istaknuti ljudi uopšte, a tek posle njihove smrti ih je narodna mašta proglasila bogovima, (nap. ured.)

** *Jevrejski narod, pojam gluposti*, (nap. prev.)

Dr V. Gajger (*W. Geiger*) ih je preveo kao "blaženi Besmrtnici", ali je prvi prevod tačniji.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

gijama." Opis - "sjajni, koji imaju delotvorne oči" - to dokazuje. To je na fizičkom i zvezdanom planu. Na duhovnom, oni su božanske moći Ahura Mazde, ali, na astralnom, iU opet na fizičkom planu, oni su "Graditelji" ili "nadzornici", *Pitar* (očevi) i prvi Učitelji čovečanstva.

Kad smrtnici postanu dovoljno oduhovljeni, neće više biti potrebe da im se *nameće* ispravno razumevanje drevne Mudrosti. Ljudi će tada *znati* da nikad nije postojao nijedan veliki reformator sveta, čije je ime dospelo do nas, a koji (*a*) nije bio direktna emanacija LOGOSA (ili bilo kog dugog naziva pod kojim nam je poznat), tj, *suštinska* inkarnacija jednog "od sedam", "božanskog Duha koji je sedmostruk" i (*b*) koji se nije pojavio ranije, tokom prethodnih Ciklusa. Oni će tada prepoznati uzroke koji u istoriji i hronologiji dovode do određenih vekovnih zagonetki; razlog stoje, na primer, *njima* nemoguće da odrede bilo kakvo pouzdano vreme života Zaratustre, koga u *Dabistanu* nalazimo umnoženog u dvanaest i četrnaest predstava; zašto su Rišiji i Manui toliko izmešani po redosledu i individualnostima; zašto Krišna i Buda govore o sebi kao o *reinkarnacijama*, tj. Krišna se poistovetio sa Riši Narajanom, a Buda saopštava niz svojih prethodnih rođenja; i zašto se ovaj prvi, posebno, iako je "*vrhunski Bramd*", ipak naziva *Amšamsavatar* ~ samo "delom dela" Svevišnjeg na Zemlji. Na kraju, zastoje Oziris veliki Bog, a istovremeno "princ na Zemlji", koji se ponovo pojavljuje kao Tot-Hermes, i zastoje Isus iz Nazareta (najevrejskom, Jošua) kabalistički prepoznat u Jošui, Nunovom sinu, kao i u drugim ličnostima. Ezoterijska doktrina to objašnjava tako što su se svi oni (kao i mnogi drugi) isprva pojavili na Zemlji kao jedna od sedam moći LOGOSA, individualizovanih kao neki Bog ili "Anđeo" (glasnik); potom, pomešani sa materijom, oni su se ponovo pojavili kao veliki mudraci i učitelji, koji su "poučili Petu Rasu", nakon što su poučili i dve prethodne Rase, vladali tokom Božanskih Dinastija i na kraju se žrtvovali da bi se iznova rađali u raznim okolnostima radi dobrobiti čovečanstva i radi njegovog spasenja u određenim kritičnim periodima, dok u svojoj poslednjoj inkarnaciji nisu uistinu postali jedino "delovi dela" na Zemlji, iako uistinu Jedan Svevišnji u Prirodi.

Tih "sedam" su postali osam, *Ogdoad*, u kasnijim *materijalizovanim* religijama, postoje sedmi ili najviši princip, koji nije više predstavljao prožimajući Duh, Sintezu, postao antropomorfizovani broj, ili dodatna jedinica.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

To je metafizika teogonije. I kako je svaka od tih SEDAM "Moći" (kad se jednom individualizuje) odgovorna za jedan od elemenata tvorevine i vlada nad njim, nastala su brojna značenja svakog simbola, koja neizbežno, ukoliko se ne protumače ezoterijskim metodima, u celini vode do nerazmrsive zbrke.

Da li je zapadnjačkom kabalisti - koji je u principu protivnik istočnjačkog okultiste - potreban dokaz? Neka otvori *Moriju magije* Elifasa Levija (str. 53) i pažljivo pogleda njegove *Velike kabalističke simbole Žohara*. Na grafikama u knjizi on će videti *belog* muškarca koji stoji uspravno i *crnu* ženu obrnutu naglavce, tj. koja stoji na glavi, dok joj noge prolaze ispod raširenih ruku muške figure i pružaju se preko njegovih ramena, dok se njihove ruke spajaju pod uglom sa obe strane. Elifas Levi to naziva Bog i Priroda, ili Bog, "svetlost", koji se obrnuto ogleda u "Prirodi i Materiji", tami. Kabalistički i simbolički on je u pravu, ali samo u granicama amblematičke kosmogonije. On nije izmislio taj simbol, kao što nisu ni kabalisti; prema predanju su te dve figure od belog i crnog kamena postojale u egipatskim hramovima od nezapamćenih vremena, a istorijski, od vremena kralja Kambiza, koji ih je lično video. Zato ti simboli mora da postoje još od pre 2.500 godina. Bar prema persijskom kralju, sinu Kira Velikog, koji je nasledio svog oca 529. godine pre nove ere. Te figure predstavljale su *dva Kabira kojipersonifikuju suprotne polove*. Herodot (*Talija*, br. 77) saopštava potomstvu da je Kambiz, kad je ušao u hram Kabirima, prsnuo u nezadrživ smeh, ugledavši pred sobom ono što je mislio da predstavlja uspravnog muškarca i ženu koja dubi na glavi. Međutim, to su bili polovi, a taj simbol je trebalo da obeleži "prelazak prvobitnog Sevemog pola Zemlje preko južnog pola neba", kao stoje zapazio Mekej.* Ali, oni su takode predstavljali i *obrnute* polove, kao posledicu velikog nagiba Zemljine ose, što svaki put dovodi do pomeranja okeana, potapanja polarnih zemalja i, kao posledica toga, *izdizanja* novih kontinenata u ekvatorijalnim oblastima, i obrnuto. Ti "Kabirim" su bili bogovi "Potopa".

Ti elementi su: kosmički, zemaljski, mineralni, biljni, životinjski, vodeni i, na kraju, ljudski - u njihovim fizičkim, duhovnim i psihičkim aspektima.

Koji dodaje da su Egipćani predstavljali anđele Polova na razne načine. Takode i u Perijevim (*Peny*) *Razglednicama Levanta* postoji "figura koja predstavlja

r

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Ovo nam može pomoći da nađemo ključ za naizgled beznadežnu pometnju mnogih imena i titula koja se odnose na jednog te istog boga i na klase bogova. Faber je već pokazao, početkom ovog veka, da su Koribanti, Kureti, Dioskuri, Anakteri, *Dii Magni* (Veliki Bogovi), *Idei* (Idski) Daktili, Lari, Penati, Mani, Titani i Aleti isto što i KABIRI. A mi smo pokazali da su oni isto što i Manui, Rišiji i naši Đan Kohani, koji su se inkarnirali u Odabranima Treće i Četvrte Rase. Zato, dok su u teogoniji Kabiri-Titani predstavljali sedam velikih bogova, kosmički i astronomski Titani su nazivani Atlantidanimi, jer su možda, kako kaže Faber, bili povezivani sa (a) *At-al-as*, "božanskim Suncem" i (b) sa *tīt* "potopom". Ali, ako je to istina, to je samo ezoterička verzija. Ezoterički, značenje tih simbola zavisi od naziva ili titule koja je upotrebljena. Sedam tajanstvenih, velikih bogova koji izazivaju strahopoštovanje - *Dioskura*^ božanstava koja su okružena tamom okultne prirode - postala su *Idei* (ili idski prsti)* kod adeptata koji isceljuju metalima. Prava etimologija imena

Južni pol Zemlje u sazvežđu Lire", na kojoj se polovi pojavljuju nalik na dve prave šipke koje natkriljuju sokolova krila, ali su oni takode predstavljani i kao zmije sa po jednom sokolovom glavom na svakom kraju.

Faber i biskup Kamberlend hoće sve njih da predstave kao kasnije paganske personifikacije, kako ovaj prvi kaže:

Nojevog kovčega i nikog drugog do Patrijarha (Noja) i njegove porodice. (!)

(*Kabiri, tom I, str. 136*)

Jer, kažu nam:

(. . .) posle Potopa, u znak sećanja na taj događaj, pobožni Noje ustanovio je versku svečanost koju su kasnije pokvarili njegovi *opaki* potomci, demoni i heroji-bogovi, i svuda je bestidna prostota prisvojila ime i odenula se odeždom religije.

(*tom I, str. 10*)

Sad, to zaista znači staviti oglavinu ljudskom mišljenju, ne samo u antici, već i danas. Obmimo taj iskaz i objasnimo nakon "Noje i njegova porodica" da je ono što se podrazumevalo pod tim patrijarhom i njegovom porodicom samo jevrejska verzija samotračke misterije *Saturna ili Kronosa-Sadika i njegovih Sinova*, pa možemo da kažemo *Amin*.

Koji su se kod Grka kasnije ograničili samo na Kastora i Poluksa. Ali, u doba Lemurije, Dioskuri, "Iz Jajeta Rođeni", bili su Sedam Đan Kohana (Agnišvata-Kumara) koji su se inkarnirali u Sedam Odabranih Treće Rase.

* *Idei* ili Daktili (od grčkog *ἰδέω* - prst) - naziv za frigijske hijerofante Kibebe. Za njih se kaže da su bili magi, egzorcisti i iscelitelji. (nap. ured.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

lari (koje danas znači "duhovi") mora se potražiti u etruskoj reči "*lars*", "putovoda", "voda". Sanhoniaton prevodi reč *Alet* (£ kao obožavaoci Vatre, a Tabor {*Tabor*) veruje daje ona izvedena od "*Al-Orit*", "Bog Vatre". Obojica su u pravu, jer se u oba slučaja ona odnosi na Sunce (najvišeg Boga) prema kome "gravitiraju" svi planetarni bogovi (astronomski i alegorijski) i koga obožavaju. Kao *Lari*, oni su istinska Solama Božanstva, iako Faberova etimologija, koja kaže daje "*Lar*" sažeti oblik "*El-ar*", solamo božanstvo, nije baš tačna. Oni su "*Lari*", puto vode i vode čovečanstva. Kao *Aletce*,* oni su bili sedam planeta - astronomski, a kao *Lari*, njihovi regenti, naši zaštitnici i vladari - mistički. U svrhe egzoteričkog, ili faličkog bogoslužjenja, a takođe i kosmički, oni su bili Kabiri. Njihovi atributi u te dve funkcije prepoznaju se po imenima hramova koji su im bili posvećeni, kao i po imenima njihovih sveštenika. Međutim, svi oni su pripadali Sedmostruknoj tvoračkoj i informišućoj grupi Đan Kohana. Sabeanci, koji su obožavali "regente sedam Planeta", kao što su Indusi obožavali svoje Rišije, smatrali su Seta i njegovog sina Hermesa (Enoha ili *Enosa*) najvišim od planetarnih bogova. Seta i Enosa su od Sabeanaca pozajmili, a potom izvitoperili Jevreji (egzoterički), ah trag istine o njima se i danas može naći čak i u *Postanju* ^ Set je "predak" onih ranih ljudi Treće Rase u kojima su se inkamirali "Planetarni" anđeli - on sam je Đan Kohan koji spada u *informišuće* bogove, a za Enosa (Hanoha ili Enoha) ili Hermesa se kaže daje *njegov sin* -jer je to bio opšti naziv za rane *Vidovnjake* ("Enoihion"). Otuda to obožavanje. Arapski pisac Sojuti kaže da najraniji zapisi pominju Seta kao osnivača sabeanizma i zbog toga su piramide koje otelovljuju planetarni sistem, bile smatrane grobovima i Seta i *Idrisa* (Hermesa ili Enoha) [vidi Vize (*Vyse*), *Delovanja*, tom II, str. 358]; odatle su Sabeanci polazili na hodočašća i *pojali molitve sedam puta* dnevno, *okrećući se ka Severu* (planina Meru, Kaf, Olimp itd., itd.) [vidi Palgrejv (*Palgrave*), tom II, str 264]. Abd *Alatif* (*Allatif*) saopštava interesantne stvari o Sabeancima i njihovim knjigama; isto tako i Edin

* *Aletce* (feničanski, od *Al-Ait* - bog vatre) - obožavaoci vatre, sedam Kabira ili Rišija, Titani, sinovi Agruerusa ili Kronosa. (nap. ured.)

Kliment Aleksandrij skije shvatio astronomsko značenje poglavlja XXV, i narednih, u *Izlasku*. Prema mojsijejskoj doktrini, on kaže da sedam planeta pomažu u rađanju zemaljskih stvari. Dva Heruvima, koja stoja ne dvema stranama svetog tetragramatona, predstavljaju Velikog i Malog Medveda.

r

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Ahmed Ben Jahja (*Eddin Ahmed Ben Yahya*), koji je pisao 200 godina kasnije. Dok ovaj drugi smatra "da je svaka piramida bila posvećena *nekoj zvezdi*", Abd Alatif nas uverava "da je čitao u sa-beanskim knjigama daje jedna piramida bila grob Agatodemonu, a druga Hermesa" (Vize, tom II, str 342). G. Stejnilend Vejk u *Velikoj piramidi* (str. 57) dodaje:

Agatodemon nije bio ništa drugo do Set, a, po nekim autorima, Hermes je bio njegov sin.

I tako, dok su na Samotraci i u najstarijim egipatskim hramovima oni bili veliki Kosmički Bogovi (sedam i *četrdeset devet* Svetih Vatri), u grčkim svetilištima njihovi rituali su postali najvećim delom falički, pa zato, za profane, opsceni. U ovom poslednjem slučaju bilo ih je 3 i 4 ili 7 - muških i ženskih Principa (*egipatki krst*); ta podela pokazuje zašto neki klasični pisci smatraju da ih je bilo samo tri dok ostali navode četiri. A oni su se zvali - Kabiri - Aksier (u svom ženskom aspektu, Demetra), Aksiokersa (Persefona), Aksiokers (Pluton ili Had) i Kadmo ili Kadmilo (Hermes - ne falički Hermes koga pominje Herodot (II, odeljak 1) već "onaj iz svetih legendi" koji se objašnjavao samo tokom samotračkih misterija. To poistovećenje do koga je, prema Sholiastu Apolonu (*Rh. I, 217*), došlo Mnasejevom neoprežnošću, ne znači ništa pošto sama imena ne otkrivaju mnogo. Opet, bilo je i drugih koji su pominjali, i na svoj način bili u pravu, da je bilo samo dva Kabira. Oni su, ezoterički, bili dva Dioskura, Kastor i Poluks, a egzoterički, Jupiter i Bah; geodezijski, dva personifikovana pola Zemlje: astronomski, zemaljski

To je čudna ideja - pa ipak, možda, ne suviše daleka od istine - ovakvo razmišljanje Mekeja, samozvanog Adepta iz Norviča, koju nalazimo u njegovoj *Mitološkoj astronomiji*. On kaže da su Kabiri po imenu Aksier i Aksiokersa svoja imena dobili od *(a) Kab* ili *Cab*, mera, i *Urim*, nebesa; Kabirim dakle znači "meru nebesa" i *(b)* da su se njihova pojedinačna imena, koja podrazumevaju princip *razmnožavanja*, odnosila na ljudske polove. Jer, "reč *seks* je ranije podrazumevana pod rečju *aiks*, što se danas pretvorilo (...) u seks". I on se poziva na *Londinusovu enciklopediju* za odrednicu "težnja". Sad, ako Aksieru dodamo aspirirani zvuk, to bi bilo *Saksier*, a drugi pol bi bio *Saksiokersa*. Ova dva pola bi, dakle, postala tvorci drugih moći prirode - oni bi bili *roditelji*, a otud, veoma moćni bogovi.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

i nebeski pol, a takode i fizički i duhovni čovek. Priču o Semeli i Jupiteru i o rođenju Baha *od dve majke*, sa svim okolnostima koje je okružuju, potrebno je samo pročitati ezoterički da bi se razumela alegorija. Uloge koje u tom događaju igraju Vatra, Voda, Zemlja, itd., u brojnim verzijama, pokazaće kako "otac bogova" i "veseli Bog vina" takode otelovljuju dva zemaljska pola. Pomoću mnogih aluzija, zemaljski, metalni, magnetski, električni i vatreni elementi predstavljaju reminiscencije na kosmički i astronomski karakter tragedije potopa. U astronomiji, ti polovi su zaista "nebeska mera" (vidi napomenu napred), a isto to su i Kabiri *Dioskuri*, kao što ćemo pokazati, i Kabiri-Titani, kojima Diodor pripisuje *7ro«a/flza^ vatre^* i veštinu pravljenja gvozda. Štaviše, Pausanija pokazuje daje Prometej izvorno bio kabiričko božanstvo (I, IX, str 751).

Ali, činjenica da su astronomski Titani-Kabirim bili takode i tvorci i regulatori godišnjih doba, a kosmički, velikih Vulkanskih Energija, zatim bogovi koji vladaju svim metalima i zemaljskim radovima, ne smeta im da budu, u svojim izvornim božanskim karakterima, blagonakloni Entiteti koji su, simbolički predstavljeni Prometejem, svetu doneli svetlost i obdarili čovečanstvo intelektom i umom. Oni su u svim teogonijama - posebno indijskoj - prevashodno Svete božanske Vatre, 3, 7 ili 49, u skladu sa zahtevima alegorije. Sama njihova imena to dokazuju, pošto su oni u Indiji *Agni-putra* (Sinovi Vatre), a u Grčkoj i drugde Geniji Vatre sa brojnim imenima. VeUcer (*JVelcker*), Mori (*Maury*) i sada Dešarm pokazuju da njihovo ime *Kabeiron*, koje znači "moćni posredstvom Vatre", potiče od grčke reci Kaico, "spaliti". Semitski *Kabirim*, "snažni, moćni i veliki", što odgovara grčkom *ἄστυχοι ἄστυχοι*, predstavlja kasniji epitet. Njih su obožavali svuda, a njihovo poreklo je izgubljeno u tami vremena. Pa ipak, bilo da su ih poštovali u Frigiji, Fenikiji, Troji, Trakiji, Egiptu, Lemnosu ili Siciliji, njihov kult je uvek bio povezan sa Vatrom, a njihovi hramovi su građeni na izrazito vulkanskim lokacijama. U egzoteričkom bogoslužjenju oni su pripadali htoničkim božanstvima i zato ih je hrišćanstvo načinilo *paklenim* bogovima.

Reč "*guebra*" potiče od Kabiri, *gabiri* i znači drevne persijske poklonike Vatre, ili Parse. Kabiri su postali *gabiri*, a potom ostali kao naziv za zoroastrijance u Persiji (vidi Hajdov *De Religio Persarum*, pogl. 29).

Oni su uistinu "veliki, blagonakloni i moćni Bogovi", kako ih zove Kasije Hermon (vidi *Macrob. Sat.* /, III, pogl. 4, str 376). U Tebi, Kora i Demetra, *Kabirim*, imali su svoje svetište (Pausanija, IX, 22; 5), a u Memfisu su Kabiri imali hram toliko sakralan da nikom, izuzev sveštenika, nije bilo dopušteno da stupi na njihov sveto područje (Herodot, I, II, c 37). Ali, isto tako, ne smemo da izgubimo iz vida daje ime Kabiri zajedničko, da su Kabiri (*moćni bogovi*, kao i smrtnici) bili oba pola, a takođe i zemaljski, nebeski i kosmički. Isto tako, iako je ličnost tih vladara simbolizovala jednu čisto geološku pojavu (kakovom se danas smatra) dok su u svojim kasnijim funkcijama oni Vladari zvezdanih i nebeskih moći, oni su, takođe, u početku vremena bili vladari Čovečanstva. Kad su se inkamirali kao Kraljevi "božanskih Dinastija", oni su dali prvi podstrek civilizacijama i usmerili um kojim su snabdeli čoveka ka pronalasku i usavršavanju svih umetnosti i nauka. Zato se kaže da su se Kabiri pojavili kao dobročinitelji ljudi i kao takvi su u sećanju naroda živeli eonima. Njima - Kabirima ili Titanima - pripisuje se pronalazak pisma (*Devanagrija*, ili pisma i jezika bogova), zakona i prava, arhitekture, zatim, raznih oblike takozvane magije i, konačno, upotrebe biljaka u medicini. Hermes, Orfej, Kadmo, Asklepije, svi ti polubogovi i heroji kojimaje pripisano da su čoveku otkrili nauke, i koje Brajant, Faber, biskup Kamberlend i mnogi drugi hrišćanski pisci žele potomstvu silom da predstave kao puke paganske kopije jednog jedinog prototipa, naime Noja ~ predstavljaju opšta imena.

Kabirima se pripisuje da su otkrili veliku blagodat poljoprivrede, tako što *su proizveli* kukuruz ili pšenicu. Za ono stoje *Izida-Oziris*, nekad živa Kabira, učinila u Egiptu, na Siciliji se kaže daje učinila Cerera; svi oni pripadaju istoj klasi.

Da su zmije uvek bile amblemi mudrosti i inteligencije, opet pokazuje Merkurov štap (kaducej); Merkur je isto što i Tot, bog mudrosti, zatim Hermes, i tako dalje. Dve zmije, uvijene oko njegovog štapa, predstavljaju faličke simbole Jupitera i drugih bogova koji su se preobrazili u zmije da bi zaveli boginje - ali samo u pokvarenoj mašti profanih proučavalaca simbolike. Zmija je uvek bila simbol za adepta i njegove moći besmrtnosti i božanskog znanja. Merkur u svom psihopompnom karakteru, koji svojim štapom usmerava i vodi duše mrtvih u Had, ili njime čak i oživljava mrtve, naprosto je

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

veoma providna alegorija. Ona pokazuje dvojnu moć Tajne Mudrosti: crnu i belu magiju. Ona pokazuje kako ta otelovljena Mudrost vodi Duše posle smrti, kao i njenu moć da oživi ono što je mrtvo - što je veoma duboka metafora ako razmislimo o njenom značenju. Svi narodi antike poštovali su taj simbol, izuzev hrišćana, koji su namemo zaboravili Mojsijevu Bakarnu Zmiju, pa čak i to da Isus posredno priznaje veliku mudrost i inteligenciju Zmije: "Budite *mudri* kao zmije i nedužni kao golubovi". Kod Kineza, jednog od najstarijih naroda naše Pete Rase, Zmija je bila amblem njihovih Careva, koji na taj način predstavljaju degenerisane naslednike "Zmija" ili Inicijata, koji su vladali ranim rasama petog Čovečanstva. Carev presto je "Zmajev sedište", a njegova carska odora je izvezena likovima Zmaja. Staviše, aforizmi u najstarijim kineskim knjigama jasno kažu da je "Zmaj" ljudsko, mada *božanska* biće. Govoreći o "Žutom Zmaju", poglavici ostalih, *Tvan-jing-tu* kaže:

Njegova mudrost i vrlina su neizmene (...) on ne ide u društvu i ne živi u krdima (asketa je). On luta divljinama s onu stranu nebesa. On odlazi i dolazi, ispunjavajući nalog (Karmu); ako se u određenom vremenu ispolji savršenstvo, on istupa, ako ne, ostaje (nevidljiv) (. . .)

A Lu-lan pripisuje Konfuciju sledeće reci:

Zmaj se hrani čistim vodama Mudrosti i igra se u čistim vodama Života.

NAŠI BOŽANSKI UČITELJI

Sad, Atlantida i ostrvo Flegija nisu jedini preostali zapis o popu. U Kini takođe postoje predanja i priče o jednom ostrvu, ili kontinentu, koji se tamo naziva Ma-li-ga-si-ma, a koju Kemfer (*Kcempfer*) i Faber izgovaraju "*Maurigosima*", iz nekih svojih ličnih, tajanstvenih fonetskih razloga. Kemfer, u svom *Japanu* (*Dodatak*, str. 13), iznosi sledeće predanje: to ostrvo, usled nepravедnosti divova koji su ga nastanjivali, tone na dno okeana, a Peiru-un, nje-

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

gov kralj, kineski Noje, spašava se sa svojom porodicom, zahvaljujući tome što su ga bogovi upozorili pomoću dva idola. Taj pobožni princ i njegovi naslednici su naselili Kinu. Kinesko predanje govori o božanskim dinastijama Kraljeva, baš kao i predanja svih drugih naroda.

Istovremeno, ne postoji nijedan stari fragment koji ne iskazuje veru u evoluciju mnoštva oblika, pa čak i istovremeni nastanak različitih - duhovno, psihički, intelektualno i fizički - ljudskih bića, baš kao što je rečeno u ovom delu. Sada moramo da razmotrimo nekolicinu tih tvrdnji.

Naše rase - svi oni pokazuju - ponikle su od božanskih rasa, kako god da su se one zvale. Bilo da se radi o indijskim Rišijima ili Pitrijima, kineskim *Cim-nang* i *Cang-ju* - njihovim "božanskim ljudima" i polubogovima, akadskim *Dingir* i *Mul-lil* - tvoračkom bogu i "Bogovima sveta duhova", egipatskim Izidi-Ozirisu i Totu, jevrejskom Elohimu, ili, opet, Manko Kapaku i njegovim peruanskim potomcima - priče su svuda iste. Svi narodi imali su ili *sedam* ili *deset* Rišija-Manua i Prađapatija, *sedam* i *deset Ki-y*, ili *deset* i *sedam* Amšaspenda¹² (egzoterički šest), *deset* i *sedam* haldejskih Anegota, *deset* i *sedam* Sefirot, itd., itd. Svi su oni izvedeni od prvobitnih Dan Kohana iz ezoteričke doktrine, ili "Graditelja" iz Stanci (knjiga I). Od Manua, Tota-Hermesa, Oanesa-Dagona i Edrisa-Enoha, pa do Platona i Panadora, svi nam govore o *sedam* božanskih Dinastija, *sedam* lemurijskih i *sedam* atlantidskih podela Zemlje, o *sedam* prvobitnih i dualnih bogova, koji su sišli iz svog nebeskog obitavališta" i vladali Zemljom, učeći čovečanstvo astronomiji, arhitekturi, i svim drugim naukama koje su se spustile do nas. Ta Bića se isprva pojavljuju kao "bogovi" i Tvorci, potom se mešaju sa ljudima u nastajanju, da bi na kraju postali "božanski Kraljevi i Vladari". Ali, ta činjenica je, potom, postepeno zaboravljena. Kao što pokazuje Boziaž (*Bosuage*), sami Egipćani su priznali daje nauka procvetala u njihovoj zemlji tek nakon Izide-Ozirisa, koje nastavljaju

¹²

Amšaspenda ima šest ako se isključi Ormuzd, njihov vladar i Logos. Ali, u Tajnoj Doktrini on je sedmi i najviši, baš kao što je Ptah sedmi Kabir među Kabirima.

¹³

U *Puranama* je ono poistovećeno sa Višnuovom ili Braminom Sveta Dvipom ili planinom Meru.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

da obožavaju kao bogove, "iako su oni postali Prinčevi u ljudskom obliku". I on dodaje o Ozirisu-Izidi (božanskom androginu):

Kaže sa da je taj Princ (Izida-Oziris) izgradio gradove u Egiptu, prekinuo poplave Nila, izmislio poljoprivredu, korišćenje vina, muziku, astronomiju i geometriju.

Kad Abul-Feda u svojoj *Preislamskoj istoriji* (Flajšer, str. 16) kaže da su sabeanski jezik ustanovili Set i Edris (Enoh) - on pod "sabeanskim jezikom" misli na astronomiju. U *Melelva Nohil* (rukopis 47 u *Nic. Cat.*) Hermes se naziva učenikom Agatodemonu. A u drugoj jednoj priči (vidi II tom. *Piramida u Gizi* pukovnika Vizea, str. 364, rukopis 785 *Uri's Cat.*), Agatodemon se pominje kao "Kralj Egipta". Selep Geraldin (*Celepas Geraldinus*) saopštava čudno predanje o Henohu. On ga naziva "božanskim divom". U *Knjizi o raznim imenima Nila* isti autor [istoričar Ahmed-Ben-Jusuf Eltifas (*Ahmed-Ben-Yusouf Eltiphas*)] priča nam o verovanju među semitskim Arapima daje Set (Sit) (koji je kasnije postao egiptovski Tifon, Set) bio jedan od sedam anđela (ili Patrijarha u *Bibliji*), potom je postao smrtnik i Adamov sin, nakon čega je preneo dar proricanja i astronomske nauke Jaredu, koji gaje preneo svom sinu Henohu (Enohu). Ali, Henoh (Idris):

(. . .) pisac trideset knjiga, po poreklu je bio Sabeanac (tj. pripadao je *Sabi*, "Jatu"); postoje uspostavio rituale i ceremonije prvobitnog bogoslužnja, pošao je na istok, gde je izgradio 140 gradova, od kojih je najvažniji bio Edesa, potom se vratio u Egipat gde je postao njegov kralj.

Tako je on poistovećen sa Hermesom. Ali, bilo je pet Hermesa - tačnije, jedan - koji se pojavio, poput nekih Manua i Rišija, u nekoliko različitih ličnosti. U *Burham-i-Kali* on se spominje kao "Hormig", stoji ime planete Merkura ili Bude, a središte je bila posvećena i Hermesu i Totu. Hermes iz orijentalnog predanja, koji je obožavan u Fineati i za koga je rečeno daje nakon Argusove smrti pobegao u Egipat, civilizovao gaje pod imenom Tot. Ali, ma o kojoj ličnosti da se radi, njoj se uvek pripisuje daje prenela sve nauke *iz latentne u aktivnu upotrebu*, tj. daje prva poučavala magiju u Egiptu i Grčkoj, *pre vremena Velike Grčke*, i kada Grci čak nisu ni bili Heleni.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Ne govori nam samo Herodot - "otac istorije" - o čudesnim dinastijama bogova koje su prethodile vladavini smrtnika, nakon kojih su vladale dinastije polubogova, heroja i na kraju ljudi, već ga podržava čitav niz klasika: Diodor, Eratosten, Platon, Maneto, itd., itd., ponavljaju to isto i nikad ne menjaju pomenuti red.

"To je zaista tako", kako pokazuje Krojcer:

Iz sfera zvezda, u kojima borave bogovi svetosti, mudrost silazi u niže sfere. (...) U sistemu drevnih sveštenika (hijerofanta i adeptata), sve stvari, bez izuzetka, Bogovi, Geniji, *mani* (duše), čitav svet, zajedno su razvijeni u Prostoru i Vremenu. Piramida se može smatrati simbolom te veličanstvene hijerarhije Duhova. (. . .)

Savremeni istoričari (uglavnom francuski akademici, poput Renana) isuviše su se potrudili da potisnu istinu, prenebregavajući drevne anale o *božanskim* kraljevima, da bi se to moglo smatrati časnim. Ali, g. Renan nikad ne bi mogao biti manje voljan da prihvati tu nesvarljivu činjenicu nego što je to bio Eratosten, 260. godine pre nove ere, pa ipak se ovaj poslednji osećao obaveznim da prihvati istinu. Zato danas ovog velikog astronoma njegove kolege posmatraju sa velikim prezirom. Maneto je kod njih postao "praznoverni sveštenik, rođen i odgajen u okruženju drugih lažljivih sveštenika u Helipolisu" (*Fere*). Demonolog, de Mirvij, opravdano primećuje:

Svi ti istoričari i sveštenici, tako *istinoljubivi* kad bi ponavljali priču o *Ijudslim* kraljevima i ljudima, iznenada postaju *Icrajnje sumnjivi* čim se vrate nazad *svojim bogovima*. (. . .)

Ali, postoji sinhronistička tablica iz Abidosa, koja je, zahvaljujući Sampolionovom geniju, danas opravdala dobru veru egipatskih sveštenika (Manetovu iznad svega), kao i Ptolemejevu. U *Turinskom papirusu*, najznačajnijem od svih, po recima egiptologa de Ružea (*de Rouge*):

(. . .) Sampolion je, zaprepašćen, otkrio da pred svojim očima ima čelu istinu. (. . .) Bio je to ostatak spiska dinastija koje obuhvataju najdalja mitološka vremena, ili VLADAVINU BOGOVA I HEROJA. (. . .)

Poglavlje *IV Egipta*, str. 441.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Na samom početku tog interesantnog papirusa mi smo primorani da poverujemo kako su, bar do perioda Ramzesa, ta mitska i herojska predanja bila baš onakva kakva nam ih je preneo Maneto; mi vidimo kako u njima, kao kraljevi Egipta, figuriraju bogovi Seb, Oziris, Horus, Tot-Hermes i boginja Ma, pri čemu je vladavina svakog od njih trajala dugi niz vekova.

Manetove sinhronističke tablice, uprkos činjenice da ih je iskrio Euzebije u nečasne svrhe, nikad nisu dospele u ruke drugih. Kronologija božanskih Kraljeva i Dinastija, kao i perioda čovečanstva, uvek je bila u rukama sveštenika, i čuvana je kao tajna od neupućenog mnoštva.

Afrika, kao kontinent, rečeno je, pojavila se pre Evrope, ali kasnije od Lemurije, pa čak i najranije Atlantide. Znamo, prvenstveno preko Herodota, Strabona, Plinija i svih drugih Grka, a potom i preko geologije, daje čela oblast današnjeg Egipta, kao i pustinja, nekad bila pod morem. Abisinija je nekad bila ostrvo, a delta je bila prva zemlja koju su zauzeli pioniri emigranti koji su tu stigli sa svojim bogovima sa severoistoka.

Kad je to bilo? Istorija o tome ćuti. Srećom, imamo Zodijak iz Dendere, krug na plafonu jednog od najstarijih egipatskih hramova, koji je zabeležio taj događaj. Taj Zodijak, sa svoje tri tajanstvene *Device (Virgo) između Lava (Lion) i Vage (Libra)*, našao je svog Edipa, koji je razumeo zagonetku tih znakova i opravdao istinoljubivost onih sveštenika koji su Herodotu rekli da: *{a}* su se polovi Zemlje i ekliptika ranije poklapali i *{b}* da su od vremena kad su počeli njihovi prvi zodijački zapisi, polovi triput bili u ravni ekliptike, kao što su učili Inicijati.

Baji nema reci da izrazi svoje iznenađenje *istovetnošću* svih tih predanja o *božanskim* rasama. On uzvikuje:

Šta su, na kraju, sve te vladavine indijskih *Deva* i persijskih *Perijal* (...) Ili, one vladavine i dinastije iz kineskih legendi; vladavine Tien-hoanga ili *Nebeskih Kraljeva*, sasvim drugačije od *Ti-hoanga*, kraljeva na Zemlji i *Gin-hoanga*, kraljevih ljudi, a ta razlika se savršeno slaže sa onom koju prave Grci i Egipćani nabrajajući *svoje dinastije Bogova, polubogova i smrtnika*.

¹⁵ *Istorija drevne astronomije.*

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Panador kaže:

Pre tog vremena (Menesa) *sedam bogova su vladali svetom*. To je bilo tokom perioda kada su ti dobročinitelji čovečanstva *sišli* na Zemlju i naučili ljude da izračunaju putanju Sunca i Meseca pomoću dvanaest znakova Ekliptike.

Skoro pet stotina godina pre nove ere, egipatski sveštenici su pokazali Herodotu statue ljudskih kraljeva i Pontifis-/7i>omw (nad-proroka ili Maha Kohana hramova), *koji su rodili jedan drugog* (bez posredništva žene) i koji su vladali pre Menesa, njihovog prvog *ljudskog* kralja. Ti kipovi, kaže on, bili su ogromni divovi od drveta, ukupno trista četrdeset pet na broju, *od kojih je svaki imao ime, svoju istoriju i svoje anale*. I oni su uverili Herodota* (ukoliko ovog najistinoljubivijeg od svih istoričara, "oca istorije", ne optuže za izmišljanje *upravo u ovom slučaju*) da nijedan istoričar nikad ne bi mogao da razume ili napiše izveštaj o tim nadljudskim Kraljevima ukoliko nije proučio i naučio istoriju *tri dinastije* koje su prethodile ljudskoj - naime, DINASTIJE BOGOVA, polubogova i Heroja, ili divova.' Te "tri dinastije" su tri Rase.

Prevedeno na jezik ezoterijske doktrine, te tri dinastije bi bile dinastija Deva, Kimpuruša, Danava i Daitja - drugačije, bogova.

Vidi takode *Podsetnike Akademiji, itd.*, od de Mirvija, tom III, koji sadrži masu dokaza.

¹⁷ U *Višnu Purani*, knjiga II, poglavlje III, IV, i dalje, ako se pažljivo čita, mogu se naći mnoge potvrde za ovo. Carstva bogova, nižih bogova i ljudi su nabrojana u opisima sedam Ostrva, sedam mora, sedam planina, itd., itd., kojima su upravljali Kraljevi. Za svakog kralja bez razlike se kaže da je imao *sedam* sinova, stoje aluzija na sedam podrasa. Jedan primer će biti dovoljan. Kralj *Kusa Dvipe* je imao sedam sinova (slede njihova imena):

(. . .) po kojima je nazvano sedam delova (Varša) tog ostrva. *Trojica su vladala ljudima zajedno sa Daitjama i Danavama, kao i sa duhovima Neba (Gandarvama, Jakšama, Kimpurušama, itd.) i bogovima.*

(poglavlje IV)

Postoji samo jedan izuzetak, u slučaju kralja Prijavrate, sina prvog Manua, Svajambhuve - koji je imao *deset* sinova. Ali, trojica od njih - Medha, Agni-bahu i Putra su postali askete i odrekli se svog dela. Tako je Prijavrata opet podelio zemlju na *sedam* kontinenata.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

nebeskih duhova i divova ili Titana. "Srećni su oni koji su se rodili, čak i iz sveta bogova, kao ljudi, u Bharata-Varši" izjavili su sami inkamirani bogovi tokom Treće Korenske Rase. Bharata je Indija, ali u ovom slučaju ona je značila izabranu zemlju tog vremena i smatrala se najboljim delom Đambu Dvipe, jer je to bila zemlja aktivnog (duhovnog) *rada par excellence*, zemlja inicijacije i božanskog znanja.

Da li je moguće da ne priznamo Krocjeru sjajnu intuiciju kad je, ne znajući gotovo ništa o arijevske induske filozofiji, koja je u njegovo vreme bila malo poznata, napisao:

Mi, savremeni Evropljani, osećamo se iznenađeni kad čujemo kako se govori o duhovima Sunca, Meseca, itd. Ali, opet *ponavljamo, prirodni zdrav razum i pošten sud* drevnih naroda, sasvim stran *našim potpuno materijalističkim idejama* o nebeskoj mehanici i prirodnim naukama (. . .) nije mogao u zvezdama i planetarna da vidi samo ono što mi vidimo, naime, naprosto masu svetlosti ili neprozirnih tela koja kruže u zvezdanom prostoru, usled zakona pukog privlačenja i odbijanja; ne, on je u njima video *živa* tela, *oživljena* duhovima, koje su takode videli i u svim carstvima prirode. (. . .) *Ta doktrina o duhovima, tako dosledna i primerena prirodi*, iz koje je ona izvedana, stvorila je veliku i jedinstvenu zamisao, u kojoj su se fizički, moralni i politički aspekti stopili svi ujedno (. . .)

(Egipat, str 450-455)

Jedino takve predstave mogu dovesti do ispravnih zaključaka o poreklu i stvaranju svega u Univerzumu - Neba i Zemlje, sa čovekom kao živom karikom između njih. Bez takve psihološke karike i bez osećanja daje ona prisutna, nijedna nauka uopšte ne može da napreduje, a obim znanja se mora ograničiti samo na analizu fizičke materije.

Okultisti veruju u "duhove" jer *osećaju* (a neki i vide) da su njima okruženi sa svih strana.* Materijalisti to ne osećaju. Oni žive na

Okultisti su bili optuženi da obožavaju *bogove* ili đavole. Mi to poričemo. Među nebrojenim jatima duhova - koji behu *ljudi* i onih koji će postati ljudi - ima onih koji su beskrajno superiorniji od naše ljudske rase, viši i svetiji od najvišeg sveca na Zemlji, i mudriji od svih smrtnika, bez izuzetka. A opet, ima

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

ovoj zemlji baš kao što u svetu insekata, pa čak i riba, neka stvorenja žive okružena milijardama stvorenja sopstvenog *roda*, a da ih ne vide, pa čak i ne osećaju."

Platon je prvi među klasicima koji naširoko govori o božanskim Dinastijama i smešta ih na prostrani kontinent koji naziva Atlantida. Baji nije ni prvi ni poslednji koji u to veruje, a otac Kirchner mu je prethodio i nagovestio njegove teorije. Taj učeni jezuita piše:

Priznajem, dugo sam sve to (božanske dinastije i Atlantidu) smatrao čistom bajkom (*meras nugas*) do dana kada sam, naučivši bolje jezike Istoka, procenio da sve te legende, nakon svega, mora da predstavljaju samo razradu jedne velike istine. (. . .)

(*CEdipus Aigipticus, tom I, str. 70*)

i onih koji nisu ništa bolji od nas, kao što ima i nekih koji su daleko gori i niži od najprimitivnijeg divljaka. Baš ove poslednje klase su najspremnije za komunikaciju sa Zemljom, opažaju nas i osećaju, a njih opažaju i vide vidoviti ljudi. Na nesreću, bliskost naših prebivališta i nivoa opažanja pogoduje takvoj međusobnoj komunikaciji, pošto su oni uvek spremni da se umešaju u naše poslove, na našu korist ili štetu. Ako nas upitaju kako to da jedino ljudi osetljive i histerične prirode, neuropati i psihopati vide i povremeno razgovaraju sa "Duhovima", mi odgovaramo na to pitanje nizom drugih pitanja. Mi pitamo: znate li vi šta su halucinacije po prirodi i možete li da definišete njihov fizički proces? Kako možete da kažete da su te vizije potekle naprosto od fizičkih halucinacija? Šta vas navodi da mislite kako mentalne i nervne bolesti, dok prekrivaju velom naša (takozvana) *normalna* čula, *ne otkrivaju* istovremeno vidike nepoznate zdravom čoveku, širom otvarajući vrata koja su obično zatvorena za vašu naučnu percepciju? Ili da psiho-duhovna sposobnost *smesta ne nadoknađuje* gubitak ili privremenu atrofiju čisto fizičkih čula? Bolest ili višak nervnih fluida proizvodi fenomene medijuma i vizija - halucinacije, kako ih vi zovete. Ali, šta nauka *zna* čak i o medijumima? Kad bi zaista postojao neki savremeni Sarko koji bi se pozabavio delirijumom svojih pacijenata više iz psihičke perspektive, nauka, a posebno psihologija, mogla bi imati više koristi od toga nego što je ima sada, a istina bi imala šire polje za delovanje u oblasti naučnog znanja.

19

Po pravilu, *danas*, kada je priroda *unutrašnjeg* čoveka postala isto tako šlepa kao i njegova spoljašnja priroda, čovek na ovoj planeti egzistira kao *amjoksus* u okeanu: okružen jatima i milionima drugih riba i stvorenja koja ga vide, dok on nema ni mozak ni druga čula koja imaju ostale vrste i uopšte ih ne vidi. Ko zna, možda su, u skladu sa Darvinovom teorijom, te "branhio-stome" direktni preci naših materijalista.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Kao što de Ružmon pokazuje, kod Teopompa, u delu *Meropis*, sveštenici iz Frigije i Male Azije govore isto kao sveštenici iz Saisa koji su Solonu otkrili istoriju i sudbinu Atlantide. Prema Teopompu, bio je to jedinstveni kontinent neodređene veličine i sadržavao je dve zemlje naseljene *dvema rasama* -jednom borbenom, ratničkom, i jednom pobožnom, meditativnom rasom/" Teopomp ih je simbolizovao pomoću dva grada.^' Pobožni "grad" su *stalno posećivali bogovi*; ratoborni "grad" su naseljavala razna bića gvoždem *neranjiva*, koja je bilo moguće *smrtno raniti jedino* kamenjem ili drvetom.'^^ De Ružmon to smatra čistom izmišljotinom Teopompa (*Primitivni narodi*, tom III, 157), pa čak i u tvrdnjama sveštenika iz Saisa vidi obmanu (*supercherie*). "Demonolozi" su to optužili kao nelogično. Po recima de Mirvija:

Supercherie koja je bila zasnovana na verovanju, proizvod je verovanja čitavog antičkog sveta; *pretpostavka* koja je ipak dala svoje ime čitavom planinskom lancu (Atlas) i koja je sa velikom preciznošću odredila topografsku oblast (smeštajući neke od njenih zemalja na malu udaljenost od Kadiza i tesnaca Kalpetus) i prorekla, 2.000 godina pre Kolumba, *velikoprekoolceansko kopno* smešteno između te Atlantide i onoga što "dosežu", kako je rečeno, "ostrva neblagoslovenih, ali zato dobrih duhova su5ai|a6via (naših "*Iles Fortunates* ") - takva pretpostavka nikad ne može biti opšta maštarija.

(*Zapis o Atlantidi, str 29*)

Sigurno je da su, bilo da se radi o "maštariji" ili stvarnosti, sveštenici iz čitavog sveta to dobili iz jednog te istog izvora: univerzalnog predanja o trećem velikom kontinentu koji je potonuo pre oko

To su bili rani Arijevci i veliki deo Četvrte Korenske Rase - ovi prvi su bili pobožni i meditativni (joga-kontemplacija), a ovi drugi, ratnička rasa čarobnjaka koja se brzo degenerisala usled svojih nekontrolisanih strasti.

²¹ Sevemi i južni deo Lemuro-Atlantide: Hiperboreja i Ekvatorijalne zemlje ta dva kontinenta (vidi odeljak o Lemuriji i Atlantidi u istoriji).

To je okultno i odnosi se na svojstvo gvozda koje, kad ga privuku magnetski elementi, postaje odbojno za druge elemente, koji su pomoću jednog okultnog procesa učinjeni nepristupačnim za njega kao što je voda za udarac.

850.000 godina.^.^ Kontinent koji naseljavaju dve različite rase, različite fizički i moralno, obe duboko upućene u provobitnu mudrost i tajne prirode, međusobno neprijateljske u svojim nastojanjima, tokom procesa i napretka njihove dvostruke evolucije. Odakle čak i Kinizima učenje o tome ako je u pitanju *samo fantazija* Zar nisu oni zabeležili postojanje nekadašnjeg *Svetog Ostrva* s onu stranu Sunca (*Čeou*), iza koga su bile smeštene zemlje *besmrtnih ljudi* (vidi de Ružmona, *ibid.*) Zar oni još uvek ne veruju da su ostaci tih *besmrtnih ljudi* - koji su preživeli kada je *Sveto Ostrvo* pocmelo od greha i propalo - našli utočište u velikoj pustinji Gobi, gde još uvek borave, nevidljivi, i gde ih od posetilaca brane čitave vojske duhova?

Veoma skeptični Bulanže (*Boulanger*) piše:

Ako bismo oslušnuli tradiciju, (...) ona kaže da su pre Kraljeva vladali Heroji i polubogovi, a još ranije, uz sve bajkovitosti Zlatnog doba, vladali su bogovi. (...) Čovek oseća zaprepašćenje što su sve te toliko interesantne anale odbacili gotovo svi naši istoričari. Pa ipak, ideje koje oni prenose nekad su bile opšteprihvataene i poštovali su ih svi narodi, a ne mali broj ih poštuje i danas, i one čine osnovu njihovog svakodnevnog života. Takve okolnosti zahtevaju da se o njima ne sudi tako brzopleto. (...) Drevni narodi, od kojih smo dobili ta predanja, *koja više ne prihvatamo zato što ih više ne razumemo*, mora da su imali razloga da veruju u njih usled toga što su vremenski bili bliži prvobitnim dobima, dok mi za to nemamo motiva usled velike vremenske distanca koja nas od njih deli. (...) U svojoj četvrtoj knjizi *Zakona* Platon kaže daje davno pre izgradnje prvih gradova Satum na Zemlji uspostavio izvestan oblik vladavine pod kojom su ljudi bili srećni. Pošto govori o Zlatnom dobu, odnosno o vladavini bogova koja se tako proslavlja u drevnim bajkama (...) hajde da pogledamo kakve on ideje ima o tom srećnom dobu i zbog čega je morao da unese te *hajke* u jednu raspravu o politici. Prema Platonu, da bismo stekli jasne i određene predstave o kraljevanju, njegovom poreklu i moći, moramo da se vratimo na prve principe istorije i predanja. Velike promene, kaže on, odigrale su se u davnim danima, *na nebu i na zemlji*, a današnje stanje stvari je jedna od njihovih posledica

23

Prvi kontinent, ili ostrvo, ako više volite, "kapa Sevemog pola", nikad nije propao, a i neće, do kraja svih Sedam Rasa.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

(Karma). Naša predanja nam govore o mnogim čudima, o promena putanje Sunca, o vladavini Satuma i o hiljadama drugih stvari koje su preostale razbacane u pamćenju ljudi; ali *mi nikad ne čujemo o ZLU koje su proizvele tepromene niti o zlu koje je sledilo odmah nakon njih*. Pa ipak (. . .) to Zlo je princip o kome mora da se govori kako bismo mogli da raspravljamo o kraljevanju i pokreću moći. (. . .)

(Vladavina Bogova, uvod)

To *zlo* Platon izgleda vidi u istovetnosti ili identičnoj suštini vladalaca i podređenih; on kaže da je davno pre nego što su ljudi izgradili svoje gradove, u Zlatnom dobu postojala samo sreća na zemlji, jer nije postojala potreba. Zašto? Zato što je Satum, znajući da ljudi ne mogu da vladaju jedni drugima a da nepravda ne ispuni čitav univerzum usled njihovih čudi i taštine, nije dopuštao da neki smrtnik stekne moć nad svojim sunarodnicima. Da bi to postigao, taj bog se poslužio istim sredstvima kojima se mi služimo kad upravljamo našim stadima. Mi ne postavljamo bika ili ovna nad bikovima ili ovnovima, već im dajemo vodu, pastira, tj. *bíće drugačije vrste i superiorno po prirodi*. Upravo je to učinio Satum. On je voleo čovečanstvo i nije mu postavio za vladara nekog smrtnog kralja ili princa već - "Duhove i Genije (Saipovsc;) čija je božanska priroda bolja od čovekove".

Tako je Bog, Logos (sinteza Jata) koji je vladao Genijima, postao prvi pastir i voda ljudi. ^" Kad je takva vladavina svetom prestala i kada su se bogovi povukli, "divlje zveri prožderele su deo čovečanstva".

Kada je čovečanstvo ostavljeno da se oslanja na sopstvene snage i napor, među ljudima su se jedan za drugim pojavili pronalazači i otkrili vatru, žito, vino, a zahvalnost naroda ih je obogatila (...)

(O zakonima, I, IV, u Kritiji i Politici)

I čovečanstvo je bilo u pravu jer je vatra koja se dobija trenjem bila prva misterija prirode, prvo i glavno svojstvo materije koje je otkriveno čoveku.

²⁴ Tajna Doktrina objašnjava i tumači to što govori Platon, jer ona uči da su ti "pronalazači" bili bogovi i polubogovi (Deve i Rišiji) koji su se - neki voljno, a neki prisiljeni Karmom - inkamirali u ljude.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

- ? Komentar kaže:

"Voće i žito, koji su do tada bili nepoznati Zemlji, doneli su "Gospodari Mudrosti" za dobrobit onih kojima su vladali - iz drugih Loka (sfera). . ."

Sad:

Prvi pronalasci ljudi (?) bili su najčudesniji od svih do kojih je ta rasa ikad došla. (...) Prva *upotreba vatre* i otkriće načina na koji ona može da se upali; pripitomljavanje životinja, a iznad svega, j *načini na koji su razvijene prve žitarice* od nekih divljih trava (?) - sve su to *otkrića sa kojima, po genijalnosti i značaju, ne može da se meri nijedno od narednih*. Sva su ona nepoznata istoriji - sva izgubljena u svetlosti jednog BLISTAVOG SVITANJA.

[Argil (Argyll), Jedinstvo prirode]

Naša ohola generacija će sumnjati u to i poricati. Ali, ako izjavimo da ne postoje žitarice i voće *koji nisu poznati na Zemlji*, mogli bismo podsetiti čitaoca da *pšenica nikad nije nađena u divljem obliku: ona nije proizvod Zemlje*. Prvobitna stanja svih drugih žitarica se mogu prepoznati u raznim vrstama divljih trava, ali je pšenica dosad odolela naporima svih botaničara da otkriju njeno poreklo. Imajmo na umu, u tom pogledu, koliko je ova žitarica bila sveta među egipatskim sveštenicima, daje žito stavljano čak i pored njihovih mumija, i da ga nalazimo hiljadama godina kasnije u njihovim kovčezima. Setite se:

- .5 Sluge Horusove pabirče žito u polju Aanroo (. . .) žito visoko *sedam lakata*.

(Knjiga mrtvih, pogl. XCIX, 33 i CLVI, 4)^

To je direktno pozivanje na ezoteričku podelu čovekovih principa koju simbolizuje božansko žito. Legenda koja se nalazi na trećem registru papirusa (poglavljja CX *Knjige mrtvih*) tvrdi: "To je oblast *Mana* (bestelesnih ljudi) *sedam lakata visokih*" - odnosno: onih koji su tek prešli i trebalo bi da su još uvek sedmostruki, sa svim svojim principima; čak su im i tela predstavljena *astralno* u Kama-loki, ili *Hadu*, pre njihovog odvajanja (. . .) "i tu ima žita tri lakta visokog za mumije u *savršenom stanju* (tj. one koji su se već razdvojile, čija su tri viša principa u Devahanu), "kojima je dozvoljeno da ga pabirče". Ta oblast

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Čitaoca upućujemo na Stancu VII, stih 3, Knjiga I, gde se taj stih objašnjava u svom drugom značenju, a takode i na *Knjigu mrtvih* (pogl. CIX, stihovi 4 i 5).

Egipatska Izida kaže:

Ja sam kraljica tih oblasti. Ja sam smrtnicima prva otkrila misterije žita i kukuruza. (. . .) Ja sam ona koja se diže u sazvežđu Psa (...) (Pseća zvezda) (...) Raduj se, o Egiptu, ti koji si bio moje dojenče!

(*Knjiga I, pogl. XIV*)^^

Sirijus je *ndizivanpsećom zvezdom*. Bila je to zvezda Merkura ili Bude, koji je nazvan velikim učiteljem čovečanstva, pre ostalih Buda.

Kineska knjiga *Ji Ding* pripisuje pronalazak poljoprivrede "uputstvima koja su ljudima dali nebeski Geniji".

Jao, jao ljudima koji ne znaju ništa, ne primećuju ništa, niti će išta videti (...) svi su oni slepi,^^ jer ne znaju koliko je svet pun raznovrsnih i nevidljivih stvorenja kojima vrve čak i najsvetija mesta.

(*Žohar, deo I, col 177*)

"Sinovi Božiji"/>o^to7e *oduvek*. Od indijskih *Bramdputri* i *Manasaputri* (Sinovi Brame i Iz uma rođeni sinovi), pa sve do *B'ne-aleima* iz jevrejske *Biblije*, vekovna vera i *univerzalno* predanje prisiljavaju razum da prizna te dokaze. Sta znači takozvana *nezavisna kritika* ili "unutrašnji dokaz" (obično zasnovan na odgovarajućim hobijima

(Devahan) se naziva "zemljom reinkarniranih bogova" i prikazuje se kao da u njoj borave Šu, Tefnut i Seb. "Oblast Mana sedam lakata visokih" (pošto još nisu savršene mumije) i oblast za one "u savršenom stanju" koji "pabirče žito tri lakta visoko" je kristalno jasna. Egipćani su imali istu ezoteričku filozofiju kakvoj danas poučavaju cishimalajski adeпти, po čijim telima se, kad ih sahranjuju, posipaju kukuruz i pšenica.

Ima nekih egiptologa koji pokušavaju Ozirisa da poistovete sa Menesom, stoje potpuno pogrešno. Bansin pripisuje Menesu period 5.867 godina p.n.e., i zbog toga ga hrišćani optužuju. Ali, "Izida-Oziris" je vladala Egiptom pre no što je Zodijak iz Dendere naslikan na plafonu tog hrama, a to je bilo pre 75.000 godina!

²⁷ U tekstu, "iskrivljeni" ili "uvrnuti".

tih kritičara) pred licem sveopšteg svedočenja, koje se tokom istorijskih ciklusa nikad nije izmenilo? Pročitajte, ezoterički, šesto poglavlje *Postanja*, koje ponavlja tvrdnje Tajne Doktrine, menjajući donekle jedino njihov oblik i izvodeći drugačije zaključke, koji su u koliziji čak i sa *Žoharom*.

Bilo je divova na Zemlji u tim danima, a takode i *nakon što su* "Božiji Sinovi" (*B'ne-aleim*) došli ćerkama ljudskim, i one im rodiše decu, koja postashe *moćni ljudi* iz starine, ljudi koji behu čuveni (odnosno divovi).

Šta ta rečenica: "a takode i nakon što su" znači, ukoliko ne ovo što je objašnjeno: "Bilo je divova na zemlji PRE, tj. pre bezgrešnih sinova Treće Rase, a *takode i nakon što su* drugi Sinovi Božiji, niži po prirodi, uveli seksualne odnose na Zemlji (kao što je učinio Dakša kada je video da njegovi *Manasaputra* neće da nasele Zemlju)"? A potom, u tom šestom poglavlju *Postanja*, između stihova 4 i 5, dolazi dugačka pauza. Jer, svakako, nije usled iskvarenosti tih "moćnih ljudi" (. . .) slavnih ljudi, među koje je svrstan i Nimrod, "moćni lovac pred Gospodom", "Bog video da je *iskvarenost ljudi velika*", niti zbog graditelja Vavilona, jer je to bilo *nakon* Potopa, već zbog potomstva divova koji su stvorili *monstra gucedam de genere giganteo*,* čudovišta od kojih su ponikle niže rase ljudi, koje danas na Zemlji predstavljaju samo nekoliko jadnih plemena u izumiranju i ogromni čovekoliki majmuni.

A ako nas teolozi pozovu na odgovornost, bilo protestanti, ili rimokatolici, potrebno je samo da ih uputimo na njihove sopstvene spise u doslovnom značenju. Stihovi koje smo citirali bili su oduvek dilema, ne samo za naučnike i proučavaoce *Biblije*, već i za sveštenike. Jer, kako kaže velečasni otac Perone (*Peronne*):

Ili su oni (*B'ne-aleim*) bili dobri anđeli, a u tom slučaju, kako su mogli da padnu? Ili su bili loši (anđeli), a u tom slučaju ne bi se mogli *nazivati B'ne-aleim*, "Sinovima Božijim".

(*Prselectiones theol. pogl. II*)

28

Postanje, VI, stih 4.
(Lat.) - čudovišta nastala od roda divova, (nap. prev.)

Biblijska zagonetka - "čije pravo značenje nijedan pisac nikad nije razumeo", kao stoje iskreno priznao Furmon (*Fourmont*), ^^ može se objasniti jedino okultnom doktrinom, zapadnjacima preko *Žohara*, a istočnjacima preko *Knjige Ćan*. Videli smo šta ona kaže, a *Žohar* nam kaže sledeće: *B 'ne-aleim* je bilo zajedničko ime za *Malahim* (dobre Glasnike) i za *Išin* ("niže anđele") (*rabin Parča*).

Za dobro demonologa, mogli bismo da dodamo daje njihov Satana, "protivnik", u *Knjizi o Jovu* uključen u Sinove Božije ili *B 'ne-aleim* "koji posećuju svog oca" (poglavlje I). Ali, o tome kasnije.

Sad, *Žohar* kaže da *Išin*, divni *B 'ne-aleim*, nisu bili krivi, već da su se pomešali sa smrtnim ljudima zato što su bili poslani na Zemlju da tako čine (*Knjiga o Ruti* i *Sadaš*; fol. 63, kol. 3, amsterdamsko izdanje). Na drugom mestu, isto delo pokazuje da ti *B 'ne-aleim* pripadaju desetoj podgrupi "Prestola" (*Žohar*, deo III, kol. 113; ali vidi takode 1. tom, 184). To takođe objašnjava zašto *Išin*, "Ijudi-duhovi", *virii spirituales*, sada kad ljudi više ne mogu da ih vide, pomažu čarobnjacima da primenom njihove nauke proizvedu *homunkule*, koji nisu mali ljudi, već "ljudi manji" (u smislu inferiorniji) od čoveka". I jedni i drugi se pokazuju u obliku koji su *Išin* tada imali, tj. gasovitom i eteričnom. Njihov poglavar je *Azazel*.

Ali, *Azazel*, koga bi crkvena dogma povezala sa Satanom, nije ništa slično. *Azazel* je misterija, kao stoje objašnjeno na drugom mestu, a tako je predstavljen i kod *Majmonida*, *In More Nevochim* (poglavlje XXVI, str 8).

U priči o *Azazelu* postoji nepojmljiva misterija.

A tako i jeste, jer *Lanci* (*Lanci*), vatikanski bibliotekar i čovek koji bi trebalo da to zna, kaže - već smo ga citirali ranije - da je:

(. . .) to časno božanske ime (*nomo divine e venerabile*), kroz pisanje biblijskih učenjaka, postalo *đavo*, divljina, planina i jarac.
(*Sagra Scrittura*)

Zato ne izgleda pametno da se to ime izvodi, kao što čini *Spenser*, od *Ađal* (odvojen) i *El* (Bog), dakle "onaj koji je odvojen od Bo-

²⁹ Kritička razmišljanja o poreklu drevnih naroda.

ga", ĐAVO. U *Žoharu*, Azazel je pre obredna žrtva nego "formalni Jehovin protivnik", kako misli Spenser (II, str. 14, 29).

Zaista je neverovatno sa koliko zlonamernog izmišljanja je obasuto to "Jato" od strane raznih fanatičnih pisaca. Azazel i njegovo "jato" su naprosto jevrejski "Prometeji" i trebalo bi da se posmatraju iz tog ugla. *Žohar* pokazuje daje *Išin* alegorijski okovan za planinu u pustinji, što naprosto ukazuje na to da su ti "duhovi" vezani za zemlju tokom ciklusa inkarnacija. U *Knjizi Enohovo* Azazel (ili Azazel) je jedan od poglavara "prestupničkih" anđela, koji se, pošto su sišli na Ardis, vrh planine Armon, obavezuju zakletvom na uzajamnu vernost. Rečeno je da je Azazel naučio ljude da prave mačeve, noževe, štitove i da izrađuju ogledala (?), kako bi čovek *mogao da vidi ono stoje iza njega* (dakle, "magična ogledala"). Amazarak ih je uputio u čarobnjaštvo i travarstvo, Amers ih je uputio u magijske rastvore, Barkajal ih je poučio astrologiji, Akibil, značenju predskazanja i znakova, Tamal astronomiji, a Asaradel ih je poučio kretanju Meseca. "Njih sedam su bili prvi učitelji Četvrtog čoveka" (tj. *Četvrte Rase*). Ali, zašto bismo alegoriju uvek shvatali kao da znači ono što izražava njen doslovni smisao?

U pitanju je simbolička predstava velike borbe između Božanske Mudrosti, *Nous*, i njenog zemaljskog odraza. *Psihe*, ili između Duha i Duše, na Nebu i na Zemlji. Na Nebu - zato što je božanska MONADA sebe voljno izgnala odande da bi, radi inkarnacije, sišla na niži nivo i tako preobrazila životinju od ilovače u *besmrtnog boga*. Naime, kako kaže Elifas Levi, "anđeli teže da postanu ljudi, jer je savršeni čovek, čovek-bog, viši čak i od anđela". Na Zemlji - zato što je Duh, čim je sišao, bio zarobljen u stisku materije.

Za divno čudo, okultno učenje obrće karaktere; u ovom slučaju antropomorfnii anđeli kod hrišćana, a čovekoliki Bog kod Indusa, predstavljaju materiju, a Zmaj ili Zmija, Duh. Okultna simbolika pruža ključ za tu misteriju; teološka mistika je još više sakriva. Jer, ona prva objašnjava mnoge izreke iz *Biblije*, pa čak i *Novog Zaveta*, koje su dosad ostale nerazumljive, dok je ova druga, zahvaljujući svojoj dogmi o Satani i njegovoj pobuni, unizila karakter i prirodu svog navodno beskonačnog, apsolutno savršenog boga i stvorila najveće zlo i prokletstvo na Zemlji - verovanje u personifikovanog Đavola. Ta misterija se otvara ključem metafizičke simbolike koji smo na ovom

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

mestu obnovili dok teološko tumačenje prikazuje bogove i arhatele kao simbole doslovnih ili dogmatskih religija, postrojene u bojnom poretku protiv čistih istina Duha, ogoljenih i neukrašenih maštom.

U *Razotkrivenoj Izidi* smo dali mnoge nagoveštaje u ovom pravcu, a još više ukazivanja na rečenu misteriju može se naći razbacano u ovim tomovima. Da učinimo ovo jasnim jednom za svagda: ono na šta sveštenstvo svih dogmatskih religija - pre svega hrišćanske - ukazuje kao na Satanu, neprijatelja Boga, u stvarnosti je najviši božanski Duh (okultna Mudrost na Zemlji) - u svom prirodno neprijateljskom karakteru prema svim svetovnim, prolaznim iluzijama, uključujući i dogmatske ili crkvene religije. Zato rimokatolička crkva, netolerantna, zatucana i okrutna prema svima koji neće da budu njeni robovi, crkva koja sebe naziva Hristovom nevestom, a istovremeno je opunomoćenica Petrova, kome je Učitelj opravdano uputio grdnju "idi od mene, Satano" i, opet, protestantska crkva, koja, dok sebe naziva hrišćanskom, paradoksalno zamenjuje Novi Poredak starim "Mojsijevim Zakonom" koji je Hrist otvoreno grdio, obe te crkve se bore protiv božanske Istine kada kude i kleveću Zmaja ezoterijske Mudrosti (zato stoje *božanska*). Kad god anatemišu gnostičkog solamog Hnoufisa - Agatodemonu - Hrista, ili teozofsku Zmiju Večnosti, pa čak i Zmiju iz *Postanja* - njih pokreće isti duh mračnog fanatizma koji je pokretao i fariseje da prokunu Isusa recima: "Zar nećemo reći da si ti đavo?"

Pročitajte priču o Indri (Vajuu) u *Rig Vedi*, okultnoj knjizi za primer o arijevske religiji, a potom je uporedite sa istom u *Puranama* - njenom egzoteričkom verzijom i namemo prurušenom pričom o pravoj Religiji Mudrosti. U *Rig Vedi* Indra je najviši i najveći od Bogova, a njegovo ispijanje Some je alegorija o njegovoj visokoduhovnoj prirodi. U *Puranama* Indra postaje razvratnik, redovno pijan od Some, na zemaljski način. On je pobednik nad "neprijateljima bogova" - Daitjama, Nagama (zmijama), Asurama, svim *Zmijama* bogovima i nad Vritrom, Kosmičkom Zmijom. Indra je Arhanđel Mihail induskog Panteona - poglavica *borbenog* Jata. Ako se okrenemo *Bibliji*, mi nalazimo Satanu, jednog od "Sinova Božijih" (*Knjiga o Jovu*, I, 6) kako u egzoteričkom tumačenju postaje Đavo i Zmaj u njegovom paklenom zlom aspektu. Ali, u kabali (*Knjiga brojeva*), pokazuje se daje Samael, koji je Satana, isto što i sveti Mihail,

Stanca XH - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

ubica Zmaja. Kako to? Jer, rečeno je da Tselem (slika) odražava podjednako Mihaila i Samaela, *koji su jedno*. Obajjotiču, kako se uči, iz *Ruaha* (Duh), *Nešamaha* (Duša) i *Nefeša* (Život). U haldejskoj *Knjizi brojeva*, Samael je skrivena (okultna) Mudrost, a Mihail je najviša *zemaljska* Mudrost, pri čemu obojica emaniraju iz istog izvora, ali se nakon tog izlaska iz *mundane duše*, koja je na Zemlji *Mahat* (intelektualno razumevanje), ili *Manas* (sedište Inteleкта) oni razilaze. Razilaze se jer na jednog (Mihaila) utiče *Nešamah* dok na drugog (Samaela) ona *ne utiče*. Dogmatski duh crkve izokrenuo je ovo načelo; taj dogmatizam, nesklon nezavisnom Duhu na koga ne utiče spoljašnji oblik (pa otuda ni dogma), načinio je od Samaela-Satane (najmudrijeg i najduhovnijeg od svih duhova) - protivnika antropomorfnog Boga i čulnog fizičkog čoveka, ĐAVOLA!

POREKLO MITA O SATANI

Hajde da još podrobnije ispitamo tu tvorevinu patriističke mašte i da nađemo njen prototip kod pagana. Poreklo novog *mita o Satani* je lako naći. Predanje o Zmaju i Suncu odjekuje u svim delovima sveta kako u civilizovanim, tako i u poludivljim oblastima. Ono se rodilo među profanima iz šaputanja o tajnim incijacijama i uspostavljeno je svuda u nekad sveopštim religijama obožavanja Sunca. Nekad je čitav svet bio pokriven hramovima posvećenim Suncu i Zmaju, ali taj kult se danas čuva uglavnom u Kini i budističkim zemljama.

Bel i Zmaj se svuda pojavljuju zajedno, a sveštenik ofitske religije isto tako svuda uzima ime svoga Boga.

(Arheologija, tom XXV, str 220, London)

U religijama iz prošlosti, njeno poreklo na Zapadu moramo da potražimo u Egiptu. Ofiti su usvojili svoje rituale od Hermesa Trismegistosa, a religije obožavanja Sunca, sa svojim Sunčevim bogovima, iz Indije su prešle u zemlju faraona. U bogovima Stounhendža mi prepoznamo božanstva Delfa i Vavilona, a u njima Deve vedskih naroda. Bel i Zmaj, Apolon i Piton, Krišna i Kalija, Oziris i Tifon

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

su svi jedno isto sa drugačijim imenima - poslednji od ovih parova su sv. Mihail i Crveni Zmaj i sv. Đorde i njegov Zmaj. Mihail "kao Bog", ili njegov "Dvojniki" u zemaljske svrhe, isto je što i Elohim, borbeni anđeo: on je naprosto permutacija Jehove. Kakav god daje kosmički ili astronomski događaj koji je poslužio kao osnov za alegoriju o "Ratu na Nebu", njeno zemaljsko poreklo bi trebalo potražiti u hramovima Inicijacije i drevnim kriptama. Navešćemo sledeće dokaze:

Nalazimo da (a) sveštenici uzimaju ime boga kome služe, (b) da su "Zmajevi" u čitavoj antici bili simboli Besmrtnosti i Mudrosti, tajnog Znanja i Večnosti, (c) da su se hijerofanti Egipta, Vavilona i Indije obično odevali kao "Sinovi Zmaja" i "Zmije"; time je potvrđeno učenje Tajne Doktrine.

Postojale su brojne katakombe u Egiptu i Haldeji, od kojih su neke bile veoma prostrane. Najčuvenije među njima bile su podzemne kripe Tebe i Memfisa. One u Memfisu počinjale su na zapadnoj obali Nila, pružale se prema libijskoj pustinji i bile poznate kao *Zmijine* katakombe, ili prolazi. Tu su izvođene svete misterije *kuklos anagkes*, "Neizbežnog Ciklusa", opštije poznatog kao "kruga nužnosti": neumoljivog udesa koji je čekao svaku dušu nakon telesne smrti kada joj bude suđeno u oblasti Amentija.

U de Burburovoj knjizi, *Votan*, meksički polubog govori o svojoj ekspediciji, opisuje prolaz koji se pruža ispod zemlje, a završava se u korenu neba, dodajući daje taj prolaz bio zmijska rupa, "*un agujero de colubra*" i da je bio pušten u njega zato što je on "sin zmija" ili zmija sama (*Die Phoinizier*, 70).

To je, zaista, veoma sugestivno jer njegov opis *zmijine rupe* je opis drevne egipatske kripe koju smo pomenuli. Štaviše, hijerofanti kako Egipta, tako i Vavilona, odevali su se kao "Sinovi Boga Zmija" ili "Sinovi Zmaja" tokom misterija.

"Asirski sveštenik uvek nosi ime svog boga", kaže Mover. Druidi keltsko-britanske oblasti takođe su sebe nazivali zmijama. "Ja sam Zmija, ja sam Druid" - uzvikivali su oni. Egipatski Kamak je bližanac bretanjskog Kamaka, pošto ovaj drugi Kamak znači "zmijina planina". Drakontije su nekad pokrivala čitavu zemlju, a ti hramovi su bili posvećeni Zmaju samo zato što je on bio simbol Sunca, koje je, sa svoje strane, bilo simbol najvišeg boga - feničanskog Elona iU Eh-

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

ona, koga je Avram priznavao kao *El Eliona*?[^] Pored prezimena zmi-ja, njih su zvali i "graditelji", "arhitekti", zbog ogromnosti njihovih hramova i spomenika, koja je bila takva da čak i njihovi današnji smrvljeni ostaci "zastrašuju matematičke proračune naših savremenih inženjera", kaže Talijesin (*Taliesyn*).[^]

De Burbur nagoveštava da su većina imena *Votan, Kvecal-Koatl* ili Zmijsko božanstvo Meksikanaca, potomci Hama i Kanaana. "Ja sam Hivim", kažu oni. "Pošto sam Hivim, ja sam od velike rase Zmaja (Zmije). I sam sam zmija, jer sam Hivim" (*Cartas*, 51; *Razotkrivena Izida*, tom I, 553 i dalje).

Dalje, pokazano je daje "Rat na Nebu", u jednom od svojih značenja, podrazumevao i odnosio se na onu užasnu borbu koja je čekala kandidata za adepta, između njega i njegovih (pomoću magije) personifikovanih ljudskih strasti, kada je *unutrašnji* prosvetljeni čovek morao ili da ih ubije, ili da propadne. U prvom slučaju, postao bi "Ubica Zmaja", pošto bi srećno prevazišao sva iskušenja, i "Sin Zmije", ali i sama Zmija, pošto bi odbacio svoju staru kožu i rodio se u *novom* telu, postavši Sin Mudrosti i Besmrtnosti u Večnosti (vidi Deo II, Mit o Satani).

Set, čuveni predak Izraela, samo je jevrejski oblik Hermesa, i ' : ga Mudrosti, zvanog takode i Tot, Tat, Seth, Set i Satan. On je takode Tifon - isto što i Apofis, zmaj koga je ubio Horus, jer se Tifon takode zvao Set. On je naprosto *tamna strana* Ozirisa, njegovog brata, kao stoje Angra Mainju crna senka Ahura Mazde. Zemaljski, sve te alegorije bile su povezane sa iskušenjima adeptstva i inicijacije. Astronomski, one su se odnosile na pomračenja Sunca i Me, uca, čije mitsko objašnjenje i dan danas nalazimo u Indiji i na Cejlonu, gde se mogu proučavati alegorijske priče i predanja koja su ostala neizmenjena tokom mnogih milenijuma.

Rahu je mitološki *Daitja* - div, polubog, čiji se donji deo tela završava zmajevim ili zmijskim repom. Tokom bućkanja okeana, kada su bogovi proizveli *amritu* - vodu Besmrtnosti - on je ukrao određenu količinu i, popivši je, postao besmrtan. Sunce i Mesec, koji su ga opazili prilikom njegove krade, odali su ga Višnuu, koji gaje

³⁰ Vidi Sanhoniata u *Euzebiju*, pr. E. 36; *Postanje*, XIV.

³¹ "Društvo antikvara Londona", tom XXV, str. 220.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

postavio u zvezdane sfere, tako da gornji deo njegovog tela predstavlja Zmajevu glavu, a donji (Ketu) Zmajev rep; to su uzlazni i silazni čvor. Od tada Rahu iskaljuje svoj osvetnički gnev prema Suncu i Mesecu tako što ih povremeno proguta. Ali, ta bajka ima još jedno mističko značenje, pošto *Rahu*, Zmajeva glava, igra istaknutu ulogu u misterijama Sunčeve (*Vikartana*) inicijacije u kojoj se kandidat odsudno bori sa Zmajem.

Pećine Rišija, kao i prebivališta Tiresije i grčkih mudraca, bile su uobličene prema boravištima *Naga* - induskih *Kraljeva-Zmija* koji su boravili u šupljinama stena ispod zemlje. Od *Seše*, zmije sa hiljadu glava na kojoj sedi Višnu, pa do Pitona, *zmajq\?kQproročke zmije*, sve ukazuje na tajno značenje tog mita. U Indiji ovu činjenicu nalazimo u najstarijim *Puranama*. Deca Surase su "moćni Zmajevi". *Vaju Purana*, koja "Surase" (iz *Višnu Purane*) zamenjuje Danajama ili *Danavama* - potomcima Danua preko mudraca Kašjape - i onih Danava koje su bili divovi (ili Titani) što su ratovali protiv bogova, pokazuje da su oni isto što i "Zmajevi" ili "Zmije" Mudrosti.

Ako jednostavno uporedimo Sunčeve bogove u svim zemljama, možemo otkriti da se sve alegorije savršeno međusobno slažu, a što je alegorijski simbol okultniji, to se više slaže sa odgovarajućim simbolom drugih sistema. Tako, ako iz ovih sistema, koji se naizgled međusobno veoma razlikuju - stari arijevski, antički grčki i savremeni hrišćanski - nasumice izaberemo nekoliko sunčevih bogova i zmajeva, videćemo da su oni kopije jedni drugih.

Uzmimo Agnija, boga Vatre, Indru, boga Neba, i Kartikeju od Indusa, grčkog Apolona i *Mihaila*, "Anđela Sunca", prvog od Eona, koga su gnostici nazivali "spasiteljem - i pođimo redom.

(1) Agni - bog Vatre - u *Rig Vedi* se naziva Vaisvanara. Sad, Vaisvanara je jedan Danava - div-demon,^^ sa čijim je ćerkama, Pulo-mom i Kalakom, Kašjapa^^ izrodio nebrojene Danave (30 miliona).

On je, dakle, imenovan i stavljen na spisak Danava u *Vaju Purani*; komentator *Bhagavad Gite* naziva ga sinom Danua, ali to ime takode znači "Duh Covečanstva".

Kašjapa se naziva Sin Brame i on je "Samorođeni" kome se pripisuje veliki deo rada na stvaranju. On je jedan od sedam Rišija; *egzoterijski*, sin Maričija, sina Brame, dok *Atharva Veda* kaže: "Samorođeni Kašjapa ponikao je od Vremena", a *ezoterički* - Vreme i Prostor predstavljaju oblike Jednog *ne-*

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

i živi u *Hiranjapuri*, "zlatnom gradu", koji lebdi u vazduhu. Tako je Indra, na neki način, pastorač njih dvojice, kao sin Kašjape, a Kašjapa je, u tom smislu, identičan sa Agnijem, bogom Vatre ili Sunca (Kašjapa-Aditja). Istoj grupi pripada Skanda ili Kartikeja (bog Rata, dok je astronomski, planeta Mars sa *šest lica*), jedan od Kumara ili devičanskih mladića, koga je rodio Agni[^]* da bi uništio Taraku, Demona Danavu, unuka Kašjape, od Hiranjakše, njegovog sina, [^] čije su (Tarakine) jogičke pokore bile tako izuzetne daje postao pretnja bogovima, koji su se plašili takvog rivala po moći. [^]* Dok Indra, blistavi bog Neba, ubija Vritru, (ili Ahija), Demona-Zmiju - podvrg zbog koga je nazvan *Vritra-han*, "uništitelj Vritre", on takode predvodi jata *Deva* (anđela ili bogova) nasuprot drugih bogova koji se bune protiv Brame, zbog čega je nazvan *Dišnu*, "predvodnik nebeskih Jata". Kartikeja nosi istu titulu. Zato stoji ubio Taraku, Danavu, on je Taraka-dit, "Uništitelj Tarake", [^] "*Kumara Guha*", "tajanstveni

spoznatljivog Božanstva. Kao jedan *od Aditji*, Indra je sin Kašjape, kao i Vaivasata Manua, našeg pretka. U primerima navedenim u tekstu, on je Kašjapa-Aditja, *Sunce i Bog Sunca*, od koga su rođeni svi "kosmički" demoni, Zmajevi (Nage), Zmije ili bogovi Zmija i Danave, divovi. Značenje ove alegorije je čisto astronomsko i kosmičko, ali će poslužiti da pokaže identičnost svega.

Sve te priče se razlikuju u *egzoterijskim* tekstovima. U *Mahabharati*, Kartikeja, "Mars sa šest lica", sinje Rudre ili Sive, Samoroden *bez majke*, od semena koje je Šiva bacio u Vatru. Ali, Kartikeja se uopšte *naziva Agnibu*, "rođen iz Vatre".

Hiranjakšaje vladar ili kralj jcefe oblasti Patale, bog zmija.

Elohim se takode plašio da će Adam spoznati Dobro i Zlo i zato se prikazuje kako ga isteruje iz Edenskog vrta, ili kako ga *duhovno* ubija.

Priča kaže da je Taraka (zvani takode i Kalabhana) zahvaljujući svojim izuzetnim jogičkim moćima stekao svo božansko znanje joga-vidje i okultnih moći bogova, koji su se zaverili protiv njega. Ovde vidimo kako "poslušno" Jato *Arhandela* ili nižih bogova kuje zaveru protiv (budućih) *Palih* Anđela, koje Enoh optužuje za veliki zločin što su svetu odali "*tajne* stvari koje su načinjene na nebu". Mihail, Gabrijel, Rafael, Urijel i Sural su oni koji su optužili svoju Braću pred Gospodom Bogom da su *zavirivali u božanske misterije* i njima učili ljude; na taj način su sami izbegli sličnu kaznu. Mihail se posvetio borbi protiv Zmaja, a takode i Kartikeja, u drugačijim okolnostima. Obojica su "vode nebeskih Jata", obojica devičanski, obojica "vode Svetaca", "oni koji nose koplje" (*Saktidhara*), itd., itd. Kartikeja je original Mihaila i sv. Đorđa, kao što je isto tako sigurno da je Indra prototip Kartikeje.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

devičanski mladić". "Sidha-Sena" - "predvodnik Sidha" i Šaktidhara - "onaj koji drži koplje".

(2) Sad uzmite Apolona, grčkog boga Sunca, i vidite da li on, po mitologiji, odgovara Indri, Kartikeji, pa čak i Kašjapa-Aditji, a istovremeno i Mihailu (kao andeoskom obliku Jehove), "anđelu Sunca" koji je "kao" "jedno sa Bogom". Kasnija dovitljiva tumačenja, u monoteističke svrhe, koja su bila uzdignuta na nivo crkvene dogme koje se ne smeju dovoditi u pitanje, ne dokazuju ništa, osim možda zloupotrebu ljudskog autoriteta i moći.

Apolon je *Helios* (Sunce), Feb (Foibos)-Apolon ("svetlost života i Sveta"),* koji se rodio iz pehara sa zlatnim krilima (Sunca); otuda je on tipični bog Sunca. U trenutku svog rođenja Apolon traži luk da ubije Pitona, Demonskog Zmaja, koji je napao njegovu majku pre nego što se on rodio,^ i za čije je uništenje ovlašćen od božanstva - slično kao i Kartikeja koji se rodio da ubije *Taraku,previše svetog i mudrog demonu*. Apolon je rođen na zvezdanom ostrvu zvanom *Asterija*, "ostrvo zlatne zvezde", "zemlji koja lebdi u vazduhu", što je indijska zlatna *Hiranjapura*; "on se naziva čistim, k'fvoc,, *Agnus Dei* (indijski Agni, kako misli dr Kinili), a u prvobitnom mitu on je "oslobođen svake čulne ljubavi" {*Knjiga Boga*, str. 88). Zato je on *Kumara*, poput Kartikeje, kao što je bio i Indra u svom ranijem životu i biografijama. Štaviše, Piton, "crveni Zmaj", povezuje Apolona sa Mihailom, koji se bori protiv apokaliptičkog Zmaja što želi da napadne ženu prilikom porođaja (vidi *Otkrivenje*, XII), kao što Piton napada Apolonovu majku. Da li je moguće da se ne uvidi identičnost? Daje velečasni V. E. Gledston (*Gladstone*), koji se ponosi učenošću u grčkom jeziku i razumevanjem duha Homerovih alegorija, ikad stvarno bio naklonjen *ezoteričkom* značenju *Ilijade* i *Odi-seje*, on bi bolje razumeo *Otkrivenje Jovanovo*, pa čak i *Petoknjižje*. Jer, put do *Biblije* vodi preko Hermesa, Bela i Homera, kao što put do njih vodi preko indijskih i haldejskih religioznih simbola.

"Život i svetlost" materijalnog/jzičnog sveta, ushićenje čula - a ne duše. Apolon je prevashodno *ljudski* bog, bog emocionalnog, u raskoš zaljubljenog crkvenog ritualizma, sa osvetljenjem i muzikom.

Vidi poglavlje XII *Otkrivenja* u kome nalazimo kako Apolonovu majku progoni taj Piton, Crveni Zmaj, koji je takođe i *Porjirion*, skerletni ili crveni Div

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Ponavljanja ovih drevnih predanja nalazimo u *Otkrivenju Jovanovoin* i ono, van svake sumnje, potiče od vavilonjanskih legendi, mada je vavilonjanska priča potekla od Arijevaca. Odlomak koji je preveo pokojni Džordž Smit (vidi *Haldejska priča o Postanju*, str. 304) dovoljan je da protumači XII poglavlje *Otkrivenja*. Evo ga u obliku u kome gaje izneo taj istaknuti asirolog:

Naš (. . .) odlomak se odnosi na stvaranje *čovečanstva*, zvanog Adam; kao (čovek) u *Bibliji* on je učinjen savršenim (...) ali se nakon toga pridružuje zmaju Dubine, zveri Tijamat, Duhu Haosa i greši protiv svog boga, koji *ga proklinje* i svaljuje na njegovu glavu sva zla i nevolje Čovečanstva."''

Nakon toga sledi rat između zmaja i moći zla, ili haosa sa jedne strane i bogova sa druge.

Bogovi imaju oružja koja su načinjena za njih*' i Merodah (arhandel Mihail u *Otkrivenju*) se poduhvata da povede nebeske vojske protiv zmajeva. Taj rat, koji je opisan sa puno duha, završava se, naravno, pobedom principa Dobra. (. . .)^

Rat bogova protiv moći Dubine odnosi se, takode, u svom poslednjem i zemaljskom aspektu, na borbu arijevske adepta Pete Rase u nastajanju protiv Čarobnjaka Atlantide, Demona Dubine, Ostrvljana okruženih vodom, koji su nestali u Potopu (vidi poslednje stranice toma I, *Razotkrivene Izide*, o Atlantidi).

Simboli zmajeva i "Rata na Nebu" imaju, kao što smo već rekli, više značenja, pošto su religiozna, astronomska i geološka zbivmja

Nijedan "bog" koji *proklinje* svoje (navodno) delo, zato što ga nije učinio savršenim, ne može da bude Bog beskrajne apsolutne mudrosti, bilo da ga zovu Bel ili Jehova.

U indijskoj alegoriji o *Tarakamaji*, ratu između bogova i asura, koje predvodi Soma (Mesec, kralj Biljaka), Višvakarman, arhitekta bogova, kuje oružje za njih, isto kao i Vulkan (Tubal-Kain).

Na drugom mestu smo rekli da je "trudna žena" iz *Otkrivenja* (XII) bila Aime, velika majka ili Binah, treća Sefira, "čije je ime Jehova", a "Zmaj" koji nastoji da proždere njeno dete koje se rada (Univerzum) je Zmaj apsolutne Mudrosti - one Mudrosti koja, prepoznajući ne-razdvojenost Univerzuma i svega u njemu od Apsolutnog SVEGA, vidi u njemu samo veliku Iluziju, *Mafia-maju*, pa otuda i uzrok bede i patnje.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

uključena u jednu zajedničku alegoriju. Ali, ona je takode imala i kosmološko značenje. U Indiji se priča o Zmaju, u jednoj od varijanti, ponavlja kao bojevi Indre sa *Vritrom*. U *Vedama* se o tom Ahi-Vritri govori kao o Demonu Suše, užasnom vrelom vetru. Indra se prikazuje kako stalno ratuje protiv njega i uz pomoć svog groma i munje taj bog prisiljava Ahi-Vritru da prospe kišu na Zemlju, a potom ga ubija. Otuda se Indra naziva *Vritra-Han* ili "ubica Vritre", kao što se Mihail naziva Pobjednikom i "ubicom Zmaja". Oba ta "Protivnika" su, dakle, "Stari Zmaj" koji se survava u dubine Zemlje, u tom značenju.

Amšaspendi iz *Zend Aveste* su Jato koje predvodi voda nalik na sv. Mihaila i, kad čitamo *Vendidad*, oni izgledaju identični sa Nebeskim legijama. Tako u *Fargard*, XIX, II 13 (42) Ahura Mazda kaže Zaratustri da "prizove Ameša Spenta koji vlada nad sedam *Karšvara* Zemlje"/" a te Karšvare se u svojim sedam značenja odnose podjednako na sedam sfera našeg planetarnog lanca, na sedam planeta, sedam nebesa, itd., prema tome da li se odnose na fizički, supra-mundani, ili naprosto zvezdani svet. U istom *Fargard* (II i III), u svom prizivu protiv Angra Mainjua i njegovog Jata, Zaratustra im se obraća sledećim recima: "Prizivam sedam blistavih *Srava* sa njihovim sinovima i njihovim jatima" (42 *Vendidad Sada*). "Srava" - reč od koje su orijentalisti odustali, kao od "nepoznate" - znači iste te Amšaspende, ali u njihovom najvišem okultnom značenju. "Srave" su noumeni pojavnih Amšaspenda, duše ili duhovi tih *ispaljenih* moći, a "njihovi sinovi i jata" odnose se na planetarne anđele i njihova jata zvezda i sazvežđa. "Amšaspend" je egzoterički izraz koji se koristi samo u zemaljskim kombinacijama i stvarima. Zaratustra se stalno obraća Ahura Mazdi sa "Ti, tvorce *materijalnog* sveta". Ormuzd je otac naše zemlje (Spenta Armaiti), a o njoj se govori, kada je personifikuju, kao o "lepoj kćeri Ahura Mazde" (*Fargard*, XIX, II), koji je takode i tvorac Drveta (okultnog i duhovnog znanja i mudrosti)

O "Sedam Karšvara Zemlje" - sedam sfera našeg planetarnog lanca, sedam svetova - koji se takode pominju u *Rig Vedi* - posebno se govori na drugom mestu. Postoji takode i šest *radama* (svetova) iznad pnft'v/ - Zemlje, ili "ovog" (idam), suprotstavljenog onome što je *tamo* (šest planeta na tri draga nivoa) (vidi *Rig Vedu*, I, 34, III, 56, VII, 10411 i V, 60, 6; vidi odeljak o Kromnologiji).

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

od koga je uzeta mistična i tajanstvena *Karezma*. Ali, okultno ime tog blistavog Boga nikad nije izgovoreno van lirama.

Samael ili Satana, zavodnička Zmija iz *Postanja* i jedan od prvobitnih anđela koji su se pobunili, jeste ime za "Crvenog Zmaja". On je anđeo *Smrti*, pošto *Talmud* kaže da su "Anđeo Smrti i Satana jedno te isto", i pošto ga je ubio sv. Mihail, još jednom ga ubija sv. Đorđe, koji je takode Ubica Zmaja; ali, pogledajte ovaj preobražaj: Samael je isto što i *Simum*, vrući pustinjski vetar, ili, opet, isto što i vedski demon suše, Vritra; "*Simum* se zove *Atabutos*" - ili *Diabolos*, đavo.

Tifona, ili Zmaja Apofisa - *Tužilac* u *Knjizi mrtvih* - savlađuje Horus, koji probada glavu svog protivnika kopljem, a Tifon je razorni pustinjski vetar, buntovni element koji pravi opšti haos. Kao *Set* - on je tama noći, ubica Ozirisa, koji je svetlost dana i Sunce. Arheologija pokazuje daje Horus isto što i Anuhis,⁴⁴ čiji je portret otkriven najednom egipatskom spomeniku, sa oklopom i kopljem, nalik na sv. Mihaila i sv. Đorđa. Anubis se takoda prikazuje kako ubija zmaja koji ima zmijsku glavu i rep [vidi Lenuarov (*Lenoire*) rad *O zmaju iz Meča*].

Dakle, kosmološki, svi Zmajevi i Zmije koje pobeđuju njihove "Ubice" po poreklu su vrtložni, zbrkani principi Haosa, koje dovede u red Sunčevi bogovi ili tvoračke moći. U *Knjizi mrtvih* ti principi se nazivaju "Sinovima Pobune" (vidi takode *Egipatski panteon*, str. 22, 23).

U toj noći, protivnik, ubica Ozirisov, nazvan inače *lukavom zmijom* (stih 54) (. . .) poziva Sinove Pobune u *Vazduh*, a kad oni stignu na Istok Nebesa, nastaje Rat na Nebu i u čitavom Svetu.

(*Knjiga mrtvih, XVII, st. 49*)

U skandinavskim *Edama*, "Rat" Asa protiv Hrimtursa (ledenih divova) i Asatora protiv Jotuna, Zmija i Zmajeva i "vuka" koji dolazi iz "Tame" predstavlja ponavljanje istog mita. "Zle duhove",⁴⁵

⁴⁴

Stih 62, poglavlje XVII, *Knjige mrtvih*: Anubis je Horus što se rastvara u njemu koji je bez očiju.

Ti "zli Duhovi" se ni na koji način ne mogu poistovetiti sa Satanom ili Velikim Zmajem. To su Elementali koje je začelo neznanje - kosmičke i ljudske strasti - ili Haos.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

koji su u početku bili samo simbol Haosa, predrasuda svetine je pretvorila u opipljive entitete, dok na kraju nisu stekli pravo građanstva među najcivilizovanijim i najučenijim rasama na svetu - *od njegovog postanka*, kako se tvrdi - a kod hrišćana su postali dogma. Kako kaže Džordž Smit:

Zli principi (duhovi), amblemi Haosa (u Haldeji, Asiriji i Egiptu, kao što vidimo) odolevaju toj promeni i zapodevaju rat na Mesecu, najstarijem Belovom sinu, privukavši na svoju stranu Sunce, Veneru i atmosferskog boga Vula.

(Asirska otkrića, str. 403)

To je samo druga verzija induskog "Rata na Nebu" između Some, Meseca i bogova - pošto je Indra atmosferski Vul, što jasno pokazuje daje to i kosmološka i astronomska alegorija, utkana u najraniju teogoniju i izvedena iz nje, kako se uči u Misterijama.

U religioznim učenjima gnostika najbolje se može videti pravo značenje Zmaja, Zmije, Jarca i svih tih simbola moći koji se danas nazivaju *Zlom*, jer oni su *u svojim učenjima* razotkrili ezoterijsku prirodu jevrejske zamene za *AIN-SOF*, o čijem pravom značenju hrišćani ne znaju ništa, dok su ga rabini prikrili. Svakako daje Isus iz Nazareta teško mogao savetovati svoje apostole da budu *mudri* kao zmija daje zmija bila simbol *Nečastivog*, a ni ofiti, učeni egipatski gnostici "Bratstva Zmija", ne bi u svojim ceremonijama poštovali živu zmiju kao amblem MUDROSTI, božanske *Sofije* (i kao prototip dobra, a ne zla) daje taj gmizavac bio tako blisko povezan sa Satanom. Činjenica je da kod običnih ofita to nikad nije bio dvojni simbol, a Zmaj je uvek bio jedino simbol ispoljenog Božanstva u njegovoj velikoj Mudrosti. *Dračo volans*, leteći Zmaj drevnih slikara, mogao bi biti prenaplašena slika neke stvarne prepotopske životinje, ali oni koji veruju u okultna učenja takode veruju da su u davnoj prošlosti postojala stvorenja nalik na letećeg Zmaja, ili neku vrstu pterodaktila, i da su ti divovski leteći gušteri poslužili kao prototip za Mojsijevog Serafa i njegovu veliku Bakarnu Zmiju."* Jevreji su i sami

Vidi *Knjigu brojeva*, XXI, 8-9. Bog naređuje Mojsiju da napravi Bakarnu Zmiju "Sarafa"; *sam pogled na nju* leci one koje su ujele *Vatrene Zmije*. Ove poslednje su *Serajimi*, od kojih je svaki, kako pokazuje Isaija (VI, 2) "imao šest krila"; oni su simboli Jehove i svih drugih Demijurga koji stvaraju po šest sli-

Stanca XTI - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

obožavali taj *idol*, ali su se posle verskih reformi Jezeckija okrenuli za sto osamdeset stepeni i nazvali taj simbol Višeg Boga svih drugih naroda Đavolom, a svog sopstvenog uzurpatora- "Jedinim Bogom"/^

Naziv Sa'tan, na hebrejskom *sdtan*, "protivnik" [od glagola *ša-tana* (*shatana*), "protiviti se", progoniti] pravedno pripada prvom i najokrutnijem "protivniku svih ostalih bogova" - Jehovi, a ne Zmiji, koja govori jedino reci saosećanja i mudrosti, i u najgorem slučaju je, čak i u dogmi, "protivnik ljudi". Ta dogma, zasnovana, takva kakva je, na III poglavlju *Postanja*, isto je toliko nelogična i nepravedna koliko je i protivrečna. Jer, koje prvi *stvorio* tog izvornog i otad univerzalnog iskušavača čovekovog - ženu? Svakako ne zmija, već sam "Gospod Bog", koji, rekavši: "Nije dobro da čovek bude sam" stvori ženu i "dovede je čoveku" (8-22). Ako se na neprijatni, sitni incident, koji je sledio, *gledalo*, pa se i dalje gleda, kao na "prvobitni greh", onda on zaista prikazuje Tvorčevu božansku moć predviđanja u jednoj svetlosti. Za prvobitnog Adama (iz poglavlja I) daleko bi bolje bilo daje bio ostavljen ili kao "muško-žensko", ili "sam". Očigledno je Gospod Bog bio pravi uzrok čitavog nestašluka, "izazivački agens", a Zmija - samo prototip *Azazela*, "žrtvenog jarca za grehe (Boga) Izrailja", jadni *Tragos* (jarac) koji je morao da plati kaznu za grešku svog Gospodara i Učitelja. Ovo je, naravno, upućeno samo onima koji prihvataju početna zbivanja u *Postanju* u njihovom doslovnom smislu. Oni koji ih čitaju ezoterijski ne zadovoljavaju se maštovitim nagađanjima i hipotezama; oni *znaju* kako da čitaju simboliku koja je tu sadržana i ne mogu da se prevare.

Zasad nema potrebe da se ovde bavimo mističkim i mnogostrukim značenjem imena *Jehova* u njegovom apstraktnom smislu, koji je nezavisan od Božanstva/>ogrej^«o nazvanog tim imenom. Taj

čnih sinova - Sedam sa njihovim Tvorcem. Tako je Bakama Zmija *Jehova*, poglavar "Vatrenih Zmija". A ipak, u *Drugoj knjizi Kraljeva*, XVIII, pokazano je da je kralj lezekija, koji je, poput Davida i njegovog oca, "činio ono što je pravo u očima Gospodnjim" - "slomio na komade zmiju koju je načinio Mojsije (...) i nazvao je *Nehuštan*", ih parče bakra.

A Satana se pobunio protiv Izrailja i naveo Davida da popiše Izrailj (*Prva knjiga letopisa*, XXI, 1). "Gnev Gospoda lehove se podigao protiv Izrailja" i on je naveo Davida da kaže: "Idi, prebroj Izrailj" (*Knjiga Samuilova*, XXIV, 1). Njih dvojica su, dakle, identični.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

paravan su namemo stvorili rabini i tu tajnu su desetostruko bolje čuvali nakon što su im hrišćani ukrali to Božije ime, koje je bilo njihova svojina/* Ali, rečeno je sledeće: ličnost koja se u prva četiri poglavlja *Postanja* različito naziva "Bog", "Gospod Bog" i naprosto "Gospod" nije jedna te ista ličnost, a to svakako nije Jehova. Postoje tri različite klase ili grupe Elohima, u kabali zvanih Sefirot, a Jehova se pojavljuje jedino u poglavlju IV, u čijem prvom stihu je nazvan Kainom, a u poslednjem je preobražen u *čovečanstvo* - muško-ženski Jah-veh/' Štaviše, "Zmija" nije Satana, već blistavi anđeo, jedan od *Elohima* zaogmutih sjajem i slavom, koji je, obećavši ženi da ako njih dvoje probaju zabranjeno voće, "*sigurno nećete umreti*", održao obećanje i učinio čoveka besmrtnim u njegovoj *neprospadljivoj prirodi*. On je lao iz Misterija, poglavar androginih tvoraca ljudi. Poglavlje III govori (ezoterički) o skidanju vela neznanja koji je prekrivao percepcije Anđeoskog Čoveka, načinjenog na sliku i priliku bogova "bez kostiju", i otvaranje njegove svesti za njegovu pravu prirodu; i tako rečeno poglavlje pokazuje sjajnog anđela (Lucifera) kao onoga koji daje Besmrtnost i kao "onoga koji prosvetljuje" dok bi za pravim padom u razmnožavanje i materiju trebalo tragati u poglavlju IV. Tu možemo videti da Jehova-Kain, muški deo *dualnog Adama*, koji se odvojio od Eve, stvara u njoj "*Akcija*", *prvu prirodnu ženu*, ^^ i prolića *devičansku krv*. Sad, postoje Kain prikazan kao identičan sa Jehovom, na osnovu ispravnog čitanja stiha 1 (poglavlje IV, *Postanje*) u izvornom hebrejskom tekstu, i pošto rabini uče daje "*Kin* (Kain), Zlo, bio sin Eve od Samaela, đavola koji je zauzeo Adamovo mesto", a *Talmud dodaje* da su Satana, "zli Duh, i Samael, anđeo smrti, isto" (*Baba batra*, 16) - postaje lako da se vidi da su Jehova (*čovečanstvo*, ili "Jah-Hovah") i Satana (odatle zmija koja iskušava) jedno te isto u svakom detalju. *Ne postoji Đavo, ni Zlo van čovečanstva*

Desetine najučenijih pisaca prebirali su po raznovrsnim značenjima imena J'hovah (sa i bez dijakritičkih znakova) i pokazali njegove raznovrsne implikacije. Najbolje od tih dela je *Izvor mera, Jevrejska egipatska misterija*.

U tom delu (str. 233, "*Dodatak*") stih 26 iz IV poglavlja *Postanja* je ispravno preveden "ljudi počeše sebe da zovu *Jehova*", ali je, možda, malo slabije objašnjen, pošto bi tu reč trebalo napisati *Jah* (muško) i *Hovah* (žensko) da bi se pokazalo daje od tog vremena počela rasa odvojenih muškaraca i žena.

⁵⁰ Radi objašnjenja, vidi izvrsne strane dodatka VII u pomenutom delu.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

koje bi proizvelo Đavola. Zlo je neophodno u ispoljenom univerzumu i predstavlja jedan od fenomena koji ga održavaju. Zlo je neophodno radi napretka i evolucije, kao što je noć neophodna da bi nastao dan, a Smrt radi Života - *da bi čovek mogao da živi večno.*

Satana metafizički naprosto predstavlja *naličje polarnih suprotnosti svega u prirodi.* On je, alegorički, "protivnik", "ubica" i veliki Neprijatelj svega, jer u čitavom univerzumu ne postoji ništa što nema dve strane - naličja iste medalje. Ali, u ovom slučaju, svetlost, dobrota, lepota, itd., mogu se nazivati Satanom sa istim pravom sa kojim se tako naziva i Đavo, pošto su oni *protivnici* tame, zloće i ružnoće. A sad, filozofija i *zajednički imenilac* izvesnih ranih hrišćanskih sekti - *zvdimhjeretičkim* i sramotom svog vremena - sada će postati razumljiviji. Sada možemo da razumemo kako su sekte SATANISTA postale degradirane i bile anatemisane bez, ikakve nade u rehabilitaciju u budućnosti, jer su svoja načela držale u tajnosti. Po istom principu su degradirani KAINITI, pa čak i (Jude) ISKARIOTI, pošto pravi karakter tog *izdajničkog* apostola nikad nije ispravno predstavljen pred sudom Covečanstva.

Kao direktna posledica prethodno izloženog, načela gnostičkih sekti su takođe postala jasna. Sve te sekte je osnovao neki Inicijant, a njihova načela su bila zasnovana na ispravnom znanju o simboličkim svim narodima. Tako postaje jasno zašto su mnogi od njih smatrali Uda Baota za Moj-sijevog Boga, i zašto su ga smatrali ponosnim, ambicioznim i nečistim duhom, koji je zloupotrebio svoju moć uzurpirajući mesto *najvišeg Boga*, iako nije bio ništa bolji, već u nekim aspektima čak i gori od *svoje braće Elohima*, a oni predstavljaju sveobuhvatno, ispoljeno božanstvo samo zbirno, pošto su bili uobličavaoci prvih diferencijacija primame kosmičke supstance za pojavni Univerzum. Zato su gnostici Jehovu nazivali Tvorcem Zmije, Satane, ili ZLA, i smatrali ga jednim sa Ofiomorfom (vidi *Razotkrivenu Izidu*, 11,184). Oni su učili da su *lurbo* i *Adonai* bila "imena Jehove, koji predstavlja emanaciju Uda Baota" (*Codex Nazarenius*; vidi i Deo II, "*Pali Andeli*"). U njihovom

U demonologiji, Satana je voda opozicije u paklu, čiji je vladar bio Belzebub. On pripada petoj vrsti ili klasi demona (kojih po srednjovekovnoj demonologiji ima devet) i na čelu jeveštica i veštaca. Ali, vidi u tekstu pravo značenje Bafometa, Satane sa kozijom glavom, koji je isto što i Azazel, nevaljali jarac Izraela. Priroda je bog PAN.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

jeziku to je bilo isto kao ono što su govorili rabini, kada su, na zaobilazniji način, rekli da "je Kaina stvorio Samael ili Satan".

U svim drevnim sistemima Pali Anđeli su prototipovi?«*///*; ljudi - alegorički, a *samih tih ljudi* - ezoterički. Tako je Elohim iz časa stvaranja postao "Bene-Elohim", Sinovi Božiji, među kojima se nalazio i Satana - u semitskom predanju; rat na nebu između Traetaona i Aži-dahake, rušilačke zmije, prema Bumovu, završava se na Zemlji, u borbi pobožnih ljudi protiv moći Zla, "Iranaca protiv arijevskih bramina Indije". A sukob bogova sa *Asurama* se ponavlja u Velikom Ratu - *Mahabharati*. U najnovijim hrićanskim religijama su svi borci, bogovi i demoni, protivnici u oba tabora, danas pretvoreni u Zmajeve i Satane, naprosto da bi povezali otelovljeno ZLO sa Zmijom iz *Postanja* i tako dokazali novu dogmu.^

NOJE JE BIO KABIR, PA ZATO MORA DA JE BIO DEMON

Nije mnogo bitno da li su Izida, Cerera - "Kabirije" - ili pak Kabiri, naučili ljude poljoprivredi, ali je veoma važno da se spreče fanatici da prisvoje sve činjenice iz istorije i legendi i sva svoja iskrivljavanja istine, istorije i legende podmetnu jednom čoveku. Noje je ili *mit* kao i svi drugi, ili jedna od figura o kojima je legenda stvorena na osnovu predanja o Kabirima ili Titanima, kao što se učilo na Samotraki, pa stoga nemaju prava da ga monopolizuju ni Jevreji ni hrišćani. Ako je, upotrebivši ogromnu učenost i istraživanje, Faber pokušao da pokaže daje Noje Atlantidanin i Titan, a njegova porodica Kabiri ili pobožni Titani, itd. - onda biblijska hronologija pada pod sopstvenom težinom, zajedno sa svim svojim patrijarsima, prepotopskim i preatlantičanskim Titanima. Kako je danas otkriveno i dokazano, Kain je Mars, bog *moći i razmnožavanja*, kao i prvog (seksualnog) krvoprolića.^ Tubal-Kain je Kabir, "učitelj svih

⁵² Više detalja vidi u "*Mit o Satani*", Deo II, Simbolizam, u ovoj knjizi.

Kao što je takode i Vulkan ili Vul-kain, najveći bog kasnijih Egipćana i najveći Kabir. Bog *vremena* bio je *Kium* u Egiptu, ili Satum, ili Set, a Kium je isto što i Kain.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

zanata sa bakrom i gvoždem", ili - ako vam to više prija - on je isto što i Hefest ili Vulkan; Jovil je uzet od Kabira - učitelja poljoprivrede, "kako da se gaji stoka", a Juval je "otac svih onih koji rukuju harfom", on, ili *oni* koji su napravili harfu za Kronosa i trozubac za Posejdona.^"

Istorija ili "bajke" o tajanstvenim Telhinima ^ bajke u kojima odzvanjaju svi arhaiski događaji iz naših ezoterijskih učenja - daju nam ključ za izvornu genealogiju *Kaina* (*Postanje*, pogl. III); oni saopštavaju razlog zbog koga rimokatolička crkva poistovećuje "prokletu krv" Kaina i Hama sa čarobnjaštvom, i optižuje ih za Potop. Zar nisu Telhini - tvrdi se - tajanstveni metalurzi sa Rodosa; oni su prvi podigli kipove bogovima, snabdeli ih oružjem, a ljude magijskim veštinama? I zar nisu oni uništeni tokom potopa na Zevsovu zapovest, kao što su *Kainiti* na Jehovinu?

Telhini su naprosto Kabiri i Titani u drugom obliku. Oni su takode i Atlantidani. Dešarm kaže:

(. . .) poput Lemnosa i Samotrake, i Rodos, domovina Telhina, ostrvo je vulkanskog porekla.

(Geniji Vatre, str. 271)

Ostrvo Rodos se iznenada izdiglo iz mora, nakon što gaje prethodno bio progutao okean, kažu predanja. Kao i Samotraka (Kabirija), ono je povezano sa sećanjem ljudi na legende o Potopu. Međutim, postoje o tome već dovoljno rečeno, zasad ga možemo ostaviti po strani.

Ali, mogli bismo da dodamo nekoliko reci o Noju, koji je jevrejski predstavnik gotovo svih paganskih Bogova u ovom ili onom vidu. Homerovi epovi u poetskom obliku sadrže sve kasnije bajke o Patrijarsima, koji predstavljaju sideralne, kosmičke i numeričke simbole i znake. Jalovi pokušaji da se razdvoje ta dva genealoška stabla - Setovo i Kainovo^^ - i drugi pokušaji da se pokaže

Vidi Strabona, koji ih poredi sa Kiklopima - XIV, str. 653 i dalje (*Calim in Del*, 31, Stat, Silo IV, 6, 47 itd, itd.).

Nema nezgrapnije i detinjastije stvari, kažemo mi, od jalovih napora da se razdvoje genealogije Kaina i Seta, ili da se sakrije identičnost tih imena pisanih na drugačiji način. Tako, Kain ima sina *Enoha*, a Set takode ima sina *Eno-*

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

kako su oni *stvarni, istorijski ljudi* samo su doveli do ozbiljnijih istraživanja o davnoj prošlosti i do otkrića koja su zauvek nudila mogućem *otkrivenju*. Na primer, pošto je Noje poistovećen sa Melhizedekom, takođe je dokazano i da je Melhizedek, ili Otac Sadik, isto što i Saturn-Kronos.

Lako se može pokazati da je tako. To ne poriče nijedan od hrišćanskih pisaca. Brajant (vidi *Analiza drevne mitologije*, tom II str. 760) se slaže sa svima koji misle daje Sidik, ili Sadik, bio patrijarh Noje (kao i Melhizedek), a da to ime kojim je nazvan, ili Sadik, odgovara karakteru koji mu je pripisan u *Postanju* (pogl VI, 9).

On je bio i T'IS, Sadik, PRAVEDAN čovek i savršen u svom vremenu. Sve nauke i korisne veštine se pripisuju njemu, a preko njegovih sinova prenesene su potomstvu.

[vidi *Novu Enciklopediju, od Abrahama Risa (Abraham Rees)*]

Sad, Sanhoniaton je saopštio svetu da su Kabiri bili sinovi Sidika ili Zedeka (Melhizedeka). Istina, na tu informaciju koja je do nas došla preko Euzebija (*Eusebius*) (*Preparatio Evangelica*), može se gledati sa izvesnom dozom sumnje, postoje više nego verovatno daje ovaj postupio prema Sanhoniatovom delu isto kao i prema Manetovim (*Manetho*) sinhronističkim tablicama. Ali, pretpostavimo da je poistovećenje Sidika, Kronosa ili Saturna sa Nojem i Melhizedekom zasnovano na jednoj od Euzebijeve pobožnih pretpostavki. Prihvatimo ga kao takvo, zajedno sa karakterizacijom Noja *kao pobožnog čoveka*, i njegovog pretpostavljenog dvojnika, tajanstvenog Melhizedeka, Kralja Salema, i sveštenika visokog boga "u njegovoj hijerarhiji" (vidi *Poslanicu Jevrejima*, pogl. V, 6 i VII, 1 i dalje); i na kraju, pošto smo videli šta su oni bili duhovno, astronomski.

ha (*Enos, Ch 'anoh, Hanoh*; - možemo da uradimo šta hoćemo sa jevrejskim imenima bez samoglasnika). U rodu Kainita, Enoh *rada Irada* (Gaidada), Trad *Mahudaela (Maleleila)*, ovaj METUSALA, a Metusal Lameha. U rodu Setita, Enoh (Enos) *rada Kainana*, a on MALELEILA (varijanta Mehudaela), koji *rada Jareda* (ili Irada), a Jared Enoha (broj 3), koji proizvodi Matusala (od Metusal) i na kraju spisak završava Lameh. Sad, (kabalistički) sve su to simboli solarnih i lunarnih godina, astronomskih perioda i fizičkih (faličkih) flinkcija, kao i u svim drugim paganskim simboličkim verama. To je dokazao veliki broj autora.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

psihički i kosmički, vidimo sada šta su postali *rabinski* ili KABA-LISTIČKI.

Govoreći o Adamu, Kainu, Marsu, itd., kao *opersonifikacijama*, mi nalazimo da autor *Izvora mera* u svojim kabalističkim istraživanjima objavljuje sama naša ezoterijska učenja. Tako, on kaže:

Sad, Mars je bio gospodar *rađanja* i *smrti*, *razmnožavanja* i *uništenja*, *zemljoradnje*, *gradnje*, *vajarstva*, obrade kamena, *arhitekture* (. . .) svih (. . .) UMETNOSTI. On je bio *prvobitni princip*, koji se razložio u *oblik dva pola radi proizvođenja*. On je i *astro-nomski** zauzima rodno mesto dana i godine, mesto svog *uvećanja snage*, *Ovna* (*Aries*), a isto tako mesto svoje smrti. *Škorpije* (*Scorpio*). On je zauzima kuću *Venere*, kao i kuću *Škorpije* (*Scorpio*). Kao *rođenje*, on je bio *dobro*, kao *Smrt*, bio je *Zlo*. Kao *dobro*, bio je *svetlost*, kao *zlo*, bio je *noć*. Kao *dobro*, bio je *čovjek*, kao *zlo*, bio je *žena*. Držao je kardinalne tačke, i kao *Kain*, ili *Vulkan*, ili *Otac Sadik*, ili *Melhizedek*, bio je gospodar *Ekliptike*, ili *ravnoteža*, ili *linija prilagođavanja*, pa je zbog toga bio PRAVEDNIK. Drevni narodi su smatrali da postoji sedam planeta, koje rastu iz osme, a Otac Sadik, *Pravedni* i *Pravi*, bio je gospodar te osme, koja je bila *Majka Zemlja*.

(*Izvor mera*, str. 186-170)

To čini njihovu funkciju dovoljno jasnom nakon što su oni bili degradirani i uspostavlja identitet.

Eolsko ime Marsa bilo je "Apeu(, a grčko Ares, "Apr^^, je ime nad čijim značenjem filolozi i indolozi, grčki i sanskritski učenjaci uzlud razbijaju glavu do dana današnjeg. Veoma čudno, Maks Miler povezuje imena *Mars* i *Ares* sa sanskritskim korenom *mar*, odakle izvodi njegove derivacije, od kojih, kako on kaže, dolazi ime *Maruti* (bogovi oluje). Međutim, Velker daje ispravniju etimologiju (vidi *Griech Gotterlehre*, I, 415). Kako god bilo, etimologije samih korena i reci nikad neće doneti potpuno ezoterijsko značenje iako mogu pomoći da se postave korisne pretpostavke.

⁵⁷ Kao što pokazuje isti autor (str. 278):

Samo ime *Vulkain* pojavljuje se pri čitanju; jer u prvim recima (poglavlja IV *Po-stanja*, 5), nalazimo *V'elcain* ili *Vulka'in*, u zavisnosti od naglašenog *u* slova *vau*. Zbog njihovog neposrednog dodira, ono bi se moglo čitati kao " *;* *bog Kain* " ili *Vul-kain*. Ako, međutim, bilo šta nedostaje da se potvrdi ta ideja o Kainu-Vulkanu, Fuerst kaže: " *\p,Kain*, *metalni vrh koplja*, *kovač*, pronalazač ošrih metalnih oruđa i kovačkog zanata."

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Pošto Nojev potop, onako kako je bukvalno opisan i u okviru biblijske kronologije, kao što smo pokazali, nije postojao, pobožna, ali veoma proizvoljna pretpostavka biskupa Kamberlenda može da ode jedino u zemlju mašte. Zaista, svakom nepristrasnom posmatraču izgleda prilično nastrano da se kaže kako su postojale "dve različite rase Kabira", od kojih se prva sastojala od Hama i Mesraima, za koje on zamišlja da su bili Jupiter i Dionis iz Mnazeje, a druga, "deca Simova, su Kabiri Sohonistona, dok je njihov otac Sidik dosledno Sim iz *Svetog Pisma*" {*Dodatak o Kabirima*, sp. *Orig. gent.* str. 364, 376 i kasnije tvrdnje na str. 357).

Kabirim, "moćni", isto su što i naši prvobitni Dan Kohani, telesni i bestelesni Pitriji, i svi vladari i graditelji prvobitnih rasa, o kojima se govori kao o Bogovima i Kraljevima božanskih Dinastija.

NAJSTARIJA PERSUSKA PREDANJA O POLOVIMA I POTOPLJENIM KONTINENTIMA

Legende koje smo nasledili nisu mogle toliko da iskrive činjenice da bi one postale neprepoznatljive. Između predanja Egipta i Grčke sa jedne, a Persije sa druge strane - pri čemu su ove dve zemlje međusobno stalno ratovale - ima toliko sličnosti u likovima i brojkama da bi takvo podudaranje bilo puki slučaj. To je dobro pokazao Baji. Zastanimo na ti'nutak da proučimo ta predanja iz svih dostupnih izvora, da bolje uporedimo predanja Magija sa takozvanim grčkim "bajkama".

Te legende su se danas pretvorile u narodne priče, persijski folklor, kao što su mnoge prave izmišljotine našle svoj put u našu sveopštu istoriju. Priče o kralju Arturu i njegovim vitezovima Okruglog stola su takode, po svemu sudeći, bajke, pa ipak su zasnovane na činjenicama i pripadaju istoriji Engleske. Zašto i iranski folklor ne bi bio deo i komad istorije i praistorijskih zbivanja na Atlantidi? To narodno nasleđe kaže sledeće:

Pre stvaranja ^t/ama dve rase su živele i nasledile jedna drugu na Zemlji: Devi koje su vladale 7.000 godina i Periji (Izedi) koji su vladali samo 2.000 godina, tokom postojanja onih prethodnih. Devi su bili divovi, snažni i opaki; Periji su bili manji rastom, ali mudriji i bolji.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Ovde prepoznajemo atlantiđanske divove i Arijevce, ili Rakšase iz *Ramajane* i decu Bharata-Varše, odnosno Indije; prepotopske i poslepotopske ljude iz *Biblije*.

Gjan (tačnije Gnan,* prava ili okultna mudrost i znanje), takođe zvani i *Gian-Ben-Gian* (ili Mudrost, sin Mudrosti), bio je kralj Perija.^ Imao je štit isto tako čuven kao i Ahilov, samo stoje on, umesto da štiti od neprijatelja u ratu, štitio od crne magije, *čarobnjaštva* Deva. Gian-Ben-Gian je vladao 2000 godina kada je *Iblisu*, đavolu, Boš^ dopustio da pobeđe Deve i protera ih sve do drugog kraja sveta. Čak ni magični štit, koji je bio načinjen po principima astrologije i uništavao čini, opsene i loše čarolije, nije mogao da zaštiti od *Iblisa*, koji je bio agent Sudbine (ili Karme). Oni su doživeli deset kraljeva u svojoj poslednjoj prestonici zvanj Khanon, a za desetog, Kajmurata, govore daje isto što i jevrejski Adam. Ti kraljevi odgovaraju deseterim poslepotopskim generacijama, kako ih saopštava Beroz.

Čak i u ovako iskrivljenom obliku, teško možemo a da te legende ne poistovetimo sa haldejskim, egipatskim, grčkim, pa čak i jevrejskim predanjima. Ova poslednja, koja u svojoj isključivosti preziru da govore o preadamovskim rasama, ipak dopuštaju da se jasno zaključči kako su one postojale tako što šalju Kaina -jednog od jedina dva preživela čoveka na Zemlji - u zemlju Nod, gde se on ženi i zida grad {*Postanje*, IV) itd.

Sad, ako uporedimo 9.000 godina koje pominju persijske priče sa 9.000 godina za koje Platon kaže da su protekle od potapanja poslednje Atlantide, postaje očigledna veoma čudna činjenica. Baji ju je primetio, ali ju je svojim tumačenjem iskrivio. Tajna Doktrina

* Gjan ili Gnana je isto što i sanskritski Gjana ili Đnana. (nap. ured.)

Neki tu reč izvode od *Paraš*, što daje Pars, Persija, *Parsi*; ali, ona se isto tako može dobiti od Pitar ili Pitriji, to su indijski preci Pete Rase - Očevi Mudrosti i "Sinovi Volje i Joge" - koji su nazivani "Pitar", kao i božanski Pitriji Prve Rase.

Pogledajte ova predanja u *Zbirci persijskih legendi* na ruskom, gruzijskom, jermenskom i persijskom, Abeloove (*Habelot*) *Persijske legende. Orientalna biblioteka*, str. 298, 387, itd. i Danvijove (*Danville*) *Memoare*. Mi ovde sažeto iznosimo ono što je rasuto u stotinama tomova na evropskim i azijskim jezicima, kao i u usmenom predanju.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

bi mogla tim brojkama da vrati njihovo pravo značenje. U *Kritiji* čitamo:

Pre svega, moramo se setiti da je 9.000 godina prošlo *od rata naroda* koji su živeli iznad i iza Herkulovih stubova i onih koji naseljavaju zemlju na ovim prostorima.

U *Timeju* Platon kaže to isto. Pošto Tajna Doktrina izjavljuje da je najveći broj kasnijih ostrvskih Atlantidana nastradao u periodu između 850.000 godina pre nove ere i 200.000 godina pre nove ere i da su Arijevci bili stari 200.000 godina kada je prvo veliko "ostrvo" ili kontinent bilo potopljeno, izgleda teško daje moguće uskladiti te dve cifre. Ali, zapravo, to je moguće. Pošto je Platon bio Inicijant, morao je da koristi uvijeno izražavanje Svetilišta, a isti je slučaj bio i sa Magima Persije i Haldeje, u čijim su egzoteričkim otkrivenjima persijske legende sačuvane i prenete potomstvu. I tako, nalazimo da Jevreji nedelju nazivaju "sedam dana", a "nedeljom godina" kada svaki njen dan predstavlja 360 solamih godina, dok čitava "nedelja" zapravo traje 2.520 godina. Oni su imali sabatsku nedelju, sabatsku godinu, itd., itd., a njihov Sabat je trajao neodređeno ili 24 časa ili 24.000 godina - u tajnim proračunima Soda.* U današnje vreme, mi jedno doba nazivamo *vekom*. Platonovi savremenici, u svakom slučaju bar inicirani pisci, pod milenijumom nisu podrazumevali 1.000, već 100.000 godina. Indusi, koji su u najvećoj meri bili nezavisni, nisu uopšte ni skrivali svoju hronologiju. I tako, kad se kaže 9.000 godina, Inicijanti će pročitati 900.000 godina - tj. period u kome su arijevske rase, od svoje pojave u vremenu kada su pliocenski delovi nekad velike Atlantide počeli postepeno da tonu," a da se na površini pojavljuju drugi kontinenti, pa sve do konačnog nestanka malog Platonovog ostrva Atlantide, neprekidno ratovala sa potomcima prvih divovskih rasa. Taj rat je trajao gotovo do završetka doba koje je prethodilo Kali Jugi, i zapravo je to bio rat iz *Mahabharate*, toliko čuven u indijskoj istoriji. Takvo stapanje

* Sod (hebrejski) - Izvorno značenje te reci je mesto, temelj; potonje značenje je grupa, odnosno ljudi koji se okupljaju ili udružuju na nekom mestu da bi obavili određeni posao ili izvršili dužnost. Iz ovoga proizlazi tajna ili okultna zajednica, ili društvo pojedinaca ujedinjenih radi nekog posebnog cilja. (nap. ured.)

⁶⁰ Glavni kontinent ja nestao u doba miocena, kao što smo već rekli.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

dogadaja i epoha i svođenje stotina hiljada godina na hiljade godina ne utiče na broj godina koje su protekle od uništenja poslednjeg dela Atlantide, sudeći po onome što su egipatski sveštenici rekli Solonu. Tačna brojka bila je 9.000 godina. Ovaj poslednji događaj nikad nije držan u tajnosti, jedino što je izbledeo iz pamćenja Grka. Egipćani su imali potpune zapise pošto su bili izolovani; jer, budući da su bili okruženi morem i pustinjom, nisu ih uznemiravali drugi narodi do otprilike nekoliko hiljada godina pre nove ere.

BCroz Herodota, istorija po prvi put na trenutak sagledava Egipat i njegove velike misterije, ako ne računamo *Bibliju* i njenu nastranu hronologiju.* A koliko je *malo* Herodot mogao da nam saopšti, priznao je sam, govoreći o tajanstvenom grobu jednog Inicijata u Saisu, u svetom Minervinom okrugu. On kaže da tamo:

(. . .) iza kapele (. . .) postoji grob Onog čije ime smatram da nije pobožno otkriti. (. . .) Unutar ograđenog prostora stoji obelisk, okružen *okruglim* kamenim zidom. U tom prostoru oni svake noći prikazuju doživljaje te osobe, koje nazivaju *Misterij ama*: ali, o tim stvarima, iako sam tačno upoznat sa njihovim detaljima, *moram da se držim zavela ćutanja*.

(II, 170)

Sa druge strane, dobro je da znamo kako drevni narodi nijednu tajnu nisu toliko dobro čuvali i poštovali kao tajnu svojih ciklusa i proračuna. Od Egipćana pa do Jevreja, smatralo se da je najveći greh otkriti bilo šta što se tiče tačnog merenja vremena. Zbog *razglašavanja Božijih tajni je* Tantal bačen u paklene oblasti, a čuvarima svetih Sibilinih knjiga pretila je smrtna kazna ako saopšte makar i jednu reč iz njih. Sigalioni (slike Harpokrata) stajale su u svakom hramu - posebno u hramovima Izide i Serapisa - i na svakoj je on držao prst na ustima dok su Jevreji učili da bi otkriće tajni kabale, nakon inicijacije u rabinske misterije, bilo slično kušanju sa Drveta Znanja - kažnjivo smrću.

Od Bedea (*Bede*) pa nadalje svi crkveni hronolozi se međusobno razlikuju ijedan drugom protivreče. "Hronologija jevrejskog teksta bila je znatno izmenjena, posebno u periodu odmah nakon potopa" - kaže Vajston (*Whiston*) (*Stari Zavet*, str. 20).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Pa ipak mi, Evropljani, prihvatamo egzoteričku kronologiju Jevreja! Nikakvo čudo što je ona uticala na nas i obojila sve naše pojmove o nauci i trajanju stvari!

Persijska predanja, dakle, vrve narodima i rasama koji su, kako neki misle, danas potpuno izumrli; u stvari oni su samo preobraženi. Ta predanja stalno govore o i opisuju planine Kaf (Kafaristan?) u kojima se nalazi galerija koju je izgradio div Argeak, a u kojoj su sačuvane statue drevnih ljudi u njihovom pravom obliku. Oni ih nazivaju *Sulimani* (Solomoni), ili mudri kraljevi Istoka i nabrajaju sedamdeset dva kralja koja nose to ime."^ Trojica među njima vladali su svaki po 1.000 godina (*Herbelot*, str. 829).

Siameka, voljenog sina Kajmurata (Adama), njihovog prvog kralja, ubila su njegova braća ~ divovi. Otac je zapalio večnu Vatru na njegovom grobu, u kome se nalazio njegov pepeo; odatle potiče obožavanje Vatre, po mišljenju nekih orijentalista.

Potom je došao *Hušenk*, pametan i mudar. Njegova dinastija je ponovo otkrila metale i drago kamenje koje su Devi ili Divovi sakrili u utrobi zemlje; otkrila je kako da obraduje bakar, kopa kanale i poboljša poljoprivredu. Kao i obično, opet je Hušenk taj kome se pripisuje daje napisao delo pod nazivom *Večna Mudrost*, pa čak i da je podigao gradove Luz, Vavilon i Isfahan, iako su oni sagrađeni milenijumima kasnije. Ali, kao što je savremeni Delhi izgrađen na šest drugih gradova, tako su možda i navedeni gradovi podignuti na nalazištima drugih gradova ogromne starine. Do dana današnjeg, o tome se jedino može zaključivati iz druge jedne legende.

U istom predanju, mudrom princu se pripisuje daje zaratio sa divovima jašući na konju sa dvanaest nogu, koji se rodio iz *ljubavi* krokodila i ženke nilskog konja. Taj *dvanaestonožac JQ* otkriven na "suvim ostrvima" novog kontinenta; bilo je potrebno mnogo napora i lukavstva da bi se pripitomila čudesna životinja, ali čim ju je Hušenk uzjahao, mogao je da pobedi svakog neprijatelja. Nijedan div nije se mogao suprotstaviti njegovoj ogromnoj moći. Uprkos tome,

⁶² Otud potiče kralj Solomon, koga ne nalazimo nigde van *Biblije*, a čije su veličanstvene palate opisane Icao u persijskim bajkama, iako su one bile nepoznate svim paganskim putnicima, pa čak i Herodotu.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

tog kralja nad kraljevima ubila je ogromna stena koju su divovi bacili na njega sa velikih planina *Damavenda*."^

Tahmurat je treći kralj Persije, taj iranski sveti Đorde, vitez koji je uvek imao najbolje osobine i ubijao Zmajeve. On je veliki neprijatelj Deva koji su u njegovo vreme boravili u planinama Kafi povremeno napadali Perije. Stare francuske hronike persijskog folklora nazivaju ga *Dev-bend*, pobednik nad divovima. I njemu se, takode, pripisuje da je osnovao Vavilon, Ninivu, Diarbek, itd., itd. Kao i njegov deda Hušenk, Tahmurat (Tajmuraz) je takode imao pastuva, samo daleko redke sorte i bržeg - pticu zvanu *Simorg-Anke*. Uistinu čudesnu pticu, inteligentnu, koja govori mnogo jezika, pa je čak i veoma pobožna (vidi *Orijentalnu zbirku*, II, 119). Šta kaže taj persijski Feniks? On se žali na svoju starost, jer je rođen ciklusima i ciklusima pre Adamovog vremena (Kajmuratovog). Gledao je proticanje dugih vekova. Video je rođenje i kraj dvanaest ciklusa, svaki od po 7.000 godina, što nam, kada se ezoterijski pomnoži, daje 84.000 godina** (*Orijentalna zbirka*, II, 119 i dalje). Simorg je rođen prilikom poslednjeg potopa pre-Adamskih rasa, kaže "romansa o Simorgu i dobrom kalifu" {*Priče iz Derbenta*}\

Šta kaže *Knjiga brojeva*? Ezoterički, Adam Rišun je lunami Duh (u određenom smislu Jehova, ili Pitriji) a njegova tri sina - Ka-jin, Habel i Set ~ predstavljaju tri rase, kao što je već objašnjeno. Noje-Ksisutrus, sa svoje strane, predstavlja (pri čitanju kosmogeološkim ključem) razdvojenu Treću Rasu, a njegova tri sina, njene poslednje tri rase; štaviše. Ham simbolizuje onu rasu koja je otkrila "*golotijnju*" Roditeljske Rase, i "Onih lišenih uma", tj. počinila greh.

Na svom krilatom pastuvu (Ahrimanu) Tahmurat posećuje planine Koh-Kaf ili *Kaf*. On tamo nalazi Perije koje zlostavljaju divovi, i ubija Argenu i diva *Demruša*. Potom oslobađa dobrog Perija, devojku Mergianu,** koju je Demruš držao kao zarobljenicu, i vodi

Istočnjačliapredanja, str. 454; vidi takode Bajiova *Pisma o Atlantidi*.

Setite se da rabini uče da će biti sedam sukcesivnih obnavljanja naše planete i da će svako trajati 7.000 godina, ukupno 49.000 godina (vidi "točak" rabina Parče (*Parciia*), *Knjiga Boga*, str. 176). To se odnosi na 7 Krugova, 7 Korenskih Rasa i podrasa, što su istinski okultni brojevi, mada žalosno pobrkani.

Pokazuje se da je Mergain, ili Morgana, lepa sestra kralja Artura, istočnjačkog porekla.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

je na *suvo* ostrvo, tj. novi kontinent Evropu.** Posle njega je došao Giamšid koji je izgradio *Esikekar*, ili Persepolis. Taj kralj je vladao 700 godina i u svom velikom ponosu je verovao daje besmrtni i da zaslužuje božanske počasti. Sudbina ga kažnjava, on luta svetom 100 godina pod imenom *Dulkamajn*, "dvorogi". Ali, taj epitet nema veze sa "dvorogim" gospodinom sa kopitom. "Dvorogi" je naziv koji je nastao u Aziji, dovoljno necivilizovanoj da bi išta znala o atributima đavola onih osvajača koji su potčinili svet od Istoka do Zapada.

Potom dolazi uzurpator *Zohak*, a Feridan, jedan od persijskih junaka, pobeđuje uzurpatora i zatvara ga u planinama Damavenda. Potom slede mnogi junaci, sve do *Kaikobada*, koji je osnovao novu dinastiju.

Takva je legendama istorija Persije i mi moramo daje analizirati. Da počnemo od toga šta su to planine *Kaf*?

Sta god da su one, geografski gledano, bilo da su to Kavkaske ili centralnoazijske planine, legenda smešta Deve i Perije daleko iza njih na sever; oni su daleki preci Parsa ili Farsa. Istočnjačko predanje stalno govori o neznanom ledenom, tamnom moru i o mračnoj oblasti u kojoj su, međutim, smeštena *Srećna Ostrva*, odakle od početka života na Zemlji izbija *izvor života* (*Herbelot*, str. 593; *Jermenske bajke*, str. 35). Ali, ta legenda, štaviše, tvrdi daje jedan deo prvog *suvo* ostrva (kontinenta) preostao od tog doba, pošto se otkočio od glavnog kopna, iza planina Koh-kaf, "kamenog pojasa koji okružuje svet". Onaj ko poseduje "Solimanov prsten", ukoliko tokom sedam meseci nastavi da putuje na sever, pravo kao kad ptice lete, stići će do tog "Izvor". Dakle, putovanje iz Persije pravo *na sever* duž šezdesetog meridijana, držeći se zapada, dovodi čoveka do Nove Zemlje, a put sa Kavkaza do večnog leda, s onu stranu Arktičkog kruga, putnika bi dovelo između 60 i 40 stepeni geografske dužine, ili između Nove Zemlje i Špicbergena. Naravno, ukoliko on ima Hušenkovog konja sa dvanaest nogu ili Tahmuratovog (ili Tajmurazovog) krilatog Simorga, na kojima bi prešao Sevemi ledeni okean.*

Gde je mi, zaista, i nalazimo u Velikoj Britaniji, u romansi o vitezovima Okruglog stola. Odakle ta identičnost imena i lepote, ukoliko obe heroine ne simbolizuju isti istorijski događaj koji je prešao u legendu?

Do današnjeg dana domoroci sa Kavkaza govore o svojim planinama kao o Kap-kaz, koristeći suglasnik p umesto uobičajenog v (Kavkaz). Ali, njihovi

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Međutim, lutajući pevači iz Persije i sa Kavkaza do dana današnjeg smatraju da se iza snegom pokrivenih vrhova Kapa, ili Kavkaza, nalazi veliki kontinent koji je skriven od svih. Do njega mogu da stignu samo oni koji sebi mogu da obezbede usluge dvanaestonogog potomka krokodila i ženke nilskog konja, čije noge po volji postaju *dvanaest krila*,^{^^} ili oni koji imaju strpljenja da čekaju na dobru volju *Simorg-anke* koja je obećala da će pre svoje smrti svima otkriti skriveni kontinent i još jednom ga učiniti vidljivijim i dostupnijim pomoću mosta koji će Okeanski Devi izgraditi između tog dela "suvog ostrva" i njegovih odsečenih delova. To se, naravno, odnosi na Sedmu Rasu, postoje Simorg manvantarički ciklus.

Veoma je interesantno daje Kozma Indikoplov, koji je živeo u VI veku, uvek smatrao da je čovek nastao i isprva boravio u zemlji *s onu stranu Okeana*, za šta mu je u Indiji dokaz dao jedan učeni Haldejac [Kozma Indikoplov (*Cosmas Indicopleustes*), u *Collect. Nova Patrum*, tom II, str. 188; takode vidi *Putovanje naučnika*, dodatak 1707, str. 20]. On kaže:

Zemlje u kojima mi živimo okružene su okeanom, ali s onu stranu tog okeana postoji još jedno kopno koje dodiruje zidove nebesa; u toj zemlji je čovek stvoren i živeo je u raj. Tokom potopa, Nojeje u svom kovčegu odnet u zemlju koju danas naseljava njegovo potomstvo.

(*ibid.*)

j

Hušenkov konj sa dvanaest nogu nađen je na tom kontinentu, nazvanom *suvo ostrvo* (vidi str. 188).

bardi kažu daje potrebno sedam meseci da se na brzom konju stigne do "kopna" iza Kafa, pravo na sever, ne skrećući ni na jednu stranu.

Baji misli daje taj konj sa dvanaest nogu značio brod sa dvanaest vesala. Tajna Doktrina uči daje rana Treća Rasa gradila brodove i flote pre nego što je izgradila kuće. Ali, taj "konj", iako je mnogo kasnija životinja, ipak je u svom prvobitnom značenju okultniji termin. Krokodil i nilski konj su se smatrali svetim i predstavljali su božanske simbole i kod drevnih Egipćana i kod Meksikanaca. Posejdon je, kod Homera, Bog Konja i poprima taj oblik da bi udovoljio Cereri. Arion, njihov potomak, jedan je od aspekata tog "konja", koji, zapravo, predstavlja ciklus.

⁶⁹

Odsečeni delovi mora da su Norveška i druge zemlje u okolini Arktičkog kruga.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Dobro je poznata "hrišćanska topografija" Kozme Indikoplova i njene zasluge, ali, ovde taj dobri otac ponavlja sveopšte predanje koje je sada, štaviše, potvrđeno činjenicama. Svi putnici na Arktik pretpostavljaju da se s onu stranu granice večnog leda nalazi "suvo ostrvo". Možda će sada značenje narednog pasusa iz Komentara postati jasnije.

"Uprvim počecima (ljudskog) života, jedina suva zemlja bila je na Desnom kraju sfere, gdeje ona (sfera) nepokretna. Čitava zemlja bila je jedna ogromna vodena pustinja i vode su bile mlake. (. . .) Tu je čovek rođen u sedam oblasti besmrtni, neuništive Manvantare. Tu je vladalo večito proleće u tami. Ali ono što je za današnje ljude tama, za čoveka u njegovom početku bila je svetlost. Tu su se bogovi odmarali i Fohat je vladao od davnina. (. . .) Zato mudri očevi kažu da se čovek rodio u glavi svoje majke (Zemlja) a da su njena stopala i levi kraj stvorili (začeli) zle vetrove koji su duvali iz usta nižeg Zmaja. (. . .) Između prve i druge (rase) večna središnja (zemlja) bilajepodeljena vodama života.

Ona teče unaokolo i oživljava telo (svoje majke). Jedan njen kraj izlazi iz njene glave; on postaje zagađen kod njenih stopala (Južni pol). On se pročišćuje (na povratku) njenom srcu - koje kuca pred

Dva pola se nazivaju desnim i levim krajem naše planete - desni je Severni pol - odnosno glavom i stopalima Zemlje. Sva povoljna (astralna i kosmička dejstva) dolaze sa Sevemog, svi smrtonosni uticaji sa Južnog pola. Oni su veoma povezani sa magijom "desne" i "leve" ruke i utiču na nju.

⁷¹ "

Sto se više primičeno polovima, manje se oseća rotacija; na samim/lo/o-vima dnevna revolucija je sasvim neutralisana. Otuda izraz daje ta sfera "nepokretna".

⁷²

u okultizmu je potvrđeno daje kopno ili ostrvo koje kruniše Sevemi pol, kao okrugla kapica, jedina koja odoleva tokom čitave Manvantare našeg "Krug". Svi središnji kontinenti i zemlje će se sa svoje strane mnogo puta podići sa morskog dna, ali se ta zemlja nikad neće promeniti.

Imajte na umu da se Fohat u *Vedama* i *Avesti* naziva Apam-Napat. U *Avesti*, on stoji između *Vatrenih* i *Vodenih Jazatasa*. Bukvalno značenje je "Sinovi Voda", ali te "vode" nisu tečnost kakvu mi znamo, već Etar - plamene vode prostora. Fohat je "Sin Etra", u svom najvišem aspektu, Akaša, Majka-Otac prvobitnih Sedam i *Zvuk* ili LoGOS. Fohat je njegova *svetlost*. Vidi Knjigu I.

Ta "voda" je krv ili fluid života koji oživljava Zemlju, koja se ovde poredi sa živim telom.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

stopalima svete Sambale koja tada (u početku) 705 nije bila rođena. Jer, u pojasu u kome čovek obitava (zemlja) leži sakriven život i zdravlje svega što postoji i diše. Tokom njene prve i druge (rase) taj pojas je bio pokriven velikim vodama. (Ali) velika majka je radila pod talasima i novo kopno se pridružilo onom prvom koje naši mudraci zovu pokrivač za glavu (kapa). Ona se više potrudila za treću (rasu) i njen struk i pupak su se pojavili iznad vode. Bio je to pojas, sveti Himavat, koji se protezao oko sveta. Ona se raspardala prema zalazećem Suncu od svog vrata naniže (ka jugozapadu) na mnoge zemlje i ostrva, ali večna zemlja (kapa) se nije raspardala. Kopno je pokrilo lice tih voda na sve četiri strane sveta. Sva su ona nestala (kad im je došao red). Potom se pojavilo prebivalište grešnih (Atlantida) Večna zemlja se sada sakrila, jer su vode postale čvrste (zamrznute) pod dahom iz njenih nozdrva i zlim vetrovima iz Zmajevih usta", itd., itd.

To pokazuje daje Severna Azija stara koliko i Druga Rasa. Čak se može reći i daje ona stara koliko i čovek, pošto je od samog

⁷⁵

Okultno učenje potvrđuje narodna predanja koja kažu da postoji izvor života u utrobi Zemlje i na Sevemom polu. To je krv Zemlje, elektromagnetski tok koji kruži kroz sve arterije i za koji se veli da se nalazi pohranjen u "pupku" Zemlje.

Okultizam ukazuje da su Himalaji taj "pojas" i smatra da on, ispod ili iznad vode, okružuje Zemlju. Opisano je *A^{ti} pupak* smešten ka zalazećem Suncu ili na zapadu od Himavata u kome leže koreni Merua, a ta planina je na severu od Himavata. Meru nije "legendama planina u pupku ili centru Zemlje", već su u tom pupku njeni koreni i osnov, iako je ona sama daleko na severu. To je povezuje sa "središnjom" zemljom "koja nikad ne propada"; zemljom u kojoj "dan smrtnika traje šest meseci, a njihova noć narednih šest meseci". Kako kaže *Višnu Purana*: "za sever Merua je, zato, uvek noć kada je dan u drugim oblastima, jer Meru je sever svih *Dvipa* i *Varša*" (ostrva i kontinenata) (Knjiga II, pogl VIII). Zato Meru nije ni *Atlas*, što misli Vilford, niti je, kako je Vilson pokušavao da pokaže: "apsolutno u središtu zemljine kugle", samo zato što je to "relativno za stanovnike nekih delova za koje je Istok ona strana na kojoj se prvo pojavljuje Sunce".

⁷⁷

Čak se ni komentari ne libe istočnjačkih metafora. Zemljina kugla je upoređena sa telom žene, "majke Zemlje". Od njenog vrata naniže, znači od unutrašnjeg mora, koje se sada nalazi iza neprelazne barijere leda. Zemlja je, kako kaže Parasara, "majka i dojlja, proširena svim stvorenjima i njihovim osobinama, ono što obuhvata sve te svetove".

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

početka ljudskog života njegov *korenski* kontinent, da tako kažemo, već postojao; jedino stoje onaj deo sveta koji danas znamo kao Aziju bio kasnije odsečen od njega i podeljen vodama ledenog doba.

Ako smo, dakle, ispravno razumeli učenje, prvi kontinent koji je nastao prekrpio je Severni pol kao jedna neprekinuta kora i ostao takav do dana današnjeg, s onu stranu untrašnjeg mora koje je izgledalo kao nedohvatljiva *opsena nekolicini arktičkih putnika* koji su ga opazili.

Tokom Druge Rase više kopna je izronilo iz voda kao nastavak "glave" na vratu. Počevši na obe hemisfere, na pravcu iznad najsevernijeg dela Špicbergena,^^ po Merkatorovoj projekciji sa naše strane, ono je možda uključivalo, sa američke strane, oblasti koje sada zauzima Bafinov zaliv i okolna ostrva i poluostrva. *Tamo* je ono jedva doseglo, ka jugu, sedamdeset stepen širine; *ovde* - formiralo je kontinent nalik na potkovicu o kome govore komentari, čija su dva kraja uključivala Grenland, sa produžetkom koji je prelazio pedeseti stepen malo ka jugozapadu, a drugi Kamčatku, a ta dva kraja su sjeđinjena onim što danas predstavlja severni obod obala istočnog i zapadnog Sibira. To kopno se razlomilo i nestalo. U ranom periodu Treće Rase - nastala je Lemurija (vidi napred). Kad je ona bila uništena, pojavila se Atlantida.

ZAPADNJAČKA RAZMIŠLJANJA ZASNOVANA NA GRČKIM I PURANIČKIM PREDANJIMA

Zato je sasvim prirodno što vidimo daje, čak i sa tako mršavim podacima, švedski naučnik Rudbek (*Rudbeck*) još pre dva veka po-

Jer Stance taj lokalitet nazivaju terminom koji je u komentarima preveden kao *inesto bez širine* (Nirakša), prebivalište bogova. Kako kaže učenjak iz *Surja-Sidante*:

Iznad toga (Sida) odlazi Sunce kad je postavljeno u ravnodnevnicu; ono nema ni ekvinocijalnu sanku ni uzdizanje pola (*Akšonati*, st. 42). U oba pravca od te tačke postoje dve zvezde sevenjače (*Di-uvatara*) fiksirane usred neba; za one *koji su smešteni u mestu bez širine* (Nirakša) obe se nalaze na horizontu. Otuda (u toj zemlji) nema uzdizanja polova, pošto su dve zvezde sevenjače na njenom horizontu, ali njihove kolatitide (*Lumbaha*) iznose 90 stepeni; na Meruu su stepeni širine (*Akša*) isti brojevi (43 i 44).

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

kušao da dokaže daje Švedska bila Platonova Atlantida. On je čak mislio daje u izgledu drevne Upsale našao odnose i mere koje je grčki mudrac saopštio za glavni grad "Atlantide". Kao stoje pokazao Baji, Rudbek se prevario; ali, prevario se i Baji, i to još više. Jer, Švedska i Norveška su bile sastavni deo drevne Lemurije, a takode i Atlantide sa evropske strane, baš kao što su joj pripadali i istočni i zapadni Sibir i Kamčatka sa azijske strane. Samo, još jednom, kada je to bilo? To bismo mogli približno da saznamo jedino proučavanjem *Purana* ako ne želimo išta da imamo sa Tajnim učenjima.

Prošlo je već sedamdeset pet godina otkako je kapetan (sada pukovnik) Vilford izneo svoje maštovite teorije da su Britanska ostrva bila "Belo Ostrvo", *Atala* iz *Purana*. To je bila puka besmislica, pošto je *Atala* jedno od sedam *Dvipa*, ili ostrva koj^a pripadaju nižim Lokama, jedna od sedam oblasti Patale (antipoda). Staviše, kako pokazuje Vilford, [^] *Purane* *Q* smeštaju "u sedmu zonu ili sedmu klimu" - tačnije, na sedmi podeok vreline: što je postavlja između 24 i 28 stepeni seveme širine. Tada bi je trebalo tražiti na istom stepenu kao Rakovu obratnicu dok Engleska leži između 50 i 69 stepeni širine. Vilford govori daje *ona Atala*, Atlantida, Belo Ostrvo. A u tomu VIII *Časopisa za azijska istraživanja*, str. 280, njen neprijatelj se naziva "Belim Đavolom", *demonom užasa*. Jer on kaže:

U njihovim (induskim i muslimanskim romansama) vidimo kako Kai-caus odlazi na planine *'As-burd*, u čijem podnožju Sunce zalazi, da bi se borio protiv *Dev-Sefida*, ili Belog Đavola, *Taradaitje* iz *Purana*, čije je prebivalište bilo na *sedmom stupnju* sveta, što odgovara sedmoj zoni budista, ili *Belom Ostrvu*.

Sad, ovde su se orijentalisti suočili, i još uvek se suočavaju, sa sfinjom zagonetkom: ako nije pogrešno resili, to bi zauvek uništilo njihov autoritet, ako ne i njihove ličnosti, u očima induskog učenjaka, čak i onih neiniciranih. Jer, u *Puranama* ne postoji

⁷⁹

Vilford mnogo greši. On, na primer, poistovećuje Sveta Dvipu (Belo Ostrvo) "ostrvo u sevemom delu *Tojambudija*" sa Engleskom, a potom pokušava da nju poistoveti sa Atalom (donjim oblastima) i Atlantidom. Sad, ono ostrvo je obitavalište Višnua, *ezoteričlii*, a Atalaje pakao. On je takode smešta na Euksinu ili Iču (Crno) More, a potom izgleda daje, na drugom mestu, povezuje sa Afrikom i Atlasom.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

nijedna tvrdnja - o protivrečnim detaljima na kojima je Vilford zasnovao svoja razmišljanja - koja nema nekoliko značenja i ne odnosi se na fizičke i metafizičke svetove. Ako su stari Indusi geografski podelili lice sveta na sedam zona, klima, Dvipa i na sedam paklova i sedam rajeva, alegorički, ta mera - sedam - ne odnosi se u oba slučaja na iste lokalitete. Sevemi pol, zemlja "Meni" je sedmi deo i on odgovara Sedmom principu (metafizički četvrtom) okultnih proračuna, jer on predstavlja oblast Atme, čiste duše, i Duhovnosti. Otuda je Puškara prikazana kao sedma zona ili Dvipa, koja obuhvata Okean *Kšira* ili Okean mleka (večno zaleđenu belu oblast) u *Višnu Purani* i drugim *Puranama* (Knjiga II, pogl. IV). A Puškara, sa svoje dve *Varše*, leži direktno u podnožju Merua. Jer, rečeno je:

(. . .) da su dve zemlje sevemo i južno od Merua *uobličene Icao luk*
(. . .) (i daje) jedna polovina površine Zemlje najugu od Meru, a druga polovina na severu od Meru - *iza koje se nalazi polovina Puškare*

(*Višnu Purana, Azijska istraživanja, itd.*)

Geografski je, dakle. Puškara Amerika, Severna i Južna, a *alegorijski J&* ona produžetak Đambu Dvipe*, u čijoj sredini stoji Meru, jer to je zemlja koju naseljavaju bića što žive deset hiljada godina, koja ne pate ni od bolesti ni od slabosti, gde nema ni vrline ni poroka, ni kaste ni zakona, jer ti ljudi su "iste prirode kao i Bogovi" (*Višnu Purana*, knjiga II, pogl. IV). Vilford je sklon da u planini Atlas vidi Meru i da tu takode smesti i Loka-lokas. Sad, kako nam je rečeno, Meru, koja je *Svar-loka*, prebivalište Brame, ili Višnua, i Olimp indijske egzoteričke religije, geografski je opisana kao da:

Svako ime u *Puranama* mora se ispitati iz najmanje dva aspekta: geografskom i metafizičkom, u njegovim alegorijskim primenama; npn *Nilu* (plavu) planinu koja predstavlja jednu od granica na severu Meru, geografski bi trebalo tražiti u planinskom lancu Orise, i, opet, u jednoj planini koja je sasvim drugačija od ostalih (u Zapadnoj Africi), Đambu Dvipa, Višnuovo carstvo - svet koji je u *Puranama* ograničen na našu planetu, region u kome se *nalazi jedino* Meru - ipak je podeljen tako kao da sadrži Bharata-Varšu (Indiju) kao svoj *najbolji* i najlepši deo, kaže Parasara. Slično je i sa Puškarom i svima drugima.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

(. . .) prolazi kroz središte zemljine kugle i produžava se na drugu stranu.

[Surja-Sidanta, V, 5, Vitnjev (Whitney) prevod]

Na njenom gornjem delu su bogovi, a donji (Južni pol) je prebivalište demona (paklovi). Kako onda Meru može da bude planina Atlas? Pored toga, Taradaitja, demon, ne može da se smesti u sedmu zonu ako se ona poistovećuje sa "Belim Ostrvom", koje je *Sveta Dvipa*, iz razloga koji su saopšteni u fusnoti (vidi u daljem tekstu).

Vilford optužuje savremene bramine "da su ih (ostrva i zemlje) pobrkali" (*Azijska istraživanja*, III, 300); ali, on ih je pobrkao još više. On veruje da su, kao što *Bramanda Purana* i *Vaju Purana* dele stari kontinent na sedam dvipa, za koje je rečeno da su okružene prostranim okeanom iza koga leže oblasti i planine Atale (*ibid.*), tako i "Grci najverovatnije podelili narod Atlantide, za koju su, pošto joj se gubi trag nakon stoje otkrivena, pretpostavili daje uništena nekom prirodnom katastrofom".

Pošto nam je malo teže da verujemo kako su egipatski sveštenici, Platon, pa čak i Homer, sve svoje predstave o Atlantidi izgradili na Atali - donjem regionu smeštenom na Južnom polu - više volimo da se držimo tvrdnji izrečenih u tajnim knjigama. Mi verujemo u sedam "kontinenata", pet koji još uvek postoje i dva koja će se pojaviti u budućnosti. Mi verujemo da svi oni nisu kontinenti u striktnom današnjem smislu te reci, već da se sva ta imena, od Đambu do Puškare,[^] odnose na geografska imena data (*a*) kopnima koja pokrivaju čitavu planetu tokom perioda neke Korenske Rase u celini, zatim (*b*) onome stoje od njih ostalo nakon geološke (rasne) *Pralaje* - kao na primer "Đambu" i (*c*) onim lokalitetima koji će, nakon budućih kataklizmi, ući u sastav novih *univerzalnih* "kontinenata", poluostrva ili Dvipa*[^] - pošto je, u određenom smislu, svaki kontinent manji ili veći komad kopna okružen vodom. Tako, ma kakvu "zbrku" da ta nomenklatura predstavlja za neupućene, za onog ko ima ključ, nema nikakve zbrke.

** Đambu, Plakša, Salmali, Kusa, Kraunča, Šaka i Puškara.

Kao što su, na primer, Šaka i Puškara, koje još ne postoje, ali u čiji će sastav ući neki delovi Amerike, Afrike i Centralne Azije, sa oblašću Gobi. Selimo se da *Upadvipe* znače "Icorenska" ostrva, ili uopšte kopna.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Tako, mi verujemo da *znamo* kako iako dva "ostrva" iz *Purana* - *šesti i sedmi kontinent* - tek treba da se pojave, ipak je *bilo* zemalja, ili sada *postoje* zemlje koje će ući u sastav budućih kopna, novih zemalja čiji će geografski izgled biti potpuno izmenjen, kao što je bio i u prošlosti. Zato u *Puranama* nalazimo da Šaka Dvipajeste (ili će biti) kontinent, a daje Sankha Dvipa, kako je pokazano u *Vaju Purani*, samo "manje ostrvo", jedan od devet delova (kojima *Vaju Purana* dodaje još šest) Bharata-Varše. Pošto su Sankha Dvipu naseljavali "mlečasi (nečisti stranci) koji su obožavali hinduska božanstva", oni su bili povezani sa Indijom.^^ To objašnjava Sankhasuru, kralja jednog dela Sankha Dvipe, koga je ubio Krišna, tog kralja stoje sedeo u palati "koja je bila okeanska školjka, i čiji su podanici takođe živeli u školjkama", kaže Vilford.

Na obalama Nila^^ (?) odvijali su se česti sukobi između Devata (božanskih bića, polubogova) i Daitja (divova); ali, postoje ovo drugo pleme prevladalo, njihov kralj, Sankhasura, koji je stolovao u Okeanu, vršio je česte noćne prepade.

(Azijsica istraživanja, tom III, str. 225)

Te bitke su se odvijale ne na obali *Nila*, već na obalama Zapadne Afrike, na čijem jugu se danas nalazi Maroko. Nekad je čitava Sahara bila more, potom kontinent plodan kao delta, a kasnije, tek posle još jednog privremenog potapanja, ona je postala pustinja slična onom drugom bespuću, pustinji Samo ili Gobi. To pokazuje priča iz *Purana*, jer na strani koju smo citirali dalje stoji:

Narodje bio između dve vatre; jer, dok je Sankhasura harao jednom stranom tog Kontinenta, Kraunča (ili Krakača), kralj Kraunče, pustošio je drugu; obe vojske (...) *su na taj način jednu veoma plodnu oblast pretvorile u divlju pustoš.*

Sigurno je daje Evropi prethodilo ne samo poslednje ostrvo Atlantide, o kome govori Platon, već i jedan veliki kontinent, najpre podeljen, a potom razlomljen na sedam poluostrva i ostrva (zvanih

Oni su nazvani demonima, *Asurama*, divovima i čudovištima zbog njihove grešnosti i zato je ta zemlja uporedivana sa Atalom - paklom.

Svakako ne na reci Nil, već blizu planine *Nile* iz lanca Atlasa.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Dvipe). Onje pokrivaio čelu oblast Sevemog i Južnog Pacifika, i imao ostrva čak i u Indijskom okeanu (ostatke Lemurije). To mišljenje potvrđuju indijske *Purane*, grčki pisci i azijsko, persijsko i muslimansko predanje. Vilford, koji je katastrofalno pobrkao induske i muslimanske legende, ovo, međutim, jasno pokazuje (vidi tom VIII, X i IX *Azijskih istraživanja*), a njegove činjenice i citati iz *Purana* daju direktne i posredne dokaze da su arijevske Indusi i drugi drevni narodi bili stariji moreplovci od Feničana, kojima se danas pripisuje da su bili prvi pomorci što su se pojavili *uposlepotopskom* dobu. To je saopšteno u *Časopisu Azijskog društva*, III, str 325 i dalje:

U svom jadu, nekoliko naroda koji su preživeli (u ratu između Devata i Daitja) podigli su ruke ka Bhagavanu: "Neka onaj ko može da nas spase (. . .) bude naš Kralj", izgovorivši reč I'T {*magijski* izraz, koji Vilford očigledno nije razumeo) koja je odjeknula čitavom zemljom.

Potom nailazi divlja oluja, vode *Kali* su se čudno uzburkale:

(. . .) kad iz talasa izroni (. . .) čovek, kasnije nazvan I'T, na čelu brojne vojske, rekavši *abajan*, ne bojte se (. . .) (i rasturi neprijatelja). Kralj I'T (objašnjava Vilford) je podređena inkarnacija M'rire (*Mrida*, verovatno oblik Rudre?) koji je ponovo uspostavio mir i prosperitet u čitavoj Sankha Dvipi, u *Barbadesi*, Hisastanu i arapskom Avastanu (. . .) (itđ., itđ.)

Svakako, ako su induske *Purane* opisale ratove na kontinentima i ostrvima smeštenim sa onu stranu Zapadne Afrike u Atlanskom okeanu i ako njihovi pisci govore o *Barbarasima* i drugim narodima kao što su Arapi - pisci koji su pripadnici naroda za koji se nikad nije čulo daje plovio niti prešao *Kalapani* (crne vode Okeana) u vreme kada su Feničani plovili - onda njihove *Purane* mora da su starije od feničanskih (koje su datirane između 2.000. i 3.000. godine pre nove ere). U svakom slučaju, mora da su ta predanja starija jer, kako piše jedan adept: "U tim pričama Indusi govore o

Vilford kaže o podeli Atlantide i Bharate ili Indije, mešajući te dve priče i Prijavratu sa Medatitijem:

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

tom ostrvu kao *postojećem* i veoma moćnom zato ono mora da je postojalo pre više *od jedanaest hiljada godina.*"

Ali, druga jedna kalkulacija mogla bi predočiti veliku starost tih indijskih Arijevaca koji su znali za poslednje preostalo ostrvo Atlantide (jer su nekad tamo boravili) i opisali ga - tačnije onaj ostatak istočnog dela tog kontinenta koji je nestao ubrzo nakon izdizanja dve Amerike,*** dve Varše Puškare. Štaviše, to bi se moglo demonstrirati pomoću astronomskog proračuna jednog adepta koji kritikuje Vilforda. Da bi nas podsetio šta su orijentalisti izneli u pogledu planine Asburd "u čijem podnožju Sunce zalazi", gde se odigrao rat između Devata i Daitja,^ on kaže:

Kasnije ćemo razmotriti geografsku širinu i dužinu izgubljenog ostrva i planine Asburd. Ono je bilo u sedmom stanju sveta, tj. u sedmoj zoni (koja se nalazi između 24 i 28 stepeni seveme širine). (. . .) To ostrvo, ćerka Okeana, često je opisivano kao da leži na Zapadu, a Sunce je predstavljano kako zalazi u podnožju njegove planine (Asburd), Atlas, Tenerife ili Nila (ime nije važno) i bori se protiv Belog Đavola sa "Belog Ostrva".

Sad, razmotrivši ovo tvrđenje iz astronomskog aspekta i znajući daje Krišna inkarnirano Sunce (Višnu), solarni Bog i kako je za njega rečeno daje ubio Dev-Sefida, belog diva - *moću* per-

Podelu je načinio Prijavrata (...) On je imao deset sinova, i nameravao je da na toliko delova podeli čitav svet. Talco je Neptun podelio Atlantidu na svojili deset sinova. (...) Jedan od njih je imao (. . .) udove Atlantide (što je) verovatno stari Icontinent. (. . .) Atlantidu je preplavio potop (. . .) i izgleda da *bi pod Atlantidom trebalo da podrazumevamo prepotopsku zemlju* u kojoj se rodilo deset prinčeva Icoji su vladali, prema zapadnjačkoj mitologiji (a takode i istočnjačkoj), ali ih je *samo sedam* selo na presto (...)

(tom III, str. 236)

Neki takode misle da je od sedam Dvipa *šest* uništio potop (tom VITI, str. 367). Vilford smatra da su to "Gade, uključujući i Španiju" - ali, to je pre bilo Platonovo ostrvo.

Zato je Amerika, "novi" svet, nešto starija, iako ne *mного*, a *ipak jeste* starija od Evrope, "starog sveta".

Ako je Divovo ili Dev-Sefidovo (Taradaitjino) prebivalište bilo na *sedmom stupnju*, to je zato stoje on došao iz Puškare, *Patale* (antipoda) Indije, ili iz Amerike. Ona je dodimula zidine Atlantide, da se tako izrazimo, pre nego stoje ova potonula. Reč *Patala* znači i zemlje antipode i paklene oblasti, i tako postaje sinonim po idejama i atributima, kao i po imenu.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

sonifikaciju drevnih stanovnika u podnožju Atlasa - možda Krišna tu predstavlja jedino vertikalne zrake Sunca? Te stanovnike (Atlantidane), kao što smo videli, Diodor je optužio da svakodnevno jcroA://«/« Sunce i stalno se bore protiv njegovog uticaja. Ali, sada ćemo dokazati da su Sankhasura i Sankha Dvipa, kao i čitava njihova istorija, geografski i etnološki Platonova "Atlantida" u induskom ruhu.

Ispravno je zapaženo da, pošto u pričama iz *Purana* to ostrvo još uvek postoji, ti zapisi mora da su stariji od 11.000 godina, koliko je proteklo otkad je Sankha Dvipa, ili atlantidska Posejdonija nestala. Zar nije očigledno i moguće da su Indusi morali da znaju za to ostrvo još ranije? Okrenimo se astronomskim ukazivanjima koja to čine sasvim očiglednim ako, prema pomenutom adeptu, pretpostavimo da "u vreme kada je letnji tropski kolar* prolazio kroz *Plejade*, kada bi *cor-Leonis*** bilo nad ekvatorom i kada je *Leo* (Lav) bio vertikalna na Cejlon u smiraj Sunca, *Taurus* (Bik) bio vertikalna u odnosu na *Atlantidu u podne*".

To možda objašnjava zašto se Singalezi, naslednici Rakšasa i Divova Lanke, i direktni potomci *Singhe*, ili *Lava*, dovode u vezu sa Sankha Dvipom ili Posejdonijom (Platonovom Atlantidom). Samo, kao što pokazuje Mekejeva *Sfinksijada*, to mora da se desilo pre oko 23.000 godina, *astronomski*, kada nagib ekliptike mora daje bio znatno veći od 27 stepeni, i, shodno tome, *Taurus* (Bik) mora daje prošao preko "Atlantide" ili "Sankha Dvipe". A jasno je pokazano daje bilo tako.

Komentar kaže:

"Sveti bik Nandi doveden je iz Bharate u Sanhu da se susretne sa Rišabhom (Taurus) u svim Kalpama. Ali, kada su se stanovnici Belog Ostrva (koji su izvorno potekli sa Sveta Dvipe), koji su se

* koluri - zamišljeni krugovi koji prolaze kroz ekvinočijalne i solsticijalne tačke ekliptike i seku se pod pravim uglom na polovima, (nap. prev.)

** (Lat.) - srce *Lava* (nap. prev.)

Ni Atlantida ni Sankha Dvipa nikad nisu nazivane "Belim Ostrvom". Kad predanje kaže daje "Belo Ostrvo pocmelo zbog grehova ljudi", to se jedino odnosi na stanovnike "Belog Ostrva" ili Sidapure, ili Sveta Dvipe, koji su kao potomci Treće i Četvrte Rase prešli na Atlantidu "da bi je informisali i koji su, pošto su se inkamirali, pocrneli od greha" - stilska figura. Za sve Višnuove

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

pomeSali sa Daitjama (divovima) iz zemlje nepravde pocrneli su od Greha dok je Nandi zauvek ostao na "Belom Ostrvu" (ili Sveta Dvipi). "Pripadnici Četvrtog Sveta (rase) izgubili su OM. "

Asburđ (ili Azburđ), bilo da je to vrh Tenerifa ili ne, bio je vulkan kada je započelo tonjenje "zapadne Atale" (ili pakla), a oni koji su se spasili ispričali su tu priču svojoj deci. Platonova Atlantida je nestala između Vode odozdo i Vatre odozgo; velika planina je sve vreme bljuvala vatru. "Jedino je 'Čudovište koje bljuje vatru' preostalo od ruševina tog nesrećnog ostrva".

Da li su Grci, koje optužuju da su ukrali tu indijsku priču (o Atali) i od nje načinili drugu (o Atlantidi), mogu takode biti optuženi da su svoje geografske pojmove i broj sedam dobili od njih? (Vidi u Delu II, nekoliko odeljaka o SEDMOSTRUKOSTI U prirodi.)

Proklo kaže:

Čuvena Atlantida više ne postoji, ali jedva da možemo sumnjati daje ona nekad postojala, jer Marcelin, koji je napisao čuvenu istoriju Etiopije, kaže daje takvo veliko ostrvo nekad postojalo i da to svedoče oni koji su sastavljali istorije što se odnose na spoljašnje more. Jer, *oni pričaju daje u to vreme u Atlantskom okeanu bilo sedam ostrva posvećenih Prozerpini, a pored toga, tri ogromna, posvećena Plutonu (. . .) Jupiteru (. . .)! Neptunu. A pored toga, stanovnici ovog poslednjeg ostrva (Posejdonije) sačuvali su sećanje na ogromnu veličinu atlantskog ostrva, o kome su pričali njihovi preci, i o tome daje ono tokom dugih razdoblja vladalo svim ostrvima u Atlantskom okeanu. Sa tog ostrva moglo se preći na još jedno veliko ostrvo iza njega, koje nije daleko od kopna, blizu koga je pravo more.*

Sam Vilford piše (XI, 27):

Tih sedam Dvipa (netačno prevedeno kao ostrva), prema Marcelinu, sačinjavaju telo čuvene Atlantide (. . .) Tako očigledno pokazuju daje *Atlantida stari kontinent*. (. . .) Atlantida je uništena nakon strašne oluje (?); to je dobro poznato u *Puranama* od kojih

Avatare se kaže da su izvorno došli sa Belog Ostrva. Po tibetanskom predanju, Belo Ostrvo je jedino mesto koje ne deli sudbinu ostalih Dvipa i ne mogu ga uništiti ni Vatra ni Voda jer ono je "Večna Zemlja".

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

neke potvrđuju da su kao posledica užasnih prirodnih potresa šest Dvipa nestale (. . .)

Saopšteno je dovoljno dokaza da udovolje i najvećim skepticima. Međutim, dodati su takode i direktni dokazi zasnovani na egzaktnoj nauci. Mogu se napisati tomovi, ali to neće ništa vredeti onima koji niti vide niti čuju, osim pomoću ušiju i očiju onih koji za njih predstavljaju autoritete.

Otuda učenje rimokatoličkih sholastika daje planina Hermon, u zemlji Mizpeta - što znači "anatema", "uništenje" - isto što i planina Armon. Kao dokaz tome često se citira Josif, koji potvrđuje da su još u njegovo vreme svakodnevno na njoj otkrivane ogromne kosti divova. Ali, to je bilo u zemlji proroka Balaama, koga je "Gospod veoma voleo"; i ličnosti i činjenice su toliko pobrkane u umovima pomenutih sholastika da su oni, povodom objašnjenja iz *Žohara* da "ptice" koje su inspirisale Balaama zapravo znače "zmije", to jest, mudrace i adepte u čijim je školama on naučio misteriju proricanja - opet iskoristili priliku da pokažu kako je planina Hermon "bila nastanjena krilatim zmajevima Zla, čiji je poglavar Samael" (jevrejski Satana).

Žrtveni jarac Izraela, koji je uzeo ime jednog od njih (Azaz(i)el), bio je poslat upravo tim nečistim duhovima vezanim za planinu Hermon u pustinji.

(Spenser)

Mi kažemo da nije tako. *Žohar* na sledeći način objašnjava magijsku praksu koja se na hebrejskom zove *nehašim*, ili "Zmijina Dela". On kaže (deo III, red 302):

Ona se zove *nehašim* jer je delovanje čarobnjaka (praktičnih kabalista) *okruženo svetlosću prvobitne zmije*, koju oni opažaju na nebu kao blistavu oblast sastavljenu od milijarda malih zvezda (. . .)

To naprosto znači okruženo *astralnom svetlosću*, koju tako zovu martinisti, Elifas Levi i savremeni okultisti (vidi odeljak o tome).

'PROKLETSTVO" IZ FILOZOFSKE PERSPEKTIVE

Prethodna učenja TAJNE DOKTRINE, kojima je dodato sveopšte predanje, mora da su pokazala kako su *Bramane* i *Purane*, *Jate* i ostali mazdeanski spisi, sve do Egipćana, Grka i Rimljana imali isto porijeklo. Nijedan od njih ne predstavlja besmisleni i neosnovanu priču izmišljenu da zavede neoprezne i neupućene: sve predstavljaju alegorije smišljene da prenesu, pod manje ili više fantastičnim velom, velike istine skupljene sa istog polja praistorijskog predanja. Prostor nam ne dopušta da u ova dva toma ulazimo u nove i tananije detalje u pogledu četiri Rase koje su prethodile našoj. Ali, pre nego što proučavaocu saopštimo istoriju psihičkog i duhovnog razvoja našeg Petog (Arijeuskog) čovečanstva, i pre nego što pokažemo kako se ona odrazila na sve druge pobočne grane izrasle iz istog stabla, moramo da razjasnimo još nekoliko činjenica. Na osnovu svedočenja čitave antičke literature i intuitivnih razmišljanja mnogih filozofa i naučnika kasnijih vremena, pokazano je da su u gotovo svim slučajevima načela naše Ezoterijske Doktrine potvrđena posrednim i neposrednim dokazima. Da ni "legendami" divovi, ni izgubljeni kontinenti, niti pak evolucija prethodnih rasa ne predstavljaju dokone bajke. U *Dodatku* kojim se završava ovaj tom, nauka će videti sebe u više situacija u kojima neće biti u stanju da pruži odgovor; ona će, nadajmo se, na kraju odustati od svih skeptičkih primedbi u pogledu svetog broja u prirodi i naših proračuna u celini (vidi odeljak o *Se-dmostrukosti*).

U međuvremenu, jedan zadatak nije ispunjen: da se otarasimo najštetnije od svih teoloških dogmi - PROKLETSTVA, za koje se tvrdi da je bačeno na čovečanstvo još od tobožnje neposlušnosti Adama i Eve u Edenskom staništu.

Tvoračke moći u čoveku bile su dar Božanske Mudrosti, a ne rezultat greha. To je jasno naglašeno u protivrečnom ponašanju Jehove koji *isprva, proklinje* Adama i Evu (ili Čovečanstvo) za tobožnji zločin koji su počinili, a potom blagosilja svoj "odabrani narod", rekavši: "Budite plodni, množite se i napunite Zemlju" (*Postanje*, IX, 1). To prokletstvo na čovečanstvo nije navukla Četvrta Rasa jer je

r

Stanca XII — Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

relativno bezgrešna Treća Rasa, još ogromniji prepotopski divovi, nestala na isti način; otuda Potop nije bio kazna, već naprosto rezultat periodičnog i geološkog zakona. A to nije bilo ni prokletstvo KARME bačeno na njih zato što su *težili prirodnom* sjedinjenju, kao što čini sav životinjski svet lišen uma kad mu dođe vreme, već zbog zloupotrebe tvoračkih moći, zbog obesvećenja božanskog dara i traćenja životne esencije jedino na životinjsko udovoljavanje sebi. Ako ga razumemo, videćemo da se treće poglavlje *Postanja* odnosi na Adama i Evu sa završetka Treće i početka Četvrte Rase. U početku, začeo je, kao i za čitav životinjski svet, bilo lako za žene. Priroda nikad nije nameravala da žene rađaju svoje potomstvo "u mukama". Međutim, od tog perioda, tokom evolucije Četvrte Rase, došlo je do neprijateljstva između njenih potomaka i "Zmijskih", potomaka ili proizvoda *Karme* i Božanske Mudrosti, jer su potomci žena ili požude/»ovre^i/// glavu potomaka plodova mudrosti i znanja, tako što su svetu misteriju razmnožavanja pretvorili u životinjsko zadovoljavanje; otuda je zakon Karme "podmetnuo nogu" rasi Atlantidana, menjajući postepeno fiziološki, moralno, fizički i mentalno celokupnu prirodu Četvrte Rase čovečanstva,^ sve dok, od zdravog Kralja životinjske tvorevine u Trećoj Rasi čovek nije u Petoj, našoj Rasi, postao bespomoćno, škrofulozno biće i, u današnje vreme, najbogatiji naslednik telesnih i genetskih poremećaja, takođe i najsvesniji i najinteligentniji bestijalan od svih životinja na svetu."

^ Kako su mudri i veliki, kako dalekovidni i moralno korisni Manuovi zakoni o bračnom životu kad se uporede sa slobodom koja je prećutno odobrena čoveku u civilizovanim zemljama. To što su ti zakoni bili zanemareni tokom poslednja dva milenijuma ne sprečava nas da se divimo njihovoj domišljatosti. Bramin je bio *grihašta*, porodični čovek, do određenog doba u životu, kada bi, nakon što začne sina, prekinuo sa bračnim životom i postajao čedni Jogin. Sam njegov bračni život regulisao je njegov astrolog-bramin, u skladu sa njegovom prirodom. Zato, u zemljama poput Pendaba, na primer, gde je kobni uticaj muslimanske, a kasnije evropske popustljivosti, jedva dotakao te ortodoksne arijevske kaste, i dalje nalazimo najlepše ljude na čitavoj planeti - bar što se tiče stasa i fizičke snage, dok su u Dekanu, a posebno u Bengalu, moćni ljudi iz davnine zamenjeni ljudima čije generacije sa svakom stolicem (a gotovo i svakom godinom) postaju sve manje i slabije.

⁹⁰

Bolesti i prenaseljenost su činjenice koje se nikako ne mogu poreći.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

To je pravo PROKLETSTVO iz fiziološke perspektive, gotovo jedino koga spominje ezoterizam kabale. Iz te perspektive, prokletstvo je neporecivo jer je očigledno. Intelektualna evolucija, koja je napredovala ruku pod ruku sa fizičkom, svakako je bila prokletstvo a ne blagoslov - dar koji su probudili "Gospodari Mudrosti", koji su na ljudski *Manas* izlili svezu rosu sopstvenog duha i suštine. Božanski Titan je, dakle, uzalud patio i gotovo bi moglo da se požali što je učinio tu žrtvu za čovečanstvo, što je tako živopisno opisao Eshil u svom *Okovanom Prometeju*, kada je na kraju doba Titana (doba koje je sledilo nakon eteričkog čoveka, pobožnog Kandua i Pramloće) fizičko čovečanstvo u nastajanju, još uvek bez uma i (fiziološki) nesvesno, bilo kao u sledećim stihovima:

Gledajući, oni uzalud gledahu;
Slušajući, čuli nisu, već kao slike iz sna
Tokom dugih perioda sve te stvari su slučajno brkali.

Naši *Spasitelji*, Agnišvata i drugi božanski "Sinovi Plamena Mudrosti" (koje su Grci personifikovali u Prometeju) mogu isto tako, u nepravедnosti ljudskog srca, ostati neprepoznati i nenagrađeni. Njih bismo mogli, u našem neznanju istine, indirektno prokleti za

U delu *Eshilove drame*, gđe Ane Svenvik (*Swanwick*), o *Okovanom Prometeju* se kaže (tom II, str. 146, 147) da Prometej u njemu zaista izgleda:

(. . .) kao prvak i dobročinitelj čovečanstva, čije je stanje (. . .) opisano kao krajnje slabo i jadno. (. . .) Zevs je, kaže se, predložio da se unište ti bedni smrtnici i da se umesto njih na Zemlji poseje nova rasa.

Mi vidimo da Gospodar Bića čini to isto i istrebljuje prvi proizvod prirode i mora u Stancama V i dalje

(. . .) *frovaste* predstavlja sebe kao nekog koje osujetio taj plan, i koga je povredila bezobzirna Zevsova okrutnost. Tako, imamo Titana, simbola ograničenog razuma i slobodne volje (intelektualnog čovečanstva, ili višeg aspekta *Manas*) opisanog kao *uzvišenog čovekoljupca*, dok je Zevs, vrhmsko božanstvo Helade, naslikan kao okrutni i okoreli tiranin, a takav karakter posebno vreda osećanja Atinjana.

Zašto je tako, objašnjeno je kasnije. "Vrhunsko božanstvo", kao i u svim drevnim panteonima - uključujući i jevrejski - ima *dvojni* karakter, sastavljen od svetlosti i senke.

Stanca XII — Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

Pandorin poklon, ali, suviše je teška Karma da "Njega", "koji se jedini usudio" - kad je Zevs žarko žudeo da ugasi čitavu ljudsku rasu - da tu "rasu smrtnika" sačuva od propasti - prokunu sveštenici, ti ZLI; Titan koji pati kaže:

Da potonem spržen u tminu Hada,
Ta mi je strašna muka namenjena
Bolam da patim, žalostan za pogledati,
Ja, koji sam se smilovao na smrtnike! (. . .)

Hor vrlo umesno primećuje:

Ogroman si dar dao smrtnicima (. . .)

V Prometej odgovara:

Da, a pored toga ja sam im dao Vatru.
Hor: Imaju li sada ta kratkovečna stvorenja Vatru plamenog oka?
Prometej: Da, i pomoću nje irnioge će veštine naučiti (. . .)

Ali, zajedno sa veštinama. Vatra koja je primljena preobrazila se u najveće prokletstvo: taj životinjski element i čovekova *svesnost* da ga poseduje preobrazila je njegov periodični instinkt u kroničnu animalnost i čulnost.⁹³ To je ono što visi nad čovečanstvom kao teški mrtvački pokrov. Tako se javlja odgovornost slobodne volje, titanske strasti koje predstavljaju čovečanstvo u njegovom najmračnijem aspektu; "nespokojna nezadovoljenost nižih strasti i želja kada, sa samouverenom drskošću, one prkose ograničenjima zakona".⁹⁴

Postoje Prometej, prema Platonovom *Protagori*, obdario ljude onom "mudročću koja služi fizičkoj dobrobiti", ali je niži aspekt *Ma-na*⁹⁵ te životinje (*Kama*) ostao netaknut, umesto "neuprljanog uma, najboljeg nebeskog dara" (Eshil), stvorenje lešinar večno nezadovoljene želje, žaljenja i razočaranja udvostručenog "snolikom slabošću

Životinjski svet, pošto ima instinkt koji ga vodi, ima *svoje periode parenja*, a polovi su neutralisani tokom ostatka godine. Zato se slobodna životinja razboljeva samo jednom u životu - pre nego što ugine.

⁹³ Uvod u *Okovanog Prometeja*, str. 152.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

koja okiva šlepu rasu smrtnika" (str. 556) do dana kada Prometeja oslobađa njegov od neba ovlašćeni izbavitelj, Herkul.

Sad, hrišćani, a posebno rimokatolici, pokušali su da tu dramu prikažu kao proročanstvo o dolasku Hrista. Teško da može biti veće greške od ove. Pravi teozof, onaj koji sledi Božansku Mudrost i obožava APSOLUTNO savršenstvo - neznano božanstvo koje nije ni Zevs ni Jehova - odbaciće takvu ideju. Ukazujući na prošlost, on će dokazati da nikad nije postojao *izvorni* greh, već jedino zloupotreba fizičke inteligencije - pošto je psihičko bilo vođeno životinjskim, a oba su isterala svetlost duhovnog. On će reći: "Svi vi koji možete da čitate između redova, proučite drevnu mudrost u starim dramama ~ indijskim i grčkim; pažljivo pročitajte ovu koju smo upravo pomenuli, tu koja je izvođena u atinskim pozorištima pre 2.400 godina, odnosno. *Okovanog Prometeja*." Taj mit ne pripada ni Hesiodu ni Eshilu, već je, kao što kaže Bansin, "stariji od samih Helena", jer on uistinu pripada osvitlu ljudske svesti. *Raspeti* Titan je otelovljeni simbol kolektivnog Logosa, "Jata", i "Gospodara Mudrosti" ili NEBESKOG ČOVEKA, koji se inkamirao u Čovečanstvu. Štaviše, pošto njegovo ime *Pro-me-teus* znači "onaj koji vidi ispred sebe", odnosno u budućnost, pokazuje"

Od 7ip6 |J.f|Tiq, "predviđanje". U pomenutom delu, *Eshilove drame*, stoji:

Profesor Kun smatra daje ime tog Titana izvedeno od sanskritske reči Pramanta, što je instrument koji se koristi za paljenje vatre. Koren *mand* ili *mant* podrazumeva rotaciono kretanje, a reč *manthami* (korišćena da imenuje proces paljenja) stekla je sekundarno značenje - oteti; tako nalazimo još jednu reč istog *korera*, *pramatha* koja znači krađu.

To je veoma domišljato, ali možda ne sasvim ispravno; pored toga, u tome postoji veoma prozaičan element. Nema sumnje da se u fizičkoj prirodi viši oblici mogu razviti od nižih, ali teško daje tako u svetu misli. A pošto nam je rečeno daje reč *manthami* prešla u grčki jezik i postala reč *manthana*, učiti, to će reći, usvajati znanje, otuda *dolazi prometheia*, predznanje, predviđanje; ako tražimo, možemo naći poetičnije poreklo "donosioca Vatre" od onoga koje se javlja u sanskritskom originalu. *Svastika*, sveti simbol i instrument za paljenje *Svete Vatre* može ga bolje objasniti. Autorka nastavlja:

Prometej, donosilac Vatre, otelovljena *Pramanta*, svoj prototip ima u arijevskom Matarisvanu, božanskoj (. . .) ličnosti, koja je blisko povezana sa bogom Vatre u *Vedama*, Agnijem. (. . .)

Mati, na sanskritu, znači "razumevanje", i sinonim je za MAHAT i *Manas* i mora da na neki način objašnjava poreklo tog imena: *Promati* je sin Fohata, koji takode ima svoju priču.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

da među veštinama koje je izumeo i njima naučio čovečanstvo psihološki uvid nije bio na poslednjem mestu. Jer, kako se žali ćerkama Okeana:

Proročanstva raznih vrsta uspostavio sam
I među snovima prvi izdvojio
Istinite vizije (...) i smrtnike vodio
Tajanstvenoj veštini
Sve veštine smrtnicima od Prometeja dođoše (. . .)

Ostavljajući na trenutak glavnu temu, zaustavimo se i pogledajmo šta može biti skriveno značenje te najdrevnije, a i najsugestivnije od svih tradicionalnih alegorija. Pošto se ona odnosi na rane rase, to zapravo neće biti prava digresija.

Tema te Eshilove drame (ostala dva dela trilogije su izgubljena) poznata je svim obrazovanim čitaocima. Polubog krađe bogovima (Elohimu) njihovu tajnu - misteriju *Tvoračke Vatre*. Zbog tog svetogrdnog pokušaja, njega obara KRONOS¹ i isporučuje Zevsu, ocu i tvorcu čovečanstva, koje je on želeo da zadrži u stanju intelektualnog slepila i nalik životinjama, *tom personalnom* božanstvu, koje ne bi htelo da vidi ČOVEKA "kao jednog od nas". Zato je Prometej, "donosilac Vatre i Svetlosti" okovan na planini Kavkazu i osuđen na muke. Ali, trolikaje Sudbina (Karma) čije naloge, kako kaže Titan, sluša čak i Zevs:

Čijim nalogama ni on ne može da Izbegne . . .

Ona određuje da će te patnje trajati samo dok se ne rodi Zevsov sin:

Da, sin koji je snažniji od svog oca (787)

Jedan od tvojih (Ijinih) sopstvenih potomaka on mora biti . . .
(791)

Taj sin će izbaviti Prometeja (Čovečanstvo koje pati) od sopstvenog kobnog dara. Njegovo ime je "Onaj koji mora da dođe..."

Kronos je "vreme", pa tako alegorija postaje veoma sugestivna (vidi završne delove ovog pododeljka).

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Dakle, na osnovu tih nekoliko redova koji se, kao i bilo koja druga alegorička rečenica, mogu iskriviti u bilo koje značenje, naime, na osnovu reci koje izgovara Prometej, obraćajući se Iji, ćerci Inaha, koju je proganjao Zevs, neki katolički pisci su iskonstruisali čitavo proročanstvo. Raspeti Titan kaže:

I kobno drevno znamenje, hrastovi koji govore
Koji su potpuno jasno, ne u zagonetnim recima
Najavili te *kao sjajnu suprugu Zevsovu*
..... (stih 853)
..... milujući te
Samo dodirom neuznemiravajuće ruke;
Tada ćeš *crnoputog Epafosa* roditi, čije ime
Sadrži njegov sveti rod (870)

To je nekoliko fanatika - među njima de Muso (*Mousseaux*) i de Mirvij - iskonstruisali u jasno proročanstvo. Ija - "je majka Božja", kažu nam oni, a "crnoputi Epafos" - Hrist. Ali, ovaj poslednji nije svrgnuo svog oca sa prestola, izuzev metaforički, ako pod tim "Ocem" moramo da smatramo Jehovu; niti je hrišćanski Spasitelj bacio *svog* Oca u ponor Hada. Prometej kaže, u stihu 930, da će Zevs tek biti ponižen, kao i on sam:

.... takav brak on sprema
Koji će ga sa njegovog prestola moći u ništavilo
Sunovratiti; tako će biti potpuno ispunjena
Kletva njegovog oca Kronosa '^
.... Neka ga, nek' sedi
Pouzdaajući se u svoju uzvišenu grmljavinu
I mašući obema rukama svojom vatrenom munjom;
Jer one mu neće pomoći, nego će on pasti,
Pasti nečasno, nepodnošljivo (stih 980).

"Crnoputi Epafos" bio je Dinois Sabazije, sin Zeusa i Demetre u sabazijanskim misterijama, tokom kojih "otac bogova", poprimivši oblik zmije, začinje sa Demetrom Dionisa ili solarnog Baha. Ija je Mesec, a istovremeno i *Eva. jedne nove rase*, kao stoje to i Demetra

⁹⁶ Za objašnjenje te kletve, vidi poslednje stranice ovog pododeljka.

Stanca XII - Peta Rasa i njeni Božanski Učitelji

- u ovom slučaju. Mit o Prometeju je zaista proročanstvo, ali, on se ne odnosi ni na jednog od cikličkih spasitelja koji su se periodično pojavljivali u raznim zemljama i među raznim narodima u njihovim prolaznim fazama evolucije. On ukazuje na poslednju od misterija cikličkog preobražaja, tokom kojih će čovečanstvo, postojeći prešlo od eteričkog u čvrsto fizičko stanje, sa duhovnog na fiziološko razmnožavanje, biti poneto napred na suprotni kraj ciklusa, ka onoj drugoj fazi njegovog prvobitnog stanja u kome *žena nije znala za muškarca*, dok se ljudsko potomstvo stvaralo, a ne začinjalo.

Ta faza će se vratiti čoveku i čitavom svetu kad on bude otkrio i zaista poštovao istine koje leže u osnovi tog ogromnog problema polova. To će biti kao "svetlost koja nikad dosad nije obasjala ni more ni kopno" i ljudima je došla preko Teozofskog društva. Ta svetlost će voditi do *istinske duhovne intuicije*. Tada (kako je rečeno u pismu jednom teozofa) "svet će imati rasu Buda, rasu Hrista, jer će otkriti da pojedinci mogu po svojoj volji da rađaju ili budoliku decu — ili demone". "Kad to znanje dođe, sve dogmatske religije, a sa njima i demoni, će izumreti."

Ako razmislimo o procesu razvoja u toj alegoriji i karakteru njenih junaka, možemo odgonetnuti misteriju. KRONOS je, naravno, "vreme" u svom cikličkom toku. On proždire svoju decu - uključujući i *Personalne* Bogove egzoteričkih dogmi. Umesto Zeusa, on je progutao njegov *kameni* kip, ali, taj simbol je rastao i u ljudskoj mašti se razvijao samo onako kako se čovečanstvo kretalo ka svojom isključivo fizičkom i intelektualnom - ne duhovnom - savršenstvu. Kad ono isto tako uznapreduje u svojoj duhovnoj evoluciji, Kronos više neće biti obmanut. Umesto njenog *kamenog kipa*, on će proždrati samu tu antropomorfnu izmišljotinu. Jer, *Zmija Mudrosti*, koju u sabazijanskim misterijama predstavlja antropomorfizovani Logos, jedinstvo duhovnih i fizičkih Moći, u Vremenu (Kronosu) će začeti potomstvo - Dionisa-Baha ili "crnoputog Epafosa", "moćnog", koji će ga zbaciti. Gde će se on roditi? Prometej njegovo poreklo i mesto rođenja u svom proročanstvu nalazi u Iji. Ija je Mesečeva boginja razmnožavanja -jer ona je Izida i ona je Eva, velika majka."^ Ona prati